

ქვეყნის სახელი

32
88

№ 41 (286) ◆ 9 - 15 ოქტომბერი, 2000 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

მოქალაქის ლიდერი ტელეგრაფი სულაზ არ არის...

- ბოლო დროს ფრაქციაში ყოფნამ კიდევ დამდალა...
- ნებისმიერი იურისტის ოცნებაა, გახდეს იუსტიციის მინისტრი;
- პარლამენტიდან მაინც ვერაფერს მომიშორებს;
- აღმასრულებელ ხელისუფლებაში გადასვლა ჩემს გადმოცემას ნიშნავს;
- ახლა ფინანსური საყრდენის გარეშე ვართ, მაგრამ გამომწვევებიან ახლები და მოგვეცემენ ფულს...

გვ.7

სიურპრიზი!
სპეცსიგნალის სანაპიროს
პოლიციაში შედგენის შერჩევა
„გზა“!

**მივმართავ უს
მინისტრს...**

- დამისახელეთ კორუმპირებული და უვარგისი კადრები და მოუვლე მასო - ბრძანებს პატივს მინისტრი და თქვენი გადართვა; აი, პატივს, გისახელეთ და გთხოვთ რეაგირებას... პასუხისმგებელი ვარ თითოეულ სიტყვაზე...

გვ.8

სახელმწიფო თემა:
ქუთაისში „დაგაფიქრებული“ „OCA“
აუხსნათ თუ არა შეპოვებულია...

მაშინ რომ ქუთაისის ქარხანას უარი არ ეთქვა თვითმავალი საზენიტო დანადგარების სერიულ გამოშვებაზე, დღეს, 40 წლის შემდეგ, ნახევარი ქალაქი „ქუთაისურის“ ნაცვლად, გამართული რუსული ილაპარაკებდა.

გვ.9

ფირმა „გარეშე“
გარეშე სანაპიროს, საპირფარეოს და აუზების
პროექტირება, მშენებლობა და
სამშენებლო სამუშაოების
შესრულება. გარეშე 10 წელი.
წერეთლის გამზ. №55, ბინა №53
☎ 96-06-00; 35-15-05; 899-50-06-50

- კვირას, დაახლოებით 12 საათზე პრეზიდენტმა შინ დამირეკა და მკითხა - თქვენთან რაიმე უსიამოვნება ხომ არ მომხდარა... გვ.6

- თურმე თარგამაძეს თავისმა სამსახურმა აცნობა გაქცევის შესახებ და მან (ჩემამდე) პრეზიდენტს შეატყობინა.

ასეთი რამ ჯერ არ მომხდარა!
საქართველოს ნაკრებმა სტუმრად
მოიგო და მსოფლიო ჩემპიონატის
შესარჩევ ტურნირში
შთამბეჭდავი სტარტი აიღო.
წინ იტალიაა! გვ.29

**ფუნქციონირება თბილისში
ლავ-პეპსი აუზდება?**

- ვინ აშენებს? რატომ აშენებს? ვინ აფუჭებს ქალაქის იერსახეს? (გია შაიშელაშვილი).

- 100.000-იანი ბინის მშენებელს 200 ლარით რომ დააჯარიმებ, მაგის შეეშინდება? (მამუკა ჩხაიძე) ჩასვამენ მთაწმინდას რკინაბეტონში? გვ.5

მეუ, ახლა ვინა დროა?!
ილიას დრო წავიდაო, - ამბობენ ახალი ამრების მიმდევრები.
(ანუ როგორ ისაუბრებენ ქართულ მიწაზე). გვ.3

იგი ყველას აღიზიანებს, მაგრამ ვაშინგტონს, მოსკოვსა და ისლამაბადს სწორედ მასთან მოუხდება ლაპარაკი მშვიდობაზე, გაზზე თუ ჰეროინზე.
იგი ხალხში არ ჩნდება. გვ.22

**საკვირაო
ტელე-
კინოაფიშა
9 - 15
ოქტომბერი**

გვ. 16-17

**ქრისტე
კვართი არის
მთლიანი და
გაუქვარი**

ინტერვიუ გვ.4
სრულიად
საქართველოს
კათალიკოს-
პატრიარქთან

დ.ო. - შენ თუ 12 კაცს ასე დარდობ, მაშინ მე რაღა უნდა ვქნა, ნახევარი ჯარი გაქცევამა. გვ.31

ფოტოალიტრა

ეს ავტოგრაფი არა გასაუქვარა...

როგო არა...

მანქანას ეროვნული ბანკის ყოფილი პრეზიდენტი მართავდა... დაიღუპა გერმანიის საელჩოს თანამშრომელი.

- ბედისწერაა ეს, უბრალოდ ბედისწერა... ძალიან მიმიყვანა ეშმაკმა იქ და მიიყვანა ის ცხოვრებიდან... გვ.5

**ერთ კლინიკაში
უხსნაური რამ ხდებოდა...**

მოსუც ლიფტით, საიდანდაც, გევიდან ანგელოზების გალობა ესმოდა... ანგელოზები გალობას მას შემდეგ იწყებდნენ, როცა ლიფტით მემყვინდელ სართულზე აპყავდა ერთი სიმპათიური მხახკელი... გვ.27

- რა ეკალი, რის ეკალი...
- კაცს უყვარდა... გიჟს ჰყავდა... აქუყვარ, არა ვარ მეც მეუღლე, - მოთქვამდა... გვ.20

- უშენოდ როგორ ვიცხოვრო... მას სიყვარულმა ჩააღვინა ყველაფერი... (თეიმურაზ ღიბლაძე) მუშაობის პარტია შეასრულა

**„როგორც კი გაუქვარაინა, დაახლოებული პირდაპირ...“
უხსნაური! გვ.10**

ქრთამის საშუალებით ციხის საავადმყოფოში რიგრიგობით გადმოდიან ექსპრეზიდენტის მომხრეები... შეთქმულებს გარეთ მყოფი პირები ინფორმაციითა და ფინანსებით ამარაგებენ... მათ საავადმყოფოს მინიმუმ ოთხი-ხუთი თანამშრომელიც ეხმარება...

ყველაფერი მკაცრად გასაიდუმლოებულია, ოჯახის წევრებმაც არაფერი იციან... გვირავი ღამის საათებში ითხრება.

პირველ ოქტომბერს ნახევრად დანგრეულ შენობებთან მათ მანქანები ელიან... გარბიან... ყველანი საქართველოში რჩებიან.

- Неделя
- КОМАНДОС
- ЧАСТНАЯ ЖИЗНЬ
- ТЕЛОХРАНИТЕЛЬ
- За РУБЕЖОМ
- МОСКОВСКИЕ НОВОСТИ
- Newsweek
- FOCUS
- DER SPIEGEL
- КОМСОЛЬСКАЯ ПРАВДА
- АИР
- stern
- СЕГОДНЯ
- ДЛЯ КВА
- ИЗВЕСТИЯ
- Ирха
- СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО
- АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ
- иностранец
- LE FIGARO
- PARIS MATCH
- ТВ ПАРК
- АИЦА
- ОГОНЕК
- daily
- Observateur
- ИТОГИ

თქვენს გაზეთს ეთელი საქართველო კითხულობს

მსხვერპლი არჩევენაზე

ხანგრძლივი პაუზის შემდეგ ცსკო-მ საპარლამენტო არჩევნები მარტვილის რაიონში ხელმოკრედ ჩაატარა. არჩევნებში შვიდი კანდიდატიდან ამომრჩეველები აქტიურად უპირატესად ორ კანდიდატზე აკეთებენ — მარტვილის რაიონის ყოფილ გამგებელ იოსებ გადაელისა და კავშირგაბმულობის ექსმინისტრ ფრიდონ ინჯიაზე! მოკლედ, ინჯისტებსა და გადაელისტებს შორის (ასე უწოდებენ კანდიდატებს მარტვილში) ბრძოლა შაბათს დაიწყო. ხელმოკრედ დანიშნულ არჩევნებშიც კვლავ გამოერდა უპრეცედენტო დარღვევები და ბინძური მეთოდები, რაც საქართველოში არჩევნებისას ტრადიციად იქცა... არჩევნების დამთავრებამდე ცოტა ხნით ადრე, სოფელ ლეხანდრაოში საუბნო კომისიის წარმომადგენელსა და სოფლის მცხოვრებ ჯოჯუას შორის მოხდა ინციდენტი, რის გამოც ჯოჯუა ინფარქტით ადგილზე გარდაიცვალა...

და კიდევ: არჩევნებს სამართალდამცავებმაც, კონკრეტულად, პოლიციამაც დააჩნია თავისი კვალი: სამეგრელო — ზემო სვანეთის სამხარეო პოლიციის ახალმა უფროსმა ელგუჯა ჯამბურიამ „სტაბილიზაციის“ დასაწყარებლად თბილისიდან საგანგებოდ გამოიძახა სპეცრაზმები. მარტვილის ქუჩებში გამოჩნდნენ ჯავშანტრანსპორტიორებიც... ჯამბურიას თქმით, ეს აუცილებელი ღონისძიებაა(!). მოკლედ არჩევნები საკმაო ცნებათაღვლით და დამთავრებამდე ცოტა ხნით, მაგრამ მაინც ჩატარდა. რაც შეეხება გამარჯვებულს, მისი ვინაობა უახლოეს მომავალში გახდება ცნობილი.

ნეარაგოიკაჟი აბასგროუელი ეგვოპარეოკა

ზამთრის მოახლოებათან ერთად კვლავ შავი ჭირივით გვეპარება მარადიულ პრობლემად ქცეული ელექტროენერგიის უკმარისობა და შესაბამისად, გრაფიკი. გამკითხავი კი აგერ უკვე მერამდენე წელია, არავინაა! ჯერ ოქტომბერია და ენერგეტიკაში უკვე დღეს შექმნილ ვითარებას სათბობენერგეტიკის მინისტრი დავით მირცხულავა... კატასტროფას უწოდებს! საქმეს ვერ შევლის ვერც მინისტრის დაპირისპირება „ეი-ი-ეს თელასთან“ და კატეგორიული მოთხოვნა, რომ ამერიკულმა კომპანიამ პირობები შეასრულოს! სტრატეგიული ობიექტების, რკინიგზის, პორტებისა და საავადმყოფოების გარდა, ელექტროენერგიის მიწოდების შეზღუდვები დაიწყო მთელ საქართველოში! 6 ოქტომბერს ენერგოსისტემაში მომხდარმა ლოკალურმა ავარიამ კი მთელი ქვეყნის ენერგოსისტემის პარალიზება მოახდინა, მირცხულავას საბოლოოდ დაეკარგვინა მოთმინება და ავარიის ძირითად მიზეზად სისტემის იზოლირებულ რეჟიმში მუშაობა დაასახელა. ამასთან, დაადანაშაულა „ეი-ი-ეს თელასი“, რომელსაც თბილსრესის მე-9 ენერგობლოკი ოქტომბერში უნდა ჩაერთო, მაგრამ რემონტი დღემდე არ დაუმთავრებია. შედეგად, „ეი-ი-ეს თელასი“ არღვევს ხელშეკრულებას, რომლის თანახმად, რუსეთიდან გაზის მოწოდების ხარჯზე „ეი-ი-ეს თელასი“ თბილისს უნდა აწვდიდეს 450 მეგავატ ენერგიას, ხოლო რადგან ამას ვერ აკეთებდა, მირცხულავა მოითხოვს ელექტროენერგიის იმპორტს. „ეი-ი-ეს თელასი“ კი აცხადებს, რომ არ იყიდის ელექტროენერგიას საზღვარგარეთ, რადგან გასულ წელს სომხეთიდან შემოტანილი ელექტროენერგიის საფასური, 7 მლნ დოლარი, დღემდე გადასახდელი აქვს. „ეი-ი-ეს თელასი“ ასევე კატეგორიული წინააღმდეგია იმპორტისა იმიტომაც, რომ საქართველოში შე-მოსული ელექტროენერგია სხვადასხვა რეგიონში (აფხაზეთსა და ცხინვალში) ნაწილდებაო. ერთი სიტყვით, მე-9 ბლოკის ჩართვამდე უნდა მოეცინათ რეაფიკისათვის(!). თავად „ეი-ი-ეს თელასში“ კი ე.წ. გათიშვის (გადაჭრის) სამსახურის თანამშრომლებს ამცირებენ და სათანადო კომპენსაციით ქუჩაში, უმუშევართა ბირჟაზე ისტუმრებენ.

გაქმევას ღიღი გაღაფგილავაჟი მოკევა

„რესბალნიციდან“ პატიმართა გაქცევამ იმის გარდა, რომ დიდი ღრიანცელი და „შეშფოთება“ გამოიწვია ხელისუფლებაში, მნიშვნელოვანი საკადრო გადაადგილებების პროცესის დაწყებასაც მისცა გასაქანი. გადადგა იუსტიციის მინისტრი ჯონი ხეცურიაძე. მიუხედავად რიგი ციხეებისა და კოლონიების „ბინადართა“ კატეგორიული მოთხოვნისა, არ გადამდგარიყო გივი ყვარელაშვილი, მან მაინც დატოვა პოსტი და ახლა ინტენსიურად მუსირებს ხმები — რა ხარისხის პასუხისმგებლობას დააკისრებენ ყვარელაშვილს (პროკორი ენები ამბობენ, ყვარელაშვილს შეიძლება „ძალიან ცუდად წაუვიდეს საქმეო...), მანამდე კი სასამართლოდ უკვე გასცა სანქციები და „რესბალნიცის“ მთავარ ექიმს და კიდევ 10 თანამშრომელს წინასწარი სამთვიანი პატიმრობა შეუფარდა. დაკავებულითა, უწინარესად, მთავარი ექიმის ვაჟა ჟღენტის დასაცავად უმაღ ფეხზე დადგა „რესბალნიცის“ მთელი კოლექტივი, თუმცა ამით აღარაფერი გამოვიდა...

რაც შეეხება გადაადგილებებს, სამშაბათს ალბათ პარლამენტი დაამტკიცებო იუსტიციის მინისტრად მიშა სააკაშვილს, რომელიც ამ პოსტზე პრეზიდენტმა წარადგინა და რეფორმატორიც გარკვეული პირობებით დათანხმდა. საინტერესოა ისიც, რომ როგორც ჩანს, ფრაქცია „მოქალაქეთა კავშირიდან“ და უმრავლესობიდან „მეამბოხე“ რეფორმატორს უმტკივნეულოდ გაისტუმრებენ, მის „მტკივნეულ“ პოსტს, ანუ ფრაქციის თავმჯდომარეობას კი რგზო ადამიას გადაულოცავენ.

გივი ყვარელაშვილის ადგილი, ჯერჯერობით, თავისუფალია და გავრცელებული ინფორმაციით, ამ მსუყე პოსტზე ერთ-ერთ მაღალჩინოსანს მიაგუნენ... კახა თარგამაძის უწყებიდან. „რესბალნიციდან“ გაქცევის ერთი კვირის თავზე კი ძიებას, ჯერჯერობით, არსებითი არაფერი მოუპოვებია. ეს ითქვა კიდევ ეროვნული უშიშროების საბჭოს სდღომაზე. პრეზიდენტმა უმჟაცრესი შეფასება მისცა ამ ფაქტს და კატეგორიულად მოსთხოვა ძალოვნებს, დაიჭირონ გაქცეულები(!).

აკი შესკულდოო?!

პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისმა სკანდალური ინფორმაცია გაავრცელა: სახელმწიფო ბიუჯეტი ბოლო სამი თვის მანძილზე არ შესრულებულა(!). ამ ფაქტს ფინანსთა მინისტრიც ადასტურებს. საქმე ის არის, რომ სამი თვის ბიუჯეტის გეგმა მხოლოდ მიშა მაჭავარიანის შემოსავლების სამინისტროს აქვს შესრულებული და მორჩა, დანარჩენ რგოლებს, უწინარესად ფონდებს, მნიშვნელოვანი გარღვევა აქვთ, რისი „წყალობითაც“ სამ თვეში ცენტრალურ ბიუჯეტს დააკლდა 19 მლნ ლარი მხოლოდ საკუთარი შემოსავლების სახით... იმისი კითხვა: კი, მაგრამ ამ სამი თვის მანძილზე გამართულ მთავრობის სდღომებზე ყველა ერთხმად გაიძახდა, ბიუჯეტი 100%-ით სრულდებაო, მაგრამ კრინტი არავის დაუძრავს, რომ ეს 100%-იანი შესრულება მხოლოდ მიშა მაჭავარიანის უწყებას ეხებოდა. ანუ ხელისუფლებას, როგორც ჩანს, იმედი ჰქონდა, რომ შემოდგომისათვის დანარჩენებიც შეასრულებდნენ გეგმებს და მერე გამოაცხადებდნენ ამ წარმატების შესახებ. ეს არათუ არ მოხდა, არამედ სერიოზული დარტყმით დაემუქრა ისედაც „შეკრეჭილ-სეკვესტრირებული“ ბიუჯეტის შესრულებას. წლის ბოლომდე კი სამ თვეზე ნაკლები რჩება...

„კაქუგავენს სკაქე“ კვლავ გაიხსენას

სკანდალი დაიწყო ყველასგან მივიწყებული, მაგრამ იმავდროულად, ძებნილი და ამჟამად გაურკვეველ ადგილზე მყოფი ბორის კაკუბავას საქმის ირგვლივ. მისმა ადვოკატმა მაია მუხაშაერიამ უშიშროების სამინისტროს მოსთხოვა „კაკუბავას საქმე“, რათა გაეცნოს ყოფილი პარლამენტარისადმი წაყენებულ ბრალდებებს, მაგრამ მუხაშავარიას თქმით, უშიშროება მას ამის საშუალებას არ აძლევს. უშიშროებაში არ სჯერათ, რომ მუხაშავრია მართლაც კაკუბავას ადვოკატია. უშიშროება მოითხოვს მუხაშავარიასგან, რომ თუ კაკუბავას მართლაც სურს შპავდეს ადვოკატი, მან თავისი ფიზიკური არსებობის დამამტკიცებელი ცნობა იმ ქვეყნის ნოტარიუსს უნდა დაამტკიცებინოს, სადაც ამჟამად იმყოფება. ამ ანექსზე კი, რა თქმა უნდა, არ წამოეგებიან არც კაკუბავა და არც მუხაშავრია. ერთი სიტყვით, აშკარაა, რომ კაკუბავა კვლავ დარჩება ღრმა იატაკქვეშეთში (საქართველოში თუ მის გარეთ)... ბუნებრივია, ვეღარც მუხაშავრია თუ სხვა ვინმე შეძლებს მის ადვოკატობას...

პენგელია ზეგდიდის პარკიარაგვრას არ ენდოკა

ზუგდიდის იზოლატორში წინასწარი პატიმრობიდან გათავისუფლების მოთხოვნით უვადო შიმშილობას განაგრძობს ძმებ ჯგუშეებთან მომხდარი სკანდალისა და მათი ოჯახის წევრებისათვის შეურაცხყოფის მიყენების შემდეგ დაკავებული „ტყის ძმების“ ლიდერი დავით მენგელია. მან ზუგდიდის პროკურატურას ულტიმატუმი წაუყენა, რათა მისი საქმე გადასცენ აფხზეთის დევნილი ხელისუფლების სამართალდამცავ ორგანოებს. გამოძიებამ მას ახალი ბრალდებაც წაუყენა, რომლის თანახმად, შენგელიამ 6 წლის წინ იარაღის მუქარით ბუნზინი და 180.000 რუბლი გაიტაცა. შენგელიას ეჭვი აქვს, რომ რადგან თენგიზ ჯგუშია მაჟორიტარი დეპუტატია ზუგდიდის რაიონიდან, ის ზენოლას მოახდენს ზუგდიდის პროკურატურაზე და შენგე-ლიასაც საქმე ცუდად წაუვა. ზუგდიდის პროკურატურაში კი აცხადებენ, რომ შენგელიას ეჭვი უსაფუძვლოა და საქმეს ობიექტურად გამოიძიებენ. შენგელიას სოლიდარობას უცხადებენ „ტყის ძმები“ და მის დაბატირებაში ხედავენ ხელისუფლების განზრახვას, ბოლო მოუღონ აფხაზეთში ქართული პარტიზანული მოძრაობის არსებობას. ყველაზე „საინტერესო“ კი ის არის, რომ დავით შენგელიას და ზურაბ სამუშიას იზოლაციას კატეგორიულად ითხოვდნენ და ითხოვენ აფხაზი სეპარატისტები.

წილკანნი ღვთისაოოოლის სპიი გააკაცევენს

წილკნის ტაძარში სასწაულოქმედი ღვთისმშობლის ხატი გაძარცვეს. ძარცვა ღამით მოხდა. ქურდებმა ხატს ნახევარ კილოგრამამდე ოქროს ვრავაყი და უამრავი ძვირფასი ქვა შემოაცალეს და მიიმალნენ. მრევლი თავზარდაცემულია, გამოძიება კი ქურდების კვალს მიჰყვება...

ვის ღარჩევა პაიოს „საპარკელი“

იუსტიციის მინისტრად მიშა სააკაშვილის დანიშვნამ უმაღ დღის წესრიგში დააყენა ვაკის რაიონის მაჟორიტარ დეპუტატობის კანდიდატთა ვინაობის გარკვევაც. დღელისათვის ვაკის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატის ადგილის დასაკავებლად არჩევნებში მონაწილეობაზე უარი განაცხადეს სავარაუდო კანდიდატებმა — ირინა სარიშვილი-ჭანტურიამ, შალვა ნათელაშვილ-მა, მამუკა გიორგაძემ... ჯერჯერობით, არჩევნებში მონაწილეობას არ გამოირიცხავს მხოლოდ „მწვანეთა“ პარტიის ლიდერი გიორგი გაჩეჩილაძე, თუმცა, იმავდროულად, ეჭვი აქვს, რომ მისი თქმით, მმართველი პარტიის მიერ ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მონოპოლიზების პირობებში, იგი წარმატებას ვერ მიაღწევს... მოქკავშირს კი, ჯერჯერობით, ოფიციალურად არ დაუსახელებია თავისი კანდიდატი ვაკის რაიონში.

თიითაქვლელოკა

მცხეთის რაიონის სოფელ მუხათწყაროში, საკუთარ აგარაკზე, თავი ჩამოიხრჩო გაერ-თიანებული ქართული ბანკის თანამშრომელმა ზურაბ ახალბედაშვილმა, რომელსაც თვითმხილველთა თქმით, სიკვდილამდე მევალეებთან ჰქონდა საუბარი... მონშეთა თქმით, გარდაცვილილს მევალეებისა ნახევარი მილიონი ლარი მართებდა. მისი სიკვდილისთანავე მევალეთა ერთმა ჯგუფმა აგარაკიდანვე წაიყვანა ახალბედაშვილის „ვოლკო“... მცხეთის პროკურატურის მიერ მოძიებულ მასალების თანახმად, ახალბედაშვილი მეანბარებს სოლიდურ დივიდენდებს ჰპირდებოდა და დიდ თანხებს საბანკო ოპერაციების გვერდის ავლით იღებდა... გაერთიანებულ ქართულ ბანკში კი აცხადებენ, რომ მათ ამის შესახებ არაფერი იცოდნენ და საერთოდ, გარდაცვლილს უაღრესად დადებითად ახასიათებენ.

პარეზიანოსი პოლიმიკარი ნება პარყვენს

პარლამენტის საბიუჯეტო-საფინანსო კომიტეტში გამართულ ხმაურიან განხილვაზე, პარლამენტარებმა არგუმენტების უკმარისობისა და უსუსურობის გამო მხარი არ დაუჭირეს პრეზიდენტის მიერ შეტანილ საკითხს კაზინოების აკრძალვის შესახებ. პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივნის მიერ წარდგენილი ერთ-ერთი არგუმენტი ის გახლდათ, რომ კაზინოებიდან ბიუჯეტში შესული თანხა არცთუ შთამბეჭდავია და ის სამ მილიონ ლარს არ გადასცემლობია. ამასთან, არსებული კანონმდებლობა საქართველოში მოქმედი სათამაშო ბიზნესის გაკონტროლების საშუალებას არ იძლევა... მთავარ არგუმენტად კი ხელისუფლება პრეზიდენტის პოლიტიკურ ნებას ასახელებს(!). ეს ე. წ. პოლიტიკური ნება კი პარლამენტარებმა სხვაგვარად ვერ ახსნეს და ჩათვალეს, რომ პოლიტიკური ნება ნიშნავს პრეზიდენტის პოზიციას და სურვილს — „მინდა კაზინოების გაუქმება და უნდა გაუქმდეს“!

მიუხედავად უარყოფითი შეფასებისა კომიტეტმა მაინც მიზანშეწონილად ჩათვალა კაზინოების ბედის საკითხის პლენარულ სდღომაზე გატანა, რაც ალბათ მიმდინარე კვირაში მოხდება... კულუარულში ინფორმაციის თანახმად, შევარდნაძის ამ ინიციატივის მიზეზი ჰქონდა ალიევის უშუალო თხოვნაა, რადგან უამრავი ბაქოელი თურმე თბილისის კაზინოების ხშირი სტუმარია და კარგა ბლომად ფულსაც ტოვებენ აქ(!). მეტიც, ინვესტორებიც ყოფილან ამ კაზინოებისა... მოელიან, რომ პარლამენტი ჩააგდებს შევარდნაძის წინადადებას, თუმცა პრეზიდენტს შეუძლია ვეწო დაადოს პარლამენტის გადაწყვეტილებას.

მოსკოვი პაიზიკალ გველაპარაკება

(გაე) რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალურმა წარმომადგენელმა მოსკოვში გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა, რომ თუ ქართული მხარე კვლავ გააჭიანურებს მოლაპარაკებათა დანებებას სავიზო რეჟიმის თაობაზე, რუსეთი 2000 წლის 5 დეკემბერს ცალმხრივად შემოიღებს სავიზო რეჟიმს საქართველოსთან, ვინაიდან ოფიციალური წარმომადგენლის გადაცხადებით, საქართველოს წარმომადგებლობისადმი ყველა მიმართვა უშედეგოდ დასრულდა.

ხელისუფლავა სსსსლავაჟი ახლა „პააჟინიუს“

ერთი „უცნაური“ საკომიტეტო განხილვა გაიმართა პარლამენტში, სადაც დეპუტატები, მთავრობისა და თბილისის მერიის წარმომადგენლები „გაოცებას და აღშფოთებას“ ვერ მალავდნენ თბილისის პრესტიჟულ უბნებში გაჩაღებული უკანონო მშენებლობების გამო(!). მთელი ამ მარაზმის გემო და მარილი იმაში მდგომარეობდა, რომ ამ უბნებში წამოჭიმულ სასახლეთა აბსოლუტური უმრავლესობა ქართველ ჩინოვნიკთა საკუთრებაა, ხელისუფლება კი მხოლოდ ახლა „შეამჩნიეს“...

ჰოდა, „ხმაურიც“ ატეხეს, ბევრი ილაპარაკეს კორუფციაზეც, ქალაქის მერიის წარმომადგენლებმა ამ უკანონოდ აშენებულ სასახლეების დანგრევის საკითხიც დააყენეს, მაგრამ გადაწყვეტილება მაინც ვერ მიიღეს და საკითხის დაყენების ფაქტითაც კმაყოფილებმა დატოვეს იქაურობა... თბილისში კი გრძელდება ნაძარცვი მილიონებით უნებართვო და უკანონო სრასასახლეების შენება!

თიანელ პასნავლეკლავს არ ეხეიოპოღათ

თიანეთის რაიონის 28 სკოლაშივე მასწავლებელთა მასობრივი გაფიცვის შედეგად დღემდე არ დაწყებულია სასწავლო წელი. მასწავლებლები მოითხოვენ 10-20 თვის ხელფასებს. მათ მდგომარეობას ამძიმებს ისიც, რომ ძლიერი გვალვის შედეგად მოსავალი განადგურდა. ადამიანებს კარს მომდგარი ზამთრისათვის შუშის ყიდვის საშუალებაც არ აქვთ, უკანასკნელი კაპიკებით ისევ ფჭვილს თუ ყიდულობენ... ხელისუფლება პასუხს ვერ აძლევს რაიონის მასწავლებლებს, თუ როდის მიიღებენ ხელფასებს. ეს უკანასკნელნი მძაფრი საპროტესტო აქციებით იმუქრებიან.

გაზს, ალკათ, აზერკაიჯანი მოგვანოღავს

(გაე) საქართველოს გაზის საერთაშორისო კორპორაციასა და აზერბაიჯანს შორის ამჟამად მიმდინარეობს მოლაპარაკებები ამ ზამთარს აზერბაიჯანიდან საქართველოსთვის ადრეული გაზის მიწოდების თაობაზე. ეს გაზი მოხმარდება ქვეყნის შინამოსოვნებისთვის, ანუ იგი მიეწოდება „თბილსრესს“. ამ მიმართულებით საქართველოსადმი დახმარების მზადყოფნა კასპიის აუზის ენერგორესურსების საკითხებში აშშ-ის პრეზიდენტისა და სახელმწიფო მდივნის სპეციალურმა თანამშემვე, ელჩმა ჯონ ფულფმაც გამოთქვა. გაზის საერთაშორისო კორპორაციის პრეზიდენტთან, ალექო გოციორიძესთან გამართულ შეხვედრაზე ფულფმა აღნიშნა, რომ აშშ ყველანაირად მზადაა, დააფინანსოს ამ ზამთრისათვის გაზის შესყიდვა. მისივე თქმით, ამ მხრივ დახმარების მზადყოფნა ევროგაერთიანებამაც გამოთქვა.

თხილისკან შაოოვკანელით

(გაე) საქართველოს პრეზიდენტი კმაყოფილია ძმები როდშემების მიერ განხორციელებული ინვესტირებით, რაც აჭარის რეგიონში წარმატებით დაგვირგვინდა. პრეზიდენტმა შევარდნაძემ ინვესტორები დახურულ კარს მიღმა მიიღო და განუგოთ საქმიანობისათვის მადლობაც კი გადაუხადა. შეხვედრაზე პრეზიდენტმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ აუცილებელია თბილისი ბიზნესის განვითარება საქართველოს სხვა რეგიონებშიც და ამ საკითხით უფრო სერიოზული დაინტერესება. პრეზიდენტის აზრით, საჭიროა ინვესტორებმა საქართველოში თბილისი გადამამუშავებელი ქარხნის მშენებლობაზეც იფიქრონ.

საქს-ინდუსტრიას კანონი ღაიხავს

გასულ კვირას ჰოლანდიელმა პოლიტიკოსებმა და მეძავებმა გამარჯვება იზეიმეს — ამოქმედდა კანონი, რომელიც საროსკიპოების „მოღვაწეობას“ ლეგალურად აცხადებს.

კანონი პარლამენტში ხანგრძლივი დებატების შემდეგ მიიღეს და დედოფალ ბეატრიქსის კურთხევით აწ-ის 1 ოქტომბრიდან ამოქმედდა. მანამდე ჰოლანდიელი ლიბერალი ხელისუფლები თვალს ხუჭავდნენ ნახევრად ლეგალური საროსკიპოების არსებობაზე. პარლამენტში რელიგიური ჯგუფების წარმომადგენლები ყოველმხრივ ეწინააღმდეგებოდნენ კანონის ძალაში შესვლას, მაგრამ ლიბერალებთან დამარცხდნენ.

ამსტერდამში წითელი ფარნების კვარტალი ყოველწლიურად მილიონობით ტურისტს იზიდავს. ახლა ნიდერლანდების მთავრობას უფრო სტაბილური შემოსავალი ექნება — თუმცა ჰოლანდიურ სექს-ინდუსტრიას ცნობილ „ყავახანებთან“ ერთად, სადაც მარისუანა იყიდება, ადრეც სოლიდური თანხები შეჰქონდა ქვეყნის ხაზინაში. ამჯერად სექს-ინდუსტრია ქვეყანაში ბიზნესის სხვა სახეობებთან ერთად კანონიერადაა აღიარებული.

გაიიიღა ლავენდარული გაიისკი

ლონდონში ჩატარდა „ქრისტის“ აუქციონი. სხვა ლტებთან ერთად წარმოდგენილი იყო სპორტული მაისური, რომელიც 34 წლის წინანდელია. ამ რარიტეტის გარშემო არცთუ სასუშპრო ბრძოლა გაიმართა მყიდველთა შორის. ამ №10 წითელი მაისურით ინგლისის ნაკერბის ფეხბურთელმა ჯეფ ჰიორსტმა გადამწყვეტი გოლი გაიტანა ფეხბურთის მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ მატჩში 1966 წელს. დედოფალმა, რომელიც თამაშს ესწრებოდა, ჰიორსტს სერვის ტიტული მიანიჭა, გულშემატკივრებმა კი ფეხბურთელი ლეგენდარული ფეხბურთელების რანგში აღაზვეეს. ამიტომაც მაისურის შეძენის მსურველი ბევრი იყო. ვაჭრობის შედეგების მიხედვით, უცნობმა მყიდველმა ლეგენდარულ მაისურში 91.750 ფუნტი (140.000 დოლარი) გადაიხადა.

ილიას ღარი ნაწილი... ანუ, ახლა ვისი ღარი?

XX საუკუნის დასაწყისში ჰერეთში, იქ, სადაც მეზობელი დაღესტნისა და აზერბაიჯანის საზღვრები იყრის თავს, ილია ჭაჭავაძის ძალისხმევით, იმერეთიდან და რაჭიდან რამდენიმე ათასი ოჯახი ჩაუსახლებიათ და ამ სტრატეგიულ მხარეში ქართველები გამრავლებულან.

იმ დროს ამ კუთხეში უკვე სახლობდნენ მეფის რუსეთის სამხედრო ბაზაში მომსახურენი, თვითნებურად შემოსული და დამკვიდრებული ლეკები, ოსები, აზერბაიჯანელები და სხვა ეროვნების ადამიანები. ამდენად, გასაგები იყო დიდი ილიას სურვილი — კახეთის ამ მაღლიან მიწას თავისი პატრონი ჰყოლოდა და საჭიროების შემთხვევაში ქართული მიწა ქართველებს დაეცვათ. ეს პროცესი 1905 წელს დაიწყო და რამდენიმე წელიწადში შრომის-მოყვარე იმერლებმა და რაჭველებმა ბაღნარად აქციეს აქაურობა. მორავლებულმა ლაგოდეგელებმა სხვა ეროვნებათა სიჭარბეც დაძლიეს და კუთხესაც უპატრონეს. თუმცა, ბოლო დროს, აქაც სავეალლო დემოგრაფიული ვითარება შეიქმნა. საბჭოთა პერიოდთან შედარებით ხუთჯერ მეცირდა შობადობა, გაიზარდა სიკვდილიანობა, დღითი დღე მატულობს მიგრაცია. მართალია, რაიონის სამშობიაროში ყოველდღიურად ოთხჯერ მეტი ბავშვი იბადება, ვიდრე მეზობელ რაიონებში, მაგრამ, როგორც აქაურები ამბობენ, იქ ქართულ ტირილს ვერ გაიგონებთ.

დღეს ჩვენს ქვეყანაში, ქართველების გარდა, ყველა ეროვნება რომ მრავლდება, „არახალია“. ამის მიზეზად ყოვლისმცოდნენი ჩვენ გაეცროპლებულ ცივილიზაციას ასახელებენ, მაგრამ, როცა თითქმის ყოველ მეორე ქართველს ლუქმაპურის სამოწენლად საზღვარგარეთ წასვლაზე უჭირავს თვალი, განა ჩვენს გვერდზე მცხოვრებმა მომქე ერებმა ისეთი რა ჯადოსნური ჯავშანი მოირგეს, რომ ჩვენი პრობლემები მათ არ ეკარება?

ეს ყოველივე კარგად ჩანს სოფელ კაბალის მაგალითზე. ამ სოფელში რაიონის მთლიანი მოსახლეობის ერთი მეხუთედი ცხოვრობს და ათი ათას სამას კაცში მხოლოდ ერთი(!) ოჯახია ქართული. საბჭოეთში დაწყებული ყველაფრის მიტევების პოლიტიკამ დამოუკიდებელ საქართველოში კიდევ უფრო სამიმი ფორმა მიიღო და წვრილი და მსხვილი ჩინოვნიკების მეშვეობით მოსახლეობის ეს ნაწილი არჩევნებში გამარჯვების „დამკვეთლურ“, მართვად რგოლად იქცა. ნებისმიერი სახის არჩევნებში კაბალში გამარჯვება — მთლიანად რაიონში გამარჯვებას ნიშნავს. მაგრამ წუ იფიქრებთ, ასეთი მართვადი და მორჩილი ელექტორატი თითქოს იმდენად გულუბრყვილო იყოს, რომ ვინმეს ხელალებით, უარგაროდ უჭერდეს მხარს. ის სისტემატურად მოითხოვს ერთგულების საზღაურს — მიწას და იღებს კიდევ. თუ არა და, მთავრობაში ჩივილს რა უნდა?! როგორც ამბობენ, ამ სოფლის თავაკიო ხელისუფლების მაღალ ეშელონებში ისეთი ავტორიტეტითა და გავლენით სარგებლობს, რაიონის გამგებელს არც კი დაესიზმრება. განსაკუთრებით თბილი დამოკიდებულება არსებობს კაბალსა და მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის მესვეურებს შორის, რაც საქემშიც მშვენიერად გამოიხატება.

1996 წელს სოფელ კაბალის მოსახლეობამ თხოვნით მიმართა მიწის მართვის დეპარტამენტს საკარმიდამო და რეფორმის ფონდში გამოყოფილი მიწის ფართობი, რომელიც სარწყავ კატეგორიას მიეკუთვნებოდა, ურწყავად „ექცია“(!) და ამით ორჯერ გაუზარდა გასაცემი ნაკვეთების ზღერული ნორმა. დეპარტამენტი უყოყმანოდ დათანხმდა მოსახლეობის მოთხოვნას მიწის კატეგორიის შეცვლაზე და შესაბამისი წერილიც აფრინა ლაგოდეხის რაიონის გამგებანში. სამი კვირის შემდეგ გამგეობის თავმჯდომარე სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრის უზგავნის ტელეფონოგრამას, სადაც მიუთითებს, რომ მიწის მართვის დეპარტამენტის წერილში გაცხადებული მოთხოვნა უკანონოა, რადგან სოფელ კაბალის საკრებულოში შემავალი მიწის ნაკვეთები მთლიანად ირწყვება წყალუხვი მდინარით.

ერთი თვის შემდეგ მიწის მართვის დეპარტამენტი კვლავ ჯოუტად მოითხოვს სოფლის მოსახლეობაზე გასაცემი ნაკვეთების ორჯერ გაზრდილი ნორმით დარიგებას.

ლაგოდეხის რაიონის გამგეობა კვლავ არ დაუთანხმა მიწის მართვის დეპარტამენტის გადაწყვეტილებას და დაადგინა სარწყავი მიწები-სთვის კანონით გათვალისწინებული ნორმა — 0,25 ჰა თითოეულ კომლზე.

1997 წლის 19 მარტს მიწის მართვის დეპარტამენტმა თავისი გუნდი მიავლინა ლაგოდეხში და ადგილზე ჩაატარა (გთხოვთ, კარგად დაავიროდეთ კომისიის სახელწოდებას) „სარეფორმო ფონდში გამოსაყოფი მიწის ზღერული (მაქსიმალური) ნორმის განსაზღვრის ხელშეწყობი კომისიის სხდომა“.

თბილისიდან მივლინებულმა მელიორაციისა და წყალთა მეურნეობის „ნამყვანმა“ სპეციალისტებმა — პ. ჟღენტმა და გ. მტრეველმა, აგრეთვე

„ნამყვანმა“ პარლამენტარებმა — ა. ცინცაძემ და ი. ნეერუზოვმა ისე წაიყვანეს საქმე, რომ უგულუბელყვეს ადგილობრივი სპეციალისტებისა და აგრეთვე მელიორაციისა და წყალთა მეურნეობის დეპარტამენტის დასკვნა და სთხოვეს გამგეობას, 17 თებერვლის დადგენილებაში ცვლილებები შეეტანა. მაგრამ ჩანს, ეს უკვე თხოვნა აღარ იყო — სულ მალე რაიონის გამგებელი და რაიონის მიწის მართვის სამმართველოს უფროსიც გაათავისუფლეს თანამდებობებიდან.

საქმე ამით არ დამთავრებულა. 1998 წლის სექტემბერში პარლამენტის აკარაუელ საკითხთა კომიტეტში შევიდა „საქსახმინროექტის“ ინსტიტუტის თანამშრომელთა კოლექტიური წერილი, სადაც მიწის მართვის დეპარტამენტის საქმიანობის მიმართ გამოთქმულ სხვა პრეტენზიებთან ერთად კაბალის საკითხიც იყო წამოჭრილი. კომიტეტში შექმნილმა კომისიამ შეისწავლა აღნიშნული საკითხი და დაასკვნა: „საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის მიერ დაშვებული იქნა შეცდომა, სარწყავი ფართობი ჩაითვალა ურწყავად, რითაც ხელოვნურად გაიზარდა გასაცემი საკარმიდამო მიწის ნაკვეთების ნორმა, დაზარალდა რაიონის ბიუჯეტი“.

კომისიის დასკვნები განიხილა პარლამენტის ბიურომ, ილა პარლამენტის ბიურომ, რის შესახებაც პარლამენტის თავმჯდომარემ წერილობით აცნობა ქვეყნის პრეზიდენტს. ამ წერილის სამგვერდიან დანართში რატომღაც გაქრა მუხლი „ლაგოდეხის რაიონის სოფელ კაბალში მიწის რეფორმის დროს დაშვებული ხარვეზების შესახებ“, რითაც კომიტეტის თავმჯდომარემ და მისმა მოადგილემ, რბილად რომ ვთქვათ, დაუმალეს პრეზიდენტს თავისივე კომისიის დასკვნა კაბალთან დაკავშირებით.

მმართველობის ადგილობრივი ორგანოებისა და მიწის რეფორმის კომისიების გადანყვებილებით, კაბალის მეზობელ და ანალოგიური მიწის მქონე, ოღონდ მდებარეობიდან 25 კმ-იანი ზოლის მიღმა მდებარე სოფლებში ურწყავი მიწა თითოეულ კომლზე 1,25 ჰა განაწილდა, რაც, რატომღაც, კაბალის მოსახლეობის გულისწყრომისა და პროტესტის საფუძველი გახდა (განმარტებისთვის: კანონით, სახელმწიფო საზღვრიდან 25 კმ-იანი ზოლის მიღმა მდებარე სოფლის მოსახლეს, თუ იგი დაკავებულია მხოლოდ სოფლის მეურნეობით, ეკუთვნის 1,25 ჰა. ეს არის კატეგორიის მოსახლეობა. თუ სოფელი მოქცეულია 25 კმ-იანი ზოლის შიგნით და მოსახლეობა ამავე კატეგორიას ეკუთვნის, ანუ დაკავებულია მხოლოდ სოფლის მეურნეობით, კომლზე რაგდება 0,25 ჰა მიწის ნაკვეთი, თანაც მიწა სარწყავი უნდა იყოს. სოფელი კაბალი სწორედ ამ საზღვრისპირა ზოლის შიგნითაა მოქცეული და მიწაც სარწყავია).

საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტმა მიიჩნია, დათანხმებოდა სოფელ კაბალის ყრილობის გადაწყვეტილებას იმის თაობაზე, რომ თითოეულ კომლზე გაცემულიყო არა 0,25 ჰა მიწა, არამედ 0,5 ჰა (აქ კიდევ ერთი განმარტება: 0,5 ჰა მიწის ნაკვეთი გამოიყოფა იმ შემთხვევაში, თუ მიწა ურწყავია). საზღვრიდან 25 კმ-იანი ზოლის შესახებ კანონი კარგად მოქმედებს და ამიტომ სურთ კაბალებებს მიწის კატეგორიის შეცვლა და მოზომილი მიწის გაორმაგება(!).

როგორც ჩანს, რაც უფრო დაბლა დახრი თავს, მით უფრო მძიმე უღელს მოგარგებენ — ძალიან მოგვწონს და ჩვენივე ნებით ვყოფთ თავს მონობის ყულფში, რომელსაც მერე დემოკრატიულობის დაცვის ზიზნო-პიპილებით დავიმშვენებთ და მოვიწონებთ.

ჯერ კაბალში არც სახელმწიფო უნივერსიტეტის გახსნას ითხოვდ და არც საკუთარი ტელევიზიის შექმნაზე ოცნებობენ. თუმცა, რომც დაითხოვონ, რა არის ამაში ცუდი. ხალხი განათლებათ, — იტყვის ზოგი და მართალიც იქნება; მაგრამ ჩვენს გაუნათლებლობას და ეროვნულ სიბეცეს რა ვუშველით, თორემ ჩვენს მიწაზე მცხოვრებ სხვა ეროვნებებს რომ განათლება (სათავისოდ!) არ აკლიათ, ამაზე ჩვენი დაჭროლ-დაჭიხილი ქვეყანაც მეტყველებს.

წუ გადავაქცევთ საქართველოს კუთხებს უცხო ტომთა ზრდა-გამრავლების ექსპერიმენტულ ორანჟერეად. ისედაც ცხადია, უამისოდაც კარგად გრძობენ თავს. იქნებ უფრო უპრიანი იყოს იმ სამას ათასსა და ერთ მილიონზე ვიფიქროთ, საკუთარ ფესვებს რომ მოწყვეტილან და სამშობლოს შეგრძნება სსოვნად ქცევიათ.

P.S. ლაგოდეხის რაიონის გამგებლის კაბინეტში ილია ჭაჭავაძის ქნდავების მინიატურული ესკიზი დგას (როგორც გამგებელმა მითხრა, ამ ძეგლს გაზაფხულზე დადგამენ ლაგოდეხში). სულმნათ ილიას ერთი ხელი გულზე აქვს მიდებული, ხოლო მეორე — მოფრთხილებსა და ზრუნვის ნიშნად მიწისკენ აქვს გაშვერილი.

ახალგაზრდა მოქანდაკის ნეველი ჯიქიას ქვაში გაცოცხლებული ილია საუკუნის შემდეგაც იმასვე მოგვიწოდებს, რასაც მთელი სიცოცხლე გატავებდა და გვიკიჟინებდა, მაგრამ... ილიას დრო წავიდაო, — ამბობენ ახალი აზროვნების მიმდევრები.

მამ, ახლა ვისი დროა?

ფიროზ ფურცელაძე

„ევროპის კონტინენტზე უკანასკნელი რევოლუცია განხორციელდა და უკანასკნელი ტოტალიტარული რეჟიმი დაუმხო... სერებში უკვე ევროპის ორგანული ნაწილია!“ აი, მოკლე შეფასება, რაც ბელგრადში დატრიალებულ დრამატულ მოვლენებს მისცა საერთაშორისო თანამეგობრობამ... მოხდა კი, მოსალაგდნელი, ანუ ერმა არ აპატიო მილოშევიჩს და მის რეჟიმს არჩევნების შედეგების გაყალბება, გამოვიდა ქუჩებში და თვითონვე გამოაცხადა ვოისლავ კოშტუნიცა ქვეყნის პრეზიდენტად! ადრეც გვითქვამს და გავიმეორებთ, რომ ბალკანეთში ვითარების დარეგულირების შემდეგ, დასავლეთი სერიოზულად მოჰქიდებს ხელს საშინეთ კავკასიის კონფლიქტების მოგვარებას და რეგიონის ინტეგრირებას ევროპაში, მაგრამ რას ვახვედრებთ ჩვენ? მიუხედავად ოპტიმისტური პროგნოზებისა, გაირკვა, რომ არ შესრულდა ბოლო სამი თვის ბიუჯეტი და საეჭვოა, რომ წლის ბოლომდეც შესრულდეს, თანაც როგორი ბიუჯეტი — სექსესტრირებული!!! კვლავ წულის დონეზე გაყინული კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლის კამპანია... იმან, რომ „რესპაბლიციდან“ პატიმართა გაქცევამ თითქოს „ყირაზე“ დააყენა სახელისუფლებო ელიტა, კიდევ უფრო გააძლიერა ეჭვი, რომ პარლამენტსა და ხელისუფლებაში ელვისებურად განხორციელებული ცვლილებები, გარკვეულწილად კავშირში უნდა იყოს ამ ფაქტთან, აღარაფერს ვამბობ კიდევ ერთი მოსალოდნელი დესტაბილიზაციის შესახებ გამართულ ისტერიიაზე რაც, ზემოთ ჩამოთვლილ ფაქტებთან ერთად ბოლოს და ბოლოს, თუ სახელმწიფო ვართ, შეურაცხყოფილი უნდა იყოს თითოეული მოქალაქისთვის... როგორც ჩანს, ხელისუფლება ამას ან ვერ, ან არ გრძნობს. როდემდე! გაგრძელებდა ქვეყნის და ხალხის აბუზად ადგების ეს პროცესი? საუბედუროდ, ამ კითხვას არც საზოგადოება სვამს. არადა, ვითარება, აღარავითარ ლოგიკას აღარ ექვემდებარება... ვესაუბრები სახალხო პარტიის ლიდერს **გაფუა გიორგაძე**:

— რაც ხდება, ლოგიკურია მხოლოდ და მხოლოდ ერთი მიმართულებით, რასაც ჰქვია შევარდნაძის მართვის სტილი და ფორმები. არანაი-

საპოპტობიკო ბიუჯეტი მერ სრულდება?!

რი ადამიანური, პოლიტიკური, სახელმწიფოებრივი ინტერესების ლოგიკა შექმნილ ვითარებას არ უდევს საფუძვლად. სამწუხაროდ, შევარდნაძე არის ადამიანი, რომელმაც შესანიშნავად იცის სახელისუფლო ტექნოლოგია და იცის, როგორ შეინარჩუნოს „ტახტი“. მისი კარიერა, დაწყებული კომპარტიით და დამთავრებული დამოუკიდებელი საქართველოთი, ამის ნათელი დადასტურებაა. ადრე ანექდოტიც დადიოდა: „გაიგეთ შევარდნაძის ბიუსტი პოსტამენტზე ვერ შედგასო! ეგ არაფერი, მაგი ისეთი კაცის ბიუსტია, ქვემოთ დადგით და თვითონ ავა პოსტამენტზეო...“

ათი წლის მანძილზე ერთი ძლიერი სახელმწიფო სტრუქტურაც კი არ შექმნილა. არ უნდა ამ კაცს ძლიერი სახელმწიფო სტრუქტურის შექმნა, რადგან საშიში იქნება მისი ძალუფლებისთვის.

— **ცხრა „უწაურად“ არ მოჩანს, რომ „მთავარი“ შინამადესტაბილიზებული, ციხეში გამოწყვდიელი და ტერაქტებში ეჭვმიტანილი, მეტიც გვირგვინის თხარში დახვლონებულნი ასე უმტკივნეულოდ აღმოჩნდნენ გარეთ?**

— არაფერი ვიტყვი გასულ წელს, არჩევნების წინა პერიოდში დაწყებულ კამპანიაზე „მოსალოდნელი“ დესტაბილიზაციის შესახებ, რადგან წინასაარჩევნო კამპანიაში უფლება გაქვს, რაც გინდა ის იახო, მაგრამ გაზაფხულიდან მოყოლებული ლამის ყოველთვე ელოდნენ ამ ე.წ. დესტაბილიზაციას და ბოლოს ერთხმად შეერდნენ, რომ სწორედ სექტემბერ-ოქტომბერში მოხდებოდა „რალიც“. არადა, ამას ოპოზიცია კი არ გაიძახოდა, არამედ უწინარესად ხელისუფლება, შინაგან საქმეთა, უშიშროების მინისტრები, გენმაიოკურატურა, პრეზიდენტი... კი მაგრამ, დალოცვილო, მე რას მოვიჩინებ, რომ დესტაბილიზაცია იქნება? ადექი და მიხედვ საქმეს! მაგრამ უხედურება ის არის, რომ მათ შესანიშნავად იციათ — არანაირი დესტაბილიზაცია არ იქნება საქართველოში, არამედ მათ სჭირდებათ შოშის ჩანერგვა ხალხში, რათა რიგითმა მოქალაქემ იფიქროს — შიშიშილი და გაჭირვება მირჩევნია ოშსა და სიკვდილს, არეულობას, ოღონდ ცოცხალი მყავდეს შვილი, ოჯახი... ამასთან, ერთი წლის მანძილზე ქვეყანაში მოხდებოდა რალიც, ან პატიმარი გაიქცევა, ან აფური ჩამოვარდება, ან გაზის ბალონი აფეთქდება... რაც შეეხება „რესპაბლიციდან“ გაქცევის ფაქტს, სახელმწიფო არა გვაქვს და იმიტომ ხდება ასეთი რამ და არც ისე მარტივადაა საქმე, რომ ერთ მორიგე ექიმს და თუნდაც ერთ სამინისტროს დავავისროთ პასუხისმგებლობა: ის ენერგია, რომელიც მმართველ ძალას გადართული აქვს ოპოზიციის წინააღმდეგ საბრძოლველად ადექი შე კი დედამამშვილო და სწორად წარმოადრე: — მე რომ მიყენებ მოსასმენ აპარატურას, ოპოზიციის ტელეფონებს უსმენ, დააყენე ეს მოსასმენი აპარატი ახსანძის საუანში და ერთი „ჩაფარი“ ლოთი კომპლიასაც მიუჩინე!..

— **სერებში მომხდარ რევოლუციას ცივილიზებული სამყარო მიესალმა. რუსეთის დუშმა და გენადი სელენიოვმა კი დაგმეს კოშტუნიცას გამარჯვება, აი, ეს სელენიოვი მალე საქართველოში ჩამოსვლას და აქ „საქიქების გარჩევას“ გვიპირებს ნატოსთან ურთიერთობისა და სხვა უამრავი „ცოდვის“ გამო...**

— თავიდათავი მისი ასეთი განცხადებისა არის ის, რომ, როცა შარშანწინ სელენიოვი ბრძანდებოდა თბილისში და პარლამენტის ტრიბუნიდან ჭკუას არიგებდა ქართველ პოლიტიკოსებს, მაშინ მოქალაქეთა კავშირი ტაშით შესვდა

მის გამოსვლას! ჩვენ პროტესტის ნიშნად დავეტოვეთ დარბაზი და მოეწონდეთ ყველას, არ ეკადრებინათ საქართველოსათვის, რომ მის პარლამენტში სელენიოვის სიტყვა გაჟღერებულიყო! იმავეს იტყვის ახლაც, რომ „საქართველო ჩამორჩენილი ქვეყანაა, რომელსაც რუსეთმა ყველაფერი გაუკეთა, რომ ახლა ისედგები დასავლეთისკენ და ა.შ.“ მიუხედავად იმისა, რომ პატარა სახელმწიფო ვართ, გვაქვს იმისი მექანიზმები, რომ დავიცვათ საქართველოს ინტერესები რუსეთთან მიმართებაში. თუ მოხუცი და ავადმყოფი ელცინის წინაშე სვამდი საკითხს იგორ გიორგაძის გადმოცემის შესახებ, პუტინთან რა ღმერთი გინყრება, რატომ ერთხელ მაინც არ მოსთხოვე პუტინს გიორგაძის გადმოცემა, რაშია საქმე?!

რაც შეეხება რუსეთისადმი პრინციპულ პოლიტიკას, სახეზე გვაქვს ბალტიისპირელების მაგალითი. მიუხედავად იმისა, რომ ამ ქვეყნებს ყველაზე პრინციპული და მკაცრი პოზიცია აქვთ რუსეთისადმი, მეტიც, რუსულენოვან მოსახლეობას მოქალაქეობას არ აძლევენ, რუსულ ენაზე გაზეთებს არ უშვებენ და ლამის რუსული სიმღერებიც აკრძალეს, მათ არ დაუქარგავთ რუსეთის ბაზარი, ეკონომიკური თანამშრომლობაც ნორმალური აქვთ რუსეთთან, ჩვენგან განსხვავებით...

— **გმადლობ**

მიმდღერი მღერეე პოლიტიკურ პროცესებს დაემატა პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისის მიერ გავრცელებული დამაფიქრებელი ინფორმაცია, რომ წლის ბიუჯეტი შეიძლება არ შესრულდეს. თუ რას ნიშნავს ეს, ამას დიდი ხანია საკუთარ თავზე გრწმობს ქვეყნის სოციალურად ყველაზე დაუცველი მოსახლეობა; მაგრამ საქმე ის არის, თუ რატომ, რა მიზეზით აღმოჩნდა ამ ყოფაში უკვე სექსესტრირებული ბიუჯეტიც კი.

ამ საკითხებზე კომენტარს აკეთებს პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისის ხელმძღვანელი **როზან მონიონი**.

— მიუხედავად იმისა, რომ განხორციელდა ბიუჯეტის სექსესტრი, ბოლო სამი თვის მანძილზე ბიუჯეტს სავალდა 19 მლნ ლარი. გეგმა შესრულა მხოლოდ საგადასახდო შემოსავლების სამინ-

ისტრომ, ხოლო დანარჩენი პარამეტრებით, როგორიცაა არასაგადასახდო და საფონდო შემოსავლები, მინიწენელოვანი დანაკლისია. თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ ფაქტობრივად ჩაყარდება პრივატიზაციიდან მისაღები შემოსავლების გეგმა 29 მლნ-ის ოდენობით (დღეს მხოლოდ 7 მლნ-ია შემოსული და უკეთეს შემთხვევაში შეიძლება 10 მლნ-ს მიაღწიოს), ამიტომ ბიუჯეტის დეფიციტის დაფინანსების წყაროებში გარრგვლა ალბათ სულ მცირე, 20 მლნ ლარი მაინც იქნება, რადგანაც არარეალურია

პრივატიზაციიდან ამ რაოდენობის თანხების მიღება. პრობლემებია ბიუჯეტის შემოსავლების მობილიზების კუთხითაც და ბიუჯეტის დეფიციტის დაფინანსების წყაროებიდანაც. ლაბარაკია მხოლოდ საკუთარ შემოსავლებზე; ხოლო თუკი გრანტები ვერ მივიღეთ, დანაკლისი გაცილებით მეტი იქნება. 9 თვე გავიდა და ერთი თეთრიც არ არის შემოსული ბიუჯეტში გრანტების სახით. დარჩენილ სამ თვეში ბიუჯეტის შესასრულებლად საჭიროა უკვე თვეში 72 მლნ ლარის ამოღება და თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ საკუთარი შემოსავლების ამოღების თვალსაზრისით ამ თვის გეგმაში 60 მლნ-ია ჩადებული, ეს იმას უნდა ნიშნავდეს, რომ მთავრობა ან რალიც სასწაულს ელის, ანუ ნოემბერ-დეკემბერში უზარმაზარ შემოსავლეს, ან მანიშნებელა, რომ ხელისუფლება შეურიგდა ბიუჯეტის შეუსრულებლობას...

— **რაში ხდება გამოსავალ? მთავრობის ეკონომიკური ბლოკი თითქოს იმედიანადაა განწყობილი. მისი თქმით, საერთაშორისო საავალუტო ფონდი პოზიტიურად აფასებს საბიუჯეტო პროცესს...**

— ახლავა თადარიგი დასაჭერი, თუ რა საბიუჯეტო თანხები შეიძლება შეიცვდეს, ან მთავრობამ უნდა აღიაროს, რომ წლის ბოლოსათვის კვლავ გაიზრდება საბიუჯეტო დავალიანებები. არ ვიცი, რისი იმედი აქვს მთავრობას, მაგრამ ფაქტია, რომ შექმნილ ვითარებაში სექსესტრირებული ბიუჯეტის შესრულება საეჭვოა. რაც შეეხება სავალუტო ფონდის პოზიციას, ბოლო პერიოდში გამოიკვეთა დადებითი ტენდენცია შემოსავლების ზრდის თვალსაზრისით, შესაბამისად, ფონდისთვის შეიძლება უფრო მნიშვნელოვანია ეს ტენდენცია, ვიდრე რეალური უარყოფითი ვითარება, თუმცა ფონდი, ვფიქრობ, დარწმუნდება, რომ პრივატიზაციიდან მისაღები შემოსავლები არასწორად იყო დაგეგმილი... მეც არა მგონია, სავალუტო ფონდმა 19 მლნ-ის დანაკლისის გამო განსაკუთრებული ზომები მიიღოს ჩვენ მიმართ, მაგრამ ვითარება მართლაც არასასურველია! საერთოდ, მიზეზი კი, ბიუჯეტის შეუსრულებლობისა, ტრადიციულია, რასაც შემოსავლების დამალვა ჰქვია. ერთი მაგალითი: ასეთი მძიმე ვითარება სიგარეტადან შემოსავლების მიღების მხრივ საქართველოში არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ქვეყანა რეალური, ლარით გამოხატული ბიუჯეტი აქვს. წელს სიგარეტის აქციზიდან 22 მლნ ლარი შემოვიდა, რაც ძალიან მცირე მაჩვენებელია. შარშან, ამავე პერიოდში, შემოსული იყო 55 მლნ ლარი, ანუ სახეზეა უზარმაზარი სხვაობა. ასე რომ, კონტრაბანდა და შემოსავლების დამალვა კვლავ მძიმე სენად გვაწევს... მართალია, ბენზინიდან შემოსავლების რაოდენობა გაიზარდა, მაგრამ შარშანდელ პარამეტრებთან შედარებით, აქაც იკარგება უზარმაზარი სამშეოსავლო თანხები!..

ზურაბ მჭედლოშვილი

ყოველი წლის 14 ოქტომბერი განსაკუთრებული დღეა არა მარტო საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიისთვის, არამედ მთელი ქრისტიანული სამყაროსთვის. უფლის კართი და მორწმუნე სული, რომელთა სხეულებაც ამ დღეს აღიზიანება, გამოჩენილი სიწმინდებით მთელი ქრისტიანული სამყაროსთვის. წლის ეს დღესასწაული განსაკუთრებულად აღიზიანებს, ვინაიდან საოცრი წელია: ქრისტესობის — 2000, საქართველოს გაქრისტიანების — 1700, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის ავტოკეფალიის — 500 და ქართული სასულიერო განათლების — 3000 წლისთავი.

მაცხოვრის ხორციელად ცხოვრების დროს მცხეთელ ებრაელებს შორის ხშირად იმართებოდა კამათი იმის შესახებ, თუ ვინ იყო იესო ქრისტე — მესია თუ იუდეველი ხალხის მტერი. პალესტინაში მოსიარულე მომლოცველები იესო ქრისტეს მოძღვრებისა და სასწაულების შესახებ პუებოდნენ, სინედრიონი კი მას მუდამ სხედდა. მცხეთელ ებრაელებს შორის იყვნენ ისეთებიც, რომლებიც ქრისტეს სასულიეროდნენ იმ მესიად, ვისზეც წინასწარმეტყველები 14 საუკუნის მანძილზე ჰქადაგებდნენ.

მაცხოვრის შეპყრობის დროს სინედრიონმა უცხო ქვეყნებში მცხოვრებ ყველა ებრაელს მოუწოდა, მონაწილეობა მიეღო მის დასჯაში, ვინც თავს მუდმივად აცხადებდა. საქართველოდან რამდენიმე ებრაელი გაემგზავრა, მათ შორის იყო ელიოზი. ელიოზის დედა იყო ელია წინასწარმეტყველის შთამომავალი და ჭეშმარიტი მორწმუნე. ამიტომ შვილს ურჩია, მაცხოვრის მიმართ წაყენებული განაჩენის აღსრულებაში მონაწილეობა არ მიეღო. დამ კი ელიოზს სთხოვა, ქრისტეს სულწინაგები რამე ნივთი წამოეღო.

იერუსალიმში ჩასულ მცხეთელ ებრაელებს მაცხოვრის ჯვარცმამ მართლაც არ მოუღიათ მონაწილეობა, შორისაღი დადგნენ იმ მარჯალთა შორის, რომლებიც მოსული იყვნენ იესოს თავგანსაცემად. როგორც კი მაცხოვარი ჯვარს აკვეს, აღსრულდა დავით მეფის წინასწარმეტყველება: „განიევს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კვართს ჩემსა ზედა განიდევს წილი“ (ესაი. 53:5). ხოლო უფლის უნაყოფი კართი ელიოზმა გამოისყდა.

იერუსალიმიდან მობრუნებულ ელიოზს წინ საყვარელი და, სიღონა მეფეა. დამ გამოართვა სანუკარი კართი, მკრდში ჩაიკრა, ემთხვია და სული განუტყდა.

მცხეთის ქადაგის მიწონი დუბს...

სიღონის სელიდან კართის გამართვამ ვერაინი შეძლო. ელიოზმა და მეფის სასწაულის ეზოში დაკრძალა. გაიდა დრო. მცხეთაში ღვთისმშობლის კურთხევით მოციქულთა სწორი წმინდა ნიწი ჩამოვიდა. მას სურდა მაცხოვრის კართის ადგილსამყოფლის ნახვა, მაგრამ ხალხს ეს აბაგი უკვე დაეწეოდა. სამაგიეროდ, მოუწია სიღონის საფლავზე ამოსულ კიბარის, რომელიც სწულდებოდა და ცხოველებს კურნავდა. ამის მიზეზი კი არაფერი იყო.

წმ. ნინოს სასწაულებისა და ქადაგებების ამბავი სასაზღვროს კარსაც მიწვდა. ნინომ ღვთაებრივი ნახაც მოაქცია ქრისტეს სარწმუნოებაზე, მეფე მირიანს, ქურუმთა და პოეტთა წრეში

გაზრდილ სპარსთა მეფის ძეს, წარმართული სამყაროს რელიგიური წარმოდგენები და რიტუალები ძლიერ იზიდავდა, თუმცა გულით ქრისტიანობას მიუღებოდა, ირანის შიშით ვერ ბედავდა გაქრისტიანებას. თბოთის მთაზე დიდებულებთან ერთად სანადიროდ წასულ მირიანს მზე დაუბნელდა... ილიცა ნინოს ღმერთი და უფალმაც სასწაული მოუვლინა: გათენდა!

მეფის ბრძანებით, მთელი ერი მოინათლა. წმინდა ნინოს თხოვნით, დაიწყო კართის დაღვრის ადგილის გასუფთავება და იქ ტაძრის აგება. მეფემ ბაიის ულამაზესი სეზონი არ დაინახა. მოჭრა დიდებული და სასწაულომედი კიბარისიც, რომელმაც ირგვლივ საოცარი კეთილსურნელება დაფრქვია. წმ. ნინომ ბრძანა, მოჭრილი კიბარისიდან შეიღო სვეტი

ტი დაემზადებინათ, გვერდითი ტოტებისაგან გათალა ექსი, ხოლო წილი — მეშვიდე სვეტი უნდა ყოფილიყო.

ექსი სვეტი განალაგეს და მეშვიდის აღმართვას შეუდგნენ, მაგრამ ვერაინი შეძლო მისი ადგილიდან დაძვრა. წმ. ნინო მოწვევებთან ერთად მთელი ლამე აღაფლნდა ლოცვას და გარიგრა-ქზე ყველამ უჩვეულო რამ იხილა: თითქმის ორი მთა, რომელზეც არმაზისა და ზადენის კერპების ნამსწერეები იყო, ჩამოინგრა და მტკვარსა და არაგვში ჩაყვდა. გადმოხლდა წყალმა კი ქალაქი დაფარა. ისმოდა სამხილი ყვირილი. შემწებულმა მოწვევებმა გაქცევა დააპირეს, მაგრამ წმ. ნინომ დაამშვიდა ისინი. აუწყა, რომ ეს ქართლის ურწმუნოების მსხვერვის ნიშანი იყო.

გამთენიისას მათ იხილეს ბრწყინვალე ჭაბუკი, რომელმაც სამი სიტყვა უთხრა წმინდა ნინოს, მიუახლოვდა სვეტს, ზეწაწა და კვლავ დადგა.

მეფე მირიანმა ბაღში უჩვეულო ნათელი შეინახა და იქითვე გაემგზავრა. მათ იხილეს, რომ სვეტი ხელუხლებლად ზევით და ქვევით მოძრაობდა. იგი მიწიდან თორმეტი მხრით იყო დამოკიდებული და მირიანს სდიოდა. გაოცებული ქალაქელები სიხარულისაგან ტირილდნენ. ვინც რწმენით შეეხებოდა სვეტს, სწულდებოდა იკურნებოდა.

მეფემ გადაწყვიტა ტაძრის მშენებლობა სასწრაფოდ დასრულებინა. იგი აკურთხა ანტიოქიის პატრიარქმა ევსტათი. მოგვიანებით ტაძარი ვახტანგ გორგასალმა დაამშენა და მანვე ისურვა, იგი 12 მოციქულის სახელობისა ყოფილიყო. მცხეთის მთის კუთხე ტაძარი არაერთხელ დაუბრუნებია და ხელუხლებლად, მაგრამ კართის მურაცხუოდა ვერაინი შეძლო.

უფლის კართი შეიძლება შედაროს სულიერი მზეს, მიწის წიაღიდან უხილავად მამულებს, ანდა მიწისქვეშა წყაროს, რომელიც მცხერეთ უხილავად კვებავს. უფლის კართი, ყოველდღივად ღვთისმშობლის სულით არის ნაქსოვი და გეტესებანის ბაღიდან გოლგოთამდე მავალი მაცხოვრის სისხლით გამთხარი. ამ სიწმინდის გამო ისოღება მცხეთა მეორე იერუსალიმად, რომლის წყალობითაც საქართველოს ეკლესია მწვალებლობის უღელქვემ არასოდეს მოქცეულა.

ანა ჩხეიძე

— რაში მდგომარეობს კვართის ღვთაებრივი მნიშვნელობა და რას ნიშნავს იგი სრულიად საქართველოსთვის?

— უბრალოდ ყოველმა უნდა ითქვას, რომ წყნეს ქვეყანას განსაკუთრებული წყალობა ჰყავს წილად. ჯერ კიდევ ქრისტეს შობამდე VI საუკუნეში ნახუქიანის მთის მთიანეთში ებრაელებმა საქართველოში ჩამოიტანეს წმინდა ილია წინასწარმეტყველის ხალხი — გამოსრული სიწმინდე მუღლი აღმოჩნდა, რომელიც ერთგვარ წინამორბედად იქცა იესო ქრისტეს კართის წყნეს ქვეყანას ჩამოხრანებას.

წმინდა ილია წინასწარმეტყველის ხალხის და მაცხოვრის კვართის საქართველოში ჩამოხრანება შეიძლება აღვსეთ, როგორც სიბოლო, როგორც საწყისი ჩვენი გამოვლიანება და გაერთიანება ერთმანეთთან და დამოუკიდებლობას.

მოგვსენებთ, იესო ქრისტეს კვართი არის მთლიანი გუგუარა. ამ სახის მთიანეთი იგი ღვთისმშობლის მურ. მაცხოვრის ჯვარცმის შემდეგ არ დარღვეულა მისი მთლიანობა, არ დანაწევრებულა იგი და ისეთივე დაიკრძალა მცხეთაში სვეტიცხოვლის ტაძარში. მაცხოვრის კვართი სიბოლოა ეკლესიის ერთიანობისა და აღმართის სულიერი განახლებისა.

III საუკუნის დიდი მღვდელმწიფე კვირიანე კართიანეული წერს: „კვართი მატარებელია მ ქრთიანობისა, რაც ზემოთა ცოდნა მამობაგან მოდის: ქრისტეს შესაბამისი ფილიაბა არ ძალუხს მას, ვინც არღვევს და ყოფს ქრისტეს ეკლესიას... ქრისტეს კვართი არ შეიძლება დანაწევრდეს მისი კვართი, მთლიანად ნაქსოვი და შეკავშირებული არ შეიძლება დაიფოს მთლიანობიდან მურ...“

ამიტომაც, ის აღმართი, თუ ვგუფი აღმართებისა, რომელნიც ცდებიან, დაარ-

ინტერვიუ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს- პატრიარქთან

ღვთის ჩვენი ეკლესიის მთლიანობა, ღვთისაგან სასტყად დაიხვეწა, როგორც შეუარაქმყოფელნი უბრალოდ ყოველთა კვართისა სიუფლისა და მისი მადლისა.

„შეიძლება ითქვას, რომ არის ის ფაქტი, რომ ქართველმა ხალხმა უფლის კვართზე ააშენა 12 მოციქულის სახელობის ტაძარი. თორმეტი მოციქული სიბოლოა მთელი მსოფლიოსა, რადგან მათ ყველანაირად იქცა ქრისტეს სარწმუნოება: „ყოველმა ქვეყანასა განსაზღვრა მისი მთა“, სვეტიცხოველი რომ თორმეტი მოციქულის სახელობისა და თანაც კვართისა ზედა არის აღმართული. მაგნიტის მთაზე რომ ქართული ეკლესიის მისია არის ჭეშმარიტი ქრისტიანული ერთობის ქადაგება მთელს მსოფლიოში.“

— არის თუ არა უფლის კვართთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველება, რომ საქართველო გაბრწყინდება ბოლო დროს?

— მე ვფიქრობ, რომ არის დაკავშირებული უფალი იწყებს დიდი წყალობით და ამოაგრებს დიდი წყალობით. მაგრამ თუ საქართველომ ვერ შეძლო სულიერი გამოვლიანება, გაბრწყინება არ მოხდება.

მე იმედი მაქვს, რომ ჩვენი ქვეყანა გაუტყდეს დროის მაცრ გამომცდას, რომლის წინაშეც დღეს ვდგავართ: მყდო სულიერი გამოვლიანება და ეკონომიკური სიღნეულის გამო სექტანტთა და ცრუ მოღვათიანთა იქნა გადამარცხული კვლავ დედა ეკლესიის წილის დაბრუნება და დადგება ეპი ღვთისმშობლის წილხვედრი იერარის სულიერი აღმართებისა და გაბრწყინებისა.

— რას უხურვებთ ქართველ ერს?

— ჭეშმარიტების დაცვას. უფალი ბრძანებს: „მე ვარ ზნა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე“. ვინც მიაგნებს ჭეშმარიტებას და ემსახურება მას, მარადიული ნეტარების ღირსი გახდება. რადგან ბედნიერი ვართ, რომ ჩვენი ერი იცის საუკუნეა უფლისა და მის მოციქულთა მურ ნაქადაგებ ჭეშმარიტების ზნას ადგის. მსმე იყო ეს ზნა ჩვენივე, მაგრამ — ერთადერთი და გადამარცხელი. კვლავაც ერთად უნდა ვყოთ და ერთად უნდა ვაროთ უფლისაგან.

ქართველნი, ერთად ღვთისაგან

WWW.MANTEX.CAUCASUS.NET

MANTEX Computers

მაანტექსი

კომპიუტერული ტექნიკა

კორკორაბიული მომხმარებლისათვის

Cisco-სა და D-Link-ის

ქსელური ბაქნოლოგიები

Gateway-ს სერვერები და სამუშაო სადგურები

PowerWare უწყვეტი

კვების ნყაროები

თბილისი, ჭავჭავაძის 5. ტელ: 252848; ფაქსი: 233510

WWW.MANTEX.CAUCASUS.NET

MANTEX Computers

მაანტექსი

კომპიუტერული ტექნიკა

სერვის ცენტრი

კომპიუტერული ქსელების პროექტირება და მონტაჟი; კომპიუტერული და საოფისო ბაქნიკის მომსახურება და რემონტი; კარბრიჯების აღდგენა

თბილისი, ჭავჭავაძის 5. ტელ: 252848; ფაქსი: 233510

ყვარყვარე თუთაბერს რომ ჩვენს დროში ეცხოვრა, ალბათ აღარ იტყოდა: ოქროს „სარაიებს“ აგებენებო, ჩემსას რომ მოვრჩები მერეო, არ იტყოდა იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ოქროს „სარაიებს“ პერიფერიებში არ აშენებენ, ელიტარული უბნები კი მშენებარე ობიექტებით ისეა გადაჭვრთული, რომ ახლის დასაწყებად თუთაბერისეული მლიქვნელობაც ვერას გახდებოდა. მაგრამ დროება შეიცვალა და „თუთაბერმა“ გაამრავალ-ფეროვნა მიზნის მიღწევის ხერხები და მექანიზმები.

ვინ აღარ იშენებს დღეს ოქროს „სარაიებს“ და „ქოხმბებს“ მთაწმინდაზე, ვაკეში, აბანოთუბანსა თუ წყნეთში. რას ვიზამთ, გვიყვარს ქართველებს კოლორიტით ტკობა, თორემ გლდანში და ვარკეთილში ვინ რას გვიშლის — ვაშნოთ, რამდენიც გვინდა. მორაულ ხმებს თუ დაუფერებთ, ხედებით ტკობის ყველაზე დიდი მოყვარულები ძაღვები არიან, მერე დუბუტატები და მინისტრები, იმათი მოადგილეები და ასე შემდეგ. ისე, ძალიან შორიდან გამოივლიდა სათქმელი და სჯობს პირდაპირ დავიწყო. პარლამენტმა გასული კვირის ბოლოს სწორედ უკანონო მშენებლობაზე იმსჯელა. რა თქვა და როგორ, ქვემოთ წაიკითხავთ. ისე კი, ძალიან მიხარია, რომ ქართველებს და მით უფრო ისეთ სერიოზულ ქართველებს, როგორიც პოლიტიკოსები არიან, იუმორის გარეშად არ ღალატობთ. ყველაზე მეტად კი ყოფილი ძაღვის პოეტურობა გვანცვიფრებს. ამაზეც ცოტა ქვემოთ.

ფოტო: გ. ბერიძე

გულბერყვილო კითხვები
ზურაბ ცაიტიშვილი — დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის თავმჯდომარე: რატომ არის ქალაქში ამდენი უკანონო მშენებლობა? რას აკეთებს არქიტექტორები?
ბიკა შაიშვაშაშვილი — კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე: თბილისის ისტორიულ უბნებში გრანდიოზული ბინები შენდება. რატომ? ვინ აშენებს? ვინ აფუჭებს ქალაქის იერსახეს. რას ჰვავს, თუ იცით, აბანოთუბანი, მთაწმინდა?
არჩილ გომეზია — დეპუტატი: პარტიული მუშაკები რომ იყვნენ ადრე, ისინი გააკეთებდნენ მაგას.
ირაკლი როსტომაშვილი — კრწანისის რაიონის გამგებელი: რა ვქნა, მე, გამაგები-ნო! გამაგებინეთ და ძალ-ღონეს არ დავ-ხოგავ. ზოგიერთი ისტორიული სახლი ჩემს რაიონში დანგრევის პირასაა და ხალხი გარეთ ვერ გამოიყავს. შავთელის ქუჩაზე ბინა

ინგრევა. ნინო ანანიასიშვილს უნდოდა შესყიდ-ვა. 4 ოჯახი ცხოვრობს იქ. 120.000 აძლია და უარი უთხრეს — 150 გვინდაო. პუშკინის ქუჩაზეც ერთი ავარიუ-ლი სახლია. პატრონი გაიძახის, პაპაჩემის პაპამ 5 კილო ოქროდ იყიდაო. ვინ გადაუხ-დის მაგას ამდენს? მო-მეშველეთ, მირჩიეთ რამე.

რეზაზ ბრეშლაძე — დეპუტატი: მთაწმინდაზე უნდა აშენდეს გასართობი ინდუს-ტრიული ცენტრიო. ამისხენით, თუ ღმერ-თი გნამთ, რას ნიშ-ნავს გასართობი ინ-დუსტრია? მე მგონი, რომ ეს ნიშნავს, გახს-ნა კარუსელები, სათა-მამო ავტომატები, კა-ზინო. რომ ამბობენ, მთაწმინდა ლას-ვეგასი უნდა გახდესო, ლას-

შენებლობის უფროსი: საქმე ასე მარტივად არ არის. აქ მთელი ჯაჭვია. ვაფიქსირებთ რა დარღვევას, ვადგენთ აქტს და პოლიციას ვუგზავნით. თუ მაინც არ შეაჩერეს, მერე სარჩელი შეგაქვს სასამართლოში. ამ ყვე-ლაფერს 1 წელი მაინც ხომ სჭირდება? ამა-სობაში ის კაცი ამთავრებს კიდევ მშენებლო-ბას.

გიორგი კურცხალია — თბილისის არ-ქმშენისპექციის უფროსი: ობიექტზე პოლიცი-ის ინსპექტორი რომ მიდის, იმის არ ეშინი-ათ და ჩვენ რა უნდა ვქნათ? ხელკეტებით ხომ არ დავერევით? 39 საქმე გვაქვს გადაცემული სასამართლოსთვის, მაგრამ რა?! სანამ რაიმე გადაწყდება, შენობა მთავრდება. აშენებულის დანგრევის უფლება კი არ გვაქვს.

როგორ დავეწითო და გავუსწოთ ამერიკას?

კომუნისტური რეჟიმის ამ ფრთიანი ფრაზის თანამედროვე რეცეპტი სულ ადვილია: თბილისში, ფუნქცილიორიდან კუს ტბამდე დისნეილენდისა და ლას-ვეგასის მსგავსი გასართობი და ტურისტული ადგილები მოე-წყობა. ამ იდეის ავტორი არქიტექტორი გიორ-

გი ჩახავა. უფრო მარტივად რომ აგისხნათ იდეის არსი, ეს იმას ნიშნავს, რომ თბილისი ორიარუსიან ქალაქად გადაიქცევა; ანუ გვექნე-ბა ქალაქი ქალაქზე. ამ იდეის შესახებ ცნო-ბა პრეზიდენტმა 1999 წლის მაისში მიიღო. მოგვიანებით, იდეამ ზურაბ ჟვანიაც ალაფრ-თოვანა თურმე. თუმცა, წერილები, რომ-ლებიც მათ დაეგზავნათ, პოეტის ლირიულ ნაბრეფს უფრო ჰგავს, ვიდრე არქიტექტორის და ჩინოვნიკისა.

ახლა თქვენი ცნობისმოყვარეობის სრუ-ლად დასაკმაყოფილებლად ამ წერილიდან ერთ ამონარიდს მოგანვდით. თურმე „თბილი-სის რელიეფი იძლევა მის ორიარუსიან ქალაქად ქცევის შესაძლებლობას. მეორე იარუსს შექმნის მთაწმინდის ზედა პლატო კუს ტბამდე. მეორე იარუსზე შეიძლება მოე-წყოს ტურისტული, გასართობი და სპორტუ-ლი კომპლექსი. ამასთან, აქ უნდა გავითვალ-ისინოთ ლას-ვეგასის მომწესხველი მომხი-დელობა და დისნეილენდის მომხიბლავი შა-დრენები. ეს იქნება აღმოჩენა მსოფლიო ტურიზმში; საქართველო ხომ უძველესი მითე-ბის ქვეყანაა, მარტო კავკასიონზე მიჯაჭვუ-ლი პრომეთე, შედეგა და არგონავტები რად ღირს“. ამ ლირიული ხასიათის წერილს ჩახ-

ეს აბტოაპარია არც გახეხავს, არც გახეხავს, არც გახეხავს...

4 ოქტომბერს გლდანში, შეშელიძის ქუ-ჩაზე მოხდა ავტოავარია. დაიღუპა ადამიანი. ეს ჩვეულებრივი ავტოსაგზაო შემთხვევა იქნე-ბოდა და საზოგადოება მის შესახებ ვერაფერს გაიგებდა, რომ არა ერთი გარემოება: მან-ქანას მართავდა ეროვნული ბანკის ყოფილი პრეზიდენტი, პარლამენტის დეპუტატი ალექსანდრე ფრაცეიდიან ნოდარ ჯავახიშ-ვილი, ხოლო გარდაცვლილი ფეხით მო-სიარულე გახლავთ საქართველოს მოქალაქე, წარმოშობით გერმანელი ფინიგერი, რომელ-იც გერმანიის საელჩოში დარაჯად მუშაო-ბდა. ნოდარ ჯავახიშვილის მანქანაში ისხდნენ საკრებულოს წევრები — ოთარ ჯანჯალია და მარინა აბულაძე. 29 ოქტომბერს ნოდარ ჯავახიშვილს ვაუის ქორწინი უნდა ჰქონო-და. კახეთიდან მას ამ თარიღისთვის საკლავი ჩამოუყვანეს მეგობრებმა და პარლამენტარი დილის 11 საათისთვის გლდანში, თავის ავა-რაქზე ავიდა საქონლის მისახედად. ბონდისას მას ოთარ ჯანჯალია და მარინა აბულაძე ეწვივნენ ქორწინის საქმეებზე მოსალაპარ-აკებლად.

თბილისში დაახლოებით ღამის 12 საათზე წამოვიდნენ. გზაში ავტოსაგზაო შემთხვევა მოუვიდათ. მესამე დღეს ნოდარ ჯავახიშვილი წინასაინფარქტო მდგომარეობით საავადმე-ოფოში მოხვდა. ჩვენ მას ქალაქის საავადმე-ოფოს კარდულოგიურ განყოფილებაში შევხ-ვდით.

— მე თითქმის არ დავდივარ სოფლის გზით, მაგრამ იმ დღეს რატომღაც ამ გზით წამოვედი. უბედურება ის არის, რომ ის კაც-იც არ უნდა ყოფილიყო იქ. როგორც გავარ-კვეთ, იგი დაბადების დღეზე ყოფილა თემ-ქაზე. იქ დაუღვია. ოჯახის უფროსმა სა-მარშრუტო ტაქსიში ჩასვა, მაგრამ თურმე სხვა ნომერი ჩამჯდარიყო და გზაზე ჩამოვიდა სხვა ტრანსპორტში გადასაჯდომად. ძალიან ნელა მოვიდოდი. დავინახე, შუა გზაზე კაცი იდგა. კაცი დგასო, — მითხრა ოთარმა. საჭესთან რომ ვზივარ, ნერვებს მიშლის ხოლმე ვინმეს კარნახი. ვხედავ-მეთქი, — ვუპასუხე. 4-5 მეტრი გამოვივარე და ეს კაცი უცებ ჩემი მანქანის წინ აღმოჩნდა. კაბოტზე ამოვარდა. „პარპარბამდე“ არც ამოსულა, ისე ჩავარდა. ისე ნელა მივდიოდი, რომ მუხრუჭები არ მიხ-მარია. მანქანიდან გადმოვედი მე და ოთარი. ვთხოვე, — დამეხმარე, მანქანაში ჩავსვით და საავადმეოფოში მივიყვანოთ-მეთქი. ის იყო, ფეხ-ებში ხელი მოკვიდე, რომ ვილაც ბიჭმა, რომელსაც მანქანა გაეჩერებინა, დამიძახა —

ხელი არ მოკიდოთ, ექიმი ვარო. იგი ოთარ ქინქლაძე აღმოჩნდა. პულის რომ გაუსინჯა, თქვა, — მისი განძრევა არ შეიძლება, სასწრაფო გამოვიძახოთ.

ნოდარი იმდენად აღელვებული იყო, ტელე-ფონის აკრეფა ვერ მოახერხა. მე და ეს ყმაწვილი ვრეკავდითო, — გვითხრა ოთარ ჯანჯალიამ.

საგზაო პოლიციაც მოვიდა. ნოდარ ჯა-ვახიშვილი ნარკოლოგიურში წაიყვანეს სიმთვრალეზე შესამოწმებლად.

— ფაქტობრივად, ნარკოლოგიურში გაი-გეს, ვინ ვიყავი, რადგან იქ მკითხეს, — სად მუშაობო.

ავტოსაგზაო შემთხვევის ნახაზი იქვე შეადგინეს. წინასწარი მონაცემებით, ნოდარ ჯავახიშვილს მოძრაობის წესები არ დაურ-ღვევია. მოწმეთა ჩვენებით (ვისი სტუმარიც იყო გარდაცვლილი) დადგენილია, რომ ფენიგერმა დაბადების დღეზე დალია. სწორედ ამიტომაც შეეშალა სამარშრუტო ტაქსის ნო-მერი.

— მის ორგანიზმს ოდნავი წინააღმდეგო-ბის უნარიც რომ ჰქონოდა, ეს შემთხვევა ასე არ დამთავრდებოდა, — ამბობს ჯავახიშვილი. აღსანიშნავია, რომ ეს ენერგიული ადამიანი იმდენად აპათიური იყო, რომ საუბარიც კი უჭირდა.

— ვნევარ და ვფიქრობ, როგორ შეიძლე-ბოდა თავიდან ამეცილებინა ეს შემთხვევა; ერთხელ, 7 წლის წინ, სააკაძის მოედანზე მოვ-დიოდი და კატა შემომივარდა ბორბლებში. მანქანა რომ გაეჩერე, ხელ-ფეხი ისე მი-კანკალავდა, 20 წუთი მანქანა ვერ დავეძარი.

— **თქვენ რას ფიქრობთ, რა მოხდა იმ ღამეს, რა იყო ეს — შეცდომა, უბედური შემთხვევა, თუ რა?**

— ბედისწერა. ეს, უბრალოდ, ბედისწერა იყო. ძალით მიმიყვანა ეშმაკმა იქ და მიიყვა-ნა ის ცხოვნებულიც. ის მკლავს, რა ცოდვა მაქვს იმისთანა, რომ ეს მომივიდა. მოკვდა კაცი, რომელიც არის ოჯახის მამა, ქმარი... როგორც მეგობრებმა მითხრეს, უპატიოსნესი ოჯახი ჰქონია. მე თავად ჭირისუფალი არ მინახავს, მაგრამ თვალერს რომ დავხუჭავ, ვხე-დავ, როგორ ჭირიან.

— **ამ შემთხვევას რა გავლენა ექნება თქვენს პოლიტიკურ და პირად ცხოვრება-ზე?**

— მაგაზე არც მიფიქრია. ვიცი, რომ ეს შემთხვევა არასოდეს დამავიწყდება. ზოგი-ერთებმა მითხრეს, — მანქანა რატომ გაატანე

პოლიციას, საბუთები რატომ აჩვენეო... იმ წუთში ხელბორკილი რომ დაედოთ, წინააღმ-დეგობასაც არ გავუწევდი. ეს ხომ ის ცოდ-ვაა, რომელსაც ვერსად გავექცევი. ხანდახან ვფიქრობ, ჩქარა მაინც წამოვსულიყავი, რომ ვიცოდე, ბედისწერა არაფერ შუაშია და მე ვარ დამნაშავე.

— **საავადმყოფოდან როდის გაგნერ-ენ?**

— არ ვიცი. გუშინ უკეთ ვიყავი... დღეს დილიდან ასე მგონია, გულს რაღაც უშლის ხელს, რომ გაიშალა და სულ შეკუმშული... არ ვიცი, ექიმები გადაწყვეტენ ალბათ.

ნოდარ ჯავახიშვილის ადვოკატის ზაქრო ჩხარტიშვილის თქმით, — შსს-მ შეიძლება ეს საქმე ობიექტურად არ გამოიძიოს.

— ეს საქმე არ არის შსს-ს ქვემდებარე, იგი პროკურატურას ეკუთვნის. ამიტომაც შსს-ს მაშინვე უნდა ჩაერთო გამოძიებაში პროკურატურა და ყველა პროცესუალური ქმედება მასთან შეთანხმებით ეწარმოებინა. მე მივმართე შსს-ს, გაეცნო ჩემთვის საქმის

ძალით მიმიყვანა ეშმაკმა იქ და მიიყვანა ის ცხოვნებულიც. ის მეცავს, ის ცოცხა მაქვს იმისთანა, ხომ ეს მომივიდა. მოკვდა კაცი, ხომელიც ახის ოჯახის მამა, ქმარი... ხოგოხ მეგობრებმა მითხრეს, უპა-ტიოსნესი მოხდა ოჯახი ჰქონია.

მასალები. მათ ამის უფლება არ მომცეს, პროკურატურას რატომ არ გადასცემენ, ან არ რთავენ ძიებაში, არ მპასუხოვენ. არის სამიშრობა, რომ გამოძიება გაუმჭვირვლე იქნება. შსს აჩხადებს, — საქმეს პროკუ-რატურას, როცა საჭირო იქნება, მაშინ გა-დავცემო. გუშინ ეს საქმე სამინისტროში გან-საკუთრებული განხილვისთვის მოუთხოვიათ, როდის იყო, ავტოავარიას ასე სკრუპულოზ-ურად იძიებდა შსს? საკვირველია პროკუ-რატურის პოზიცია. ისინი არანაირ ზომებს არ იღებენ, რათა ძიება კანონიერად წარი-მართოს.

ნოდარ ჯავახიშვილის თქმით, მასა და კახა თარგამაძეს შორის არანაირი პიროვნუ-ლი დაპირისპირება არ ყოფილა. თუცა შსს რომ შეიძლება არაობიექტური იყოს, ამ ეჭვის საფუძველი მაქვს, რადგან ჩემს საქმეს იქ

ავასთან ერთად ხელს აწერს ტურიზმის დე-პარტამენტის თავმჯდომარე ვაჟა შუბლაძე. ასე-თი გულის ამაჩუყებელი წერილის შედეგა, რალა გასაკვირია, რომ პრეზიდენტი გულ-გრილი ვერ დარჩა. მან წერილი სასწრაფო რეაგირებისთვის — 10 დღის ვადით, მერაბ ჩხენკელს და ვანო ზოდელავას გაუგზავნა. ეს უკანასკნელი კი, პრეზიდენტის მსგავსად გულ-ჩვილი სულაც არ აღმოჩნდნენ. თბილისური ლას-ვეგასის უთავბოლო ოდისეა ნელინად-ნახევარს გაჭიანურდა და ჯერაც არ დასრულე-ბულა. თუმცა, რომელ გულჩვილობაზეა საუბარი: ჩხენკელი ერთმა გაუგებრობამ თუ სიყალბემ განარისხა. როგორც ჩახავამ გა-ნაცხადა, კომპლექსისთვის მათ 10 კვ. კილო-მეტრი მოითხოვეს. ჩხენკელის თქმით, ჯერ ერთი, პრეზიდენტისადმი მიწერილ წერილში მათ 7 კვ. კილომეტრი მოითხოვეს და არა 10, მეორეც — იმ წერილში საუბარი იყო საფინ-ანსო ცენტრზე და არა ტურისტულ-გასართობ კომპლექსზე.

რაც შეეხება საფინანსო ცენტრს, მსგავსი რამ იქ ნახსენები არ ყოფილა (აქ ჩხენკელი შეცდა). ჩხენკელს რაღაცები ერევა — ისრო-ლა კიდევ რეალიზაცია გიორგი ჩახავამ. მაშინ წერილი წაიკითხეთ — არ ჩამორჩა ჩხენკელ-იც და ფურცლები აფრიალა (და ამ ფურ-ცლებით საბოლოოდ თქვენი მონა-მორჩილი დაინტერესდა მხოლოდ).

P.S. პარლამენტი საუკეთესო ცდილობს დააჩ-ქაროს თბილისური ლას-ვეგასის თუ დის-ნეილენდის დაარსება. პრეტენზია აღმას-რულებელ ხელისუფლებასთან — კანონებს არ ასრულებსო, ცოტა ძნელი დასაჯერებელია. ეს ამბავი არახალია, ძველია. უფრო მეტიც, ხშირად სხვა, უფრო ბევრად შეშფოთოვანი ნორმატიული აქტების არმესრულებზე არ ძრავს კრინტს პარლამენტი. მეორეც, სხდომას არ ესწრებოდა (და შეიძლება ამ პროცესის-გან იზოლირებულიც კი იყო) ძველთა დაცვის სამმართველო. წინასწარ ცნობილია, რომ ძველთა დაცვის სამმართველო და პარლამენ-ტის კულტურულ მემკვიდრეობათა დაცვის ქვეკომიტეტი ფუნქცილიორზე რაიმეს აშენებას არ დაუშვებენ. მთაწმინდა დაცულ ზონაში კულტურული ძეგლების წესხაში შედის და მე-სამეც — მას შემდეგ, რაც პრეზიდენტი კაზი-ნოებს შემოსწყრა, მართლაცდა, სად უნდა წაიღონ მანვანებმა აწყობილი ბიზნესი?! ქალაქ-გარეთ მათი გატანის პერსპექტივა კაზინოე-ბის მფლობელებს დიდად არ ახარებთ. შესა-ძლოა, კაზინოების ქალაქად სწორედ მთაწ-მინდა იქცეს. სხვა ტერიტორია სხდომის მსე-ლელობასა, ელემენტარულად არ დასახელე-ბულა. ასეა თუ ისე, ჩვენ ჯერჯერობით, ვერ-სიების დონეზე საუბარი შეგვიძლია. უფრო ნათელი კონტურები ალბათ მაშინ გამოიკვეთ-ება, როცა ფუნქცილიორს რკინა-ბეტონით დატვირთული პირველი მანქანა მიაღებდა.

ქეთი ბერეკაშვილი

ყოველთვის არაობიექტურად უდგებოდნენო, — განაცხადა ბატონმა ნოდარმა.

— **აქედან რომ გახვალთ, რას აპირებთ?**

— ჩემთვის მნიშვნელოვა-ნია, გავიზიარო და რაიმეივი შევემსუბუქო ტკივილი იმ პა-ტიოსან ოჯახს. მე მორალურად გაცილებით დათრგუნვილი ვარ და ნებისმიერი უსამართლო და თუნდაც უკანონო გადაწ-ნავს.

რედაქცია დაუკავშირდა ფენიგერის ოჯახს. მისმა შვილმა განაცხადა, — ჯერ ქრის-ტიანულად დავასაფლავოთ ადამიანი და მერე ვილაპარაკოთო.

გერმანიის საელჩოში, სადაც ფენიგერი მუშაობდა, ყოველგვარ კომენტარზე უარი თქვა — ეს შემთხვევა გამოძიების საქმეა და არა პრესისო.

მნიშვნელობა არა აქვს, რას იტყვის გამო-ძიება. რომც დადგინდეს, ნოდარ ჯავახიშვილი ამ ავტოსაგზაო შემთხვევაში ცამდე მართალი იყო, ეს ინციდენტი მაინც მისი პოლიტიკური და პირადი ცხოვრების მუდმივი თანამდევი იქნება...

ეკა ჯანაშია

12 გაქცეულის გზა-კვალს უკვე ერთი კვირაა, ამოადე ქმეზენ. ამ გაქცევას ერთი მინისტრი უკვე შეეწირა — ჯორი ხეცურიათი თანამდებობიდან წავიდა (შესაძლოა მისი ბედი სხვა ძალაუფლებამაც გაიზიაროს). ჭირაოზენ, ეს გაქცევა იუსტიციის მინისტრის განგებ მოუწყვეს, ხეცურიათი ვილაციის ინტრიგებს შეეწირა, მასზე ზეწოლა მოხდა და თანამდებობიდან წასვლა აიძულესო. რა მოხდა სინამდვილეში? იყო თუ არა მასზე ზეწოლა და ბოლოს, ექსტრემალურ სიტუაციაში რატომ აღმოჩნდა იგი ყველაზე ნაკლებად ინფორმირებული? ამ კითხვებს „კვირის პალიტრისთვის“ მიცემულ ექსკლუზიურ ინტერვიუში თავად ბატონი **პაპი სიხიშვილი** უპასუხებს.

— **ბატონო ჯორი, ვინ და როდის შეგატყობინა 12 მსჯავრდებულის გაქცევის ფაქტი?**

— კვირას, დაახლოებით 12 საათზე პრეზიდენტმა შინ დამირეკა და მკითხა, — თქვენთან რაიმე უსიამოვნება ხომ არ მომხდარაო. ვუთხარი — არაფერი ინფორმაცია არ მაქვს, შევა-მოწმებ და მოგახსენებთ-მეთქი. სასწრაფოდ და-უკავშირდი სასჯელალსრულების დეპარტამენტის ოპერატიულ მორიგეს... და მაშინ მითხრეს ყველაფერი. ვიკითხე, — რატომ არ გამაგებინებთ-მეთქი (ყოველთვის მატყობინებდნენ, როდესაც ნაკლებინფორმირებული ვქსცელები ხდებოდა). მითხრეს, ცვდილობდით დაკავშირებას, მაგრამ ვერ დაგირეკეთო — მობილური ტელეფონი გამორთული მქონდა(!).

— **უცნაურია, რომ თქვენს სისტემაში მომხდარი ფაქტი შს მინისტრმა უფრო ადრე შეიტყო.**

— როგორც მითხრეს, თარგამაქს თავისმა სამსახურმა აცნობა მომხდარის შესახებ. მან პრეზიდენტს შეატყობინა და ამის შემდეგ დარეკა ჩემთან ბ-ნმა ედუარდმა. ახლაც ვერ ამიხსნია, რატომ ვერ დარეკეს ჩემთან, თუკი ვინმე ცდილობდა დაკავშირებას (პრეზიდენტს არ გასჭირვებია ხეცურიათთან დარეკვა! — ი.რ.).

მსჯავრდებულთა სამკურნალო დაწესებულებაში რომ მივდი, ყველა გაოგნებული დამხვდა მომხდარის გამო. ბ-ნი ჩვენი ყვარელაშვილი და ნაულის ქობულა (დაწესებულების დირექტორი) აღშფოთებული იყვნენ ასეთი თავზედური აქციის გამო. იქ უამრავი ხალხი ირეოდა — პროკურატურა, შსს, უშიშროება, ჩვენი სამსახური. ბ-მა გივი თავიდანვე თქვა, რომ თანამდებობიდან გადადგებოდა. მეც პირველსავე დღეს განაცხადე, რომ პასუხისმგებლობას ვეისრულებდი ასეთი ჩაჯრდნის გამო და სამშაბათს პრეზიდენტს მივმართე განცხადებით გადადგომის შესახებ.

— **თქვე, თითქმის ვილაც გებრძოდით და ამის გამო იყო, რომ ყველაზე გვიან შეიტყვეთ მსჯავრდებულთა გაქცევის შესახებ.**

— არ მაქვს ინფორმაცია, რომ ჩემ წინააღმდეგ რაღაც ძალები მოქმედებდნენ... გაქცევის ფაქტზე უამრავი ვერსია არსებობს, მაგრამ არც ერთი ვერ დადასტურებული არ არის. ამიტომ ძნელია იმის თქმა, რატომ შემატყობინეს ეს ამბავი გვიან და არა მაშინვე (თუნდაც პრეზიდენტზე ადრე), როცა ცნობილი გახდა.

— **ქობალა აცხადებდა, რომ ციხეში**

მისი უსაფრთხოება დაცული არ იყო. ამასთანავე კეთდებოდა აქცენტი იმაზეც, რომ აბსანძე „ბევრი რამ იცოდა“. ხომ არ იყო ეს ნაბიჯი გაქცეულთა მხრიდან მოსალოდნელი ანგარიშსწორებისაგან თავის დაღწევის მცდელობა?

— გამოძიება გარკვევს გაქცევის მოტივაციას. მე არ ვფლობდი ინფორმაციას, რომ მათ რაიმე ეშუერებოდა. თუ ასეთი რამ მოსალოდნელია, ამის შესახებ სპეცსამსახურებმა უნდა შეგვატყობინონ. ჩემთვის ამ სამსახურებს არაფერი უთქვამთ.

— **თითონ გაქცევის ფაქტზე რას იტყვით?**

— დაწესებულების თანამშრომელთა დოცლაპიობისა და გარკვეული პირების ხელშეწყობის გარეშე ასეთი გაქცევის ორგანიზება შეუძლებელი იყო. ეს იყო თავზედური ფორმით, ცინიკურად გაკეთებული გაქცევა.

ინგაჩივი ყოფილ იუსტიციის მინისტრთან

— **ამ გაქცევის შემდეგ უშიშროების სამსახურს მდივან-მა ყველა ძალაოვანი უწყების მუშაობაზე გამოთქვა უკმაყოფილება. იმასაც ამბობენ, ამ ამბავს თარგამაქსაც გადააყოლებენო.**

— ეს ფაქტი იუსტიციის სამინისტროს დაქვემდებარებაში მყოფ დაწესებულებაში მოხდა და პოლიტკური პასუხისმგებლობა იუსტიციის მინისტრს ეკისრება. ამიტომ მივმართე პრეზიდენტს გადადგომის თხოვნით. არ არის მართალი, ზოგიერთის მტკიცება — ხეცურიათს განცხადება არ დაუწერიაო. განცხადება პრეზიდენტს გადაეცემა კანცელარიაში და მან ჩემი თხოვნა დააკმაყოფილა. რაც შეეხება სხვა პირების პასუხისმგებლობას, ეს ჩემი გადასაწყვეტი არ არის. როცა ასეთი რამ ხდება, ყველა პასუხისმგებელია. ეს ხომ არ არის რაღაც ლოკალური ფაქტი და რიგითი მსჯავრდებულების გაქცევა.

— **ვილაციის წყალობით, თითქმის პრეზიდენტს თქვენზე არასწორი ხმები მისდიოდა. მასსოვს, მან კაზინოების გაუქმების შესახებ კანონის დაგვიანებაც გისაყვედურათ.**

— ვერ გეტყვით, ვინ სად ამღვრევდა წყალს. ისე, პრესაში ვი წერენ ამის შესახებ. მე რომ ისეთი თანამდებობის პირი ვყოფილიყავი, რომ პრეზიდენტთან ურთიერთობის საშუალება არ მქონოდა, მაშინ შეიძლებოდა ამის დაფრევა. რაც შეეხება კაზინოს აკრძალვის შესახებ კანონის მომზადებას, მას მართლაც დრო დასჭირდა. მაგრამ როცა პრეზიდენტმა მთავრობის სხდომაზე მის-

აყვედურა კანონის მოუშაადებლობის გამო, მაშინ კანონი დასრულებული გვერნდა და იმავე დღესვე პრეზიდენტს მაგიდაზე ედო.

— **ამბობენ, გამსახურდიას დროინდელი ერთადერთი მინისტრი ისევე „ზვიადის ტეზმა“ გადაიყოფესო. თქვენ და გაქცეული გურამ აბსანძე ერთ დროს იყავით აღმასრულებელ ხელისუფლებაში. როგორი ურთიერთობა გქონდათ მასთან?**

— მართალია, გაიცა ხალხი, რომლებიც იმდროინდელ ხელისუფლებაში იყვნენ და მეც გადამიყოლეს. გურამ აბსანძე, როცა მინისტრად დაინიშნა, მაშინ გავიცანი. როგორც მთავრობის წევრებს, ხანმოკლე ურთიერთობა გვექონდა.

— **გაქცევის ფაქტს მოსალოდნელ დესტაბილიზაციის უკავშირებენ. რამდენად რეალურია ეს საშიშროება?**

— ამ ფაქტმა დესტაბილიზაცია გარკვეულწილად უკვე მოახდინა. გაქცევები სხვა დროსაც

გვექონია, მარტო წელს 6 გაქცევა მოხდა, მაგრამ ეს არ იყო ჩვეულებრივი გაქცევა. აბსანძეს და კიდევ სამ პიროვნებას (გაქცეულთაგან) პრეზიდენტის წინააღმდეგ მონეობილ ტერაქტში მონაწილეობა ედებოდათ ბრალად. როცა ციხიდან ასეთი პიროვნებები გარბიან, ბუნებრივია, საფრთხის ქვეშ დგება სახელმწიფო ხელისუფლების სტაბილურობა და საზოგადოების მდგრადობა. პიროვნებებს, რომელთაც ტერორიზმში ედებოთ ბრალი, გარეთ არიან.

— **„რეზბალნიციდან“ გამოსული ინფორმაციით(!) გაქცევის წინა დღეებში და 1 ოქტომბრის ღამეს დაწესებულებაში დენი არ ყოფილა. ესეც „ჩაწყობილი“ ამბავი ხომ არ იყო?**

— სინათლე იქ ხშირად ქრება. როცა გაქცევის დღეს მივედი სამკურნალო დაწესებულებაში, სინათლე მაშინაც ჩაქრა.

— **თანამდებობიდან წასვლის შემდეგ რომელიმე პოლიტიკურ ორგანიზაციაში ხომ არ გიხილავთ? მით უმეტეს, რომ ზოგიერთი პარტია დაუფარავად გამოხატავს თქვენადმი სიმპათიას?**

— არც ერთ პარტიაში არ მივალ, მიუხედავად

იმისა, რომ ყველა პოლიტიკურ ორგანიზაციასთან ნორმალური ურთიერთობა მაქვს. როცა იუსტიციის მინისტრი ვიყავი, მათ ჩემთან გაიარეს რეგისტრაცია. საქმის კეთება რომელიმე პარტიის წევრობის გარეშეც შეიძლება. ამ ათი წლის მანძილზე ბევრი ქართველი გამოვიარე და ერთი რამ ვიცი — სახელმწიფო სამსახურში პიროვნების კი არა, საქმის ერთგული უნდა იყო. ვმუშაობდი 9 აპრილის გამოძიებაზე, ქვეყნის დამოუკიდებლობის გამოცხადების საკითხზე, დამოუკიდებლობის აქტზე ჩემი ხელმოწერა, რეფერენდუმის შესახებ კანონი მე შევადგინე, 1991 წელს პრესის შესახებ კანონიც ჩემი მონაწილეობით გაკეთდა, ვარ კონსტიტუციის ერთ-ერთი ავტორი, სიკვდილით დასჯის გაუქმების ერთ-ერთი ინიციატორი და ა.შ. — ერთი კაცის ბიოგრაფიისთვის ვფიქრობ, ეს საკმარისია. კმაყოფილი ვარ, რომ ამ ცხოვრებით ვიცხოვრე.

— **კულუარული ინფორმაციით, მალე კარგ თანამდებობას შემოგთავაზებენ.**

— პრეზიდენტმა ამის შესახებ თქვა — კიდევ გამოვიყენებ ბ-ნ ჯორისო. მანამდე... თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი ვარ და სამოქალაქო სამართლის კათედრაზე წავიკითხავ ლექციებს. ეს ერთი წელი იმდენ ჯაფად და ბრძოლად დამიჯდა, რომ დავილაღე. მინდა დავის-ვერო და გავიზზრო, რაც მოხდა. სამსახურში ფიქრის დროც არ მქონდა...

— **დასვენებისას ალბათ თქვენს პოზს — ნადირობასაც არ დაივიწყებთ.**

— თევზაობა და ნადირობა ძალიან მიყვარს. არაგვში ანკესით ვთევზაობ ხოლმე კალმახზე. ახლა ნადირობის სეზონია, მაგრამ ალბათ სანადიროდ ვერ მოვიცლი.

— **სად ნადირობთ ხოლმე?**

— საქართველოს გარეთ არასდროს მინადირია. უფრო დასავლეთ საქართველოში მივდივარ, სადაც დავიბადე და გავიზარდე. ლეჩხუმელი ვარ, ლაილაშში მაქვს მამაპაპისეული სახლი. ოთხი წლის წინ ვიყავი ბოლოს. ვერ მოვიცალე იქ ასასვლელად. ისე, მინადირია ფოთში, ხონში, თეთრწყაროშიც...

— **გავიგე, ძვირფასი სანადირო თოფი გქონია...**

— არა, ძვირფასი არ არის. უბრალოდ, ამ თოფს ძალიან შევეჩვიე. TO3 34-ი, რუსული წარმოების ორლულიანი. ის ორი თოფი, რომელიც კედელზე კიდია (ფარ-ხმალთან ერთად) ოჯახის რელიკვია. ნადირობისას მომიკლავს მწყერი, ქედანი, მელა, ღორი...

— **ბოლო კითხვს დავისვამთ — თქვენს შემცველ, იუსტიციის ახალ მინისტრზე რას იტყვით?**

— ბ-ნ მიხეილს გამოცდილება აქვს. ნიჭიერი კაცია. მოქმედებაში პრინციპული და გაბედულია, რეფორმების გატარებას სწორედ ასეთი პიროვნება სჭირდება. დაწყებულ საქმეს მისი ხელი ალბათ ძალიან წაადგება.

იზო რეაქტი

სიანლა ფიკაიში „მადი“- ჩაბთიანოგის კოპლასური გეგნალოა

ჭარბთმანობის პრობლემაზე მსოფლიოში მრავალი ცნობილი კოსმეტოლოგიური და სამედიცინო ტექნოლოგიის ფირმა მუშაობს.

ყველასათვის ცნობილია, რომ არასასურველი თმების ტრადიციული გზებით მოშორება გამოწვევად არ არის, ხოლო ყოველი ჩარევის შემდეგ კი უფრო გაუხეშებული თმა იზრდება.

გარდა ამისა, საკმაოდ ხშირია სხვადასხვა სახის გართულება, რასაც კანის ხარისხის გაუუქვება მოსდევს. ექსპერტოპილაციის და პრიმიტიული ლაზერული აპარატებით ჩატარებული ეპილაციის დროს კანის საფარის დაზიანების გამო დიდია შიდსითა და ჰეპატიტით ინფიცირების შესაძლებლობა. ეს უკანასკნელი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია დღეს, როდესაც მსოფლიოში შიდსის პანდემიის საშიშროების წინაშე დგას.

მსოფლიოს კოსმეტოლოგთა ოცნება — ეპილაციის ჩატარება უკონტაქტოდ, ჩხვლეტისა და კანის დაზიანების გარეშე, - რეალურაა გახდა მას შემდეგ, რაც 1999 წელს ამერიკელებმა შექმნეს ალექსანდრიტის დერმატოლოგიური ლაზერი. მის მიერ გამოხივებული სხივი საკვებით უვნებელია ორგანიზმისათვის და დიდი ხანია გამოიყენება მედიცინაში გულის, სისხლძარღვებისა და თვალის სამკურნალოდ.

სხვა, ნებისმიერ ლაზერულ აპარატთან შედარებით, ალექსანდრიტის ლაზერი უზრუნველყოფს ყველაზე სწრაფ და მაღალეფექტურ ეპილაციას კანის დაზიანებისა და მასზე პიგმენტური ლაქების განვითარების გარეშე. რამდენადაც არ ზიანდება კანის საფარი, შიდსით ან ჰეპატიტით დაავადება ამ აპარატით ჩატარებული ეპილაციის დროს გამოირიცხება.

ეპილაციის დროს თმის ძირი ისე ნადგურდება, რომ არ ზიანდება ირგვ-

ლივ მყოფი ქსოვილები. ეპილაციას ალექსანდრიტის ლაზერით უმეტესად რამდენიმე წუთი სჭირდება. საბოლოო განკურნებისათვის საჭიროა რამდენიმე პროცედურის ჩატარება, რაც დამოკიდებულია სავსადაცოთ თმის ხარისხზე, პაციენტის ორგანიზმის ზოგად მდგომარეობაზე და პორმონალურ ფონზე.

მას შემდეგ, რაც ამერიკელი პარტნიორების მეშვეობით, სამედიცინო ცენტრში „მედი“, დამონტაჟებულ იქნა ალექსანდრიტის ლაზერის 2000 წლის მოდელი, იგი საქართველოს მოსახლეობისათვისაც გახდა ხელმისაწვდომი. მთელს კავკასიაში ეს აპარატი ერთადერთია, ხოლო ყოფილ საბჭოთა კავშირის სივრცეში სულ რამდენიმე ცალია.

სამედიცინო ცენტრი „მედი“, ალექსანდრიტის ლაზერით ეპილაციის გარდა, გთავაზობთ სიახლეც — ჭარბთმანობის მიზეზების გამოკვლევას და კომპლექსურ მკურნალობას. საჭიროების შემთხვევაში წარმოებს პაციენტების პორმონალური ფონის გამოკვლევა, გინეკოლოგის კონსულტაცია, მცირე მენჯის ორგანოთა ექსკოპია და სხვა. კომპლექსური მკურნალობის პროგრამა ხორციელდება გერმანულ სამედიცინო ფირმა „მერინგ“-თან ერთად.

უნდა აღინიშნოს, რომ ჭარბთმანობის მედიკამენტოზური მკურნალობის კომბინაცია შესაძლებელია მხოლოდ ალექსანდრიტის ლაზერით ეპილაციასთან, რაც საუკეთესო და სწრაფ ეფექტს იძლევა.

ფირმა „მედი“ - და მისი მაღალკვალიფიციური სპეციალისტები ყოველთვის მზად არიან იზრუნონ თქვენს სილამაზეზე.

**0. ჭავჭავაძის ბაზა. №70
ტელ: 25-02-02; 22-50-43**

„ქვირის პალიზრის“ ჩედაქმნიას პეტრე ბერაია იხევ ცრუობს!

გაზეთ „კვირის პალიტრაში“ (2-8 ოქტომბერი, 2000წ) გამოქვეყნდა წერილი სათაურით: „რა უფროა მათ მინისტრობას, ვინც ამ დოკუმენტზე ხელი მოაწერა“. წერილი შეეხებოდა საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის დადგენილებით (№159, 27 მარტი, 1995წ.) შპს „საბესათის“ ფოთის ნავსადგურის ტერიტორიიდან 2.21 ჰა ფართობის №7 ნაგვისადგომის გამოყოფას ალკოჰოლიანი სასმელების, მინერალური და წყაროს წყლების ტერმინალის შექმნისათვის. ამ წერილში ფოთის მუჟორიტარი დეპუტატი პეტრე ბერაია ერთდროულად მძიმე ბრალს სდებს არაერთ ადამიანს, მათ შორის, მეც.

რაც შეეხება სადავო საკითხს: როგორც საგაზეთო წერილიდანაც ირკვევა, შპს „საბესას“, არამელსაც ბატონი ზურაბ ტყემლაძე ხელმძღვანელობს, გადაეცა ნავსადგურის ტერიტორიის 2.2 ჰა ფართობი და ეს მაშინდელი მინისტრთა კაბინეტის დადგენილებით მოხდა. დადგენილებას ხელს აწერს 15 მინისტრი, მაგრამ, ეს, ბატონი პეტრე ბერაიასათვის, როგორც ჩანს, არაფერს ნიშნავს. მას ურჩევნია ამ საქმეში მთლიანად გაგვიდეს გარეები ამოატივტივოს, მაშინაც კი, როცა ისინი ამ დოკუმენტზე ხელს არ აწერენ. მასზე მართლაც არის მინერალი, რომ საკითხი შეთანხმებულია ფოთის მერიასთან, არის სათანადო ხელმოწერაც, ოღონდ ეს ხელმოწერა არ არის არც ჩემი, არც რომელიმე ჩემი მოადგილის, მეტიც, ეს ხელმოწერა ფოთში არც არის გაკეთებული. ვიმეორებ, აღნიშნულ დოკუმენტს არ ვიცნობდი, ის მერიამი არ შეიძლება განსახილველად, არც შემოსული წერილების ნუსხაშია აღრიცხული. სწორედ ეს მაფიქრებინებს, რომ გადაწყვეტილება თბილისში მიიღეს, — უჩვენოდ! თავად ტერიტორიის „საბეზაზე“ გადაცემის ფაქტის შესახებ კი მეც ახლახან შევიტყვე მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებიდან. მიუხედავად ამისა, არ ვთვლი, რომ ეს უკანონო დოკუმენტია.

ახლა რაც შეეხება ამ საკითხის წამოწვევს, ბატონ პეტრე ბერაიას, რომელიც ამჟამად არჩევენში მოპოვებული წარმატებით, თუმცა, ყველა იცის, არა იყო და როგორ იყო. მაგრამ ამას ახლა არა აქვს მნიშვნელობა ფაქტი ის არის, რომ პეტრე ბერაია სარგებლობს თავისი სადეპუტატო უფლებით და გვითქვს. მაგრამ მას ზომიერება ღალატობს,

რომან მელია

ზომიერებას კარგავს. მინდა სიმშვიდისავე მოვუწოდო და შევასწერო, რომ ის, უპირველესად, ფოთელია და ჩვენი ქალაქის მაჟორიტარი დეპუტატი. მას აქვს იურიდიული, კანონიერი უფლება, რომ ჩამოვიდეს ჩვენს ქალაქში და ჩვენს ავტარგზე, ჩვენს საშინაო საქმეებზე აქ, ფოთში ვიმსჯელოთ. სხვა საქმეა, თუ მის, კანონით მინიჭებულ ამ უფლებას მორალური დისკომფორტი ახლავს, უჭირს ფოთში ჩამოსვლა და ცენტრიდან დავა უფრო ეხერხება.

მე მაინც ვურჩევ, შორიდან ქვების სროლას თავი ანებოს, ჩამოვიდეს და საჭირობოროტო საკითხები აქ, ფოთის საზოგადოებასთან ერთად განიხილოს. ხოლო თუ რაიმე აქვს ჩემთან საპრეტენზიო, ამბავიც აქ ვილაპარაკოთ.

**პატივისცემით
რომან მელია, ფოთი**

პატიმრების მიერ გვირაბის გათხრამ მოქალაქეთა კავშირის ფრაქციის თავმჯდომარეს, მიხეილ სააკაშვილს იუსტიციის მინისტრობა არგუნა. პარლამენტის იურიდიული კომიტეტის სსდომაზე პოზიცია-ოპოზიციამ სააკაშვილის კანდიდატურას ერთხმად დაუჭირა მხარი. ამ კვირას პარლამენტი ახალ იუსტიციის მინისტრს საბოლოოდ დამტკიცებს. მიხეილ სააკაშვილი პარლამენტიდან აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მიდის. ერთნი თვლიან, რომ ბოლოდროინდელი მწვავე გამოსვლების გამო პარლამენტიდან ტექნიკურად მოიშორეს და გამინისტრებით მისი პოლიტიკური კარიერა დასრულდა. მეორენი კი მიიჩნევენ, რომ უბრალოდ, სააკაშვილი „პატარა ნუმიდან დიდ ნუმიში გადადის“, საიდანაც სუფთად გამოსვლა მის მარიფათზე იქნება დამოკიდებული. თუმცა სააკაშვილი ასე არ ფიქრობს და თვლის, რომ პრეზიდენტის მიერ იუსტიციის მინისტრის პორტფელის შეთავაზება დაწინაურებასაც ნიშნავს და დიდ ნდობასაც... ხუმრობა ხომ არ არის, იუსტიციის სამინისტრო თავისი 5-6 ათასი თანამშრომლითა და 10 ათასამდე პატიმრით მთელი სამყაროა, მინი-სახელმწიფო, რომელიც სააკაშვილმა უნდა მართოს. თავის მხრივ, მოქცავშირის ლიდერი სულაც არ არის ცუდ გუნებაზე და აღიარებს კიდევ, რომ ბოლო დროს ფრაქციაში ყოფნა კიდევ მობეზრდა...

— **ბატონო მიშა, რას ნიშნავს თქვენთვის იუსტიციის მინისტრის პოსტი — დეკლარაციას თუ ზეპირვლას?**

— მე მგონი, ნებისმიერი ქვეყნის იურისტის ოცნებაა — გახდეს საკუთარი ქვეყნის იუსტიციის მინისტრი; და თუ ასეთი შანსი გაუჩნდება, არც ერთი ნორმალური ამაზე უარს არ იტყვის, სადაც არ უნდა მუშაობდეს. მეორე მხრივ, ყველა ქვეყანაში იუსტიციის მინისტრობა ნიშნავს დაწინაურებას... კარგად ვიცი, რომ ეს სამინისტრო არის ჩავარდნილი, არის ძალიან ბევრი პრობლემა, მაგრამ ჩემიული გაგებით, სამოქალაქო სამსახური ის არის, რომ თუ ადამიანს უნდა რაიმე გააკეთოს, იქ უნდა წავიდეს, სადაც ყველაზე მეტადაა ჩავარდნილი სიტუაცია... ისე, მართალი გითხრათ, ფრაქციაში ყოფნამაც დამალა იმ გაგებით, რომ რუტინაში გადაიზარდა. ეს რუტინა ყოველთვის მაშინებს, რადგან მიყვარს სიახლეები, ახალი გამოწვევები. იუსტიციის სამინისტრო ამ მხრივ მთელი სამყაროა — ეს არის 10 ათასამდე პატიმარი, 5-6 ათასამდე თანამშრომელი. აქ არის მთავრობის მთელი საკანონმდებლო საქმიანობა და ა.შ. ამ მხრივ ჩემთვის საინტერესო შეთავაზებაც იყო და გამოწვევაც.

— **მაგრამ საზოგადოებაში მუსირებს აზრი, რომ პარლამენტიდან ტექნიკურად გიშორებენ...**

— ჯერ ერთი, არც ისეთი სუფილი ვარ, რომ ვინმეს თავი მოვაშორებინო და მეორეც, პარლამენტიდან მე ვერავინ მომიშორებს, რადგან ყოველ კვირას მაინც გამოცნდება და შეიძლება რამდენჯერმეც. იუსტიციის მინისტრი არის ის მინისტრი, რომელიც სულ საპარლამენტო ტრიბუნაზე უნდა იდგეს. პულტი არ მექნება, თორემ ჩემი ხმა არანაკლებ ინტენსიური იქნება პარლამენტში.

— **რამდენიმე დღის წინ თქვენ განაცხადეთ, რომ იუსტიციის სამინისტროში გადასვლით უკეთესად განახორციელებთ თქვენს პროგრამას — „ფეოდალური ბიუროკრატიაში“ წინააღმდეგ ბრძოლას. თქვენი მინისტრობის დროს თქვენ მიერ წარმოდგენილი კანონპროექტი შესაძლოა, პარლამენტმა არ დაამტკიცოს. მეორე მხრივ, პარლამენტი არის ის ორგანო, რომელიც ქმნის და იღებს კანონებს. თქვენ, როგორც დიდი ფრაქციის ხელმძღვანელი, პარლამენტიდან უკეთესად არ შეძლებდით თქვენი პროგრამის განხორციელებას?**

— დარწმუნებული ვარ, რომ პარლამენტში რჩება ჩემი გუნდი, რომელიც ჩემს შესხედულებებს იზიარებს და მათი მხარდაჭერა მექნება; სხვა შემთხვევაში, ნასვლა სრული სისუფელე იქნებოდა. ამ სიტუაციაში პოლიტიკურად ჩემთვის მომგებიანია მინისტრობა. მე უფრო ის მაშინებს, რომ ჩემ მიერ წამოყენებული წინადადებები შეიძლება მთავრობის დანარჩენმა წევრებმა არ გაიზიარონ... სხვათა შორის, მთავრობის ხუთი თვის წინანდელი შემადგენლობა რომ ყოფილიყო, არც დავთანხმდებოდი მინისტრობაზე.

— **ვის გულისხმობთ?**

— იმავე ძველ სახელმწიფო მინისტრს, ასევე ბაკურ გულუას... მაგრამ დღევანდელ სიტუაციაში სახელმწიფო მინისტრი პოლიტიკურად და იდეურად ჩვენი მოკავშირეა. ასეთი სიტუაციები, ვფიქრობ, მთავრობის მიგნით კონსენსუსის მიღწევა შეიძლება. გარდა ამისა, სრული გარანტია მაქვს პრეზიდენტის მხარდაჭერისა და მიუხედავად იმისა, რომ პრეზიდენტს და ჩვენ ბევრ საკითხში ყოველთვის განსხვავებული აზრი გვქონდა, კარდინალურ მომენტებში ყოველთვის გვიჭერდა მხარს.

— **ბატონო მიშა, აცხადებთ, რომ პარლამენტში თქვენი გუნდის მხარდაჭერის იმედი გაქვთ. იმ გუნდის იმედი გაქვთ, რომლის დაშლა პრაქტიკულად დაწყებულია?**

— მე არ მგონია, რომ იშლება. თუმცა კი იყო ინტერესების მიხედვით დიფერენციაცია, მაგრამ პირველი გასვლები მოქცავშირიდან ხომ ჯერ კიდევ 1995 წელს მოხდა. როცა ჩვენი საპარლამენტო სია დგებოდა, 40% გამიცვალა. ამჟამად კი ინტერესების მიხედვით ხდება კრისტალიზება. ვფიქრობ, რომ

გამინისტრებული სააკაშვილი აღიარებს, რომ

მოქცავშირს ფინანსური დასაყრდენი აღარ აქვს...

ეს არის კარგი, რადგან ერთი მხრივ მართალია, ვკარგავთ ხმებს, მაგრამ მეორე მხრივ, ხელს გვიხსნის, უფრო რადიკალურები ვიყენით. დარწმუნებული ვარ, ტექდათვალერებას მოჰყვება პასპორტების გათავისების საკითხი, შემდეგ სახელმწიფო მოხელეების მიერ სახელმწიფო ქონების უკანონო მითვისების გამო, კანონების გადახედვა ქონების დაბრუნების მიზნით. თუ ამ გამოცდასაც გავეუძლებთ, მერე დარწმუნებული ვარ, დაშლა აღარ მოხდება.

— **მაგრამ თქვენი პარტია ამჟერად საკმაოდ სერიოზულმა ფიგურებმა დატოვებს, რომელთა უკან სერიოზული ფინანსური დასაყრდენი დგას. მაგალითად, ნინო ბურჯანაძე პლუს ანზორ ბურჯანაძე პლუს ბადრი ბიწაძე, სილოძე პლუს გაერთიანებული ქართული ბანკი და მის შტაბ-მდგომი უზარმაზარი ფინანსური ძალა, კახა ჩიტაია პლუს ნუგზარ შევარდნაძე, ანუ პრეზიდენტის ახლომდებარე ჩამოშორება. თუ ამას დაფუძნებთ ჭორებს, რომ თქვენს რიგებს დატოვებენ ჯანსუღ ჩარკვიანი, ამაღლოზელი, გიგინეიშვილი, შენგელაია, ასევე თქვენც, რომელიც აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მიდის, მაგონი, დაშლისთვის საკმაოდ მეტი მიზეზია...**

— ჯერ ერთი, ჩემი აღმასრულებელ ხელისუფლებაში გადასვლა ჩვენს გაძლიერებას ნიშნავს: უმრავლესობას პლუს იუსტიციის მინისტრის პოსტი; და მეორე, თქვენ მიერ ჩამოთვლილ ფიგურებს შორის მე არ გავავლებდი პარალელს. მაგალითად, იმავე კახა ჩიტაიას ვფიქრობ, არანაირი კავშირი არ აქვს ნუგზარ შევარდნაძესთან. უბრალოდ, თვითონ ზედმეტად ბევრი ილაპარაკა. მას რომ კავშირი ჰქონდეს რომელიმე ფინანსურ დაჯგუფებასთან, დიდი ხანია შემჩნეული მექნებოდა. უბრალოდ, ჩიტაია პიროვნულად იყო დაპირისპირებული ჩხოვაძესთან. რაც შეეხება ნინო ბურჯანაძეს, იგი გარკვეული წრის გავლენის ქვეშაა და მიზეზი არ არის მხოლოდ რჩეულიშვილი. მართლა არ მინდა ასლა ამაზე ღიად საუბარი. მოვა ამის დროც.

— **მამამისს და მეუღლეს გულისხმობთ?**

— არც მამამისს მინდა ვაწყენინო, მაგრამ იყო უდავოდ წრის გავლენა, ინტერესები. მაგალითად, ზაზა სიორიძე პიროვნულად ღირსეული ადამიანია, მაგრამ იქ არის სერიოზული ფინანსური დაჯგუფება, დგას კონკრეტული წრე. როდესაც მათი წრისა და ჩვენი ინტერესები არ ემთხვევა, სამწუხაროდ, მათი გავლენის ქვეშ ექცევა.

— **ბატონო მიშა, თქვენ არგუმენტებზე მესაუბრებით, მაგრამ ხომ ნიშნავს ეს მოქცავშირის დაშლას?**

— მართალია, ჩვენ დავრჩით სერიოზული ფინანსური საყრდენის გარეშე, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, სამ წელიწადში, მომავალ საპარლამენტო არჩევნებამდე გაიზრდება გარკვეული ფენა — საშუალო კლასი, რომელიც დაინტერესებული იქნება არა მსხვილი ლობიერებებითა და სამთავრობო საკითხების ხელში ჩაგდებათ, არამედ იმით, რომ გავუშუქოთ სოციალური საქმიანობა და ამიტომ მოგვცემენ ფულს. პარლამენტი არ არის ბაზრობა, სადაც ადგილი უნდა იყოს

დო და მერე ბიზნესი ატრიალო... მართალი გითხრათ, ცოტა იმედი გამიცრუეს იმ ახალგაზრდა ბიზნესმენებმა, რომლებიც ჩვენ შემოვიყვანეთ და ახლა, ლამის ისე წარმოადგინონ თავი, თითქოს მათ შემოგვიყვანეს. ლევან გაჩეჩილაძე ჩემი მეგობარია, მაგრამ მისი შემოყვანილი პარლამენტში ნამ-

დვილად არ ვარ. რა თქმა უნდა, ფინანსები დიდ როლს თამაშობს პოლიტიკაში, მაგრამ ფული არ არის ყველაფერი. მჯერა, გამოჩნდება სხვა ხალხი, რომელიც ფულს მოგვცემს არა იმიტომ, რომ პარლამენტში შემოვიდეს, არამედ იმისთვის, რომ ქვეყნისთვის გავეთდეს საქმე.

— **ერთ კითხვას დაგისვამთ, ოღონდ გულწრფელად მიპასუხეთ. გიშლიდათ თუ არა ხელს ბოლო პერიოდის საქმიანობაში ის ფაქტი, რომ მოქცავშირის ხელმძღვანელი პრეზიდენტი...**

— ჩვენი პრობლემა პრეზიდენტზე მეტად იყო კონკრეტულ თანამდებობის პირებზე ლაპარაკი. საერთოდ, პოლიტიკაში თამაში ზედმეტი პრობლემების გაჩენას ნიშნავს. ერთი მხრივ, ყველა მოითხოვს, იყო უკომპრომისო, დაასახელო გვარები, დაუპირისპირდეს, მაგრამ როგორც კი დაუპირისპირდები, მერე რევას დამრეკავი და ამბობს, სააკაშვილს ცუდი ხასიათი აქვს, ყველას უპირისპირდება... მერევეც სახელი სკანდალისტის, რადიკალისტის...

— **მე ვიგულისხმებ, თუ მოხდა პრეზიდენტის ინტერესებთან შეჯახება...**

— ერთი რამ ნათელია: ჩვენ პოლიტიკაში შევარდნაძის ზურგით მოვედით. მე არ ვიცნობ პოლიტიკურ ძალას საქართველოში, რომელიც გამუდმებით არ ცდილობდეს შევარდნაძის კეთილგანწყობის მოპოვებას. დღეს თუ ვინმე აფიქსირებს საჯაროდ უთანხმოებას პრეზიდენტთან, ისევე ჩვენ. რამდენიმე ძალა იბრძვის იმისთვის, რომ რაღაც ნაირად შევარდნაძის ფრთის ქვეშ ჩვენ ჩაგვანაცვლოს. მეორე მხრივ, შევარდნაძის სტილი ძალიან საინტერესოა — იგი არასოდეს არ ეგება ასეთ ანკესსა და აღმოსავლურ მლქვენლობას.

— **ხომ არ ფიქრობთ, რომ პრეზიდენტი დატოვებს თქვენს გუნდს?**

კვირის პალიბრა

ქართული პოსტის პირადი ავტორი

№17, 15 ოქტომბერი, 2000. ზაპის 60 ლ.

„ახალფრაქსილ“ გიზნაშენავს „სასათუშრა“ პირობები აღარ აქნებათ!

გან დადაიფა მოინახულა

თინეიჯართა ინგიჟური ინგაერასაზი

მოქალაქეობი ნიუბაჟი...

იკითხეთ კვირის პალიბრის დამატება ჟურნალი „გზა“

— გაგრამი ტყვედ ავიყვანე ერთი ძალიან ღარიბ-ულად ჩაცმული საეჭვო პიროვნება. გაგზირიკე. აღ-მოვუჩინე ჩვენი პოზიციების რუკა, სადაც ცენ-ტრალური შტაბის კოორდინატებიც ჰქონდა აღნიშ-ნული. ტყვე შტაბს ჩავაბარე, მაგრამ მეორე დღეს ქუჩაში შეშვეყთა. თავის საქმიანობას განაგრძობ-და. შტაბში მიაბარუნე, მაგრამ იგივე გამეორდა. ხელახლა დაპატიმრებისას მითხრა, — რამდენჯერაც არ უნდა დამიჭირო, იმდენჯერ გამათავისუფლე-ბენო. ისევ იმავე ადგილას მიბრუნებას აზრი არ ჰქონდა, მაინც გაუშვებდნენ. ამიტომ ბოშზე მივაბი და რამდენიმე საათის შემდეგ, ველარაფერი რომ ჩვე მოვუხერხე, თვითონვე გაეშვეი. იმ საღამოს წერი პოზიციები დაიბოძა, მათ შორის შტაბიც, — მითხრა გაგრის ბატალიონის ხელმძღვანელმა მერაბ ლორთქიფანიძემ. იგი უყოყმანოდ დამთანხმდა იმ ქართველი სამხედრო იერარქების გვარების დასახელებას, რომლებმაც შეგნებულად თუ უცოდ-ნორობის გამო დანაშაული ჩაიდინეს ქვეყნისა და ხალხის წინაშე. მისი თქმით, ზემოაღნიშნული ფაქ-ტის დროს გაგრის შტაბს ხელმძღვანელობდა გენ-ერალი თენგიზ შუბლაძე, რომელიც უქონლობის მომიზეზებით ტყვია-წამალს არ იძლეოდა. არადა გაგრის დატოვების შემდეგ აფხაზებს შტაბიდან სატვირთო მანქანებით გაუტანიათ ტყვია-წამალი. რატომ აკეთებდა ამას შუბლაძე, დღემდე გაურკვევე-ლია და ვფიქრობ, ფართო მსჯელობის საგანია. ამჟამად, — განაგრძო ბატონმა მერაბმა, — პროკუ-რატურაში ბატონ დათო ჯინჯოლაფასთან დევს საიდუმლო ბრძანება №38, რომელიც გაგრამი პი-რადად მივიღე გენერალ ვალერი ქვარაიასგან და არ შევასრულე, რადგან თუ შევასრულებდი, სოფელ-ში შრომაც დაეცემოდა და ბატალიონიც განყე-ბოდა. ჩემი დაუმორჩილებლობის მიუხედავად, იმ სასაკლაოზე მაინც გაუშვეს მერვე ბატალიონი, რომელიც მთლიანად განყდა და სოფელიც დაეცა. ისინი ძირითადად ადგილობრივი მცხოვრებლები იყვნენ და მათთვის მნიშვნელობა არ ჰქონდა, რითი იბრძოდებდნენ, მზად იყვნენ, შიმშველი ხელები-თაც ეომათ. აი, ასეთი ხალხი განირეს.

1992 წლის 3 სექტემბერს გაგრამი ბრძანება მოე-იდა, მიიმე ტყენიკამ და შენართეებმა უკან უნდა დაიხიონო. მეორე დღეს განკარგულების შესრულება დაიწყო. გაგრამი ძალიან ცოტა მებრძოლი დარჩა. ძირითადად ადგილობრივი მოსახლეობა, რომელ-იც იხევნებოდა, — იარაღი დაგვიტოვეთო. ყურად არავის იღო.

8 სექტემბერს სამიწელი დაბომბვა დაიწყო. ცხრა-ში, დღილით, შტაბიდან ბრძანება მივიღეთ — მტრის პოზიციები უნდა დაგვეხვერა. ექვსნი წავედით. ერთ-ერთ სახლში უნდა შევსულიყავით, მაგრამ იქამდე მისვლა ადვილი არ იყო. ამიტომ გადავწ-ყვიტეთ, ოთხი სროლა დაიწყებდა და ორნი ბი-ნადი შევიდითო. დათქმულ დროს ორმა შევირ-ბინეთ ევოში, იმის მოლოდინში, რომ ჩვენი მს-ლებლები ცეცხლს გახსნიდნენ. მაგრამ შეშინდათ და ერთი ტყვიაც არ გაუსვრიათ. ჭიმკარი გავაღეთ თუ არა, აფხაზებმა ხელაყებარა გვესროლეს. ორივე მიმიმედ დავიჭერთო. ამას ჩვენი ზურგი უყურებდა, მაგრამ არ მოგვეშვებოდა, — მიგატოვო. იმ ოთხ-იდან ერთ-ერთმა გაბედა და სროლით შემოირბი-ნა. მას სამხედრო აკადემიის ბიჭები მიეხმარნენ და დამხვერთაგან ორის მოკვლა მოახერხეს. ბაგრამი-ანის ბატალიონის მებრძოლები აღმოჩნდნენ. ყვე-ლაზე სამწუხარო ის არის, რომ ილუზიას ქმნიდ-ნენ, ვითომ ქართველები ომოებნო და ამისათვის ხალხს სწირავდნენ. თურმე თავიდანვე გაყიდულე-ბი ყვოფილვართ. თამაშ მეფარნიშეღის ბიჭებიც ასე განირეს და ვინ მოთვლის, კიდევ რამდენი...

გეგცვით, ვინ არ ჩადიოდა ბუჟ-კერში

გაგრის დაცემის შემდეგ, სოხუმში დაბრუნებულს შევარდნაძის რეზიდენციის დაცვა დამავალეს. ეს იყო სტალინის ყოფილი დასახვეწებელი სახლი. ნებ-

Враг абхазского народа...

იმ შორეული მოგონებებით ვართ მდიდარი... ამ მოგონებებში ხან ღიმილი გამოკრთება, ხან თვალში აბრჭყიალებული ცრემლი. დღევანდელი რესპონ-დენტი სოხუმელი **დალი ბაგაალიზ** გახლათ.

ამბავი პირველი

ხომ იცით, ადრე როგორი კანონი იყო. თუკი უშაღლეს სასწავლებელში ვერ მოხვდებოდი, აუცი-ლებლად საშუშო სტაჟისთვის სადმე მუშაობა უნდა დაგეწყო. სკოლის დამთავრებისთანავე მამამ „სოხ-უმხელსაწყოს“ ერთ-ერთ საამქროში მიმიყვანა, სა-დაც „ჩენიარები“ დახვდნენ. უცბე დაემეგობრდით მე, მერაბ ადლივბა, რუსლან სანგულია, ნაზი ბგამი-ბე და ნატო ცაავა. ყველამ ერთად დავდიოდით და დაუმორჩეული ხუთეული შეგვარქვს სამსახურ-ში. მერაბ ადლივბას დედა რუხაძის ქალი იყო. მერაბი აღმერთებდა დედამისს, ქართულიც კარგად იცოდა და ქართველებიც ძალიან უყვარდა. რუს-ლანი (წარმოშობით გუდაუთიდან იყო) მერე სხვა-დასხვა სასწავლებელში ჩავაბარეთ და თითქოს გავ-იფანტეთ, თუმცა მერაბი არ ივიწყებდა ძველ მეგო-ბრობას და უკვე ქმარშვილიანს, სწირად გესტუმ-რობდა ხოლმე ოჯახში. ომი რომ დაიწყო, სოხუმში ხმა დაირხა, მერაბის დედა მოკლესო. ვიტყრეთ, ვივივიშეთ, მაგრამ მერე და მერე ისე გახშირდა ახლობელთა სიკვდილი, რომ აღარაფერი გვიკვირ-და. გავიდა დრო. ომი დამთავრდა. აფხაზეთი იქაუ-რი ქართველისთვის ვარდისფერ ოცნებად გადაიქ-ცა. მე ჩემი ქმარ-შვილით თბილისში ჩამოვედი, ჩემი დედა-მამა და ძმა მოსკოვში წავიდნენ. ერთხელაც, ჩემიანების მოსაწახულებლად მოსკოვში გავემგზა-ვრე. იქ ჩასულმა მერაბის ადგილსამყოფელი და ტელეფონის ნომერი დავაზუსტე და შევეხიანე. ისე გაუხარდა, სულ *Моя радость* მექმა. დამავიცა, რომ იმ დღესვე მიხსულიყავი მასთან. იმდენად თბილად მიმიღეს, რომ ძველი დრო გამახსენდა. მხოლოდ ერთი რამ მეუცხოვებოდა: არამწველბერივად მო-ქართულე მერაბი რატომ მელაპარაკებოდა რუსუ-ლად. როცა ვერ მოვითმინე და ეს გვითხე, მოკლედ

ისმიერი მთავრობის წევრი, ვინც იქ ჩამოდიოდა, ჩემთან უნდა მოსულიყო. ჩამოდიოდნენ და ე.წ. ბუნეერში, სადაც ატომური ბომბიც ვერ აღწევს, სხდებოდნენ და ქეიფობდნენ. განსხვავებულ სას-მისებს სვამდნენ სტალინის ნაქონი სერვითით. ახლა არ დავასახელებ, ვინ იყვნენ ისინი, მაგრამ გეტყვით, ვინ არ ჩადიოდა ბუნეერში საქეიფოდ. ესენი არი-ან: შევარდნაძე, კულტურის მინისტრი დათო მალ-რაძე, ჯაბა და მომღერალი ოთხი გია, რომლებიც პოზიციებზე, გასაჩხნევებლად განუწყვეტილვ მღე-როდნენ. დანარჩენი, უკლებლივ ყველა, პირგაუ-

მიგმართოზ უს მიდისტრს პახა თარბამაპეს

ჩერებლად ილხენდა და მაიჭულებდნენ, ჯარისკაცების ულუ-ფა მათთვის მიმეტანა. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ბიჭები შეიკრიბ-ნენ და — ყველა უნდა დაეხვრიტოთო, — მითხრეს, — ჩვენ სისხლს ვღვრიოთ და ესენი აქ ქეიფობენო... ვერაფერს იტყვი.

გადავწყვიტე, შე-ვარდნაძისათვის მეთ-ქვა ყველაფერი. თუ სი-მართლე გინდათ, ვილაპარაკოთ-მეთქი, შევთავაზე. არ მო-მისმინა, საუბარიც არ მოინდომა. არადა იცით, რა ხდებოდა, როცა შევარდნაძე პოზიციებზე გადიოდა? ერთი ადგილიდან მოხსნიდნენ ნაწილს და სადაც მას უნდა გაეცლო, იქ გადაისროდნენ — ნახეთ, ბატონო ედუ-არდ, რამდენი ხალხი გვყავსო. ნამდვილი „პოტიომ-კინის სოფელი“ გამართეს... ატყუებდნენ შევარდნა-ძეს და მასაც სჯეროდა, ანდა ასე აწყობდა! ამას გარდა, მინდა დღემდე გასაიდუმლოებულ ფაქტს დარდა ავხადო: საქმე ეხება გენერალ გენო კალან-დიას მკვლელობას. მისი დაღუპვის ზუსტი დეტალები ვინც იცის, ისინი კოლონიებში სხედან და არც ესა არის შეძთვევითი. მაგრამ მე დანამდვილებით გეტყვით, სოხუმში უკვე დაცემული იყო. იქ შესვლა აღარ შეიძლებოდა, მაგრამ გენო არ იყო ის კაცი, თავისი ხალხი მიეტოვებინა, ამიტომ ქალაქში შე-ბრუნდა და უჩინდან, ანუ ისევ ქართული პოზიციე-ბიდან მის ავტომანქანას ყუმბარმტყორცნიდან გას-როლილი ჭურვი მოხვდა, რაც აფხაზებს დაბრალ-და. გავა დრო და ყველაფერი გატყადებდა. სოხუმ-შიც იგივე სცენარი გათამაშდა, რაც გაგრამში. დაცე-მამდე რამდენიმე დღით ადრე ტყვეიცა და შვიარ-ალებული ნაწილები, ბრძანების თანახმად, გავიდ-ნენ. სოხუმში დეცა და მასთან ერთად რამდენი ვა-ჟაკიცა...

ძალიან მძიმე წერილი რომ არ გამოგვსვლოდა, ბატონმა მერაბმა რამდენიმე იუმორნარევი შემთხ-ვევაც გაიხსენა.

— ძველი გაგრის ახლოს, სოფელ კოლხიდაში პოზიციური ბრძოლები მიმდინარეობდა. ერთ სახ-ლში აფხაზები იყვნენ, მეორეში — ქართველები... უნივერზალის წინ მდგარ სახლში გავმგადით. ღამე უნდა გაგვეთია, თუმცა ადვილი არ იყო, რადგან იქ აკადემიის 11 კურსანტი ჩაცხრილეს. ბინა დავათვა-ლიერეთ და კრავადმი, ყუთებში ერთხიარი მარკის ჯრინები, ერთი ფირმის ფეხსაცმელები, „რეიბანის“ სათვალეები და მისურები აღმოვაჩინეთ. სახლი უნივერზალის დირექტორისა ყოფილიყო, რომელ-მაც ომის დაწყებისას მალაზიის საქონელი შინ გად-

მიპასუხა: *Жизнь так заставила*. გაგჭმუდი, მაგრამ ის, რაც ჩვენ ყველას გვანუსებდა, არ იყო მისაფუჩე-ჩელები ამბავი, ამიტომაც კვლავ აფხაზეთს, ოძს და ქართველ-აფხაზთა ურთიერთობებს მივუბრუნდით. შევატყვე, მერაბი დროდადრო აენთებოდა და „ყურით მოთრეული“ არგუმენტებით რაღაცებს მიმტ-კიცებდა. გული მატყნა მერაბის აგრესიულობამ, ხმა აღარ გავეცი და გაბუტული გავეწარეთ დასაძინე-ბლად. მერე ცოლმა მითხრა, მერაბის დედა ოჩამ-ჩირეში იყო ომის დროს და ქართველებმა წამებით მოკლეს, აფხაზისგან შეიღებო რატომ გააჩინეო. ვე-რაფრით გადავარწმუნე, რომ ეს შეიძლება ჭორი ყოფილიყო, მიმტკიცვს, რომ დაზუსტებით ვიცი იმ ქართველების ვინაობაც კი, რომლებმაც დედა მო-მიკლეს, ამიტომ მე ქართულად ერთ სიტყვასაც აღარ ვიტყვია პროტესტის ნიშნადო. ამის გამგონე, დავიზაფრე, მაგრამ მეც ვირწმუნე, რომ ამის ჩამდე-ნი „მესამე ძალა“ იყო, რომელსაც ქართველებსა და აფხაზებს შორის „წყლის ამღვრევა“ საუკეთესოდ ხელმწიფებოდა.

მერაბმა მანქანით წამომიყვანა. თითქმის საათ-ნახევრის განმავლობაში ჩუმად ვისხედით. როცა მანქანიდან გადმოვედი, ქართულად დავემშვიდობე, უცბე ხელზე ხელი მომიკრა, შემაჩერა და მითხრა: *Дали, я не вернусь в Сухуми до тех пор, пока там не будут жить такие, как ты*. მან ისე უცბე დაძრა ავტომობილი, რომ ველარაფერი ვუთხარი. რაც დრო გადის, უფრო მტკივნეულად მასხვდება მისი ნათქ-ვამი, არადა, მან თავისი ბოლო სიტყვებით ბევრი რამ თქვა. მერაბი და მისინარი აფხაზები რადგან ფიქრობენ, რომ უჩვერო სოხუმში (და სხვაგანაც) გაჩერება არ შეიძლება, ეს უკვე წარსულის მოწანიე-ბასაც ნიშნავს და იმასაც, რომ ქართველებს აფხ-აზეთზე ხელის ჩაქნევა არ გეპართებს.

ამბავი მეორე

ქალაქის ცენტრში, ფრუზზე ქუჩაზე ვცხოვრობ-დი. ჩემი ოჯახის უერთგულესი მეგობარი იყო აფხ-აზი ბიჭი, სახელად ოთარი [გვარს შეგნებულად არ

მოიტანა. დასვრილებმა სასწრაფოდ გამოვიცვალეთ სამოსი და ყველანი ერთნაირად გამოვენწყეთ. დილ-ით ბიჭებსაც მივასწავლეთ. ხელმძღვანელობა გაოგნ-და, — ეს რა ახალი სამხედრო ფორმა მოიგონეთ, ყველას ერთნაირად როგორ გაცვიათო. ...ერთმა სვანმა ნაღმზე გაიარა. ნაღმი აფეთქდა. ფეხი ძარღვებზე ეკიდა. იმ წუთშივე „მტიკნოყი“ ამოიღო და თავისივე ხელით მოიჭრა. რას შერები, ბიჭო, — გაოცებულებმა ვკითხეთ. მან კი სვანური კილოთი მოგვიგო, — აბა, სადამდე ვათრიოო... ახლა ის ცოცხალია და თავს კარგად გრძნობს.

ანუ საკუთარ ხალხთან ბრძოლა გრძელდება?

ჰერიო, ბიჭებო!..

სოფელ კოლხიდაში, ერთ-ერთ სახლში გავმავრდით. ტყვიები გაგვითავდა. ალყაში მოვექცეთო. თითოს სამი-ოთხი ტყვია გვეწოდა დარ-ჩენილი, გარდა მინდა ეურცედიდისა, რომელსაც ხელის ტყვიამფრქვევში ზუსტად ოცი ტყვია ედო. დახმარების იმედი არ გვაქვს, გარშემო მტერია. ტყვედ ჩაბარებას არ ვაპირებთ, რადგან გვანამებდ-ნენ და მერე დაგვმოცავდნენ. რალა დაგვრჩენოდა. სიმღერა დავიწყეთ. მინდიას შესანიშნავი ხმა ჰქონ-და, პირველს ჭქდა. „ჰერიო, ბიჭებოსკ“ ვმღეროდით. მტერმა გინებაც შეწყვიტა. ყველაზე გაისუსნენ, გვის-მენდნენ. მხოლოდ ერთმა თქვა, — შეხედე, სულე-ლები არ არიან, იხოცებიან და მღერიათ და ისიც უცბედე გააწყვეს. უცბად მინდიაშ გვითხრა, — კარს გავაღებ, ცეცხლს გაგხსნი და თქვენ გაიქცეით, თუ გამოვედი, ხომ კარგი, თუ არადა ყველას გიკვიდის ერთისა სჯობდიაო. ასეც მოხდა. კარი გაღო და მოულოდნელად სროლა დაიწყო. ამას ისინი არ ელოდნენ. ყველამ მოვასწართო გაქცევა. მინდია დეცა. მე და თემურ არაბული უკან მივტრიალდით, მინდ-ია გამოვიყვანეთ... მიმიედ იყო დაჭრილი, მაგრამ გადაარჩა...

ბატონო მინისგრო, ვასახელებ და გთხოვთ რეაგირებას

აფხაზეთის დავარგვის შემდეგ, სამოქალაქო ომის დროს ფოთის პორტის კომენდანტად დამნიშნეს. აი, იქ ვნახე ძარცვა-ღლევა და ყაჩაღობა. ბრძანება მქონდა, რომ პორტიდან არც ერთი გემი არ გამეშ-ვა. ერთ-ერთ გემზე ნაძარცვი ავტომანქანები ელა-გა. ჩამოვჭერეთ და როცა პორტში პატრონი საბუთს წარადგენდა, მანქანას ვატანდი. ასე დავარიგე ყვე-ლა, გარდა ერთისა. ამ უკანასკნელსაც მოაკითხა ვილაც ფოთელმა. რომელსაც თან ახლდა ყარყარაშ-ვილის მებრძოლი. ფოთელმა ავტომანქანის დაბ-

ვასახელებ. როცა ომი დაიწყო, აფხაზებმა მოუხ-შირეს მასთან სიარულს. ერთ-ერთი ასეთი ხალხმ-რავლობის დროს მის სახლთან მისულმა ნაცნობმა შემაჩერა და საუბარი გამიბა. ჩემმა 3 წლის ბიჭმა კი მკვირცხლად აირბინა კიბე და ოთარის ბინაში შეე-იდა. ცოტა ხანში მეც ნელ-ნელა აუფეყვი კიბეს. ამ დროს მესმის ხმაიალაღი ლაპარაკი: *Отар, надю воевать с грузинами*, — უმტკიცებდა ერთი აფხაზი. ოთარმა თვალი მოჰკრა კარეკში მდგარ ჩემს ბიჭს და გაათვრებით შეუღლა სტუმრებს: *Вот, маленький грузин. Давай, войи с ним. Знаешь, что я тебе скажу, Если ты его хочь пальцем тронешь, клянусь, я убью тебя*. აფხაზები კუდამოტუბულები გამოიკრიბ-ნენ მისი ოთახიდან. ოთარმა კატეგორიულად არ მოკიდა ხელი იარაღს. ახლობელმა ბერძნული გვარით გამოაპარეს სოხუმიდან, მერე ბომბიგით გასკდა აფხ-აზეთში ეს ამბავი, ოთარმა გვიღალატაო და იგი გამოაცხადეს, როგორც **Враг абхазского народа**.

ამბავი მესამე

1993 წლის აღდგომის წინა დღეს საოცარი სიმშ-ვიდე სუფევდა ქალაქში. მე მშობლებთან და ბავშ-ვებთან ერთად შინ ვიყავი. საოცრად გესიამოვნებდა იდეალური სინყნარე. ბავშვები დასაძინებლად დავაწ-ვინე. ის-ის იყო, დედამ პირჯვარი გადაიწერა, ღმ-ერთო, ყველანი კარგად მიმოყრეთ, — თქვა და ჩვენს ყურამდე მოსულ წილის ხმას მომეტალეთი აფეთქე-ბა მოჰყვა. ასე მეგონა, ცა ჩამოგვეშმო. უბანში ნიე-ილ-კიეილი ატყდა. მაიმეშმა ჩემი შვილები ლეიბი-ანად აიტაცა და სასწრაფოდ ქვედა სართულზე დაე-შვეით. სულ ათი წუთი გაგრძელდა ზაოქი. მერე ყველაფერი ჩანყნარდა და სამარისებური სირწმე ჩამოწვა. უცბე ჩვენი მეზობლის, ჩირუების ბინიდან ნიეილ-კიეილი მოგვეშმა. კაკო ბიძია ეზოში ყვი-რილით გამოვარდა: მეზობლებო, მიშველეთ, ირმა (მისი ქალიშვილი — მ.ბ.) მიკვდებაო. ერთ-ერთმა ფანჯრიდან მანქანის გასაღები გადაუღვრა, მაგრამ კაკო ბიძიას მანქანის ტარების თავი აღარც ჰქონდა, ხმაიალაღა ღრიალებდა და თავში ხელებს იცემდა. ირმა საავადმყოფოში მისვლამდე გარდაიცვალა.

სოხუმში 21 სექტემბერს წამოვიდი. მანამდე კი ბევრჯერ გამავგონეს მოქირქილე აფხაზებმა — სანამ აზი ბიჭი, სახელად ოთარი [გვარს შეგნებულად არ

რუნება მთხოვა, მაგრამ საბუთები ვერ მაჩვენა და, რა თქმა უნდა, არ გავატანე. მაშინ კატარღა „ქარიშხ-ალაზე“ მანიშნა — ში ათას დოლარად მომეცოო. დავეჭვდი, დავათვალღიერე და რას ვხედავ, უამ-რავი სპილენძი და სხვადასხვა ძვირფასი ნივთი არ არის შიგ? არც ეს გავატანე. გამწარდა კაცი. ორი დღის შემდეგ პორტი უშიშროების თანამ-შრომლებს ჩავაბარე და წამოვედი. გავიდა წლე-ბი. 1996 წლის 1 მაისს მომაკითხეს შსს-ს წარმო-მადგენლებმა და წამიყვანეს. შს სამინისტროს სამ-ძებრო სამმართველოს განყოფილების უფროსის ზურაბ ხუნჯუას ოთახში (რომელიც ამჟამადაც იქ მუშაობს) დაიწყო ჩემი წამება. ჯერ ექვსმა კაცმა სკამის ფეხი მორტყა. ნევენბი ჩამიმტვრიეს, სციფე მიმაბეს და მაგრად მცემეს, თანაც არც ვიციოდი, რატომ. მერე ფანჯრიდან მაგებდნენ... ვკვითხე-ბოდი, რას მერჩით-მეტი... პასუხს არ მაძლევდ-ნენ. ოცი ათასი დოლარი მთხოვეს. საიდან-მეთქი, გამიკვირდა. ჩამსვეს „ბმე“-ში და ფოთში წამიყვ-ანეს. თან მასხდნენ ხუნჯუა და გამოძიებელი ვანო ბაშარული. გზაში ბაშარული მიხვდა, რომ უაზრო იყო ჩემი წამება და ბოდიშიც მომიხადა, მაგრამ რალა დროს, მისი მოქნეული ფეხით ოთხი ნეკნი ჩამეტყრა. თეკლათის „ტეკზე“ ხუნჯუამ მან-ქანაზე მიმაბა, იარაღი შუბლზე დამადო და მი-ბრძანა, მელიარებინა, — ვითომ ფაბრიკის დირექ-ტორს 20 ათასი დოლარი გამოქმალე. ცხადია, უარი ვუთხარი. მაშინ ფოთელებს შენს თავს ჩავა-ქოლინებო. ასე მანამებდნენ და მატარებდნენ ფოთი-ქუთაისის გზაზე. წარმოიდგინეთ, რა ნაცე-მი ვიყავი, რომ ქუთაისში სისასტიკით ცნობილი პოლიციელმა ბადრი დეისაძემ ხელი არ დამარტყა — შევეცოდე. ფოთში, როცა ხუნჯუამ და კრიმი-ნალური პოლიციის უფროსმა წამების განახლება მოინდომეს, პოლკოვნიკი თენგიზ მიქაძე გამომე-სარჩლა, — ხომ იცით, უდანაშაულოა, რატომ სცემთ, სინდისიც კარგი საქონელიაო. სამძებროს თანამშრომელმა შოთა ბერაიაშ სასწრაფოს გამოუძა-ხა და ასე გადავჩრი, თუ ამას გადაჩრენა ჰქვია. ერთი წლის მანძილზე ოთხი სასამართლო გამიბ-რათა. პროკურორმა ბოდიში მოიხადა და თან გამ-აფრთხილა — გაგიშვებ, ოღონდ არ იჩივლოო. გამიშვით და ხმის ამომლები არ ვარ-მეთქი. ისეთ დღეში ვიყავი, ყველაფერზე დავთანხმდებოდი, ოღონდ გავეთავისუფლებინე. ასე აფხაზები არ ანამებდნენ ტყვეს... 1996 წლის 1 მაისს დაწყებული საქმე 1997 წლის 9 ივლისს დაითავრდა. ახლა გეტყვით, რატომ დამაპატიმრეს: როცა პორტის კომენდანტი ვიყავი, მაშინ პოლიციელ ხუნჯუას ძმა ყოფილა პორტის პოლიციის ქვეგანყოფილე-ბის უფროსი, რომელსაც საქმიანი კავშიარი ჰქონდა იმ გემის საქმესთან, რაც ჩაუშალათ, ნაძარცვი ვრსად გაიტანეს. ამით გამწარებულებმა გადაწყვიტეს, ჩემ-გან ფულის გამოძალვა და წამება. მაინც გვადი-ელაია და საქმეს ადვილად შეუვთითნითოო, იფ-იქრეს. ფუილი ვერ იმოვეს, მაგრამ წამებით გული იჯვრეთ. თქვენი გაზების მეშვეობით მინდა მიე-მართო შს მინისტრი კახა ბერგაძეს, რომელსაც არაერთხელ უთქვამს, — დამისახელეთ კორუმ-პირებულად და უფარციო კადრები და მოვეუვლი მათო. აი, ბატონო, ვასახელებ და გთხოვთ რეა-გირებას. პასუხისმგებელი ვარ ყოველივეზე.

იმის შემდეგ, რაც ხუნჯუამ პასპორტში ჩამომართ-ვა, ახლა უკვე პირადობის მოწმობის გარეშე დავე-ჩი, აღრიცხვაზე აღარ ვარ არსად. საქართველოს მოქალაქეს, ქვეყნის კთილდღეობისათვის მებრძოლს, მოქალაქეობის დამადასტურებელი მოწმობა არ მქვს. არადა ოთხი დღეა დღილი მყავს საჩრქი, ვის არ მიე-მართე, ვის არ ვთხოვე დამხარება, მაგრამ არაფერი მეშველა. საკუთარი თავის ძენბისას აღმოვაჩინე, რომ რეგისტრირებული ვარ შსს-ს საინფორმაციო ცენტრში. ამის გარდა არსად არ ვირიცხები. როგორ მოვიქცე, გვეითებით ყველას.

ეს საკუთარ ხალხთან ბრძოლას ჰგავს.

ესაუბრა თამაზ ხაბეიშვილი

„ჩვენი მინის“ დასაცავად იარაღს ვაგროვებდითო.

ამბავი მეოთხე

ბიჭვითელი მეგობარი მყავდა — ნინო ხაზ-არაძე. სიღამაზით განთქმული გოგო იყო. ნინოსა და აფხაზი გოჩა ცაავს (არადა, მეგრული გვარია) სიყვარული სკოლის მეზრინად დაიწყო და თანდა-თან ისე გაღრმავდა, რომ სულ მალე მიეღმა ბი-ჭვინთამ იცოდა მათი რომანი. ნინო და გოჩა, გოჩა და ნინო — ამ ორ სახელს ცალ-ცალკე აღარც წარმოთქვამდნენ.

გოჩას მამა უშიშროებაში მუშაობდა. მას ჩვენთვის კარგად ნაცნობი ბაგრამიანი ემძავეცებოდა. თურ-მე, ხშირად უთქვამს: კაკო, ქართველი რასლი როგორ უნდა შევიყვარო ოჯახშიო. შეძახილებმაც, გარე-მოუბებმაც და დამიმეხულმა ატმოსფერომაც თავისი ქნა და აღარც ნინოს მხარეს სურდა აფხაზის სიძოვრა. გოჩამ ორჯერ მოიტყავა ნინო და ორივე მხარემ ორჯერვე „აქტიური“ მონაწილეობა მიიღო „საბუ-დარიშ“ ახალგაზრდების დაბრუნებაზე. მერე ომიც დაიწყო და ყველაფერი აირია. ქართველებმა და-ტოვეს იქაურობა. ნინოს ოჯახი ჯერ თბილისში ცხოვრობდა, მერე კიევში გადავიდა საცხოვრებლად. როდესაც ნინომ თბილისში მომინახულა, ცრემლს ყლავით მიამოხ, როგორ დაურეცა გოჩას და სოხ-ოვა, შეხედროდა, სადმე „ნეიტრალურ“ ადგილას, თუნდაც სოქში. გოჩამ დიდი დედა ხნის პაუზის შედეგ ასე უპასუხა: *Я уже не тот ГИЧ, которого ты знала*. ამ სიტყვების შემდეგ, ნინომ ის ლამაზი სიყვარუ-ლიც ისევე დაკარგვებოდა ჩათვალა, როგორც თავი-სი სახლ-კარი. ორი წლის წინ ნინო გათხოვდა იქაურ კაცზე, გოჩამაც რუსი ცოლი შეირთო და ყველას გასაკვირად, თავის გოგონას ნინო დაარქ-ვა... ის შორეული ფესვები, რაც მუდამ აკავშირებ-და ქართველს და აფხაზს, დღესაც უხილავ ძაფებს ქსოვს...

უკვალოდ არაფერი ივარგება: არც მეგობრობა და სიყვარული, არც მტრობა და შუღლი, მაგრამ მე მაინც ქართული წიალიდან აღმოცენებული სი-ტყვების მგერა: „რაც მტერთას დაუნერგვია, სიყ-ვარულს უშენებია“.

მარინა პაბუნაშვილი

ბათუმის დასანგრევად სულ დღე-ნახევარი იყო „გამოყოფილი“, ფოთისთვის ერთ დღეზე მეტს არ „იმეტებდნენ“, გროზნოს მინასთან გასასწორებლად 12 დღე ყოფოდათ, ხოლო ბაქოს გასაცამტვერებლად ორ კვირაზე მეტი დასჭირდებოდათ...

დაკვირვებული მკითხველი ალბათ ადვილად გაავლებს პარალელს — ყველა ამ ქალაქს ერთ-მანეთთან ან ნავთობმრეწველობა აკავშირებს, ან ნავთობპროდუქტების საზღვაო პორტებით გატანა.

სწორედ საბჭოთა კავშირის ამ ქალაქების მასობრივ საჰაერო დაბომბვებს ითვალისწინებდა 60 წლის წინ დაგეგმილი საიდუმლო ომ-ერაცია სახელწოდებით „კავკასიური ნავთი“.

რა თქმა უნდა, ეს ჰიტლერის გეგმაა, რომელიც ომის დაწყების წინ სტალინს ბენზინისა და ღიზელის საწვავის გარეშე დატოვებდა! — იტყვის მკითხველი, მაგრამ მწარედ შეცდება...

1940 წლის აპრილში საფრანგეთ-დიდი ბრიტანეთის კოალიციურმა ძალებმა დაიგემეს საჰაერო შეტევითი ოპერაცია, რომელიც „ბაქოს, გროზნოს, ბათუმისა და ფოთის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნებისა და საბორტო ინფრასტრუქტურის სრულ განადგურებას“ ითვალისწინებდა. ამ საჰაერო ოპერაციის განსახორციელებლად ფრანგებს ექვსი (90-100 თვითმფრინავი), ხოლო ინგლისელებს სამი ესკადრილია უნდა გამოეყოთ — ეს კი იმას ნიშნავდა, რომ თითოეულ გაფრენაზე ეს საჰაერო არმა-და ფოთს ან ბათუმს არანაკლებ 70 ტ საერთო წონის საავიაციო ბომბებს დააყრიდა.

თანაც ფრანგი და ინგლისელი გენერლები არ გამოირიცხავდნენ, რომ კავკასიონის ცაში მათ ბომბდამშენებს გერმანული „ლუფტვაფის“ გამანადგურებლები დაერეოდნენ. არ ვცდები, როცა ამას ვამბობთ — 1940 წლისთვის

ქუთაისში „დაბადებული“ „OCA“, აფხაზეთში უკან შეპოპიტირალდა

სასიამოვნოა, რომ „კვირის პალიტრის“ გვერდის, „სამხედრო თემაზე“ პუბლიკაციას „არშემდგარი ქართული ჯავშანტრანსპორტიორი“, გამოქმნიერნ ჩვენი გაზეთის ერთგული მკითხველები.

ჩვენ დაგვიკავშირდა პროფესორი ისიდორე ქოჩიაშვილი, რომელიც 40 წლის წინ ქუთაისის ავტოქარხნის სწორედ იმ სპეციალური საკონსტრუქტორო ბიუროს საამქროს უფროსი იყო, სადაც 1960 წელს შეიქმნა ქართული ჯავშანტრანსპორტიორი.

სწორედ მაშინ ქუთაისში აიწყო პირველი საბჭოთა ჯავშანტრანსპორტიორი „ობიექტი-1015“, რომელიც მთლიანად (ზემოდანაც) შეჯავშნული იყო. მანამდე, 1956 წელს, უნგრეთში სახალხო გამოსვლების ჩასახმობად მოსკოვმა ზემოდან ღია ჯავშანმანქანები გამოიყენა, რომლებშიც ცეცხლ-გამჩენ ბოთლებს — „მოლოდინის კოქტილს“ — უნგრელი ახალგაზრდები კალათბურთელებივით მარჯვედ „ათავსებდნენ“. სწორედ ამიტომ მიექცა განსაკუთრებული ყურადღება ახალი, დახურული ჯავშანტრანსპორტიორების შექმნას.

ბატონი ისიდორე იგონებს, რომ ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორი საქარხნო გამოცდებს გადიოდა მდ. ცხენისწყლის ნაპირზე, სოფელ წინუკუთხის ტერიტორიაზე, ყოფილ სამხედრო აეროდრომზე. 1960 წლის ზაფხულში გამოცდები გაგრძელდა აჯამეთის ტყის ახლოს, აგრეთვე მდ. რიონსა და პალიასტომის ტბაზე.

იმ დროს, ყოველგვარი სამხედრო ტექნიკის გადაადგილება და, მით უმეტეს, უახლესი საგამოცდისი, „სრულად საიდუმლოს“ გრიფით ხდებოდა. ამიტომაც ახალი ჯავშანტრანსპორტიორი გამოსაცდელად გარეთ ღამით გამოჰყავდათ — საღამოს 11სთ-ზე ჯერ ქუთაისის ავტოქარხნის ჭიმკარი იღებოდა, შემდეგ საიდუმლო საამქროს ის კარი, საიდანაც დიდი სისწრაფით გამოვარდებოდა „ობიექტი-1015“ და უკუნ ღამეში გაუჩინარდებოდა.

ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორი „ობიექტი 1015“

ბოდა. მას, როგორც წესი, არანაკლებ ორი გამოცდილებული მანქანა ახლდა თან, რომლებშიც КГБ-ს შეიარაღებულ თანამშრომლებთან ერთად კონსტრუქტორებიც ისხდნენ. მათ თან ჰქონდათ არანაკლებ 60 კვმ ფართობის ბრეზენტი, საჭიროების შემთხვევაში ჯავშანტრანსპორტიორის შესანილბად. ერთხელაც, 1960 წლის თებერვალში, შუალაში-სას ეს „საიდუმლო კოლონა“ მთელი სისწრაფით „შეიჭრა“ ქ. ხონის (მაშინდელი ქ. წულუკიძის) ცენტრში. ამ დროს საცდელი ჯავშანტრანსპორტიორი არსული სვლით — 90კმ/სთ სიჩქარით მიქროდა და თანაც შეუფარები გამორთული ჰქონდა — მძღოლი-მექანიკოსი ღამის ხედვის მოწყობილობით მართავდა 18 ტონიან საბრძოლო მანქანას. ქალაქის ცენტრში, უნივერმალიან, მკვეთრი მოხვევის დროს ჯავშანტრანსპორტიორს წინა მარჯვენა თვალი მოსჭერა, რომელიც საშინელი სისწრაფით შეასვდა ორ ვიტრინას შორის მოქცეულ უნივერმალის კედელს, იქიდან ასხლტა და უკან მომავალ „კოლხოზისკა“ გადააფრინდა. არა-და ამ მანქანაში მოსკოვიდან ჩამოსული ოთხი საბჭოთა გენერალი იჯდა, რომლებიც გამოცდებს ესწრებოდნენ.

გენერლები კი გადაურჩნენ ჯავშანტრანსპორტიორის 200 კგ-იან თვალს (თუმცა დიდი შშიმ კი

პარიზსა და ლონდონშიც საკმაოდ რეალურად ეჩვენებოდათ საბჭოთა კავშირისა და ფაშისტური გერმანიის სამხედრო კავშირი, რომელიც პირველ რიგში საზღვრეთ ვეროპის წინააღმდეგ იქნებოდა მიმართული.

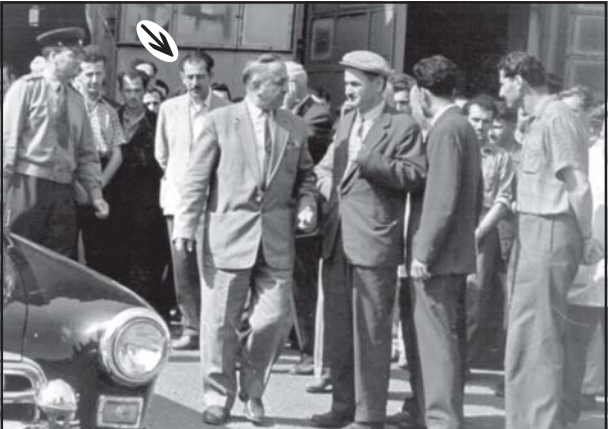
სიმართლე რომ ითქვას, დასავლეთს ამგვარი ეჭვის საფუძველი ჰქონდა. მოგეხსენებათ, პირველ მსოფლიო ომში გერმანიამ კაპიტულაცია გამოაცხადა. ამის გამო აუკრძალა სამხედრო ძალების ყოლა და საბრძოლო ტექნიკის გა-

ბათუმი, ფოთი, ბაქო, გროზო — პუბიში საიუნაეი

მოშვება, თუმცა ვერმასტიც გენერლები თავის ტანკისტებსა და მფრინავებს, სტალინის თანხმობით, წლების განმავლობაში ჩუმად ამზადებდნენ საბჭოთა კავშირში.

ყოველივე ამას დაემატა გახმაურებული რიბენტროპ-მოლოტოვის პაქტი, რომლითაც ბერლინმა და მოსკოვმა პოლონეთის, დასავლეთ უკრაინის, ბესარაბიისა და ბალტიისპირეთის ტერიტორიები ერთმანეთში გაინაწილეს.

ამასთან საფრანგეთის მაშინდელი ხელმძღვანელობა გრძნობდა, რომ პოლონეთის შემდეგ გერმანია საფრანგეთს შემოუბრუნდებოდა, რადგან ჰიტლერს მესამე რაიხისთვის ვერსალის ხელშეკრულების სირცხვილის ჩამორეცხვა სურდა. ამიტომაც ოფიციალური პარიზი ლონდონთან ერთად, ყოველმხრივ ცდილობდა, ერთმანეთისთვის დაეჯახებინა ბერლინი და მოსკოვი. თუმცა, როგორც მოვლენებმა აჩვენა, ჰიტლერმა ჯერ საფრანგეთი

გასილ მფავანაძე ქუთაისელ ავტომშენებლებს საბრძოლო მანქანის მომავალზე ესაუბრება. ისრთ მინიმუმულია ისიდორე ქოჩიაშვილი. 1961 წლის 16 ივნისი.

ჭამეს), მაგრამ მან უნივერმალის ვიტრინაში გამოფენილი სამი უძვირფასესი იაპონური სერვიზი შეინარა.

სმაურზე გამოცვივდნენ ძაფსალები ფაბრიკის ღამის ცვლის მუშა-მოსამსახურეები — ქუთაისურ საიდუმლო ჯავშანტრანსპორტიორს „ვინაობის“ გამჟღავნება დაემუქრა. თუმცა სუკვლებმა მოასწრეს ბრეზენტით (ხედავთ, რა დროს გამოადგათ?) მისი „შეფუთვა“.

სასაცილო მს არის, რომ შემთხვევის ადგილზე მოსულმა უნივერმალის დირექტორმა და-ზიანების აქტი მხოლოდ 45 მანეთზე შეადგინა, თუმცა ზარალი — სამი იაპონური სერვიზის და სხვა დამსხვრეული ძვირფასეულობის სურთო ფასი — 4-5 ათას მანეთზე ნაკლები ნამდვილად არ იქნებოდა. თანაც ქუთაისის ქარხანა თანახმა იყო, აენაზლაურებინა ზარალი. როგორც აღმოჩნდა, ზარალის დასადგენად უნივერმალს აუცილებლად საგანგებო კომისია უნდა სწევოდა, რაც დირექტორს სულაც არ აძლევდა ხელს — მაშინ საბჭოთა საკუთრების დამტაცებულებს ძალიან მკაცრად სჯიდნენ, ხოლო იმ დირექტორს, ეტყობა, რალაც ჰქონდა „ნამამუნარი“.

ქუთაისელების „საიდუმლო პირმშოს“ ნამდვილად არ ავლდა ყურადღება — მის გადაღებას ცდილობდნენ როგორც უცხოელები, ისე

ჩვენებურები.

მდ. ცხენისწყალთან გამოცდისას ჯავშანტრანსპორტიორის ეკიპაჟმა შეამჩნია ახალგაზრდა, რომელიც მანქანას ფოტოებს უღებდა. უცნობს დაედევნენ, მაგრამ მან იმარჯვა და ველოსიპედიტყანებში მიიმალა. КГБ-მ სასწრაფოდ შეყარა მთელი სოფელი და რამდენიმესაათიანი ძებნის შემდეგ „დამნაშავეც“ იპოვეს — იგი თბილისიდან დასასვენებლად ჩასული ფოტომოყვარული სტუდენტი აღმოჩნდა. „ყურის ანევის“ შემდეგ ჭაბუკს დამალული ფოტოფირი მოატყინეს და გააშუქეს.

ეს თბილისელი სტუდენტი შედარებით ადვილად გადაურჩა КГБ-ს „კლანჭებს“, რასაც ვერ ვიტყვით სხვა „ფოტომოყვარულზე“. საქარხნო გამოცდების შემდეგ ორივე „ობიექტი 1015“ ეშელონზე დატვირთეს (ის კონსტრუქციებით გეომეტრიულად ფორმები შეუცვალეს და ბრეზენტითაც საგულდაგულად შენიღბეს) და ქუთაისიდან მოსკოვის მახლობლად, კუბინკის პოლიგონზე გაგზავნეს. პოლიგონის დატკეპნილ თოვლებ გამოცდისას, როდესაც ჯავშანტრანსპორტიორი წრეს წრეზე ურტყამდა, მისმა ეკიპაჟმა შეამჩნია სამოქალაქო პირი, რომელიც იქვე მდგარ ზოია კოსმოდემიანსკაიას ძეგლს (ომის დროის სწორედ იმ ადგილებში ანაშტი გერ-

„გადაყლაპა“ და შემდეგ დაიძრა მოსკოვისკენ, მაგრამ უზარმაზარი საბჭოთა კავშირი „ყელზე დაადგა“.

გროზნოს და ბაქოს ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნების და ფოთისა და ბათუმის საზღვაო პორტების განადგურება ამჯერად უკვე გერინგის ასეებისთვის გახდა უპირველესი მიზანი.

მას შემდეგ ნახევარ საუკუნეზე მეტი გავიდა, მაგრამ ნავთობი მსოფლიოში დღესაც ომე-

ცოტაც და ინგლისური „ბლექპეიეები“ ფოთსა და ბათუმს დაბომბავდნენ

ბის უპირველეს მიზეზად გვევლინება.

აქტუალურობა, როგორც პოლიტიკურ-ეკონომიკური, ისე სამხედრო-სტრატეგიული თვალსაზრისით, არ დაუკარგავს არც ბაქოს, არც ფოთსა და ბათუმს.

გროზნო კი მართლაც ნანგრევებად იქცა. თითქმის ასრულდა მაშინდელი ფრანგი, ინგლისელი თუ სულაც გერმანელი სტრატეგების ოცნებები, თუმცა გროზნო მათ მფრინავებს

მანებლებმა ეს რუსი კომკავშირელი გოგონა) სურათებს უღებდა. აკრძალულ ზონაში უცხო პირის გამოჩენა საეჭვო იყო, ამიტომაც ჯავშანტრანსპორტიორის რაციით გადაცემულ შეტყობინებას КГБ ელვისებურად გამოეხმაურა და 20 წუთში პოლიგონზე „ძერჟინსკის პირშმობით“ სავსე ხანში ჩეკისტებმა ის უცნობი „ფოტომოყვარულიც“ დააკავეს, რომელიც გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის სამხედრო ატაშე აღმოჩნდა. ზოია კოსმოდემიანსკაიას ძეგლის გარდა მას ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორის 14 სურათის გადაღება მოესწრო. ჯავშანტრანსპორტიორის ეკიპაჟს სათანადო სიფხისტისთვის 30-30 მანეთი დაურიგეს.

იმავე 1960 წელს კუბინკაში უახლესი ჯავშანტექნიკის გამოცდა-გამოფენა მოეწყო. პირველ დღეს ახალ საბრძოლო ტექნიკას გენერლები ეცნობოდნენ, მეორე დღეს — მარშლები, ხოლო მესამე დღეს უნდა მობრძანებულყოი ნიკიტა ხრუშჩოვი ამალითურთ.

საპოლიგონო გამოცდების პირველმა დღემ უჩვენა, რომ ორი ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორი „ობიექტი-1015“, ზევრად სჯობდა თავის მთავარ კონკურენტს — გორკის ავტოქარხნის БТР-60П-ს, როგორც მძლეობით, ისე წყლის ზედაპირზე მანევრირობითა და გამავლობით.

თუმცა, როგორც წინა სტატიაში მოგახსენეთ, უპირატესობა მაინც გორკელებს მიენიჭათ. ეს, მრავალი პოლიტიკური მიზეზის გარდა, წმინდა საბჭოთა მენტალიტეტის საქმეც იყო. ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორის ახალი დეტალების რაოდენობა 70-80%-ს აღწევდა (მათ შორის იყო საბორტე რედუქტორები და თვლები-ს პიდროპნემატიკური საკიდრები, რომელიც, სხვათა შორის, საბჭოთა სამხედრო დაზვერვაში ფრანგულ „სიტროენს“ მოპარა და ქუთაისელებს გადასცა), ხოლო გორკის БТР-60П ძირითადად სერიული სატვირთო ავტომობილის ТАЗ-53-ის დეტალებისგან შედგებოდა. ამიტომაც საბჭოთა გენერლებმა ქუთაისელების იმ დროისთვის თანამედროვე საბრძოლო მანქანის შეიარაღებაში მიღებას ამჯობინეს ნაცადი დეტალებით აწყობილი, მაგრამ უარესი ტექნიკურ-ტაქტიკური მაჩვენებლების მქონე გორკის ჯავშანტრანსპორტიორი.

თუმცა ამით ქუთაისელი ავტოქარხნელების მოღვაწეობა საბრძოლო ტექნიკის შექმნისათვის არ შეწყვეტილა. ვიეტნამში ბრძოლების გაჩაღებისთანავე უსტინოვმა მოსკოვში დაიბარა ქუთაისის ქარხნის მთავარი კონსტრუქტორი დიმიტრი ქართველიშვილი და მას „ობიექტი-1040“-ის დიდი სერიებით გამოშვება უბრძანა. „ობიექტი-1040“, „ობიექტი-1015“-ის მოდიფიკაციას წარმოადგენდა და სამხელეთო ჯარების პერსანინააღმდეგო თავდაცვისთვის იყო განკუთვნილი, რისთვისაც ქუთაისური ჯავშანტრანსპორტიორის სადესანტო ნაწილი გაუქმდა და მასში 5 ტ. საერთო წონის რადიოელექტრონული ხელსაწყოები და რადიოლოკატორი განთავსდა. თავად რადიოლოკატორის ანტენებიც გვერდებში სამ-სამი (სულ ექვსი) საზენიტო რაკეტა დამონტაჟდა.

ეს 1967-68 წლებისთვის საკმაოდ თანამედროვე მობილური საზენიტო დანადგარები იყო. ვიეტნამელებს ამერიკული ავიაციისგან მოკლებულად არ ჰქონდათ და ეფექტურ საზენიტო საშუალებებს სთხოვდნენ კრემლს. ამიტომაც უსტინოვმა აქცენტი გააკეთა ქუთაისელ ავტომშენებლებზე. მათ

არ გაუცამტვერებიათ.

ეს „სამგირო“ საქმეები თავად რუსმა პილოტებმა ჩაიდინეს.

დღეს აღარავინ უარყოფს, რომ ჩვენთვის ორივე ომში ლომის წილი სწორედ ნავთობს მიუძღვის. იქ იკვეთება რამდენიმე ქვეყნის თუ სახელმწიფოთა ჯგუფების სასიცოცხლო ინტერესები.

დაახლოებით მსგავსი ინტერესები შეიძლება ჰქონდეთ მავანთ ჩვენი ქვეყნის მიმართაც, როგორც სახმელეთო-სატრანზიტო თვალსაზრისით, ისე ბათუმისა და ფოთის საზღვაო პორტების სახით.

ყოველი მათგანი სტრატეგიული დანიშნულების ობიექტებს მიეკუთვნება და წორავინ გამოირიცხავს, რომ მავანთა (ზესახელმწიფოებისა თუ ახლომდებარე ქვეყნების) სასიცოცხლო ინტერესებიდან გამომდინარე, მათ (და მათი სახით მთლიანად საქართველოს) გარკვეული საშიშროება დაემუქროს.

ტყუილად როდი უწოდებენ ნავთობს „შავ ოქროს“...

P.S. პარიზისა და ლონდონის 60 წლის წინანდელი საიდუმლო ოპერაციების დაგეგმვა კავკასიის ნავთობის წინააღმდეგ ბერიას დაზვერვას ნამდვილად არ გამოჰპარვია. სწორედ ეს გარემოება იძლევა იმის ახსნას, რომ 1941 წლის 22 ივნისამდე სტალინი არავის ენდობოდა და საბჭოთა კავშირზე სავარაუდო თავდასხმას არა მარტო გერმანიიდან, არამედ საფრანგეთიდან და ინგლისიდანაც მოელოდა.

ათასობით ასეთი საზენიტო კომპლექსი უნდა დაემზადებინათ. ეს კი ძალზე რთული და შრომატევადი საქმე გახლდათ. ამას ქუთაისელები ნამდვილად ვერ მოერეოდნენ.

ქუთაისის ავტოქარხანაში საგანგებოდ ჩავიდა საქართველოს ცენტრალური კომიტეტის მაშინდელი პირველი მდივანი ვასილ მჭავანაძე, რომელმაც მოინახულა საბრძოლო მანქანების ამწყობი სპეციალური საამქრო და ესაუბრა ქარხნის დირექციას. საბრძოლო გადაწყვეტილება ერთად იქნა მიღებული — ქუთაისის ქარხანა უარს ამბობდა თვითმავალი საზენიტო დანადგარების სერიულ გამოშვებაზე და საცდელ კომპლექსებს რუსეთის ერთ-ერთ ქარხანას გადასცემდა.

არადა, მაშინდელი საბჭოთა სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსი უზნად იძლეოდა დაფინანსებას სამხედრო პროექტებზე — ოთხ საცდელ თვითმავალ საზენიტო დანადგარში „ობიექტი-1040“ მოსკოვმა ქუთაისის ქარხანას 28 მილიონი მანეთი გადმოურიცხა. ეს იმ დროისთვის უზარმაზარი თანხა იყო. მაგრამ მიუხედავად ასეთი დიდი პერსპექტივისა, ქუთაისელებმა მაინც უარი თქვეს, რაც შეიძლება განპირობებული ყოფილიყო კიდევ ერთი ნიუანსით — სერიული წარმოების ასანეობად რუსეთიდან ქუთაისში აუცილებლად უნდა ჩამოეყვანათ არანაკლებ 600 სპეციალისტი ოჯახებით, რაც საერთო ჯამში 2000-მდე უცხოე ტომის

ქუთაისელების საზენიტო კომპლექსს რუსებმა ორი თვალის მოაკლეს და „OCA“ უწოდეს. იგი აფხაზეთში ქართულ თვითმფრინავებს ებრძოდა.

წარმომადგენლის დასახლებას ნიშნავდა. ეს რომ განხორცილებულყოი, ალბათ დღეს, 40 წლის შემდეგ, ნახევარი ქალაქი „ქუთაისურის“ მაგივრად, გამართული რუსულით ილაპარაკებდა.

თუმცა დღეს უკვე ძნელია თქმა, ზემოხსენებული არგუმენტის გამო განაცხადა უარი საქართველოს მაშინდელმა პირველმა კაცმა — მჭავანაძემ, თუ უბრალოდ სამხედრო გემის ჩაჯარდნისა შეეშინდა.

რუსეთში გაგზავნილმა ქუთაისურმა „ობიექტი-1040“-მა მალე სახე იცვალა — მას ერთი ღერძი მოაკლეს, მიაღამაზ-მოალამაზეს და მალე დღის სინათლე იხილა სახმელეთო ჯარების ПВО-ს ერთმა მთავარმა კომპონენტმა — მობილურმა საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსმა „OCA“-მ, რისთვისაც სახელმწიფო პრემიები და ჯილდოები ქართული კონსტრუქტორების მაგივრად სულ სხვებს ხვდათ წილად.

ამ საინტერესო მოვლენებიდან 20 წლის შემდეგ კი „OCA“-ს კომპლექსები კვლავ გამოჩნდა ქართულ მიწაზე, ოღონდ უკვე მოწინააღმდეგის როლში — კოპიტარის აეროდრომიდან აფრენილ ქართულ Cy-25 მოიერიშე თვითმფრინავებს აფხაზეთის ცაში რუსები „OCA“-ებთი „უშასპინძლდებოდნენ“.

გვერდი მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

ინფორმაცია

ციხეში „ნასედვას“ რა გამოლევს! ამდენად, ცოტა უცნაურია ის გარემოება, რომ სამართალ-დამცვეებმა არაფერი იცოდნენ შეთქმულების თაობაზე, მაგრამ როგორც ირკვევა, „ზვიადისტთა“ თორმეტკაციან ჯგუფს თავი იმდენად დამოუკიდებლად და კონსპირაციულად ეჭირა, რომ „ნასედვებს“ სათანადო ინფორმაციის მიღების არანაირი შესაძლებლობა არ ჰქონდათ. ამბობენ, რომ გაქცევის შესახებ არაფერი იცოდა „რესბალნიცაში“ მყოფმა კანონიერმა ქურდმა ანდროშაძე, თუმცა იმასაც ამბობენ, რომ სცოდნოდა კიდეც, არც საქმეში ჩაერეოდა და არც ვინმეს ეტყოდა რამესო... ყველაფერი ეს გასაგებია, მაგრამ საოცარი ის არის, რომ არავის მოსვლია აზრად, თუ როგორ შეგროვდა ერთ პატარა საავადმყოფოში ერთი კუთხის თორმეტი წარმომადგენელი, საიდანაც სამი კაცი ერთი სოფლიდან იყო, შვიდი — ერთი რაიონიდან, სუყველა ერთად კი გამსახურდას მომხრე ბრძანდებოდა.

ეს პირები გროვდებოდნენ, თათბირობდნენ, ალბათ, გაქცევის გეგმას ადგენდნენ და მის შემადგენელ პუნქტებს კიდევ ახორციელებდნენ, სამართალდამცვეებს კი ამ დროს ღრმად ეძინათ. რას იზამ, ინფორმაცია არ ჰქონდათ...

კომკურა

ამ დღეებში სამართალდამცავთა მიერ არაერთხელ ითქვა, რომ გუშაგის ერთ-ერთი კომკურა (სქემაზე — №3) ზედ გვირაბიდან ამოსასვლელის თავზე მდებარეობს და გუშაგს იქიდან უქველად უნდა შეენიშნა ხერხედიან ამომცვრალი პატიმრები. შემთხვევის ადგილის დათვალიერებამ გვიჩვენა, რომ არც მთლად ასე ყოფილა საქმე.

ჯერ ერთი, №3 კომკურა არა გვირაბიდან ამოსასვლელის თავზე, არამედ მისგან დაახლოებით 20 მეტრში დგას. მეორე — მართალია, მთელი პერიმეტრი პროექტორებითაა განათებული, მაგრამ მავთულხლართს გარეთ მათი შუქი თითქმის არ აღწევს. გარდა ამისა, როგორც ჩვენ მიერ ჩატარებულმა ექსპერიმენტმა გვიჩვენა, გვირაბიდან ამოსასვლელთან მდგომ ადამიანსა და კომკურაზე მყოფს შორის აღმართული მავთულხლართის მეხერი, მავთული კუთხით, ღამის სიბნელეში გუშაგის თვალისთვის ღამის ყრუ კედლად აღიქმება. ერთი სიტყვით, მესამე კომკურის მორიგე ვერაფრით დაინახავდა მიწიდან ამოსულ ტუსაღებს (მით უმეტეს, ვერ დაინახავდნენ მათ მეორე კომკურიდან), მაგრამ აქ მეორე კითხვა იბადება: ნუთუ, ფიჩხით, ბუჩქებითა და ნავით მოფენილი ტერიტორია გვირაბს გამოდნეულებმა ისე უხმაროდ გაიარეს, რომ გუშაგებმა ვერაფერი გაიგონეს?

პასუხი: იმ ღამით წვიმდა, ქარიც ქროდა და შესაძლოა, გაქცეულთა ფეხის ხმა იხმოზოდა... და კვლავ ჩნდება მორიგი კითხვები: რა გარანტია ჰქონდათ აბსანძესა და მის მეგობრებს, რომ სწორედ იმ ღამით გაავდრდებოდა? ნუთუ, შესაფერისი ამინდის ღამისმი შესაძლოა რამდენიმე დღით შეყოვნებულიყვნენ? განა, უფრო ლოგიკური არ იყო, სხვა რამ ელონათ? მაგალითად, ჯარისკაცები მოქცეობათ...

საეჭვოა, რომ ასეთი დონის ოპერაციის დაგეგმვისას, მისი ორგანიზატორები მხოლოდ იმის იმედად ყოფილიყვნენ, ეგებ, კომკურაზე მდგომებმა ჩვენი ფეხის ხმა ვერ გაიგონეს და არც განგაში ატყვიათ. უფრო სავარაუდოა, რომ დამნაშავეებმა გუშაგები მოისყიდეს — ალბათ, არც ისე ძნელია კომკურაზე მდგომი რიგითი ჯარისკაცის მოქრთამვა, რომელსაც ხელფასი მხოლოდ 70 ლარი აქვს და იმასაც ყოველ მეორე თვეში „უყინავენ“. გვირაბიდან გასამრჯელოსთვის ასეთი ადამიანი, შესაძლოა, არც პატიმრობას შეუშინდეს, მით უმეტეს, რომ სამსახურებრივი გულგრილობის („რესბალნიცის“ 10 თანამშრომელი ერთი და იმავე ბრალდებით არის დაკავებული — 342-ე მუხლის ნაწილით — „თანამდებობრივი გულგრილობა, რომელსაც მძიმე შედეგი მოჰყვა“) გამო სასჯელის ვადა არც ისე დიდია — 4 წელი და თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ საქართველოში ყველაფერი შესაძლებელია, 4 წლის განახევრებაც (ან გამოკითხვებაც!) დიდ პრობლემას არ უნდა წარმოადგენდეს. მთავარია, გქონდეს ფული...

მიყვავთ ამ ვერსიას: პატიმრები გვირაბს ტოვებენ, ხვეში იკრებიან, შემდეგ ხშირი ბუჩქნარით დაფარულ გორაკზე აღიან და ერთმანეთის დახმარებით (ან მათთვის წინასწარ მომზადებული კიბით) ლახავენ არხის სამმეტრიან კედლებს. იქ მათ უკვე მანქანა (მანქანები) ელოდებოთ.

გვირაბი

გვირაბის სიგრძე 32 მეტრია, დიამეტრი 60-70 სანტიმეტრი. ის აბსანძის პალატის ერთ-ერთ კუთხეში იწყება და მავთულხლართს მიღმა, რკინის ვიწრო ხიდის ქვეშ ამოდის. პალატიდან გვირაბი დაახლოებით სამი მეტრით ვერტიკალურად ქვევით ეშვება, შემდეგ თითქმის ჰორიზონტალურად მიდის და ბოლოს 45-გრადუსიანი კუთხით მიწის ზედაპირზე ამოდის. წარმოიდგინეთ, გულით ავადმყოფი და აბსანძის გაბარიტების კაცი ვიწრო ხერხეში, სამმეტრიან სიღრმეზე თავით ეშვება და 29 მეტრი უშავრობაში მიხვას... ან კიდევ, მეორე ვარიანტი — თავდაპირველად, ფეხებით ეშვება, მთელ გვირაბს უკანსვლით გადის (რადგან

შემობრუნების საშუალება არ არის) და ბოლო ორი მეტრი, ასევე უკანსვლით, აღმართში ამოდის... ორივე ვარიანტი, ცოტა არ იყოს, ძნელად დასაჯერებელია, თუმცა გამოირიცხული სულაც არ არის.

12 წლის წინ ცნობილი რუსი ქილერი — სოლონიკი 80 სმ დიამეტრისა და თითქმის 1 კმ სიგრძის საკანალიზაციო მილში გახვდა და საპატიმროს ამგვარად დააღწია თავი. მართა-

დიდი ნაწილიც სასტიკად იყო ნაცემი. ერთ-ერთი მაშაკაცი წაშლისგან იმდენად დაუძლურებულიყო, რომ ბადრამა ხელში აიტაცა და დარბაზში ასე შეიყვანა. ევროკავშირში განცხადებულ ქვეყანაში აღიარებების მოპოვებას ინვეზიციის ჯგუფზეთური მეთოდებით ცდილობენ. ეს არავისთვის — არც ადამიანთა უფლებების დამცველებისთვის, არც პოლიტიკოსებისთვის, არც ჟურნალისტებისთვის — არ არის საიდუმლო, მაგრამ რად გინდა... წერე და იკითხე, იზოლატორის საგნებიდან და სამართალდამცავთა კაბინეტებიდან კი კვლავაც ისმის ნაწამები ადამიანების სულისშემძვრელი ხმები.

ჩიხი?

გაქცევა მხოლოდ გუშაგის დონეზე არ მოხერხდებოდა, მასში გაცილებით მაღალი რანგის ჩინოვნიკები უნდა იყვნენ გარეულები. დაცვის თანამშრომლებზე უკვე ვისაუბრეთ, მაგრამ რამ აიძულა შემოსავლიან თანამდებობაზე მყოფი ციხის საავადმყოფოს ხელმძღვანელობა ასეთ საქმეზე ნასუღიყო? რა იყო ეს — მატერიალური დაინტერესება თუ პოლიტიკური მოტივი?

ამჟამად ბევრს ახსენდება ზაფხულის ცხელ

„როგორც კი გაუქვარებინა, დაახლოებული პირები... უნებური!“

ციხის რესპუბლიკური საავადმყოფოდან თორმეტი პატიმრის გაუქვარების შესახებ არა მხოლოდ საქართველოში მსჯელობენ. რუსეთის მასშტაბის დიდი ნაწილი ამ შემთხვევის თაობაზე ერთგვარი ირონიით საუბრობს. ინტერესს იჩენენ დასავლეთის საინფორმაციო საშუალებებიც, თუმცა, ისინი, ძირითადად, მხოლოდ მშრალი ფაქტების გადმოცემით შემოიფარგლებიან. ერთი სიტყვით, აუიოტაუი დიდია და აბსანძი, რაც დრო გადის, მით უფრო იმატებს უპასუხო კითხვათა რაოდენობა...

ლია, აბსანძი და სოლონიკი აღნაგობით ერთმანეთს ნამდვილად არ ჰგავნან, მაგრამ, ეტყობა, თავისუფლებას მონყურებული კაცი სასწაულებს ახდენს...

სამართალდამცავები მხრებს იჩენენ და წამებას განაგრძობენ

შინაგან საქმეთა მინისტრის განცხადებით, საპატიმროში შეთქმულების დაწყებას ხელი შეუწყო ერთმა ასეთმა ფაქტმა: არცთუ დიდი ხნის წინ რუსეთის ციხიდან საქართველოში გადმოიყვანეს პატიმარი ხეჩა მანჩხავა — წარმოშობით მარტვილელი და ამჟამად აბსანძისთან ერთად გაქცეული. რუს კანონდამცველთა ინფორმაციით, ეს პიროვნება უწინ არაერთხელ იყო შემწეული გვირაბების გათხრაში. „რესბალნიცაში“ მყოფი პატიმრების ცნობით, მანჩხავა იმდენად ყოფილა განაფული მინისტრებსა ხერხელების გაყვანაში, რომ მისთვის მეტსახელად „შახტიორა“ შეურქმევიათ. როგორც ჩანს, „შახტიორა“ თავისი ნიჭი და გამოცდილება ორთაქალაქში გამოიყენა და მისი ხელმძღვანელობით 32-მეტრიანი გვირაბი საკმაოდ კვალიფიციურად გაითხარა.

ისმის კითხვა: რაღა ფინანსთა ექსპერტის პალატიდან დაიწყო მუშაობა, როცა შეძლო თავის ოთახში შესდგომოდა თხრას? ეგებ, იმიტომ, რომ გულით ავადმყოფ აბსანძეზე ეჭვს არ მიიტანდნენ და მის საკანსაც არავინ შეამოწმებდა? თანაც, გამსახურდაის მთავრობის წევრის ოთახი საავადმყოფოს ხელმძღვანელების კაბინეტებს შორის იყო მოქცეული და ვინ წარმოადგენდა, რომ დამნაშავეები ასე გათავხედდებოდნენ და თხრას უფროსობისგან ზუსტად ორ ნაბიჯში დაიწყებდნენ?

უქველად, რომ გვირაბი პალატის მხრიდან გაჰყავდათ და არა პირიქით, ან კიდევ, ორივე მხრიდან. ამას ადასტურებს აბსანძის პალატის საპირფარეოში დახვავებული, ზეწრებისგან დამზადებული, მინით სახვე ტომრები. გვირაბის ამოსასვლელთან კი დაყრილი მიწის ნასახიც არსად ჩანს, ანუ გვირაბის უკანასკნელი მეტრის გათხრის დროსაც მიწას უკან, 32 მეტრ მანძილზე მიათრევდნენ, პალატაში აპქონდათ და ტომრებში ყრიდნენ. მაგრამ ამ შემთხვევაშიც რაღაც გაუგებრობაა: წესით, ტუალეტში 17-20 კუბურ მეტრამდე მინა უნდა აღმოეჩინათ, იქ კი დაახლოებით ამის ნახევარი იყო. შესაძლოა, დანარჩენი მიწა სხვა პალატებში, სათავსოებსა ან სულაც, ეზოში იყოს გაბნეული. კანონის დამცველები ამის თაობაზე მხრებს იჩენენ და კრისტაცს არ ძრავენ — ეტყობა, თავდაცვ ვერაფერს მიმხვდარან...

ამასობაში, საქმეში სამართალდამცავთა ჯალათებიც ჩაერთნენ. 4 ოქტომბერს, მთაწმინდა-კრწანისის სასამართლოში შეწოლაში საკუთარი თვალთ ვიხილეთ ციხის საავადმყოფოს დაპატიმრებული თანამშრომლები, რომელთა

დღეებში გაკეთებული განცხადებები: სექტემბერში გაცილებით დაცხებაო — მოსალოდნელ დესტაბილიზაციას გულისხმობდნენ... ფაქტია, რომ სწავლის გადადებაც ამ მიზეზით მოხდა — ხელისუფალი, ალბათ, ხელს არ აძლევდათ, რომ შესაძლო არეულობაში ახალგაზრდობა ჩართულიყო... ბევრი იხსენებს ერთ-ერთი „ზვიადისტი“ პატიმრის მეუღლის საჯარო ნათქვამსაც, თუ არ შეინჯალეს, მალე ჩვენები მაინც გარეთ გამოვლენო... ახლა უკვე აშკარად საუბრობენ ციხის ექიმთა საეჭვო ქმედებაზე: ლოთი კიბალია დიდხანს უჩიოდა გულის ტკივილებს, მაგრამ საავადმყოფო არავინ აღიროს, შემდეგ კი პატიმარს გრიპის მსუბუქი ვირუსი შეეყარა და ის უმალ მიაბრძანეს „რესბალნიცაში“...

პატიმრები გაუჩინარდნენ და თითზე კენაც დაგვიანებულია. საქმის „ცხელ კვალზე“ გახსნის მცდელობა კრახით დასრულდა. უკანასკნელი ინფორმაციით, ძიება ვერაფრით ადგენს გაქცეულთა ადგილსამყოფელს, არადა, რაც დრო გადის, სულ უფრო რთულდება პატიმართა პოვნა.

„ვერსიის“ ვერსია

შეთქმულება დაახლოებით ორი-სამი თვის წინ დაიგეგმა. მოვლენები დაჩქარდა მას შემდეგ, რაც გურამ აბსანძეს შეწყალებაზე უარი უთხრეს. ქრთამის საშუალებით ციხის საავადმყოფოში რიგრიგობით გადმოდიან ექსპერტიზის მომხრეები. შეთქმულებს საპატიმროს გარეთ მყოფი პირები (სავარაუდოდ, იმავე პოლიტიკურ პლატფორმაზე მყოფნი; ხელისუფლებაში მოკალათებული; ქვეყნის გარეთ მცხოვრები) სათანადო ინფორმაციითა და ფინანსებით ამარაგებენ. „ზვიადისტი“ პატიმრებს ციხის საავადმყოფოს მინიმუმ ოთხი-

ხუთი თანამშრომელიც ეხმარება. ინფორმაცია „ლონისძეების“ შესახებ მკაცრად გასაიდუმლოებულია — პატიმართა ოჯახის წევრებმაც კი არაფერი იციან. გვირაბი ღამის საათებში (პატიმართა საღამოს შემოწმებიდან დილის შემოწმებამდე), დაახლოებით ერთ კვირაში ითხრება. პირველ ოქტომბერს, კვირას, გამთენიისას ტუსაღები ხერხელის გაყვანას ასრულებენ და გარბიან. საავადმყოფოს მახლობლად ნახევრად დანგრეულ შენობებთან მათ მანქანებით ელიან. კვალის ახსენებისა და კონსპირაციის შენარჩუნების მიზნით, გაქცეულები იქსაცხებიან: ზოგი თბილისში რჩება, ზოგიც რაიონებს აფარებს თავს. პირველი ოქტომბრის 11 საათამდე, ანუ იმ დრომდე, როცა ციხეში მათი არყოფნა შეიტყვეს, თორმეტივე „ზვიადისტი“ უკვე სამშვიდობოსაა გასული. საზღვარგარეთ წავსლა უდიდეს რისკთანაა დაკავშირებული (გაქცეულებმა იციან — სამართალდამცავებმა ერთ-ერთი მათგანიც რომ შეიპყრონ, უმალ დააფკვევინებენ ინფორმაციას), ამიტომ ყველა საქართველოში რჩება.

რაც მაგრები ვართ...

საქართველოს საპატიმროებში გვირაბების გაყვანა ერთობ პოპულარული საქმეა. უკანასკნელი წლების მანძილზე ქვეყანაში ორი ისეთი შემთხვევა დაფიქსირდა, მსოფლიოში ყველაზე ცნობილ გაქცევებს რომ არაფრით ჩამოუვარდებოდა.

1993 წელს ქსნის კოლონიაში მყოფმა პატიმრებმა 22 მ სიგრძისა და 70 სმ დიამეტრის გვირაბი გათხარეს და 13 იანვარს, გამთენიისას საპატიმროს ტერიტორია დატოვეს. იმ პერიოდში სასჯელთა აღსრულების დაწესებულებიდან ტუსაღთა გაქცევა ჩვეულებრივ მოვლენად ითვლებოდა, მაგრამ ქსანში მომხდარი შემთხვევა მაინც განსაკუთრებული იყო — იქ მყოფი 284 პატიმრიდან გაიპარა ნახევარზე მეტი, 153 კაცი! და კიდევ ერთი საინტერესო გარემოება: ამ ფაქტის გამო მაშინ კოლონიის ხელმძღვანელობიდან არავინ დასჯილა!

1997 წელს, ღამით, რუსეთის ერთ-ერთი კოლონიის თანამშრომელმა, რომელიც საპატიმროს შიდა პერიმეტრის მორიგ შემოწმებას ახდენდა, ყრუ ხმაური გაიგონა. ოფიცერს მოეჩვენა, რომ ხმა მიწიდან ამოდიოდა, თითქოს გვირაბს თხრიანო...

ატყდა განგაში, გამოიძახეს შინაგანი ჯარის დამატებითი ძალები და სამსამდე ადამიანმა მთელი კოლონია საფუძვლიანად გაჩხრიკა. საეჭვო ვერაფერი იპოვეს, თუმცა, კოლონიის ხელმძღვანელები არ გამოირცხადნენ პატიმართა გაყვანის შესაძლებლობას. გადაწყვიტეს, იმ ადგილის მახლობლად, სადაც ყრუ ხმა ისმოდა, ოღონდ საპატიმროს კედლის გარეთ, ჩასაფრება მოეწყობათ.

მეორე ღამით ჩასაფრებულებმა შენიშნეს, რომ საკონტროლო ზოლთან (მიწის მოხსნული ზოლი კოლონიის გარშემო) მიწა გაიხსნა და მთვარის შუქზე ადამიანის

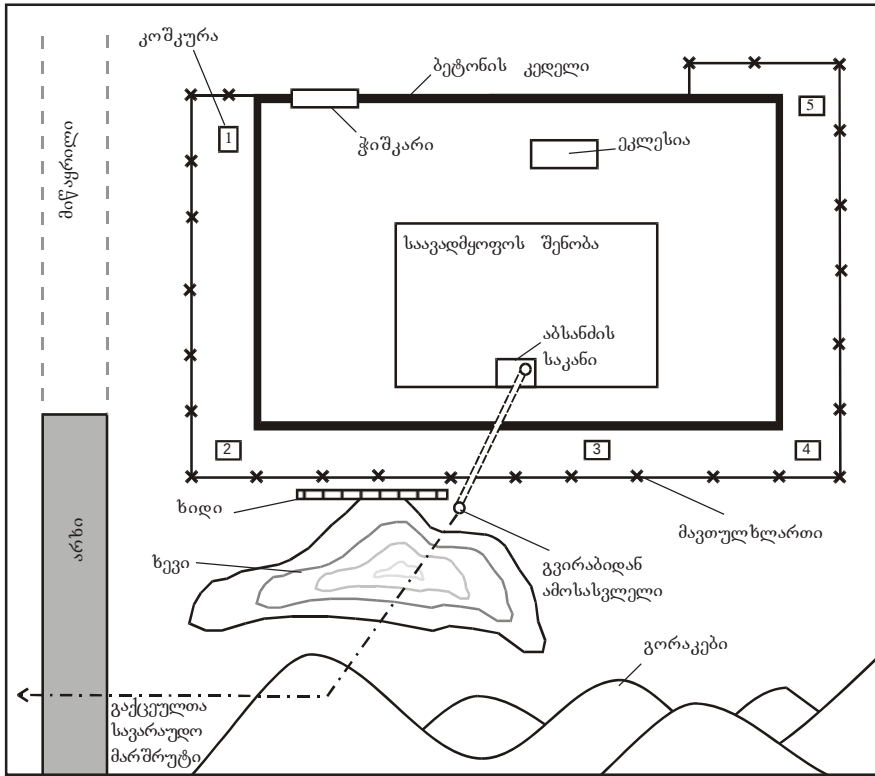
ხელი გამოჩნდა. ხელს თავი მოჰყვა, მერე — სხეულიც. პატიმარმა მიმოიხედა და მოკურცხლა (მისი დაჭრა ვერ მოახერხეს). იმწამსვე ორმოდან მეორე ტუსაღმა ამოყო თავი, მაგრამ გაქცევა ვეღარ მოახერხა. საფარში მყოფებმა ის უმალ შეიპყრეს.

უცნობია, თუ რამდენი ადამიანი აპირებდა მაშინ გაქცევას. პროფესიონალთა ვარაუდით, ამ მხრივ რუსთავეთ, შესაძლოა, ქსანში დაფიქსირებული რეკორდიც კი გაუმჯობესებულიყო. სამაგიეროდ, რუსთავეთში სხვა რეკორდები გაუმჯობესდა — გვირაბის კეთილმოწყობისა და სიგრძის.

თხრა ტუსაღებს კლუბის დარბაზში მდებარე სცენის ქვეშ მოდან დაეწყათ და ყოველივე ისე ოსტატურად იყო შენიღბული, რომ დაკვირვებული თვალიც კი ვერაფერს შეამჩნევდა. გაოცებულმა სამართალდამცავებმა აღმოაჩინეს, რომ გვირაბი აღჭურვილი იყო ელექტრონათურებითა და ვენტოლატორით... მისი სიგრძე 85 მეტრს აღწევდა...

და კიდევ ერთი რეკორდი: 1992 წლის დასაწყისიდან დღემდე საქართველოს საპატიმროებიდან გაქცეულია (ამნისტირებულიები არ შეგეშალოთ) 2000-მდე ტუსაღი! (მასალა მომზადებულია შაბათს, 7 ოქტომბერს)

გვერდი მოამზადა მისიელ ზეიზა

აბსანძის ექსპერიმენტი: „აქ აბსანძი“

ცხოვრებისეული კურიოზები

სად წახვად, შენი დედა ჯი ვატიხე!

ჩემს ბავშვობაში სოფელში ერთი სკლეროზიანი კაცი ცხოვრობდა, ლადო ერქვა. ერთხელ, დიდი კაცებისაგან წაქეზებულმა, გავაბრაზე და ლადო გინებითა და ქვების სროლით გამომიდგა. ქვებისაგან რომ თავი დამეცვა, უშველელად გაუქმებულ წყლის მილში შევქვერი, რომელიც 50 მ სიგრძის იყო და ბოლოში გასასვლელი

ჰქონდა. ლადო მილში აღარ შემომყვა, მაგრამ „დამიდარაჯდა“ ორი უშველელი ლოდით ხელში, თან იმუქრებოდა:

— სად წახვალ, შენი დედა კი ვატირე, აქ არ გამოხვალ ისევ?

როგორც უკვე აღვნიშნე, კაცი სკლეროზიანი იყო, ეს გამოვიყენე

— მილის მეორე ბოლოში გავქვერი, „დადარაჯებულ“ ლადოსთან

სერიოზული სახით მივედი და გამარჯობა-მეთქი, ვუთხარი.

— გაგიმარჯოს, შენო! — მომიგო ლადომ, ხელიც კი ჩამომართვა, შემდეგ კი ისევ მილში შევიქვერი, და დამიძახა:

— შაი, სად წახვალ, შენი დედა კი ვატირე, ისევ აქეთ არ უნდა გამოიძვრე?

კობა ხატისაშვილი, საგარეჯო

— მიუხი, დედი!

ერთხელ მე და დედაჩემი ველისციხის ბაზარში ღორის საყიდლად წავედით. ერთი ღორი მომეწონა, პატრონს ფასი ვკითხე. საკმაოდ იაფი დამიფასა. დედამ ვუთხრე:

— ამოიღე ფული და მიიცი ამ კაცს.

ღორი იწვა და დედაჩემმა კარგად ვერ შეათვალიერა, ამიტომაც მთხოვა:

— უთხარი ამ კაცს ააყენოს და მივცემ.

მე მის გულუბრყვილო პასუხს ყურადღება ვერ მივაქციე და შებუხებით ვუთხარი:

— მიიცი, ქალო!

მანაც ხმას აუწია:

— ააყენოს ამ კაცმა და, მივცემ!

გმირი, ჩუმლაყი

— ვაი, ომარი!

ტირის. ექიმი მიუახლოვდა და თან-აგრძნობით ჰკითხა:

— ქალბატონო, რა დაგემართათ, რატომ ტირით, რაზე ხომ არ გტკივთ?

— ომარი ექიმო! ტკივილით არაფერი არ მტკივა, მაგრამ

თქვენთვის მოსაცემი ფული ბალიშის ქვეშ მედო და ვიღაცამ მომპარა — უთხრა ექიმს და ტირილს უმატა.

ექიმმა თავში წაიშინა ხელი და წამოიძახა:

— ვაი ომარი, ამას კი არა, მე მქონია სატირლად საქმე!

კენაყელი

ერთი ჩემი ნაცნობი ექიმი დილის შემოვლაზე პალატაში შევიდა ავადმყოფების გასასინჯად. ხედავს, ერთი მოხუცი ქალი გულამოსკვნი

„მარშრუტის“ მძღოლის ნაამბობი

ყველასათვის ცნობილია საგზაო ინსპექტორებისა და მძღოლების ურთიერთობა: ინსპექტორი აჩერებს მძღოლს, ეს უკანასკნელი ჩამოდის მანქანიდან, „წესრიგის დამცველს“ მეგობრულად ართმევს ხელს, რომელშიც უდევს ერთი ან ორლარიანი. ამის შემდეგ მძღოლი უპრობლემოდ აგრძელებს გზას.

ერთი „კამაზის“ მძღოლი დავკვირვებია ამ პროცესს და ისე მოსწონებია, რომ თურმე ყველა ინსპექტორთან აჩერებდა მანქანას, ჩამოდიოდა და განცვიფრებულს ართმევდა... ცარიელ ხელს!

კობა ხატისაშვილი

ქურდის დამყაჩაღებელიც ცხონებულია

დევნილებისათვის გამოყოფილი შემწეობის თანხა — 36 ლარი ავიღე და მეუღლესთან ერთად „დეზერტირების“ ბაზარს მივაშურე. ბაზარში, როგორც ყოველთვის, ხალხმრავლობა იყო. ერთ-ერთ დახლთან შევჩერდით და მეუღლემ დამანახა იქვე „მომუშავე“ ჯიბის ქურდების ჯგუფი. ხელი შარვლის მარცხენა ჯიბისაკენ გავაქანე (ფულს ყოველთვის მარცხენა ჯიბეში ვიდებ) და ადგილზე გავქვეადი, ტანში ურუნტელმა დამიარა და შურისძიებით აღვივსე, განრისხებულმა ერთ-ერთი ქურდის მხერა დავიჭირე და მისკენ გავეშარეთ, ქურდმა იგრძნო საშიშროება და იქაურობას სასწრაფოდ გაეცალა, მეც თან მივეყვი. ის იყო, ბაზრის ქვედა სართულზე აპირებდა მიმალვას, რომ საყელოში ვწვდი და გაცეცხლებით ვუთხარი, — გარეწარი! დევნილს ფულს როგორ პარავ-მეთქი და გადავედი აქტიურ შეტევაზე. ქურდმა დანახა რა ჩემი აქტიურობა, დამშვიდება დამიწყო, — ოღონდ არ იხმაურო და შენს ფულს დაგიბრუნებო. მართლაც ამოიღო ჯიბიდან ფული და გამომიწოდა. მეც ხელი გა-

ვუშვი, რადგან ვიცოდი, ვერაფერს გავანყობდი. ავედი მეორე სართულზე, გაბადრული სახით გამოვეცხადე მეუღლეს და საიამოთ ვახარე, ფული დავიბრუნე-მეთქი. როცა პროდუქტების ყიდვა დავიწყეთ, ჩვენს გოცებას საზღვარი არ ჰქონდა, დაბრუნებული ფული 36 ლარის მაგივრად 57 ლარი აღმოჩნდა. გავიკვირეთ, მაგრამ ქურდს ძენას ხომ არ დავეწყებდით განსხვავებული თანხის გადასაცემად... როცა შინ მისულმა პეჯაკის ჯიბიდან საბუთები ამოვიღე, დევნილის მონომობასთან ერთად შემწეობის თანხა — 36 ლარიც აღმოვაჩინე.

ვიფიქრე, ქურდის ქურდი ცხონებულია და ალბათ მისი დამყაჩაღებელიც-მეთქი და გულიანად ვიცინეთ.

ენგული იობაძე

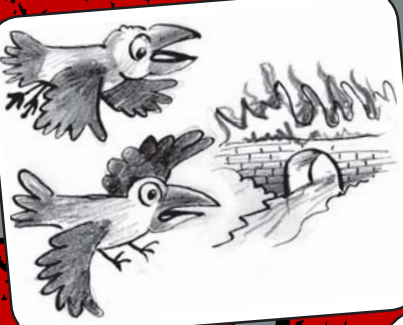

„მუსიკა“

გასვენებაში მივდივარ მე, მიშა და ვაჟა. ჩემი „ნივა“ ჭიათურის აღმართებს შეუდგა. ვაჟა წინა ლამით მორიგე იყო სამსახურში და სოფელ კაცთან ჩაეძინა — გულიანი ხერხეა ამოუშვა. ავტომ სავარცხელი გამომართა, ზედ ქალაქი დაახვია, ტუჩთან მიიტანა და მედუღუქს შემურდებოდა, ისეთი სამგლოვიარო ჩაარაკრავა. შეიკრა და ზემოიძვრული კილოთი იკითხა, — რაზე, გამოიყვანეს უკვე? იცოცხლე, ატყდა ხარხარი მანქანაში.

ჯანო ონიანი

მკითხველის საყვარელი ანეკდოტი

მატენელმა სიდი დაწვეს, — ახმეტიდან ყვავები გადმოდიან და სიმინდს გვიჭამენო.

ზურა და ზეიადი, არალი

ნელზევით ტიტველი რაჭველი რაჭიკო ზამთარში შემას ჩეხდა. მეზობელი ეკითხება:

— არა გცივა, რაჭიკუნა?

— არა! — შეიფერა რაჭიკომ.

მეზობელმა აიღო შეშა, მკლავზე დაიწყო და თავისი სახლისკენ გაეშურა.

— რას შვრები, შე კაცო!

— იყვირა რაჭიკომ.

— რად გინდა, კაცო, შეშა, მაინც არ გცივა, — უთხრა მეზობელმა.

ჯანო ონიანი, ქუთაისი

ბატონო მკითხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენგან კურიოზებსა და ანეკდოტებს. გამოგვიგზავნეთ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი იხილეთ ბოლო გვერდზე.

ქართველი ებრაელ მოშესთან ფულის სასესებლად მივიდა.

— კი, დაგენაცვლე, უარს როგორ გეტყვი, მოდი ხვალ 3 საათზე და მოგცემ — დაიბარა მოშემ.

ქართველი მესამე დღეს მივიდა.

— ვერ გენდობი, დაგენაცვლე, ვერ მოგცემ!

— რატომ, ხომ შემპირდი? — გაიკვირვა ქართველმა.

— შენ წასაღებად არ მოდი დროზე და მოსატანად მოხვალ?

ქეთი არჩვაძე, თბილისი

ჭიჭიკიამ „პლაჟზე“ მაგარი ქალი დანახა და ჰკითხა:

— ქალბატონო, თქვენ ბოზი ხართ?

— კი! — ააგდო ქალმა.

— წამომყვებით სახლში?

— კი, როგორ არა. მხოლოდ დღეში სამჯერ მაჭამეთ და 30 ლარი მომეცით.

— ქალბატონო, თქვენ ბოზი კი არა, კალატოზი ყოფილხართ!

პაატა, საშური

აღმორენილია ჩვენური კვალი

ერთი წელიწადი, აკონტროლებენ ყველა გადასასვლელს და ეუთოს მოხსენებაში ნახსენებ რუსეთის საზღვრის მიმდებარე ტერიტორიას. თბილისის აზრით, პარადოქსული სურათი იქმნება: რუსეთის ძალოვანი უწყებანი, კერძოდ, თავდაცვის სამინისტროს წარმომადგენლები, დაახლოებით სამი ათასი მესაზღვრე და მედესანტე აკონტროლებს ჩეჩნეთის მონაკვეთს რუსეთ-საქართველოს საზღვარზე და ისინი ან ვერ ხედავენ (რაც სრულიად გამორიცხულია), ან მოლაპარაკების თანახმად, უშვებენ საზღვარზე ბოევიკებსა და მათ ტვირთს. გარდა ამისა, გაზეთ „კომერსანტის“ წყაროს თანახმად, საქართველოს სასაზღვრო სამსახურში ეყრდნობიან რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივნის სერგეი ივანოვის განცხადებას, რომელმაც თბილისში ყოფნისას თქვა: „რუსეთ-საქართველოს საზღვრის ჩეჩნეთის მონაკვეთზე ყველა ბილიკი დანაშაულია და იქ გასვლა შეუძლებელია, ხოლო კლდეებზე გადასვლას მხოლოდ ალბინისტი თუ შეძლებს“.

პანკისის ხეობაში ფუნქციონირებს ჩეჩნეთში ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტი. სწორედ იქ მიეყვანათ ჩეჩნური კვალი.

კომერსანტი №185

გაზეთ „პიკიკი პალიზა“ ჩაქაშდა

ცოტა ხნის წინ „კვირის პალიტრის“ რედაქციამ ამერიკიდან, კერძოდ, ნიუ-ჯერსიდან ქალბატონ ნინო ხეცურიანის წერილი მიიღო. ის უკვე სამი წელია, რაც ამერიკაში ცხოვრობს და როგორც თვითონ იწერება, მწარედ უხდის ხარკს „ნოსტალგიის დამთრგუნველ გრძნობას“.

ქალბატონი ნინო გამოეხმაურა 15-25 ივნისის ნომერში გამოქვეყნებულ სტატიას იზაბელა მოლაშვილის შესახებ.

მომყავს ციტატა ნინო ხეცურიანის წერილიდან: „...მათრახივთ გადაჭრა თქვენმა სიტყვებმა, რომლითაც სტატია მთავრდება: „იზაბელა მოლაშვილის ურჩევნია, უწინარესად თავისიანს დაედოს საღებავი, ვიდრე უცხოეთში უცხო დაუშაოს ტკივილი, თუნდაც დიდი საზღვრის ფასად... თქვენ იცით, ძვირფასო მია, რა საზღვრის ფასად ვიტანთ ენით აუწერელ დამცირებას? რაც ქართველი მანდილოსნისათვის სიკვდილის ტოლფასია? მთომინებით ვიტანთ, რადგან იმ საზღვრს, რასაც თქვენ მოიხსენიებთ, საქართველოში ჩემს ოჯახში ცხრა ადამიანი ეუბნება? თქვენი აზრით, ის მილიონ ორასი ათასი ქართველი, ვინც რესპუბლიკა დატოვა დიდ საზღვრს ექვს საზღვარგარეთ? (ამ რიცხვს ასახელებს ქალბატონი ნინო და გვინდა, არ გვინდა, ჩვენც ტკი-

ვილით ვაფიქსირებთ — მ.ყ.) არა, ჩემო ძვირფასო მია, ჩვენ ჩვენი ახლობლების არსებობისათვის, გადარჩენისათვის ვიბრძვით!“...

თქვენი გულისტკივილი უცხო არ იქნება ჩვენგან შორს მყოფი ყველა იმ ქართველისათვის, ვისაც პატრიოტიზმის მცირე გრძნობა შერჩენია. გარწმუნებთ, ქალბატონი ნინო, იმ „დიდ საზღვრში“, თქვენ რომ ასე „გულზე მოგხვდათ“, ჩვენ საქართველოდან ლტოლვილი ქართველები არ ვიცულობთ, ჩვენც გვაკლია ის თანამემამულე, ბედის უკუღმართობამ უცხოეთში გადახვეწილს ქართულ მინაზე სიარული რომ მოანატრა, ჩვენც გვანუგებს თქვენი ტკივილი, მაგრამ მოკრძალებულად მაინც მოგახსენებთ, რომ ჩვენც იმ „გაჭირვებულ რესპუბლიკაში“ ვცხოვრობთ, მილიონ ორასი ათასმა ქართველმა რომ მიატოვა და საზღვარგარეთ ლტოლვილის სტატუსით ნაწილა. მშობელ მინაზე დაგვდგათ მალე ფეხი, თანაც ძლიერზე, გულგაშლილ და მშვიდობიან მინაზე.

ძალიან მინდა „კვირის პალიტრის“ ამ ნომერში ჩააღწიოს ნიუ-ჯერსამდე და მოხვდეს ნინოს ხელში, რადგან მინდა ვუთხრა — გამომხაურებისათვის დიდ მადლობას მოგახსენებთ. ჩვენ გვიხარია, რომ ამერიკაში მყოფი ქართველებიც „კვირის პალიტრის“ მკითხველები არიან.

მიაა ყალბაგაშვილი

იკანის გაზი სოხმოს გაიგლის

ირანის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლის მუჰამედ ალი მუსევის განცხადებით, ირანის გაზის ევროპაში გატანა ყველაზე ხელსაყრელია სომხეთის გავლით. ამჟამად ირანისა და სომხეთის მთავრობები მუშაობენ იმ ნავთობპროექტზე და ფინანსური კომპანიების კონსორციუმის შესაქმნელად, რომელიც დაფინანსებს ამ პროექტს. მალე გამოცხადდება ტენდერი გაზსადენისა — ირანი-სომხეთი-შავი ზღვა — ტექნიკურ-ეკონომიკური საფუძვლების მოსამზადებლად. ირანის ნილობრივი მონაწილეობა განისაზღვრება ირანის ტერიტორიაზე გაზსადენის ასაშენებლად საჭირო თანხის განსაზღვრის შემდეგ. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ევროკავშირი პროექტის ერთ-ერთი მხარდამჭერია, შესაძლოა ისე მოხდეს, რომ სომხეთის გავლით გაზსადენის მშენებლობამ მოაგვაროს

რ. ქორაიანი კმაყოფილია

კასპიის რეგიონიდან ევროპაში გაზის ექსპორტის პრობლემაც. დაახლოებითი გაანგარიშებით, ირან-სომხეთის გაზსადენი 120 მლნ დოლარი დაჯდება. ეს თანხა დასჭირდება სომხეთის ტერიტორიაზე 36 კმ და ირანში 100 კმ სიგრძის გაზის გაყვას.

არგუმენტი ი ფაქტი №40

ბ თავაზობთ ინტერვიუს საქართველოს ელჩთან რუსეთში — ზურაბ აბაშიძესთან.

— საქართველოსა და ნატოს „განსაკუთრებული ურთიერთობები“ აკავშირებთ?

— შეიძლება წელი ვიმუშავე ნატოსთან არსებული ერთ-ერთი მისიის ხელმძღვანელად. არ მესმის, რატომ ლაპარაკობენ რაღაც „განსაკუთრებული ურთიერთობების“ შესახებ. საქართველო ისევე, როგორც დსთ-ის სხვა ქვეყნები, მონაწილეობს პროგრამაში „პარტნიორობა მშვიდობისათვის“. ამდენად, ჩვენი თანამშრომლობა აბსოლუტურად ღია და გამჭვირვალე პროცესია. რასაკვირველია,

დოლარი გამოგვიყვებს, რაც საქართველო-რუსეთის საზღვრის ჩეჩნეთის მონაკვეთის გამაგრებას მოხმარდა. ეს ჩვენთვის დიდი ფულია, უფრო დიდი, ვიდრე საქართველოს ბიუჯეტის მიერ გამოყოფილი თანხა მესაზღვრეთათვის.

— შესაძლებელია თუ არა რუსეთის სამხედრო ბაზების შენარჩუნება ბათუმსა და ასალქალაქში?

— ჩვენი აზრით, საქართველოში რუსეთის ბაზებმა ამოწურეს თავიანთი თავი. ეს ბაზები სხვა ისტორიულ გარემოში, სულ სხვა სამხედრო-პოლიტიკურ ატმოსფეროში შეიქმნა. დღეს ეს ბაზები არ ესადაგება თანამედროვე მოთხოვნებს. ჩვენ რუსეთის მხარეს

„თბილისი დაინტერესებულია რუსეთისა და ნატოს ინტეგრირებაში“...

გვაქვს პრიორიტეტები პარტნიორობის სამუშაო პროგრამების შედგენისას. პირველ რიგში, ეს გახლავთ ნატოს წევრი ქვეყნების გამოცდილების შესწავლა შეიარაღებულ ძალებზე დემოკრატიული კონტროლის განხორციელების საქმეში, შეიარაღებული ძალების შექმნის თანამედროვე გამოცდილება, სპეციალისტთა მომზადება დასავლეთის სასწავლო დაწესებულებებში, სამეცნიერო პროგრამები. ჩვენ ვიღებთ ყოველივე პოზიტიურს, რაც სჭირდება ჩვენს ქვეყანას და შეიარაღებულ ძალებს. მე ვიტყვოდი, რომ განსაკუთრებული დამოკიდებულება ყალიბდება ნატოსა და რუსეთის შორის, რომლებმაც ორმხრივ შეთანხმებას უშიშროების სფეროში თანამშრომლობის შესახებ 1997 წელს მოაწერეს ხელი. ეს არის მრავალმხრივი დოკუმენტი. ის, რომ რუსეთში ზოგიერთები ნატოს ნეგატიურ კონტექსტში განიხილავენ, ჩემი აზრით, საბჭოთა პერიოდის რუდინენტია. საქართველოში კი ასე ფიქრობენ: ნატო არ წარმოადგენს რეალურ საფრთხეს სამხრეთ კავკასიისთვის... ჩვენც და რუსეთსაც სხვა საფრთხე გველის — ტერორიზმი, ექსტრემიზმი, აგრესიული სეპარატიზმი, იარაღისა და ნარკოტიკების კონტრაბანდა, რაც არყვებს ჩვენი ქვეყნების სახელმწიფოებრიობას.

— რატომ არ შეუერთდება საქართველო დსთ-ის რაგებს კოლექტიური უსაფრთხოების დაცვის თვალსაზრისით?

— ჩვენ რამდენიმე წლის მანძილზე ვიყავით დსთ-ის პროექტში და სასულევლო შედეგები არ მიგვიღია. ამ შექანიშიდან დახმარებას ველოდით. ჩვენ არ გვაქვს არჩევანის საშუალება, დახმარებას მათგან მივიღებთ, ვინც შემოგვთავაზებს. რა თქმა უნდა, რუსეთთან უფრო ადვილად მოვილაპარაკებდით, ვიდრე დასავლეთთან, ერთ ენაზე ვლაპარაკობთ და ერთგვარად ვაზროვნებთ.

— მოსკოვში შიშობენ, საქართველოში ნატოს ჯარები გააღებენ...

— როგორ მოხდება ეს იმ ქვეყანაში, რომელიც არ არის ნატოს წევრი? ჩემი აზრით, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებმა შევარდნაძის ფრაზა კონტექსტიდან ამოგლიჯეს... „საქართველო 2005 წელს მიუკავშირებს ნატოს კარებს“ — ეს ითქვა იმ კონტექსტში, რომ იმ დროისთვის უნდა დასრულდეს „ევროპის უშიშროების არქიტექტურის“ შექმნის პროცესი. ნატო კონფლიქტის გზით სვლას არ აპირებს. ეს კი ძალიან მნიშვნელოვანია საქართველოსთვის.

— ნატომ კავკასიათაიის სტრატეგიული ინტერესების ზონად გამოაცხადა...

— დღესდღეობით ეს რეალობაა. მათ დიდი თანხა ჩადეს ამ რეგიონში და გაინდა სტრატეგიული ინტერესები. ჩვენ კი სისხლწორცხულად ვართ დაინტერესებულნი, რომ ეს სტრატეგიული ინტერესები პარაზიტულად ეხამებოდეს რუსეთის ინტერესებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ყველაზე უფრო საქართველო დაზარალებულია. ჩვენთვის მოვლენების დაწყების დროს ჩვენ ყველა ქვეყანას მივმართეთ თხოვნით დახმარებისთვის. ევროკავშირის ქვეყნებმა და აშშ-მა დაახლოებით 20 მლნ

ვთავაზობთ სამხედრო-ტექნიკური თანამშრომლობის ახალ ფორმაზე გადასვლას. გუდაუთისა და ვაზიანის ბაზები საქართველოსთვის ცუდ მოგონებებთან ასოცირდება. მაგალითად, გუდაუთის ბაზა — აფხაზეთის ომთან, რომელშიც ამ ბაზამ მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა. საერთოდ კი, როდესაც ერთი სახელმწიფო იყენებს მეორე სახელმწიფოს ტერიტორიას, მას კიდევ უნდა გადაუხადოს. ჩვენ კი ამ ბაზებიდან კაპიტიც არ მიგვიღია. ბაზების გამოყვანა, ზოგიერთი პოლიტიკოსის აზრით, აღიქმება როგორც საქართველოდან რუსეთის გამოდევნა-შევიწროება. ამ მოვლენას კი ჩვენი თვლითაც შეხედეთ. სხვათა შორის, დსთ-ის ბევრ ქვეყანაში არ დგას რუსეთის ბაზები. შევადგეკით თუ არა საზღვრების დამოუკიდებლად დაცვას, მოსკოვი აღშფოთდა, რუს მესაზღვრეებს ავიწროებდნენ, მაგრამ რა ქვეყანა ის ქვეყანა, რომლის საზღვრებსაც სხვა სახელმწიფოს მესაზღვრეები იცავენ.

— სიტყვით მოიტანა და, როგორაა საზღვრის დაცვის საქმე?

— საჭიროა, დაგვეხმაროს ყველა, ვინც დაინტერესებულია მისი უკეთესი დაცვით.

— ნათქვამიდან ისე გამოდის, რომ სამხედრო-ტექნიკური თანამშრომლობა საქართველოსადმი განუყოფელია დაიყვანება.

— ჩვენც მზად ვართ, ჩვენი შესაძლებლობების ფარგლებში დავეხმაროთ სხვას. რა გჭირდებათ თქვენ? რუსეთი ნაკლებად არ უნდა იყოს დაინტერესებული საქართველოს ძლიერებითა და სტაბილურობით. ჩვენი სტრატეგიული ინტერესები თანხვედრა ერთმანეთს. თუ რაიმე გაუგებრობაა ჩვენ შორის, ამაში მხოლოდ ერთი მხარე არ იქნება დამნაშავე. მაგრამ საქართველოს ნამდვილად ესაჭიროება დახმარება, თუნდაც აფხაზეთის პრობლემის მოსაგვარებლად.

— დიდიან თუ არა ცდუნება, მოგვარდეს აფხაზეთის კონფლიქტი ნატოს სელით?

— ჩვენი ტერიტორიაზე ნატოს სამშვიდობო ჯარების შემოსევიანად უნდა ამოქმედდეს უამრავი საერთაშორისო შექანიზმი. ამაზე კი რუსეთი არ წავა. რუსეთის დიდი გამოცდილება აქვს მიღებული იუგოსლავიაში. ამ გამოცდილების ელემენტები შეიძლება გამოვიყენოთ აფხაზეთში სამშვიდობო მისიის ჩატარებისას. თუ რუსეთი და ნატო მოილაპარაკებენ, ასეთი ერთობლივი აქციის ჩატარება ძალზე კარგი იქნებოდა.

ნე ზავისიმიია გაზეთი №185

რას გვითხვით, პაპაო?

— შეიძლება თუ არა, რომ ჩემი სურვილისამებრ გავზარდო ლოცვის კანონი, მაგალითად, ჩაერთო იქ „დაუჯდომელი“?

— ლოცვის კანონის დროს ყველაზე მთავარია მისი ყოველდღიური, რეგულარული შესრულება. ისეთი კანონი უნდა დაიდგინოთ, რომ არც თქვენს ძალ-ღონეს აღემატებოდეს და სინდისიც არ გქენჯნიდეთ სრულყოფილად მისი ვერჩაბარების გამო. ამიტომ უმჯობესია რჩევისათვის მოძღვარს მიმართოთ.

— რამდენად სწორია მართლმადიდებელი ქრისტიანისთვის პირველის ორი თითით გადაწერა?

— ეს არის ტრადიციის საკითხი. ჩვენ, მართლმადიდებელი ქრისტიანები, სამი თითით ვინერთ პირველს — ერთად დაწვობილი სამი თითი წიშნავს: მამალმურთს, ძე ღმერთსა და სულიწმიდას, ხოლო მოხრილი ორი თითი — იესო ქრისტეს ორ ბუნებას — ღვთაებრივსა და ადამიანურს.

— ჩემს მეუღლეს 13-14 წლის ასაკში თავისი ნათლობის ჯვრით სხვა მოწოდებას. 16 წლის განმავლობაში, რაც მისი მეუღლე ვარ, არც ერთ საქმეში ხელი არ ემართება. გათხოვთ, გამარკვით, ხომ არ არის ეს საფუძველი მისი ხელმოწერისა და რა უნდა გააკეთოს ამ შემთხვევაში ნათლობის ჯვართან დაკავშირებით?

— სხენებული შემთხვევა არანაირ ვითარებაში არ შეიძლება თქვენი მეუღლის ხელის მოცარვის მიზეზი იყოს. მიზეზი მხოლოდ საკუთარ ცოდვებში და უფლის მცნებების დარღვევაშია საძიებელი, რისი გამოსწორებაც შეიძლება ეკლესიური ცხოვრებით: მარხვით, აღსარებითა და ზიარებით. რაც შეეხება ჯვარს, თქვენს მეუღლეს შეუძლია გულდამწივდებით იყიდოს ახალი ჯვარი, აკურთხებინოს საკუთარ სახელზე და ატაროს.

— შეიძლება თუ არა, რომ ქალი ცოლად გაჰყვას ძმისშვილის ნათლის, თუკი მათ შორის ნათლობამდე იყო სიყვარულის გრძნობა?

— იმის გამო, რომ ნათელმირობის დროს გვერდგამავალთათვის (არაპირდაპირი შტო) დაუბრკოლებელია ქორწინება, შეიძლება!

— მეოთხედა თუ არა ის ცოდვა, რომელიც თავისი ზუსტი სახელით აღსარებაზე მოძღვართან მოვიწინი, თუკი წერილობითი არ დამიკონკრეტებია?

— ცოდვა, როგორც ასეთი, შენდობილია. მაგრამ უნდა გაარკვიოთ დაუკონკრეტებლობის მიზეზი: იყო ეს სირცხვილის თუ მიჩქმალვის გამო. უნდა გათავისუფლდეთ ყალბი სირცხვილის გრძნობისგან. ყოველი ცოდვის დეტალში აღწერა არ არის აუცილებელი. თუ ფიქრობთ, რომ დადანილი ცოდვის რომელიმე ნიუანსს არსებითი მნიშვნელობა აქვს, მაშინ ის აუცილებლად უნდა ითქვას, რათა მოძღვრის რჩევამ სულიერი საზღვრებსაც სხვა სახელმწიფოს მესაზღვრეები იცავენ.

— მე მითხრეს, რომ ნათლობის შემდეგ ჩემზე გადმოდის ნათლის ცოდვებიც. რატომ უნდა ვაგო პასუხი სხვა ადამიანის ჩადენილი ცოდვებისთვის?

— შეგიძლიათ მშვიდად ბრძანდებოდეთ, თქვენ მოგვითხებთ პასუხი მხოლოდ იმ ცოდვებისთვის, რომლებიც თქვენ თავად შეგნებულად ან შეუგნებლად ჩადენით.

— მართალია თუ არა, რომ 11 სექტემბერს, იოანე ნათლისმცემლისთვის მოკვეთის დღეს, მიიმე მარხვის დროს, დანის სხარებაზე კი არ შეიძლება: მაგ, პურის დაჭრა და ა.შ.

— ეს არის ცრუმორწმუნეობა და არა მართლმადიდებლობის წესი ან ტრადიცია.

— მინახავს სხვადასხვა სახის ჯვარი: წმინდა ნინოსი, ბოლნეური, რუსულ ეკლესიებზე აღმართული ჯვარი და სხვ. არის თუ არა მათში მოქმედების ძალისა თუ უნარის მისედეგით სხვაობა?

— ეს ჯვრები მხოლოდ ფორმით განსხვავდებიან ერთმანეთისგან, მათგან გადმოსული ძალა და მადლი ერთი მნიშვნელობისაა!

— აღდგომის სატრე ასახულია ქრისტეს მიერ ჯოჯოხეთიდან მართლმადიდებლობის დაბრუნება. თუ მართლმადიდებლობა სულაბი არიან სატრე გამოსახულები, რა უნდოდათ მათ ჯოჯოხეთში?

— მხოლოდ ქრისტეს აღდგომის შემდეგ განიხილა უკუნის კარები — მანამდე მართალი ჯოჯოხეთში იმყოფებოდნენ, მაგრამ ტანჯვას არ განიცდიდნენ სიმაღლით განვლილი ცხოვრების გამო. მათ სამყოფელს უწოდებდნენ — აბრაამის წილს. იქ არ იყო ტანჯვა, მაგრამ არ იყო სრული ნეტარება, როგორც არის სასუფეველში!

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვარდით „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 32

თქვენს შეკითხვებს პასუხობენ მართლმადიდებელი მამები

ქვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარებო! კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. მადლობა, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომრებში შემოგთავაზოთ.

პატარები გენიოსობენ

პატარა გვანცა ცაიშვილი
მამა დაპირდა — ზეგ ცირკში წაგიყვანო. მართლაც, მესამე დღეს წაიყვანეს. მომდევნო დღეს ოთხ სთხოვს მამას თოფის ყიდვას. მამა პასუხობს: — ზეგ გიყიდის. ამ დროს წამოყიფს გვანცა თაფს და ყვირის: — ზეგ ხომ გუშინ იყო.

2 წლის სოფიკო კავლიშვილი
ბები ურევავს სოფიკოს დედას: — შვილო, გაბაგებინე რა უნდა ბავშვს, ტირის და იძახის, „საბარბოტო წამიყვანეთ“, „წითელ-ყვითელითო“. შვილმა სიცილით აუხსნა: — საბარბოტო, წითელი და ყვითელი ვაგონებით უნდა კუს ტბაზე ასვლა.

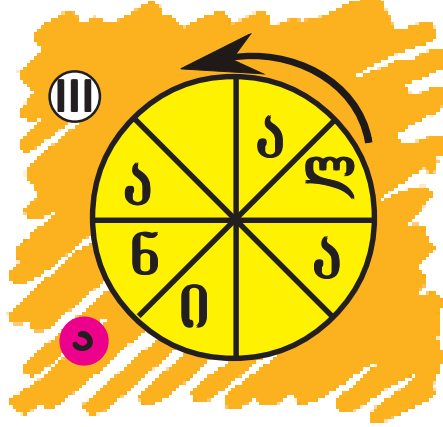
4 წლის ირაკლი კალაგაძე
ბის პიანინოსთან და უკრავს:

— დო, რე, მი, ფა, სოლ, ლა, სი.
— რაკი ნოტები უკვე იცი, — ეუბნება დედა, — ბარემ „უუუუნა წვიმაც“ ააწყვე!
— როგორ უნდა ავანსო, — მე რა ვიცი „უუ“ საიდან იწყება, მე მარტო „დო“ ვიცი!

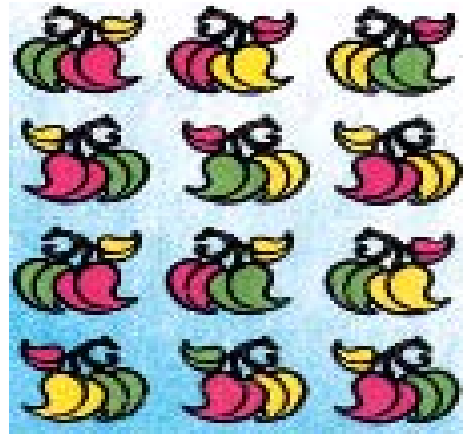
კარაქის შესაფუთ ქაღალდზე აწერია, რომ წეროვანისაა. **5 წლის ირაკლი** დამარცვლით კითხულობს და გაკვირვებული ამბობს: — ვა, ეს კარაქი წერომ გამოგვიგზავნა?!

გადაცემის — „ვის უნდა ოცი ათასი?“ — ს მსვლელობის დროს, **1 წლისა და 10 თვის ნიკა ხტირაძე**, რომელიც თამაშით იყო გართული, შოუს წამყვან დუტას ფრაზაზე — „ვის უნდა ოცი ათასი?“ — თავი წამოყი და ხმამაღლა დაიძახა: — ნიკას!

გაოცებით გაოცებული ასოები და წიგნით ისარქმევეთ

იპოვეთ ორი წყვილი ერთნაირი ფიგურა

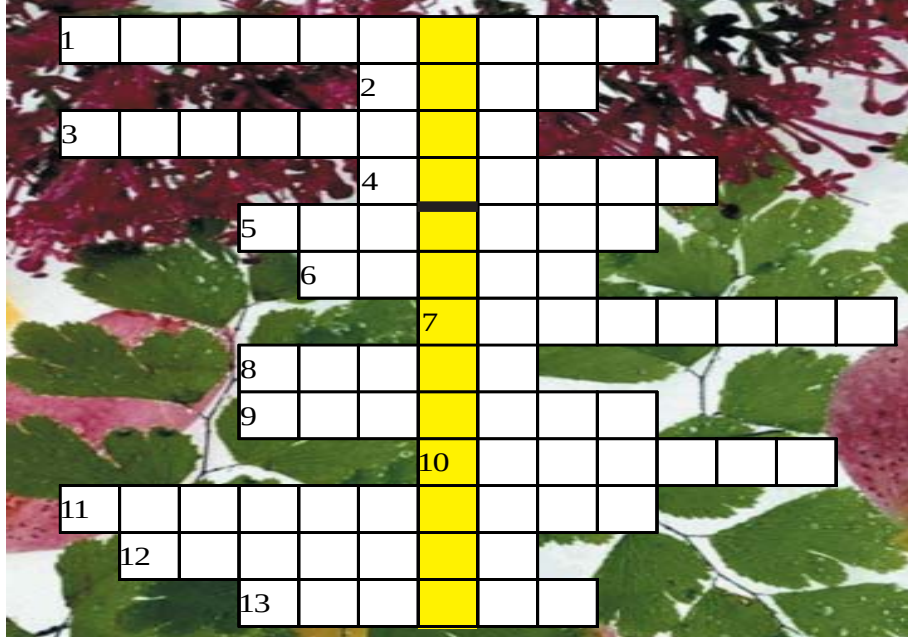

იპოვეთ 11

განსხვავება

ქროსვორდი

უფრავში ჩანარეთ ჩვენი ერის სასიამოლო შვილების დაბადების ადგილები ისე, რომ ყველაზე პირველად სვამთ იმდენი X-ის უდიდესი პოეტის სახელი და გვარს.

1. ივანე მაჩაბელი; 2. ვასილ ბარნოვი; 3. დავით კლდიაშვილი; 4. სულხან-საბა ორბელიანი; 5. ილია ჭავჭავაძე; 6. ლეო ქიქელი; 7. აკაკი წერეთელი; 8. შიო მღვიმელი; 9. მიხეილ ჯავახიშვილი; 10. იაკობ გოგებაშვილი; 11. გიორგი ლეონიძე; 12. ვაჟა-ფშაველა; 13. გალაკტიონ ტაბიძე.

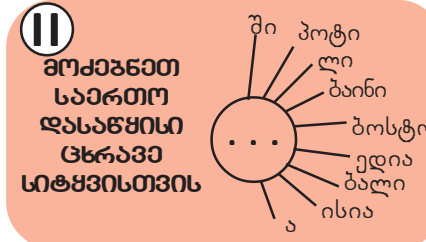
მითხტმა-გამდცანა

თამუნას ექვსი ცალი ცისფერი და ექვსი მწვანე წინდა აქვს, რომლებიც არეულად აწყვია კომოდის უფრავში. წინდების რა მაქსიმალური რაოდენობა უნდა ამოიღოს თამუნამ დახუჭული თვალებით, რათა ერთი წყვილი ერთნაირი წინდა შეარჩიოს?

(პასუხი გამოგვიგზავნეთ წერილობით)

ნინო ნომერში შემოთავაზებული მოთხრობა-გამოცანის ყველაზე სწორი პასუხები გამოგვიგზავნეს: ნინო ტომარაძე, გიორგი ოზბეთელაშვილი, ზურა და მონიკა ტყეშელაშვილებმა, ლერი ხვადაგაძემ, ნათია ქააძემ, მარიკა და ლაშა ცხვარაძეებმა, გოგა გეგეშიძემ, ტარიელ წირღვაძემ, ლელა ოჩიკიძემ, თორნიკე გაგნიძემ, ნინო ხაჭაპურიძემ, ქეთილო ჩომახიძემ, მაკო ჯიქიძემ, ცოტნე ქარქაშაძემ, ინგა ახალაიძე, გიგა გოგოსაშვილმა, მაია გიგანმა, თამუნა ფუნიაშვილმა, სოფიკო გძელიშვილმა, კახა მიქელაძემ, ჯაბა წურწუშიამ, იმედი ცერცვაძემ, მარიკა ალფაიძემ, ალბერტ ცერცვაძემ, სოფიკო ცირგიაშვილმა, მერაბ და ნუგზარ სახიაშვილებმა, თეონა გოგაძემ, პავლიკა იაკობიძემ, ამირან იობაშვილმა, მანანა კუპატაძემ, ლელა გოცაძემ, ჯამბულ ცერცვაძემ, ალექსი ჯიქურმა, აკაკი ცანკიშვილმა, კობა და ვასო ცერცვაძეებმა, დავით და თამარ ნუცუბიძეებმა, გოგა ზურაბიშვილმა, ციკო გეთიამ, ცირა შანავამ, რეზიკო, ნინო და ნათია დავითაშვილებმა, მარი გაბიტაშვილმა, გიორგი გვერდელაშვილმა, ნინო კავკასიძემ, ნატო ნატრიაშვილმა, ეკატერინე შამათავამ, ნათია ბეკურაშვილმა, ვანო ლვალაძემ, გვანცა ბუაძემ, გიორგი და ლაშა სამხარაძეებმა, მარეს ფხოველმა, ლაშა ართილაძემ, მაიკო და ვასო ფაჯიშვილებმა, ზურა არველაძემ, გიორგი ქაშუშაძემ, ხეთისო იმერლიშვილმა.

სწორი პასუხი კი ასეთი გახლავთ: უფროსმა ძმამ დააგროვა 40 ლარი, შუათანამ — 30, ხოლო უმცროსმა — 20 ლარი.

სახეპაპო ლეზი

სიტყვას, როცა დავიძახებ, დედა იწერს ფურცელზე, პატარა ვარ, მას კი უნდა, გურამიშვილს ვუსწრებდე.

გიგა დავითაძე

გამაფერადე
ფერადი
ფანქრებით
პირველი
ნახატის
მიხედვით
დაასრულეთ
მეორე

ამ ქართველი პოეტის პალამს ქვემოთ ჩამოთვლილი ნაწარმოებებიდან მხოლოდ ერთი არ ეკუთვნის. გამოიცანით პოეტი და გამოიცანით სხვისი ნაწარმოები.

1) ჰე, მამულა;
2) მერი;
3) ფიქრნი მტკვრის პირას;
4) მესაფლავე.

ქვირფასო მშობლებო! გთხოვთ „ქვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით გამოგვიგზავნოთ თქვენი პატარების ბრძნული გამონათქვამები და კუროზული ამბები. ჩვენ კი მათ გამოქვეყნებას გპირდებით. გთხოვთ მიუთითოთ რუბრიკა „საბავშვო-საბავშვო“

პასუხები იხილეთ 25-ე გვერდზე

გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

გეორგის მნახველი 320 წლის „დიდონაჰი გიორგი“

უცნაური ბედი ერგო დიდმონაშე გიორგის ხატს, რომელიც 1690 წელს შექმნა ერთ-ერთმა საუკეთესო მხატვარმა, რუსეთის სამეფო კარის ხატმწერმა სემიონ უშაკოვმა (1626-1686) კახეთის დედოფლის ელენეს დაკვეთით. ხატი დედოფალმა შესწირა ალავერდის ტაძარს, სადაც იქაურმა ოსტატებმა ვერცხლით მოაპურანგეს. მრავალი ათეული წლის შემდეგ ალარავის ახსოვდა მხატვრის ვინაობა და მას ქართველ ხატმწერთა ნახელავად მიიჩნევდნენ.

აკად. შალვა ამირანაშვილი მას სემიონ კაზანეცის ნაშუაგვრად მიიჩნევდა. 1637 წელს რუსი ხატმწერები — სემიონ კაზანეცი და ივან (ივანო) დანილოვ-კოსტრომიტინი წოლკონსკის და ხვატკოვის ელჩიონის ჩამოპყენენ კახეთში, ალავერდის ტაძარში იღვწოდნენ.

ხატის ვერცხლის პერანგი ფარავდა ავტორის ხელმოწერას. 1954 წელს, როცა პერანგი ნაწილობრივ მოხსნეს, აღმოჩნდა წარწერები რუსულ და ქართულ ენებზე. საღებავი აცვენილი იყო და ავტორის ხელმოწერის ნაკითხვა ჭირდა. აკად. გიორგი ჩუბინაშვილი ფიქრობდა, რომ ხატი შეკვეთით იყო შესრულებული მოსკოვის ტროიც-სერგეევის ლავრაში.

რამდენიმე ხნის წინ, პროფილაქტიკური დათვალიერების მიზნით, ტექნოლოგიური კვლევის განყოფილების თანამშრომლებმა, ხელოვნებათმცოდნეობის კანდიდატის ნონა ელიზბარამიშვილის ხელმძღვანელობით, ზედმიწევნით შეისწავლეს ხატი და ფიგურის ფეხებქვეშ აღმოაჩინეს ავტორის

ხელმოწერა — სემიონ უშაკოვი. მიძღვნილი წარწერა კი იწერებოდა: „Благоверная царица Елена... во здравие детей моих и в воспоминание государя моего“.

ეს წარწერები საშუალებას გვაძლევს, დავადგინოთ ამ ხატის შექმნისა და მისი საქართველოში ჩამობრძანების ისტორია.

პოლიტიკურმა და სამხედრო მოვლენებმა კახეთის მეფე თეიმურაზ აიძულა, 1652 წელს რუსეთის მეფის კარზე გაეგზავნა უმცროსი შვილიშვილი ერეკლე. უფლისწულს მოსკოვში გააყვა დედა-დედოფალი ელენე-ერეკლე ცნობილი იყო, როგორც ნიკოლაი დავიდოვიჩი. თვალტანადი და გონიერი ქართველი ბატონიშვილი დიდად პოპულარული იყო მეფის კარზე. ერეკლემ სამშობლოში დაბრუნება მოლოდინი დატოვა 1674 წელს მოახერხა, მაგრამ სპარსეთში დაბრუნებისას. იმიტომაც დატოვა დედა მოსკოვში. იგი ახალ მეფეს ფეოდორ ალექსევიჩს (პეტრე -ის ძმას) სთხოვს, — დიდო ხელმწიფეო, შემოგავედრებ დედაჩემს, რათა უმ-

თის შაჰის მოთხოვნით, ერთი წლის შემდეგ ისპაჰანს გაემგზავრა. ამ ნაბიჯს იგი რუსეთის მეფის ალექსეი მიხაილოვიჩისადმი გაგზავნილ სიგელში ამგვარად ხსნიდა, — შაჰს კახეთის აკლესიას სურს და შესაძლოა, ჩემმა გამგზავნებამ გადაგვარჩინოსო...

ერეკლემ შესანიშნავად იცოდა, რა ელოდა სამშობლოში დაბრუნებისას. იმიტომაც დატოვა დედა მოსკოვში. იგი ახალ მეფეს ფეოდორ ალექსევიჩს (პეტრე -ის ძმას) სთხოვს, — დიდო ხელმწიფეო, შემოგავედრებ დედაჩემს, რათა უმ-

ქართველები აპერიკელად ასი წელი კახეთში აპონათ (ამერიკული როდერ გურულების მოგონილი ყოფილა)

1893 წელს თბილისის სასულიერო სემინარია ორგანიზებულმა საპროტესტო აქციებმა მოიცვა. პირველ დეკემბერს მოსწავლეებმა საქართველოს ეგზარქოს თავიანთი მოთხოვნები წერილობით წარუდგინეს, სადაც სხვათა შორის ეწერა: „თქვენი მაღალსამღვდელოება გვისაყვედურებს ჩვენ, რატომ ავლედით, მაგრამ შეგვიძლია ჩვენ არ ავლედდეთ, როდესაც ჩვენი ხალხი ილუპება, ართმევენ მას სიტყვას, ენას და სხვას?!”

ტფილისის პოლიცემისტერის მოხსენებაში გუბერნატორისადმი ნათქვამია: „ეგზარქოსთან ბაასში ზოგიერთმა მოწაფემ გამოსთქვა ისეთი აზრები, რომლებიც აწილებენ მათ, რომ მოქმედებენ არა მთავრობის მიზნების მიხედვით, არამედ სურთ განახორციელონ საქართველოს განცალკევების იდეა“ (სტილი დაცულია)...

ბევრი რომ არ გაეგარძელოთ, 1894 წლის 31 იანვრის №457 ბრძანებით უწმინდესმა სინოდმა არეულობაში მონაწილეობისათვის თბილისის სასულიერო სემინარიად გარიცხა და სხვა სემინარიებში სწავლავე აუკრძალა 87 მოწაფეს. გარდა ამისა, ისეთებს, რომლებიც თბილისში არ ცხოვრობდნენ, აკრძალა იქ ჩასვლა. გარიცხულთა სიაში შემდგომში ცნობილი მოღვაწეებთან ერთად (იაკობ ცინცაძე, კონსტანტინე მაჭავარიანი, აკაკი ჩხენკელი, ვასილ ჭრელაშვილი, იოსებ ყანჩაველი, ლადო კეცხოველი) ნახსენებია ალექსი გოგოხიას გვარიც. ალექსი გოგოხია შემდეგ ალარსად ისენიება საქართველოს არქივებსა და ფონდებში დაცულ მასალებში და ისიც ერთ იმთავანად შეიძლება ჩაგვეთვა, რომლებმაც ახალგაზრდული „თავქარიანობის“ დაცხრომის შემდეგ „პატიოსნად“ ცხოვრება განაგრძეს.

მაგრამ ახლა — საუკუნეზე მეტი ხნის გასვლის შემდეგ თბილისში ჩამოვიდა მისტერ რჩიარდ ალექსის ჯორჯიანი, რომელმაც ამ კაცის საიდუმლოებით მოცულ თავგადასავალს ფარდა ახადა — რჩიარდ ჯორჯიანი ალექსი გოგოხიას შვილიშვილი ყოფილა. უფრო მეტიც — ალექსი გოგოხია ალბათ არც პირველი და არც უკანასკნელი იყო იმ ქართველ ემიგრანტთა შორის, რომელთა კვალი თითქმის საშუალოდ გამქრალა და დიდი ხნის შემდეგ ისევ აღმოჩენილა, მაგრამ ბატონი ჯორჯიანის მიერ შეგროვებული ცნობები და მისი საქართველოში ჩამოსვლა ისეთი საინტერესო საკითხის გარკვევას იხსავს რომლის შესახებაც საქართველოსთვის კი ფართო საზოგადოებამ მხოლოდ ყურმოკვრით იცის — საქმე ეხება გასული საუკუნის ბოლოს გურულ მოჯირითეთა ფურორით ჩაყვლილ გრძელვადიან გასტროლებს ამერიკის თითქმის ყველა დიდ ქალაქში.

სჯოხის თეთი ბატონი ჯორჯიანს (გოგოხიას) მოვესტოვოთ:

— 10 წლის წინ მამაჩემმა მოხოვა, რომ მამამისი — ალექსი გოგოხიას თავგადასავალი გამოვეკვლია და დამეწერა, რადგან მისი წარსულის შესახებ, სამწუხაროდ, საუბრარმა შეილმაც კი ბევრი არაფერი იცოდა.

სემინარიიდან გარიცხვის შემდეგ ბაბუაჩემს პოლიციაში ზედამხედველობა დაუწესა და მოსვენებას აღარ აძლევდა. ალექსი გოგოხია იძულებული გახდა ემიგრაციაში წასულიყო — მეგობრების შეგროვება ფულით ნიუ-იორკში 1896 წლის 6 ივნისს ჩაიდა. 1900 წლის საბუთებით, რომლებიც მე მოვიძიე, იგი ოთხ სხვა ქართველ ემიგრანტთან ერთად ისტ ბროდვეის 234-ში ცხოვრობდა და უკვე ხუთივენი ქართველ მოჯირითეთა დასში მუშაობდნენ.

ისიც დავადგინე, რომ ბაბუაჩემს 1900 წელსვე

შეუცვლია ამერიკელთათვის ძნელად წარმოსათქმელი გვარი — გოგოხია და ჯორჯიანი (ქართველი) შეურქმევია. საქართველოში ცოტამ თუ იცის, რომ სწორედ ბაბუაჩემს, რომელსაც ქართველ თანამოაზრეებთან კავშირი არ გაუწყვეტია, დაუარსებია ამერიკის კომუნისტური პარტია, მაგრამ 1929 წელს, ალბათ როდესაც სრული ინფორმაცია დაუგროვდა, თუ რას მოღვაწეობდნენ მისი აქაური „თანაპარტიელები“, თავისივე შექმნილი პარტიიდან გამოვიდა.

ბაბუაჩემმა ღრმა მოხუცებულობამდე იცოცხლა. თავის წარსულზე საუბარი, ალბათ, არ უყვარდა და იმიტომაც იყო, რომ მამაჩემმაც კი ბევრი არაფერი იცოდა მის შესახებ, მაგრამ უკანასკნელ თხრობებშიც დაიცვა ეს დიპლომატიური დანაშაულები და ფერფლი საქართველოში დამარხეთო. მამაჩემმა ამ ანდერძის შესრულება 60-იან წლებში შეძლო.

ზემოთ აღნიშნული ცნობების შეკრების შემდეგ, მამაჩემის თხოვნა, რომ ალექსი გოგოხიას თავგადასავალი გამოვეკვლია, ფაქტობრივად შესრულებული იყო და შემეძლო ჩემი ბიზნესი გამეგრძელებინა. მაგრამ ამ კვლევა-ძიებისას ისეთ ცნობებს წავაწყდი, რომ აგერ უკვე 10 წელიწადია ვეღარ მოვუშე და არც ვნანობ. საქმე ამერიკაში მოღვაწე ქართველ მოჯირითეებს (უმეტესად გურიიდან) ეხება და რაც მთავარია — ჩემთვის ყველაზე უფრო „გამაღიზიანებელ ფაქტორს“, რამაც მაიძულა ბოლომდე მიმიყვანა დანაშაულები ძიება: საქმე ისაა, რომ ამერიკის ყველა არქივსა და მუზეუმში, ყველა წიგნსა და პრესაში, რომელშიც ძალზე მდიდარი მასალაა დაცული გურულ ცხენოსანთა შესახებ, ისინი „რუსებად“ და „კაზაკებად“ მოიხსენიებიან. მე საქმეში, ბიზნესში კი ვარ ამერიკელი, მაგრამ სულით, გენით და ცხადია, სუფრაზე და მეგობრებშიც ქართველად ვრჩები და, რა თქმა უნდა, გადავწყვიტე — ამერიკელებისათვის დამემტკიცებინა, რომ ის ხალხი, ვისი ოსტატობითაც მათი მამები და ბაბუები იხიბლებოდნენ და რომლებიც თანამედროვე ამერიკული როდერის ილეთების აბსოლუტური უმრავლესობის ავტორები არიან, ჩემი თანამემამულეები იყვნენ.

1995 წლიდან საფუძვლიან მუშაობას შეუდევით. 1995 წლის განმავლობაში მთავარი ამერიკის არქივები და მუზეუმები, მოვიძიე ძველი გაზეთები — ზოგან გაკვეთი კი იყო საუბარი გურიანზე, მაგრამ ძირითადად მაინც „რუსები“ და „კაზაკები“ სახელდებაოდა.

მაგალითად, დიი ბრაუნი, ველური დასავლეთის ცნობილი ამერიკელი მკვლევარი წერდა: „ჯირითობა როდერში შემოვიდა ყანადანა კაზაკების დასიგან. დაინტერესდნენ რა კაზაკთა ტრიუკებით, რომელიც სრულდებოდა გაჭენარულ ცხენებზე, ვესტერნმა კოვებობმა მალე წარუდგინეს მისი სახესხვაობა ამერიკულ როდერს“.

თუმცა გურული მოჯირითენი პირველად არა ამერიკაში, არამედ ლონდონში გამოჩენილან 1892 წლის 3 სექტემბერს, „ველური დასავლეთის გამოფენაზე“.

იქაც „რუს კაზაკებად“ წარადგინეს, მაგრამ ლონდონის გაზეთებმა მალევე დაადგინეს სიმაართლე — ერთ-ერთი მათგანი წერდა: „ისინი საერთოდ არ არიან კაზაკები, ისინი არიან კავკასიის ერთ-ერთი ტომიდან, ქუთაისის გუბერნიიდან. კაზაკებისგან განსხვავდებიან ყველა ასპექტით — რასა, ენა, ჩვევები და ტანსაცმელი. მათ არაფერი აქვთ საერთო“.

მაგრამ სულ სხვა სიტუაცია იყო ამერიკაში. პირველი გამოსვლა 1893 წელს შედგა. მხედრები საზოგადოებას მენიჯერმა ნეით სელსბერიმ

ფარველო, მოილო მასზე მოწყალებაო...

თავის მხრივ, ელენე შვილი ალავერდის წმინდა გიორგის შეადგირა და სემიონ უშაკოვს შეუკვეთა ხატის დაწერა...

საქართველოში ოდითგანვე თაყვანს სცემდნენ წმინდა გიორგი-მხედარს, რომელიც შუბით კლავს დიოკლეტიანეს. ბიზანტიური ხატმწერისთვის კი დამახასიათებელია მონაშე გიორგის გამოსახულება ჯვრით ხელში. რუსი მხატვრები კი აერთიანებდნენ მეომრის და მონაშის თვისებებს. ამგვარია უშაკოვის ხატიც.

ხატი იმ დროს შეიქმნა, როდესაც უშაკოვმა თავის შემოქმედებაში უმაღლეს მწვერვალს მიაღწია. გიორგი მიახლოებულია რეალურ ტიპთან. ეს ნამუშევარი ერთ-ერთი საუკეთესოა, საერთოდ იკონოგრაფიაში.

ალავერდის ტაძარში ეტყობა, აღმოჩნდა არაუგვიანეს 1688 წლისა, როდესაც ირანის შაჰმა ერეკლეს მაჰმადიანობა მიაღებინა და კახეთის ტახტზე ნაზარალი-ხანის სახელით დასვა.

1721 წელს ეკლესიის წინამძღვარმა ნიკოლოზ ჩოლოყაშვილმა ხატი ვერცხლის პერანგით შეამკო. 1779 წელს ვერცხლით მოჭედეს ხატის ზურგიც. მას ატყვია გვიანდელი ევროპული ბაროკოს კვალი. წარწერიდან ვიგებთ, რომ იგი მოუჭედავს ვინმე გაბრიელს.

ხატზე დაკვირვებით ჩანს, როგორი ტრანსფორმაცია განიცადა ხელოვნების ამ სახეობამ მე-18 ს-ში. უპირველესად ეს იკვეთება ორნამენტების მოტივებსა და დეკარის ელემენტებში.

ამრიგად, სემიონ უშაკოვის ხატი ნიშნავს XIX ს. რუსული ხატმწერისა და XVIII ს. ქართული ჭედურობის ხელოვნების განვითარების ახალი ტენდენციებისა.

გალაქტიონ ტაგანაშვილი

ალექსი გოგოხია და ივანე მახარაძე 1901 წელი, ნიუ-იორკი

წარუდგინა. ჩემთვის ცნობილი გახდა, რომ ამ პირველი „კაზაკების“ ხელმძღვანელი იყო ივანე როსტომის ძე მახარაძე. როგორც დავადგინე, ივანე მახარაძე საქართველოშივე უძლიერეს მხედრად ყოფილა ცნობილი. მასზე ამბობენ, რომ ერთხელ ბახმაროში იმდენ ხანს უჭყეტია ცხენი, რომ ბედაურმა ვეღარ გაუძლო და გული გაუსკდაო.

რაც შეეხება პაპაჩემის „დასს“: 1900 წლიდან ის დაჰკავშირებია ქართველ ემიგრანტებს — ირაკლი ცინცაძეს, გიორგი ჩხაიძეს, ნესტორ ხუხუნიშვილსა და თეოფანე ქავთარაძეს. ისინი ცნობილი პირი ბილის ველური დასავლეთის შოუს შეერთებიან 1901 წელს. მათ აფიშებში პაპაჩემი მოხსენიებულია, როგორც „კაპიტანი ჯორჯიანი“, „მოკლავს ჯორჯიანი“ და „პირიც ჯორჯიანი“ კი. ეს, ცხადია, რეკლამის მიზნით კეთდებოდა. ალექს ჯორჯიანის დასი მონაწილეობდა 1902 წელს ბაქსინ ბილის და 1903 წელს ფორპაუ-ფიშის შოუსში, ასევე ქოლ იანგერისა და ფრენკ ჯეიმსის გრანდიოზულ წარმოდგენებში. მან „ცხენდაცხენ მოიარა“ მთელი ამერიკა და თავისი შოუკარიერა 1905 წელს დაამთავრა.

ეს ყველაფერი დაწვრილებით გამოვიკვლიე. მაგრამ ერთი კაცის ისტორია, არ არის იმისთვის საკმარისი, რათა შეიცვალოს ამერიკის ისტორიკოსთა ასწლიანი წარმოდგენა, რომ ველური დასავლეთის შოუს მხედრები იყვნენ „რუსი კაზაკები“. ჩემი ამოცანა და საქართველოში ჩამოსვლის მიზანია, მოვძებნო ოჯახური ისტორიები, ზეპირი გადმოცემები და დოკუმენტები, რითაც დავამტკიცებ ამ ყალბ ამერიკულ მითს კაზაკების შესახებ — ეს შეიძლება ვინმეს ნაკლებმნიშვნელოვან საქმედ ეჩვენოს, მაგრამ დამიჯერეთ — ამერიკელები ამ ისტორიებს ამერიკული მოუხუცისნის დასაწყისად თვლიან და ჩვენთვის საამაყო უნდა იყოს, რომ მის სათავეებთან ქართველები იდგნენ.

მოკლედ, ვფიქრობ, რომ ურიგო საქმეს არ ვაკეთებ — სქელტანიანი წიგნის წერა დავიწყე, რომელსაც ალბათ 2001 წლის ბოლოსთვის დავამთავრებ და შემდეგ წელს გამოვცემ კიდევ.

ამით ჩემი მიზანაც მიღწეული იქნება. ერთსაც დავამატებ: ალბათ, თუ მინდა, რომ სამუშაო მალე დავამთავრო, ისევ ამერიკიდან უნდა ვიქონიო კავშირი ჩემს მეგობრებთან, თორემ რამდენი ხანიც ამ ორ კვირაში ვიქნები, ამდენი იქ დანაწიწ ცხოვრებაში ერთად აღებულა არა გამიტარებია სუფრასთან. თუმცა ძალიან ვცაყიფილი ვარ ამით — მე ხომ ქართველი ვარ.

ზვიად გურული

აპორ ჩალიძი კი არა — იაპორ ჭალიძი!..

შეიძლება ბევრმა არ იცოდეს, რომ ცემენტის, ამ უნიკალური სამშენებლო მასალის გამოგონებელი ქართველი გახლდათ. რუსებისგან გეორგი ჩელიევიდ მონათლული — იაპორ ჭალიძე, რომლის პაპაც, ისტორიული ბედუშულმართობის გამო, ვახტანგ V-თან ერთად რუსეთს შეხიზვია.

1825 წელს, იაპორ ჭალიძემ, მსოფლიოში პირველმა მიიღო „პორტლანდცემენტი“ (თანამედროვე ცემენტის პირველსახე), მაგრამ რამდენიმე თვით ადრე, საავტორო უფლება, ინგლისელ ჯოზეფ ასპდინზე გაიცა, რომლის გამოგონება ხარისხობრივი მახასიათებლებით სულ ცოტა, 30-ჯერ ჩამოუვარდებოდა ქართველი ემიგრანტის მიერ შექმნილი ცემენტის ხარისხს. ამასთან, ისტორიული ფაქტია, რომ ჯერ კიდევ 1812 წელს ნაპოლეონის მიერ დანგრეულ მოსკოვს, სწორედ იაპორ ჭალიძის ცემენტით აშენებდნენ.

საოცარია, რომ ცემენტთან დაკავშირებული მსოფლიო მნიშვნელობის გამოგონებათა ავტორიც ქართველი აღმოჩნდა. ცემენტის შექმნიდან ზუსტად 160 წლის შემდეგ, 1985 წელს საბჭოთა კავშირის გამოგონებათა და რაციონალიზატორულ წინადადებათა დაპატენტების სახელმწიფო კომიტეტმა, ცემენტის მარკინაობის და მისი სხვა მახასიათებლების დაქირებული მეთოდით განსაზღვრის უნიკალური გამოგონებისთვის საავტორო უფლება აკაკი ირომაშვილს მიანიჭა. სამწუხაროდ, დღევანდელი პირობებიდან გამომდინარე აკაკი ირომაშვილმა, ბევრი სხვა ქართველი მეცნიერის მსგავსად, თავისი შორეული კოლეგის ბედი გაიზიარა, რუსეთს მიაშურა. მან უსწოლო ინვესტირებთან გააფორმა ხელშეკრულება და ხელსაწყოს გამოშვებას რუსეთში ამიერეს.

ვერ გეტყვით სად მოხდებოდა ეს და, სამწუხაროდ, ვერც იმას შეგპირდებით, ერთი საუკუნის შემდეგ, ევრო ჩელიევის მსგავსად, მასაც აკიმ ირომაშვილს მოიხსენიებს თუ არა შთამომავლობა.

ფიროზ ფურცელაძე

306 პიკლა ალა-მაჰმად-ხანო?

მკვლევარები საინტერესო ცნობებს გვანვდიან ალა-მაჰმად-ხანის მკვლელობაზე. ერთ-ერთი ვერსიის თანახმად, იგი მოკლეს არა შეთქმულმა სპარსელებმა, არამედ ქართველმა ჯამბაზმა, სახელად სადუხამ.

მეფე ერეკლეს რუსეთთან დაკავშირების მცდელობით განრისხებული ალა-მაჰმად-ხანი 1797 წლის 7 ივნისს კახეთისკენ დაიძრა. სურდა, ჩვენი ქვეყანა მაჰმადიანურ სახანოდ ექცია, მაგრამ მოულოდნელად ყველაფერი შეიცვალა. 1797 წლის 6 ივნისს ყარაბაღის ველზე დახანავებული ხანი სიცოცხლეს გამოასალმეს. ქართული ისტორიული წყაროებით, ამ დროისათვის ხანის კარზე ვინმეზადა იყო გამაჰმადიანებული ქართველი — ვინმე სადუხა. ყარაბაღში დახანავებულთა გასართობად მოთამაშე ჯამბაზი თურმე ალა-მაჰმად-ხანს მიუახლოვდა და ყურთი რალაც ჩასწრჩულა. იგი განრისხებული და მისი შეპყრობა, დილისთვის კი სიკვდილით დასჯა — უბრძანებია. სადუხა შუალამისას რალაც ხერხით საპყრობილიდან გამოიქცა, ალა-მაჰმად-ხანის კარავში შეიპარა, დანით განგმირა იგი და უმაღლესი საქართველოს მოაშურა. მტრის ჯარს კი თავგადა აებნა და დამოკლა.

საგულისხმოა, რომ ერეკლე მეფეს სადუხა ირანის კარზე მხვერვად ჰყოლია მივლენილი. ჯამბაზობა, ისევე, როგორც მაჰმადიანობა, დიდებულიებთან დასახლოვებით საშუალებია იყო.

ქეთი ბერეკაშვილი

ქართველ აპინგალ ანოლიოში გააგაზი აპოპის სახელი პონდა...

საზოგადოდ ცნობილია, რომ ქართველი მამლუქები თუ ლტოლნილები საკმაოდ მნიშვნელოვან პოლიტიკურ თანამდებობებს აღწევდნენ უცხოეთში. ბოლოდროინდელი გამოკვლევებით გამოირკვა, რომ ჩვენი თანამემამულეები ინდოეთშიც დიდი მოხელეები იყვნენ. ქართულ-ინდურ ურთიერთობებზე საგულისხმო ინფორმაციები მოგვანოდა ბატონმა გურამ გასიტყვილმა. ინდოეთის ძველთაგანეჭმადრო საეჭრო-პოლიტიკური ურთიერთობები ჰქონდა შუა აზიასთან, ანტიკური სამყაროსა და კავკასიის ხალხებთან, მათ შორის ქართველებთანაც. „ქართლის ცხოვრების“ ცნობით, ვახტანგ გორგასალმა „აურაცხელი განძი წამოუღია „ჰინდოთა მეფისაგან“. ქართველთა ინდოეთში ყოფნის თაობაზე მნიშვნელოვან ინფორმაციას გვანვდის XV საუკუნის 70-იან წლებში ინდოეთში მოღვაწე ექიმ ივანე ბერეკაშვილი. იგი თავის ნაშრომში დაწვრილებით აღწერს სამხედრო ძალაუფლებაზე დაფუძნებულ დიდ მოგოლთა სახელმწიფოს, ამასთანავე აღნიშნავს, რომ მისი არბიის მთავარ ბირთვს შეადგენდა უცხო ქვეყნებიდან ჩამოსული სამხედროები. მათ შორის იყვნენ ქართველებიც (ბერნიე წერს — მეგრელები). ქართველს მამინდელ მსოფლიოში მამაცი ემოშობის სახელი ჰქონდა გაავრდნილი და მე-17 საუკუნეში საფუძველშერყეული მოგოლთა იმპერიის მეთაური დიტიერესებულნი იქნებოდნენ კიდევ, ქართველებით დაეკომპლექტებიათ სეფე-არშია.

ბერნიე მოგვითხრობს, რომ შაჰ-ჯეჰანმა უბრძანა თავის ვაჟს, უფლისწულ აურუნგზებს იღუპალ, უმორად დაეტყველებინა (ფაქტობრივად, მოეპარა) ჰონკონგის მეფე. უფლისწულმა თურმე თან იახლა 10-12 ქართველი მეომარი და... აღსრულდა შაჰ-ჯეჰანის ნება!

ბერნიეს ნაშრომში მოთხრობილია მეფე რამრასის დროს სამი ქართველის აღზევების ამბავი. მეფე რამრასის ისინი დაუბრუნეს სხვადასხვა ოლქის გამგებლებად. ქართველები ჭკუით და ხმლით იმდენად გაძლიერდნენ, რომ მეფე რამრასი ტახტიდან ჩამოუდგათ, ინდოეთი დაუნაწილებითა და მეფეებად დამსდგან.

ნინო ტარყაშვილი

თარაზულად:

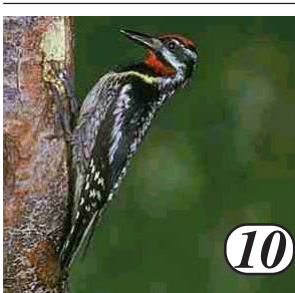

5
ციტრუსოვანი მცენარე, რომელმაც უკვედავყო ინგლისელი გრაფ გრეის სახელი

6
დედამინაზე ჩამოვარდნილი კოსმონაოსების სხეული

9
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველი რექტორი

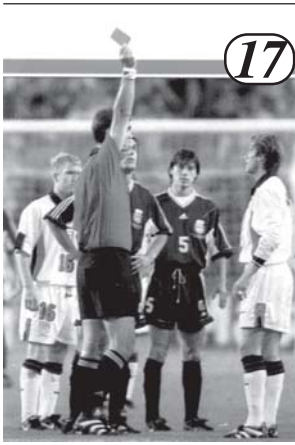

10
ხეკაკუნა

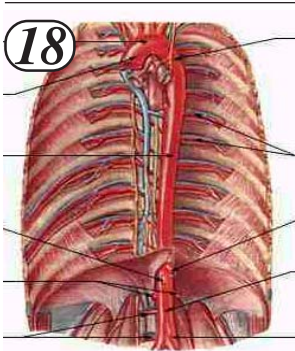

12
სილანარევი თიხის გამომწვარი ფირფიტა

13
ერთი და იმავე ფერის ოდნავ შესამჩნევი სხვაობა

17
მთავარი მსაჯი

18
მთავარი არტერია

20
სახსრების ანთებითი დაავადება

21
ქვეყანა, სადაც ნებადართულია ისეთი ხელსაწყო გამოყენება, რომელიც ეკრანზე რეკლამის გამოჩენისას ავტომატურად გადართავს ტელევიზორს სხვა არხზე

22
გერმანელი ექიმი, პომეოპათიის დამაარსებელი

26
დელიკატესი, რომლის დიდი რაოდენობით მისაღებად ფრანგებმა გამოიყვანეს ბატების სპეციალური, დიდი ღვიძლის მქონე ჯიშები

27
სანაკვეთებო ქვა

28
ალმოსავლეთის ქვეყნებში გავრცელებული თამბაქოს მოსაწევი მოწყობილობა

31
მუსიკალური საკრავი

33
არარეალური, ზეპუნებრივი ძალების რწმენა

34
სამხედრო-თავადაზნაურული წოდების წარმომადგენელი

35
კლინიკური მედიცინის სპეციალისტი, რომელიც შეისწავლის ფილტვების, ბრონქებისა და პლევრის დაავადებებს (სასუნთქო ორგანოების ტუბერკულოზის გარდა)

36
მკურნალობის მეთოდი

37
ძირითადი საკვები

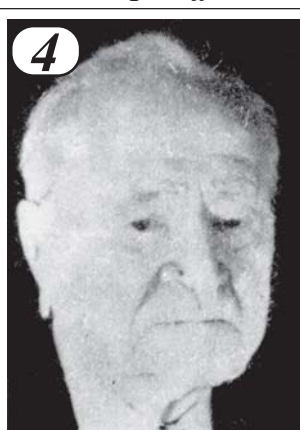
ზვეულად:

1
მორთვა, შემკობა

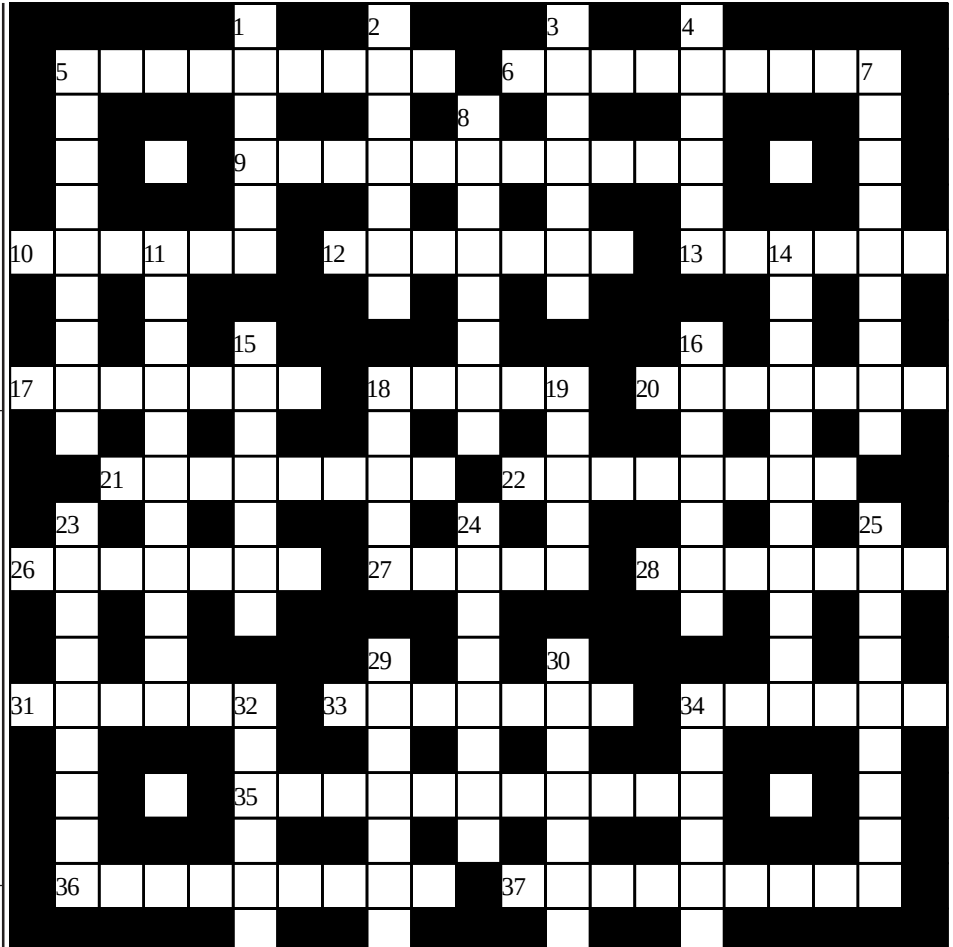
2
გრძელ მანძილზე მორბენალი სპორტსმენი

3
ხავერდი (ინგლისურად)

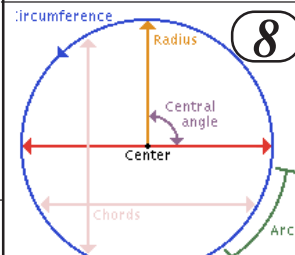

4
მეცნიერების ან ხელოვნების გამორჩენილი მოღვაწე (ზოგადად)

5
მოწყობილობა, რომელიც წინ უკეთდება მუხლუხა ტრაქტორს

7
რაიმე ნაკლის კომიკურად, სასაცილოდ წარმომდგენი

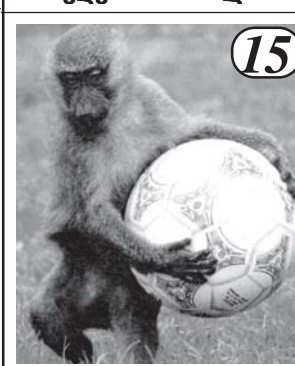

8
წრწილის ორი მოპირდაპირე წერტილის შემავრთებული მონაკვეთი

11
ხუროთმოძღვრება

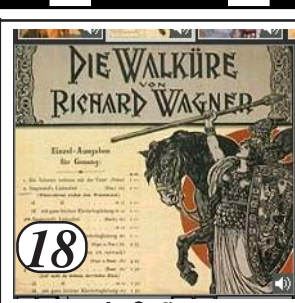
14
პლაზმის ხსნადი ცილა, რომელიც ორგანიზმში ადევნებს სისხლს

15
ყველაზე უფრო ორგანიზებულ ძუძუმწოვართა რაზმი

16
საქალაქო ტრანსპორტი

18
თვალსაჩინო ადგილზე გამოკრული განცხადება კონცერტის შესახებ

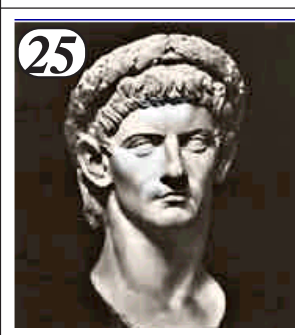
19
ეთილის სპირტის 40-56 მოცულობითი პროცენტის ნახავი წყალთან, დამუშავებული აქტივირებული ნახშირით

23
ერთი გარკვეული მიზნისათვის განკუთვნილი კომპლექტი

24
ნივთიერება, რომელიც მატულობს შეფერვების ორგანიზმში

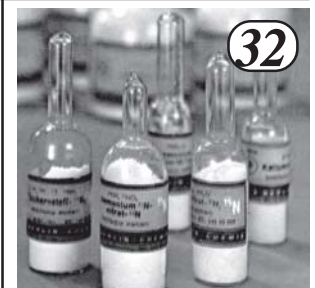
25
37-41 კალიგულა, 41-57...(?), 57-68 ნერონი

29
ხოჭო

30
ლეგენდარული საბჭოთა მფრინავ-გამომცდელი

32
მედიკამენტების სტერილურად შესანახი ტურქელი

34
ფორტეპიანოს სახესხვაობა

კროსოვრი შუადგინა რამაზ ალანია

„კვირის პალიზრა“ №40 კროსოვრდის პასუხები:
თარაზულად: 7. აკვარიუმი; 8. ინდონეზია; 10. ლაქტოფერონი; 11. ელამი; 13. ავაზა; 17. შოტლანდია; 18. ძვირფასი; 19. მცირე; 20. ფლანგვა; 21. პლაფონი; 25. დაისი; 26. ბლინი; 27. მისაღება; 28. რევიუ; 32. სარდლუ; 33. ექსიზოკოზი; 34. ადრესანტი; 35. ალბინიზმი.
ზვეულად: 1. აკვალანგი; 2. გრილი; 3. ამბიტი; 4. ენგრი; 5. უნცია; 6. დინოზავრი; 9. აფთოპი; 12. მანდილოსანი; 14. ვარცხნილობა; 15. მონოგამია; 16. ოინბაზობა; 22. მარმელადი; 23. მოლუსკი; 24. ინციდენტ; 29. უელსი; 30. ენოტი; 31. სკალა; 32. სიონი.

[illegible]

უფასო განცხადებების გაზეთი

სიტყვა და საქმე

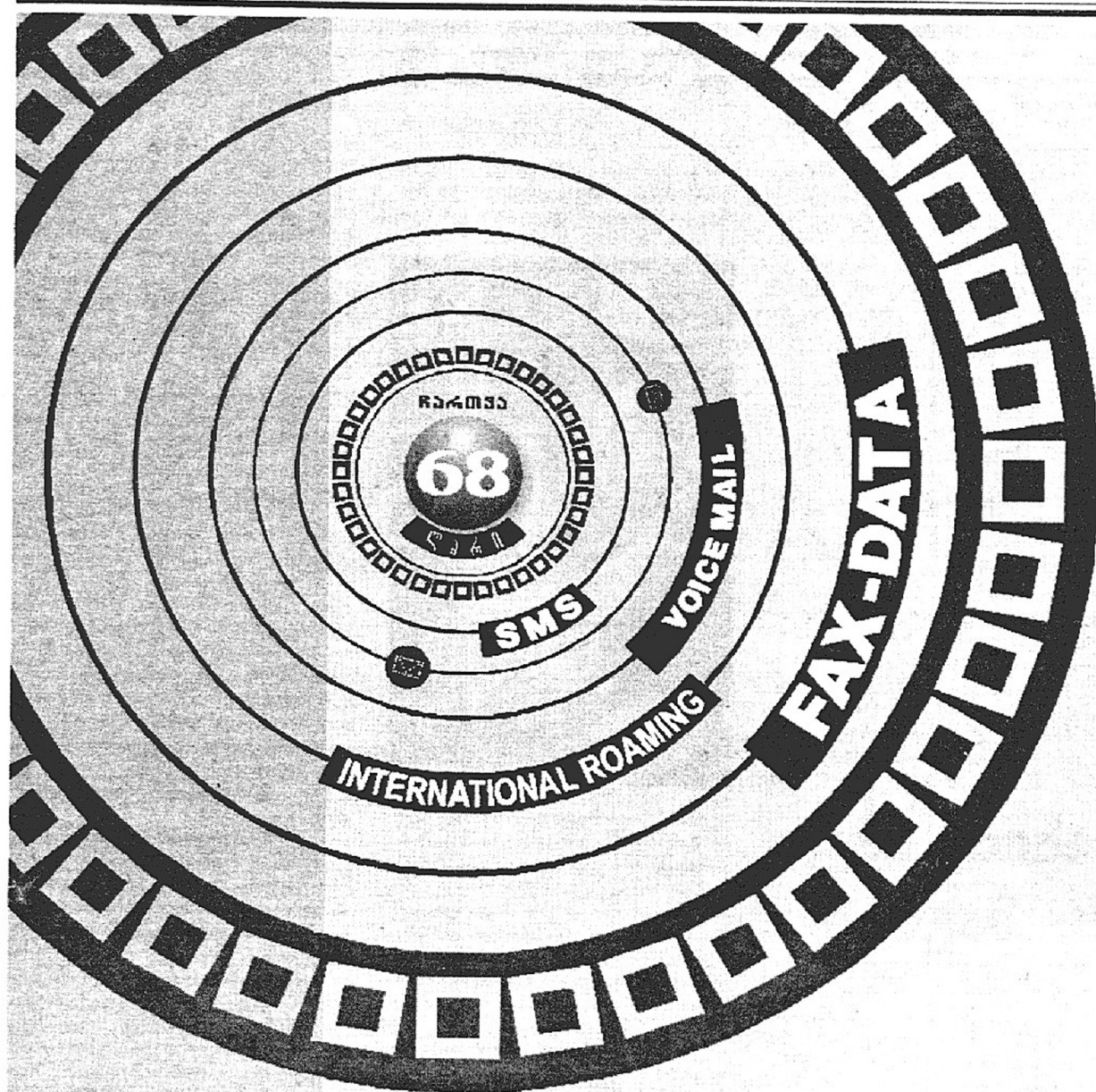
33-10-03 33-10-05

36

გვერდი

ყოველ ნომერშია: 5000-მდე განცხადება, დღის ახალი ამბები და დასვენების გვერდი

საჩინო

საერთაშორისო ჩოვინგი

300

დუბოზიტი (საერთაშორისო კავშირის ჩათვლით):

საერთაშორისო კევირნი

100

დუბოზიტი:

ფეკსი/მონაცემთა გედეცემა

130

თითოეული სერვისის ჩართვის ფასი:

სმევენი ფოსტა

0,288

ჩართვა უფასოა

წუთობრივი გადასახადი:

მეკევა შედეყობინებები

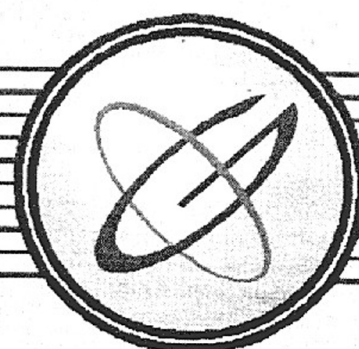
0,06

ჩართვა უფასოა

ერთი შედეგობინების ფასი:

თქვენი ჩსელი

ჩემი სელი

*ფასები მოყვანილია ეროვნულ ვალუტაში (ლარი) დღე-ჩათვლით.
თბილისი: ბაქოს ქ. 2; კოსტავას ქ. 35. საინფორმაციო ცენტრი 928.

ავტონდუსტრიის „აპაპი“

ნიკოლ-ჟოზეფ კიუნო (1715-1804)
ფრანგი ინჟინერი, ავტორი პირველი მოქმედი ორთქლისძრავიანი ტრანსპორტისა. იგი დღემდე არსებობს და საფრანგეთის საავტომობილო მუზეუმში ინახება.

ნიკოლა-ავგუსტ ოტო (1832-1891)
გერმანელი კომერსანტი, პირველი ოთხტაქტიანი შიდაწვის ძრავის ავტორი. ავტომობილები დღესაც მისი დანერგული „ოტოს ციკლით“ მუშაობენ.

გოთლიბ დიკონი (1834-1900)
ავტონდუსტრიის ყველაზე დიდი მფლობელი ინჟინერი. შექმნა დღესაც მოქმედი „V“ ტიპის ძრავა, რომელიც თხევად საწვავზე მუშაობდა. მასვე, კ. ბენცთან ერთად, ეკუთვნის №34926 პატენტი (1885წ) მსოფლიოში პირველი ავტომობილის გამოგონებისათვის.

რუდოლფ დიკონი (1858-1913)
ავტორი „დიკონის“ ძრავისა, რომელიც ბენზინის გამოყოფის შედეგად დარჩენილ ნავთობზე მუშაობს. „დიკონის“ ძრავი ბენზინისაზე 1,5-ჯერ ეკონომიურია და იაფიც.

ანდრე სიტრონი (1878-1935)
ცნობილი ფრანგი ავტომწარმო. მან პირველმა გადმოიღო ამერიკელებისაგან ევროპაში რუსული ავტონარმოება. ცნობილია იმითაც, რომ „სიტრონის“ რეკლამისთვის ზღაპრულ ფასად დაიქირავა ეიფელის კოშკი. მოგვიანებით „რენოსა“ და „პეოსთან“ კონკურენციას ვერ გაუძლო და „მომოტორის“ მფლობელობაში გადავიდა. შეინარჩუნა მხოლოდ მარკა — „სიტრონი“.

პარლ ბენცი (1844-1929)
გერმანელი კონსტრუქტორი, პირველი ავტომობილის ერთ-ერთი ავტორი (პატენტი №37435, 1885წ.) ის და გ. დამილერი ახლო ქალაქებში ცხოვრობდნენ და მსოფლიოში პირველი ავტომობილები ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად შექმნეს. ერთმანეთი არასოდეს გაუცნიათ, თუმცა XX-ის 20-იან წლებში მათი ფირმები დღეს ცნობილ ავტოკონცერნად, „დაიმლერ-ბენცად“ შეერთდა.

ანდრე და ედუარდ მიხაილინაი (1853-1931); (1859-1940)
შექმნეს პირველი პნევმატური (გასაბერი) საბურავი ავტომობილისთვის. იმავე სახელწოდების ფირმა დღესაც წარმატებით მუშაობს, თუმცა მისი პირველი საბურავი 200 კმ-ის გავლის შემდეგ გადასადგები ხდებოდა.

ლუი რენო (1877-1944)
ფრანგი კონსტრუქტორი, ამავე სახელის ავტოკონცერნის ფუძემდებელი. სრულიად ახალგაზრდამ გამოიგონა „კარდანი“ და სამსიქარ-იან გადაცემათა კოლოფი, სრულყო და დღევანდელ სახემდე მიიყვანა საქე.

ფრანკო პინი (1860-1930)
თუკი ფორდმა თავისი „-ლიზი“ მოდელით ავტომობილის ყოლის საშუალება ყველას მისცა, როისმა ჩარლზ როლსთან ერთად „როლს-როისით“ მათგან უმდიდრესთა გამოჩენა შეძლო და ეს დღემდე ასე გრძელდება.

პინი ფორდი (1863-1947)
ირლანდიური წარმოშობის ამერიკელი. ახალგაზრდობაში ჯერ მუშად, შემდეგ კი ზეინკლად მუშაობდა. პირველი ავტომობილი 1893 წელს ააწყო. 1903 წელს დააარსა საკუთარი კომპანია — დეტროიტში. იგი მსოფლიოს სერიული ავტონარმოების ფუძემდებელია (ვრცლად იხილეთ მომდევნო ნომრებში ციკლიდან „ავტომობილის ისტორია“).

მტორი გუბატი (1881-1947)
ამავე სახელწოდების ავტოფირმის ფუძემდებელი. იგი მილანის ნატო ზელოვნებათა სკოლაში სწავლობდა და მშენებლებისადმი მიდრეკილება დღემდე გამოჰყვა მის მოდელს. ისინი დიდი სისწრაფით არა, მაგრამ მოხდენილობითა და გამძლეობით გამოირჩევიან.

ანტონ ფარაბი (1898-1988)
იგი სპორტული ავტომობილების უდიდეს კონსტრუქტორად ითვლება. თავიდან ავტომობოლელი იყო და „ალფა-რომეოს“ ჯგუფში გამოდიოდა. 1929 წელს დააარსა საკუთარი ავტოქარხანა, სადაც ყველაზე უკეთ შეძლო „ფერარის“ მოდელთან სპორტული და სამგზავრო მანქანების „შეჯვარება“.

პინი ლილანდი (1843-1932)
ამერიკელი კონსტრუქტორი, ფირმა „კადილაკის“ დამაარსებელი. ეს ავტომობილები დღესაც კომფორტულობითა და მდგრადობით გამოირჩევა.

ფარდინანდ აორე (1875-1951)
უნიჭიერესი გერმანელი კონსტრუქტორი, ავტორი „ხოჭო-მანქანისა“ და „მორსეს“ დამაარსებელი. ჯერ კიდევ XX-ში გამოიგონა გადაცემათა კოლოფის ელექტროსისტემა, რომელიც მხოლოდ ახლანდ, 80-იან წლებში გამოიყენეს...

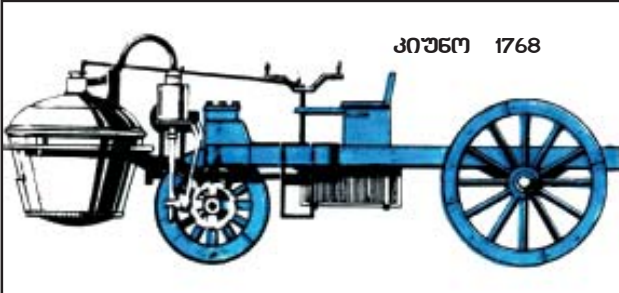
„ავტოსალონი“ განახლებული სახით კვლავ თქვენ წინაშეა. ამიერიდან ამ გვერდზე უამრავი საინტერესო, ფერადი ილუსტრირებული ინფორმაცია დაგელოდებათ. მათ შორის მუდმივი რუბრიკები — „ავტომობილის ისტორია“, „ავტოქრონიკა“, „მიღწევები“, „ავტომობილი და რეკორდები“, „ქართული ავტომობილი“, „ავტომობილიკა“, და ა.შ. მას ასევე, კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება „კვირის პალიზის“ ავტოსალონიში!

ავტომობილის ისტორია ნაწილი I. ისინი ფიქრობდნენ ავტომობილზე...

უკვე XV საუკუნეში მსოფლიოში ათობით თვითმავალი თუ თვითმძრავი საშუალება გამოჩნდა. მაშინდელი ევროპა „საავტომობილო-შემოქმედებით“ ალში იყო გახვეული. ავტომობილის იდეით შეპყრობილი ადამიანები ათასნაირ საჭირო თუ უსარგებლო კონსტრუქციას იგონებდნენ (ლეონარდო და ვინჩი, ალბერტ დიურერი და სხვ.) ამ საავტომობილო რიარიაში დაიბადა ველოსიპედიც, თუმცა, დამეთანხმებით, რომ მას არაფერი აქვს ავტომობილთან საერთო. ამ ეპოქის ადამიანები, შეიძლება ითქვას, „მასობრივი მაზოხიზმით“ იყვნენ დაავადებულნი — უცნაური კონსტრუქციები იშლებოდა, ფეიქადებოდა ან იმსხვრებოდა. მათთან ერთად იმტვრეოდნენ ადამიანებიც, მაგრამ ისინი არ ჩერდებოდნენ — ისინი ფიქრობდნენ ავტომობილზე...

ბოლოს და ბოლოს, XV საუკუნეში ფრანგმა ინჟინერმა, ვინჩი კიუნომ, მოახერხა რეალურად მოქმედი პირველი „ავტომობილი“ აეგო. მის ორთქლისძრავიან მარხილს წინ უშველებელი ორთქლის ქვაბი ეკიდა — მარხილის სამართავად მძღოლის გარდა ცეცხლფარეში, ე.წ. „პაჩიგარ-იც“ იყო საჭირო. იგი მგზავრობისას გაცივებული

ქვაბს ნახშირით ახურებდა, რასაც იმდენივე დრო უნდოდა, რამდენიც მგზავრობას. კიუნო გამალებით ცდილობდა თავისი მანქანის სრულყო-

ფას, რაც იმით დამთავრდა, რომ მორიგი „გასვლისას“ ორთქლის ქვაბი აფეთქდა. თავად კიუნო და მისი ცეცხლფარეში გვარისანად დაშვებულნი, ხოლო პარიზის საზოგადოება გვარისანად შემინებული დარჩა.

ორთქლის ავტომანქანები ნელ-ნელა განვითარდა, გაუმჯობესდა და სამგზავრო დილიჟანსებად გარდაიქმნა. მათ მგზავრები გადაჰყავდათ შორ მანძილზე და დიდ კონკურენციას უწევდნენ მატარებლებსა თუ საფოსტო ცხენებს. მათმა მეს-

ვეურებმა ყველაფერი გააკეთეს ორთქლის დილიჟანსების „დასასაძრებლად“ — პარლამენტს გადასახადები გააზრდევინეს, ხოლო მოსყიდულმა ჟურნალისტებმა პრესაში დიდი ბუმი ატესეს, ესოდენ საშიში ტრანსპორტის წინააღმდეგ შედეგად, გადასახადებით დამძიმებულ ავტომობილებს მგზავრობის დროს ადგილობრივი მოსახლეობა ქვეს უშენდა, რის შემდეგაც ეს ტრანსპორტი მართლაც რომ „საშიში“ შეიქნა.

სხვათა შორის, საინტერესოა, რომ იმავე მოსაზრებას იზიარებდა მსოფლიოში პირველი ორთქლის ძრავის მომგონი, ჯეიმს უატ-იც, რომელსაც სულაც არ მოსწონდა მის დაუპოვებელი ორთქლის ძრავების გამოყენება, რის გამო საჩივარიც აღძრა პარლამენტის წინაშე, „საზოგადოებისთვის საშიში ორთქლის ტრანსპორტის“ აკრძალვის მოთხოვნით.

ავტომობილიზმს უჭირდა. საჭირო იყო უფრო კომპაქტური, ძლიერი და იოლად სამართავი ნამდვილი ავტომობილის შექმნა, რომელიც ღირსეულ კონკურენციას გაუწევდა მეტოქეებს...

მომავალში შემოგთავაზებთ I ნაწილს: „მათ შექმნეს ავტომობილი“

სხალის ავტომობილი

მსოფლიოს თითქმის ყველა ცნობილი ავტოკონცერნი გამალებით მუშაობს ალტერნატიული ავტომობილის შექმნისათვის. ისინი ეძებენ ენერგიის წყაროს, რომელიც არ მოიხმარს ბუნებრივ რესურსებს, იქნება გარემოსადმი მეგობრული და ამასთან რესპექტაბელურიც.

„ტოიოტამ“ უკვე ჩაუშვა სერიულ წარმოებაში „ჰიბრიდი“ ავტომობილი, იგი შეთავსებით, ბენზინსა და ელექტროძრავებზე მუშაობს. ამ უკანასკნელის ბატარეები ჩვეულებრივი „შტეტსელ-იდან“ იტენება, ან — შორს მანძილზე მგზავრობისას მომუშავე ბენზინის ძრავიდან, რომელზეც გენერატორიც არის დამონტაჟებული.

„ტოიოტა“ ავტომობილს 100 ათას კმ-ს ანუ 5 წლის გარანტიას აძლევს.

ავტომობილი და რეკორდები

ვიხთხა ყაჩაღებს ეხმახება

უკრაინაში ვირთხებს მშენებარად იყენებენ — საკმარისია, ქალბატონი ძვირფასი ავტომობილით ნითელზე გაჩერდეს, რომ მაშინვე ვირთხას „უგორებენ“ კალთაში... პატრონი ნივთი-კივილით გარბის ქუჩაში, მის ავტოს კი მძარცველები მიაქროლებენ.

საცოდავი მანქანის ქეხები

ჩინეთში, ალბათ, აღარასოდეს მოიბარავენ მანქანას — აქ ეს დანაშაული სახალხო დახვრეტით ისჯება.

პიხველი ხეცამა ავტომობილისთვის

1907 წელს „კადილაკის“ დირექტორმა, ჰენრი ლილანდმა სამი ავტომობილი ააწყო, სპეციალურად დამუშავებული დეტალებით. თავისი მანქანების სიმძრავით და გამძლეობა რომ დაემტკიცებინა, სამივე ავტომობილი ხალხით სავსე სტადიონზე გაიყვანა და ხელოსნებს ყველას თვალწინ დააშლევინა. თანაც ისე, რომ ოსტატები ნაწილებს უნერგოდნენ ყრიდნენ. როდესაც სამი შიშველი ძარა და ნაწილების უსწორმასწორო გროვა აღიმართა, ხელოსნებმა ისევ დაიწყეს აწყობა — ნაწილებს კვლავ უნერგოდნენ იღებდნენ და სადაც ხერხდებოდა, იქ აყენებდნენ. ასე ააწყვეს სამივე ავტომობილი, რომლებითაც შემდეგ 800 კილომეტრი გაიარეს ყოველგვარი შეფერხებისა და დაზიანების გარეშე. ასე იქცა „კადილაკი“ საოცნებო, ყველაზე გამძლე და პრესტიჟულ მანქანად.

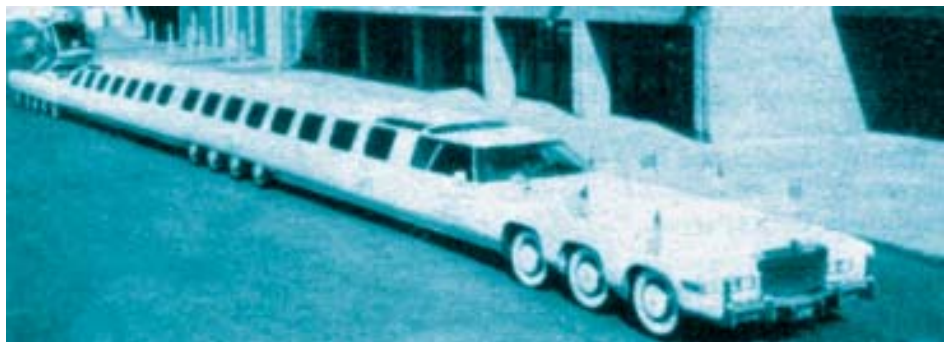
მიღწევა

როგორც იტყვიან, ამერიკელები „ჭკუაზე არ არიან“. ბოლო მოდელის „კადილაკში“, სხვა ათას სიკეთესთან ერთად, ზემოქმადი კომპიუტერული სისტემა დამონტაჟებული, რომელიც კომპაქტურად იკვეთა თავისივე ბუდეში. კომპიუტერი მუდმივ თანამგზავრულ კავშირზეა და მისი საშუალებით შეგიძლიათ სამასამდე ტელეარხის ყურება, სატელეფონო ვიდეოკავშირი მთელ მსოფლიოსთან და ინტერნეტით სარგებლობა. გარდა ამისა, მასში გან-

ავტომობილით ავტომობილის შექმნამ ადამიანი არ დააკმაყოფილა. ახლა მას მოუნდა, აეწყო ყველაზე სწრაფი, ყველაზე ძლიერი, ყველაზე ფართო, ყველაზე გრძელი და ა.შ. ავტომობილი. ერთი სიტყვით, მთავარი იყო, ავტომობილის წინ სიტყვა „ყველაზე“ ყოფილიყო ნახსენები...

მაშ, ასე: ყველაზე გრძელი ავტომობილი ოცდაექვსობრბლიანია და 30მ (!) სიგრძისაა. აწყობილია ჯეი ორბერგის მიერ. ამ ლიმუზინში აუზი, ლუქსი-საძინებელი, სამზარეულო და კაბინეტია მოწყობილი. მას, ძირითადად, ფილმებში გადაღებისათვის იყენებენ.

ყველაზე მძლავრი სერიული ავტომობილია „ფერარი — F40“, მისი ძრავი 470 ცხენის ძალას წარმოშობს. გამოშვებულია 170 ცალი;

ყველაზე მძიმე სერიული ავტომობილია საბჭოთა ლიმუზინი „ზილი“. იგი 3,3 ტონას იწონის. სპეცდაკვეთით დამზადებული გორბაჩოვის „საძინებელი“ „ზილი-ლიმუზინი“ 6,6 ტონას იწონიდა.

ყველაზე სწრაფი სერიული წარმოების ავტომობილია „ლამბორჯინი“ DIABLO. მის „კაპოტკეშ“ 12 ცილინდრიანი, ტიტანური ძალის ძრავი გუგუხებს და 202 მილს ავიტარებს საათში.

თავსებული სანავიგაციო სისტემა ისევ თანამგზავრის საშუალებით თქვენს მდებარეობას მთელი დედამიწის მასშტაბით სულ 3-6 კმ-ის ცდომილებით დაგიდგინთ; ხოლო თუ იმ ქვეყნის გზები, სადაც იმყოფებით, დისკეტზეა გადატანილი, ამ მდებარეობას უზუსტესად გადაგიტანთ კონკრეტულ გზაზე, ქუჩაზე და გიჩვენებთ თქვენი შესაძლო მარშრუტების ვარიანტებს. ერთი სიტყვით, ასეთი მანქანით მართლა არ დაიკარგებით!

„კვირის პალიზის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით შეგიძლიათ მოგვმართოთ თქვენთვის საინტერესო საკითხებზე, სპეციალურად ამისთვის უახლოეს ნომრებში „ავტოსალონი“ გამოყოფილი იქნება რუბრიკა „ავტოსაგზაო საკითხებზე“.

გვერდი მოამზადა დაჩი გრძელიშვილმა

აქტიური ელენერგის ტარიფთან დაკავშირებით

როგორც ჩანს, ელექტროენერგიის ახალი ტარიფი (9,8 თეთრი), რომელიც პირველი სექტემბრიდან შევიდა ძალაში, ეჭვს იწვევს ანტიმონოპოლიური სამსახურის მომხმარებელთა უფლებების დაცვის სამმართველოში. ეს უკანასკნელი დიდი ხანია ენერგეტიკის მარეგულირებელი კომისიისგან დაწესებული ტარიფის ზუსტი ეკონომიკური გაანგარიშების დასაბუთებას ითხოვდა. აღნიშნული დოკუმენტი ანტიმონოპოლიურ სამსახურს დღემდე არ მიუღია.

საერთოდ, ელენერგიაზე გადასახადის განსაზღვრა ენერგეტიკის მარეგულირებელი კომისიის პრეროგატივაა. ზაფხულში, ეი-ი-ეს თელასსა და მარეგულირებელ კომისიას შორის დაპირისპირება კინალამ ლონდონის საარბიტრაჟო სასამართლოს გასარჩევი გახდა. დავის მიზეზი ის იყო, რომ თელასი ელენერგიის

ტარიფში თავისი წილის გაზრდას მოითხოვდა ისე, რომ მთლიანი ტარიფი შესაძლებელი იქნებოდა არ გაზრდილიყო (ამის უფლებას მას საქართველოსთან დადებული ხელშეკრულებაც აძლევს, სადაც საქართველოს ინტერესები მაინცდამაინც სახარბიელოდ არ არის წარმოდგენილი). მაშინდელი დავა ლონდონის საარბიტრაჟო სასამართლოს ასცდა, მაგრამ ახლა მარეგულირებელი კომისიას ანტიმონოპოლიური სამსახური უჩივის და დიდი ხნის ნალოდინებ დოკუმენტაციას, რომელმაც ტარიფის მიზანშეწონილობა უნდა დასაბუთოს, სასამართლოზე დაელოდებინა.

დასასრულს შეიძლება ითქვას, რომ ისეთი ფართო მოხერხებულის პროდუქტია, როგორიც ელექტროენერგიაა, ტარიფის ზრდა საკმაოდ მწვავედ აისახება სოციალურად ისედაც გაუბედურებულ ჩვენს მოსახლეობაზე.

მოქალაქეთა ყავშიხის ახალი ინიციატივა

მოსახლეობის გულის მოსაგებ ინიციატივითა კასკადს არ იშურებს მოქალაქეთა ყავშირი ამ ბოლო დროს — ავტომატურად ტექნოლოგიურების გადასახადის შემცირების თაოსნობის შემდეგ, ჯერი პირადობის მოწოდებისა და პასპორტების სახელმწიფო ბაჟის 2-ჯერ შემცირებაზე მიდგა.

პირადობის მოწოდებისა და სარეგისტრაციო ბარათის აღება დღეს 2,5 ლარი ღირს, პასპორტისა — 35 ლარი, ნებაყოფლობითი დაზღვევისთვის კი 20 ლარია გადასახდელი. 2001 წლის ბოლოს საბჭოთა პასპორტის საბოლოოდ უმთავრდება მოქმედების ვადა. ახალი პირადობის მოწოდება კი, 1994 წლიდან მოყოლებული დღემდე, საქართველოს მოსახლეობის 40%-ს აქვს მხოლოდ ადგილი. პარლამენტში წარდგენილი ახალი კანონპროექტი, პირადობის მოწოდებისა და პასპორტის გაცემის წესის გამარტივებას და ერთიანი საბაზის-საინფორმაციო სისტემის შემოღებას

ბას გულისხმობს, რასაც თან დაერთო მოქალაქეთა ფრაქციის ინიციატივა პირადობის მოწოდების უფასოდ გაცემისა და პასპორტის 2-ჯერ გაიფასვების შესახებ. აღნიშნული კანონპროექტი გაცემის ვადების შემცირებასაც ითვალისწინებს. ძველი კანონით ვადა 10 დღე იყო, ახალი სისტემის დანერგვიდან კი 3-5 დღემდე შემცირდება.

ამ ინიციატივით „მოქალაქეებმა“ კიდევ ერთხელ ჩააყენეს ფინანსთა სამინისტრო არასახარბიელო მდგომარეობაში, რადგან მოწოდების უფასოდ გაცემის შემთხვევაში, ფინანსთა სამინისტროს, ერთი წლის ბიუჯეტში, საშუალოდ, 300.000 ლარის გათვალისწინება მოუწევს. აქედან გამომდინარე, ფინანსთა სამინისტრო არათუ თანხმდება პასპორტების გაიფასვებას, არამედ საკომპენსაციოდ შეიძლება მისი ფასის 37 ლარამდე გაზრდაც მოითხოვოს.

მამუკა გიორგაძე

კითხვა-პასუხი

გთხოვთ მიბასუხოთ, როგორც პოლიტიკური რეპრესიების მსხვერპლის მემკვიდრეს, მომეცემა თუ არა 1993 წელს დანიშნული პენსია სამუშაო ადგილზე გამოწვევით ხელფასთან ერთად?

ვასტანგ რამიშვილი

მუშაობის პერიოდში ხელფასთან ერთად პენსიის მიღება ვრცელდება მხოლოდ ომის ინვალიდებზე, მონაწილეებზე, მათთან გათანაბრებულებსა და რეპრესირებულებზე. დღევანდელი კანონით, რეპრესირებულის შვილი იმ შემთხვევაში მიიღებს პენსიას ხელფასთან ერთად, თუ ის გადასახლებაში ახლდა მშობელს და სასამართლოს გადაწყვეტილებით დანიშნული პქონდა 45 ლარის ოდენობის პენსია.

ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო

ჩვენს სადარბაზოში „ეი-ი-ეს“ თელასმა გადაჭრა ლიფტების ძველი ელექტროგაყვანილობა. რა პირობებია საჭირო ლიფტის კვლავ ამუშავე-ბისათვის?

თეა ბაგრატიონი, გლდანის I მ/რ

ახალი მრიცხველების დამონტაჟებისას თელასი მანამ ვერ ჩართავს ლიფტს, სანამ მოზინადრენი არ წარმოადგენენ თბილისიდან მოტანილ მოწოდებას, სადაც აღნიშნული იქნება, რომ ლიფტი ტექნიკურად გამართულია და მოსახლეობის სიცოცხლისათვის საფრთხეს არ წარმოადგენს. ამასთან, დადგენილია, რომ ლიფტი დღე-ღამეში დაახლოებით სამი საათის განმავლობაში მუშაობს, და, თუ ჩავთვლით, რომ მესამე სართულიც ლიფტის მომხმარებელია, მ სართულიანი სახლისთვის ლიფტის თანხა დაახლოებით თვეში 36 ლარია, რაც განაწილდება მოზინადრეებზე.

დ. კუჭაიძე, მერიის ენერგეტიკის სამსახურის მთავარი სპეციალისტი

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა	
7 ოქტომბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ	
უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსი:	
აშშ დოლარი	1,9700
გერმანული მარკა	0,8764
ინგლ. გირვანქა სტერლინგი	2.8474
ევრო	1,7141
რუსული რუბლი	0,0708
თურქული ლირა (10.000)	0,0294

თაილისი სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია
ახსავას მიწაპას

ანიმაციური კინოს
მხატვარ-ანიმატორ-რეჟისორთა
მაგისტრატურაში

და მხატვარ-ანტიმატორთა კურსებზე

*სწავლა უფასოა.
*განცხადებების მიღების
ბოლო ვადაა 16.10.2000წ.

92-01-64; (899)551683; (899)102460; ელ. ფოსტა: Animation@artsacademy.edu.ge

ფირმების
რეპრეზენტაცია

თარგმან და გაყიდვა

სწრაფად. იაფად

თაიისუფლის მოვანი 7.
ცაპაშირის შერვა. VI სართ.
ოთ. 639

☎ 99-02-80; 899-53-91-91

„პირის პალიზის“ ჩელაქმნიას

— ერთ რუსულ გაზეთში წავიკითხე, რა საათები უკეთიათ ხელზე იქაურ თანამდებობის პირებს. ალბათ, ჩვენებიც არ დადიან 10 ლარაიანი კვარცის საათებით. იქნებ თქვენი გაზეთის მეშვეობით ცნობისმოყვარეობა დამიკმაყოფილოთ და გამაგებინოთ, ვთქვათ, რომელ საათს ხმარობს ჩვენი პრეზიდენტი?

პატივისცემით იამზე სანაია

ჩემი წაათი შენსა ღვობს...

წლების წინ საქართველოში სახელმწიფო მეთაურის ამბულანსი დაბრუნებულ ედუარდ შევარდნაძეს საათთან დაკავშირებით კურიოზი შემთხვა. სტუდენტებთან შეხვედრისას უნივერსიტეტის აუდიტორიის კათედრაზე სიტყვის სათქმელად ასულს საათი მოჰპარეს. მოგვიანებით კი გაირკვა, რომ კათედრაზე ასულ შევარდნაძეს, ჩვეულებისამებრ, საათი მაჯიდან მოუსხნია და კათედრაზე დარჩენია. არაფრით გამორჩეული „ორი-ნტი“ იმავე დღეს ჩააბარეს პატრონს. „მინდა ჩემს საყვარელ უნივერსიტეტს ბოდიში მოვუხადო. ჩემთვის საათის მოპარვას იქ არავინ იკადრებდა“, — თქვა მაშინ ჯერ კიდევ სახელმწიფოს მეთაურმა. ახლა უკვე საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე, რომელიც თურმე დროს უფრთხილდება და არ კარგავს, არცთუ ისე პრესტიჟულ, მაგრამ გამძლე და მუშა „ორი-ნტი“ მაჯიდან არასოდეს იშორებს.

ედუარდ შევარდნაძის მსგავსად, საათს მუდამ თან ატარებს აჭარის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ასლან აბაშიძეც. ოღონდაც დროის რაციონალურად განაწილებას ის შეეცადრიული „როლექსის“ ძვირად ღირებული საათით ცდილობს. ამ საათის ზუსტ ფასზე ვერაფერს გეტყვით, ისე კი „როლექსი“ მსოფლიოში უძვირფასესი საათების მწარმოებელი ფირმაა. ამ ფირმის საათების ფასი 2 ათასი ამერიკული დოლარიდან იწყება და ასეულობით ათასს აღწევს.

სახელმწიფო მინისტრი გია არსენიშვილი თურმე დღემდე იმ იაპონური წარმოების „სეიკოსი“ სარგებლობს, რომელიც კახეთის გუბერნატორად ყოფნისას მისი ერთგული მეგობარი იყო. სამაგიეროდ, მის მოადგილეყოფილს, აშკამად ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრს ვანო ჩხარტიშვილს საა-

თის ტარება მაინცდამაინც არ ჰყვარება, მაგრამ სამი დარგის მინისტრის სავარძელთან დაკავშირებული საქმიანობა მისგან დიდ დროს ითხოვს და „ვოტჩის“ დროის მრიცხველის ტარებას აიძულებს.

სასამართლო რეფორმის „მამა“ მიხეილ სააკაშვილი, დროს თურმე არაად აგდებს და არაპუნქტუალობითაც გამოირჩევა, თუმცა საათს მაინც ატარებს, ხშირად იცვლის კიდევ. ოღონდ რეფორმის „დირიჟორის“ ეს მრავალფეროვნება სულაც არ გამოიხატება პრესტიჟული საათების ხმარებაში. მის მაჯაზე სხვადასხვა დროს ხან „ორიენტის“, ხან „ომეგას“ და ხან „სეიკოს“ დაბალფასიან საათებსაც იხილავთ.

სულ ბოლოს კი მიხეილ სააკაშვილი უცხოეთში 5 დოლარად წაყიდა „მაკდონალდის“ სასაცილო საათითაც ამყარდა თურმე.

თბილისის პოლიციის შვეი სოსო ალაიძეც სწორებას „კასიო-ჯიშოკზე“ აკეთებს — ფაქტობრივად, კომპიუტერულ მექანიზმზე აწყობილ მრიცხველზე, რომელსაც თურმე „ტყვიაც არ ეკარება“.

გენერალური პროკურორი ჯამლეთ ბაბილაშვილი კი დროს „ომეგას“ საათზე ამომებს. თურმე დროის ეს მრიცხველი მას წლების მანძილზე ერთგულ მეგობრობას უწევს და ამიტომაც მაჯიდან არ იშორებს.

გადმუშტატებული ბიზნესმენის დავით გამყრელიძის გარდერობს, ცნობილი მოდელიერების პროდუქციის გარდა, „როლექსის“ საათი შეადგენს. ზუსტად ვერ გეტყვით, მაგრამ თუ მის მეგობრებს ვერწმუნებით, ამ სიაშიც მათი 57 ათასი მარკა გადაიხადა.

გთხოვთ მიბასუხოთ, როგორც პოლიტიკური რეპრესიების მსხვერპლის მემკვიდრეს, მომეცემა თუ არა 1993 წელს დანიშნული პენსია სამუშაო ადგილზე გამოწვევით ხელფასთან ერთად?

ვასტანგ რამიშვილი

მუშაობის პერიოდში ხელფასთან ერთად პენსიის მიღება ვრცელდება მხოლოდ ომის ინვალიდებზე, მონაწილეებზე, მათთან გათანაბრებულებსა და რეპრესირებულებზე. დღევანდელი კანონით, რეპრესირებულის შვილი იმ შემთხვევაში მიიღებს პენსიას ხელფასთან ერთად, თუ ის გადასახლებაში ახლდა მშობელს და სასამართლოს გადაწყვეტილებით დანიშნული პქონდა 45 ლარის ოდენობის პენსია.

ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო

ჩვენს სადარბაზოში „ეი-ი-ეს“ თელასმა გადაჭრა ლიფტების ძველი ელექტროგაყვანილობა. რა პირობებია საჭირო ლიფტის კვლავ ამუშავე-ბისათვის?

თეა ბაგრატიონი, გლდანის I მ/რ

ახალი მრიცხველების დამონტაჟებისას თელასი მანამ ვერ ჩართავს ლიფტს, სანამ მოზინადრენი არ წარმოადგენენ თბილისიდან მოტანილ მოწოდებას, სადაც აღნიშნული იქნება, რომ ლიფტი ტექნიკურად გამართულია და მოსახლეობის სიცოცხლისათვის საფრთხეს არ წარმოადგენს. ამასთან, დადგენილია, რომ ლიფტი დღე-ღამეში დაახლოებით სამი საათის განმავლობაში მუშაობს, და, თუ ჩავთვლით, რომ მესამე სართულიც ლიფტის მომხმარებელია, მ სართულიანი სახლისთვის ლიფტის თანხა დაახლოებით თვეში 36 ლარია, რაც განაწილდება მოზინადრეებზე.

დ. კუჭაიძე, მერიის ენერგეტიკის სამსახურის მთავარი სპეციალისტი

იქნებ განგვიმარტოთ, ვის ეწოდება ფიზიკური და იურიდიული პირი და რა უფლება-მოვალეობა აკისრია თითოეულს?

თქვენი გაზეთის მკითხველი

ფიზიკურ პირად ითვლება უშუალოდ მოქალაქე, რომელსაც შეუძლია განიოს არაეკონომიკური სამუშაო და ინდივიდუალური მენარმეები, ვინც სასამართლოში არიან რეგისტრირებულნი. ფიზიკური პირის სამოქალაქო უფლება-მოვალეობა წარმოიშობა მისი დაბადების დროიდან. იურიდიულ პირად კი ითვლება შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება, საექციო, კომანდირთური, სოლიდარული პასუხისმგებლობის საზოგადოებები და კოოპერატივი. იურიდიული პირი არის განსაზღვრული მიზნის მისაღწევად შექმნილი საკუთარი ქონების მქონე ორგანიზაცია.

საგადასახადო ინსპექცია

აუცილებელია თუ არა, რომ შვილის სისხლის ჯგუფი ემთხვეოდეს მამის ან დედის სისხლის ჯგუფს?

გიორგი, თამუნა სანაძეები, თბილისი

შვილის სისხლის ჯგუფი შეიძლება ემთხვეოდეს მამის ან დედის სისხლის ჯგუფებს, მაგრამ, ამავდროულად, შესაძლოა არც ემთხვეოდეს მშობლების სისხლის ჯგუფს და სულაც რომელიმე წინაპრის სისხლის ჯგუფის მსგავსი იყოს.

გ. იოსავა, მუხაძის სახელობის სისხლის გადასხმის ინსტიტუტი

მაქვს ოროთახიანი არაპრივატიზებული ბინა, სადაც რძალი (შვილის მეუღლე) ჩაენერა სასამართლოს განაჩენით არა ფართით სარგებლობის, არამედ — ფართის უფლებით. რამდენად სწორია სასამართლოს გადაწყვეტილება და ფართის რა ნაწილი ეკუთვნის ბავშვთან ერთად?

ერ. მთიბელაშვილი

თქვენ შეგიძლიათ მოითხოვოთ სასამართლოში, რომ რძალს ბავშვთან ერთად დაუდგინოს ნილადობრივი საკუთრების თანხის ოდენობა, რომლის გადახდის შემდეგაც რძალი თქვენს სახლში ცხოვრების ნაცვლად სხვაგან იყიდოს ბინა. საერთოდ, მშობლის ქონება გარდაცვალების შემდეგ გადადის რიგის მემკვიდრეზე — შვილზე, რომელსაც სავალდებულო წილი ყველა შემთხვევაში ეკუთვნის, მის რაოდენობას კი სასამართლო დაადგენს.

ნოტარიუსი

როგორც ვიცით, შიდა სისხლით გადადის. ხომ შეიძლება კოლოს ნაკენმაღ დაგვანიფიციროს ამ დაავადებით?

კილაძე

მართალია, შიდასის ვირუსი სისხლით გადადის, მაგრამ კოლოს და სხვადასხვა მწერის ნაკენით არ ხდება დაინფიცირება, რადგან შიდასის ვირუსი კოლოს ხორთუმიზე ისეთი უმნიშვნელო რაოდენობით ხვდება, რომ ადამიანზე კბენისას იგი სისხლძარღვებამდე თუ კაპილარამდე ვერ მიაღწევს. აქედან გამომდინარე, მხოლოდ სისხლით შეჭრილი ვირუსითა სახიფათო.

შიდასისა და კლინიკური იმუნოლოგიის ცენტრი

Jeep

CHRYSLER

DODGE EAGLE Jeep PLYMOUTH

✓ მაღალკვალიფიციური ავტოსერვისი;

✓ ახალი და ნახშირი ავტომობილები;

✓ პოლირება ამერიკული მეთოდით;

✓ კომპიუტერული დიაგნოსტიკა;

✓ ხელსაყრელი ფასები.

მის: მტკვრის მარცხენა სანაპირო, ღიშუბი, გუდაშთის ქ. და სანაპიროს გალაკვეთაშვი.

☎ 34-16-50; 899-51-30-49

მედიკალური

ქრონიკულ პროსტატიტის

— ექსპრეს-დიაგნოსტიკა 15-20 წუთში;

— ექსპრეს-დიაგნოსტიკა თანამედროვე იაბი-ნური აპარატურით;

— კომპლექსური მკურნალობა დღე-სათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით და აპარატურით, მათ შორის, პროფ. გუსკოვის მეთოდით, რომელსაც ევროპურადიხთ ახალგაზრდა არ აქვს.

მედიკინათა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (საბურ-ტის სახლის უკან) 10-14 სთ.

იუგოსლავიას ახალი პრეზიდენტი ჰყავს

სერბეთში ბოლო დღეებში მომხდარი ამბები არ ჩამოდის მსოფლიო პრესის ფურცლებიდან. საპრეზიდენტო არჩევნებში გამარჯვებული ვოისლავ კოშტუნიცა პრეზიდენტად პირველმა სერბეთის მართლმადიდებელმა ეკლესიამ ცნო. სერბეთის ოპოზიციის ლიდერმა — კოშტუნიცამ ბელგრადის მთავარ მოედანზე შეკრებებს აცნობა, რომ იგი დაუყოვნებლივ იწყებს ქვეყნის პრეზიდენტის მოვალეობის შესრულებას და მათ მშვიდობისკენ მოუწოდა. სატელევიზიო გამოსვლაში განაცხადა, რომ ესაუბრა იუგოსლავიის შინაგანი ჯარების სარდალს, რომელიც დაპირდა, რომ „დაემორჩილება“ ახალ ხელისუფლებას. ახალმა პრეზიდენტმა ისიც თქვა, რომ პერსონალურად შეხვდა სლობოდან მილოშევიჩს, მაგრამ საუბრის დეტალები არ დაუზუსტებია. სატელევიზიო ინტერვიუს ბოლოს კოშტუნიცამ თავისი ხალხი დაამშვიდა — „იყავით მშვიდად, იუგოსლავიის ჯარი ნამდვილად ჩვენი ჯარია“. თავის მგზნებარე სიტყვაში კოშტუნიცამ იმედი გამოთქვა, რომ უახლოეს მომავალში იუგოსლავია ევროკავ-

CNN-ით გამოსვლის დროს განაცხადა, რომ პუტინის მილოცვას დიდი მნიშვნელობა აქვს და ამერიკას ამის იმედი ჰქონდა. საფრანგეთის პრეზიდენტმა ვ. კოშტუნიცა ევროპის 15 ქვეყნის ლიდერთა სამიტზე მიიწვია. ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი ტონი ბლერის თქმით, მილოშევიჩის ერა, როგორც იქნა, დასრულდა და მსოფლიომ, პირველ რიგში კი სერბეთმა, შევებით ამოისუნთქა.

მოულოდნელად ეწვია პუტინის მიერ გაგზავნილი იგორ ივანოვი, რომელმაც კრემლის ერთგულ მილოშევიჩს ურჩია მშვიდობიანად დაეთმო პოსტი.

ი. ივანოვი ვოისლავ კოშტუნიცასაც შეხვდა და რუსეთის პრეზიდენტის მილოცვა გადასცა.

აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა მადლენ ოლბრაითმა CNN-ით გამოსვლის დროს განაცხადა, რომ პუტინის მილოცვას დიდი მნიშვნელობა აქვს და ამერიკას ამის იმედი ჰქონდა.

საფრანგეთის პრეზიდენტმა ვ. კოშტუნიცა ევროპის 15 ქვეყნის ლიდერთა სამიტზე მიიწვია. ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი ტონი ბლერის თქმით, მილოშევიჩის ერა, როგორც იქნა, დასრულდა და მსოფლიომ, პირველ რიგში კი სერბეთმა, შევებით ამოისუნთქა.

სი-ენ-ენ-ი

კონსერვატორები კონსერვატორების წინააღმდეგ

ქალაქ ბორნმუთში ჩატარდა დიდი ბრიტანეთის კონსერვატიული პარტიის წინასაარჩევნო ყრილობა. ოპოზიციური პარტია დღეს აღმავლობას განიცდის. საზოგადოებრივი გამოკითხვის თანახმად, მათ ათი წლის მანძილზე პირველად გაუსწრეს თავის მთავარ ოპონენტებს, რომლებიც ამჟამად ხელისუფლებაში იმყოფებიან — ლეიბორისტებს, პრემიერ ტონი ბლერის მეთაურობით. თორის ლიდერი უილიამ ჰეიგი სერიოზულად აპირებს ბრიტანეთის მინისტრთა კაბინეტს ჩაუდგეს სათავეში გაზაფხულზე, საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ. ოპოზიციას სასიარულო პერსპექტივა კი აქვს, მაგრამ კონსერვატორებს ახალი პრობლემები გაუჩნდათ, — თორის ლიდერის, უილიამ ჰეიგის წინააღმდეგ გამოცემულ თავად კონსერვატიული პარტიის ცნობილი წევრები. ყრილობის პირველსავე დღეებში კულუარებში გამოჩნდნენ თემთა პალატის დეპუტატები: ექს-პრემიერი — ჯონ მეიჯორი, ყოფილი ფინანსთა მინისტრი კენეტ კლარკი და სხვები. ისინი მხარს

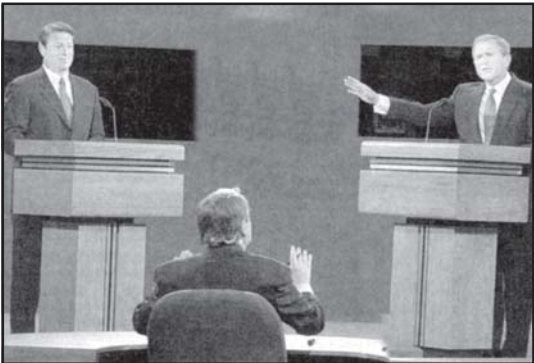
უჭერენ ევროპის ინტეგრაციას, ერთიან ევროპულ უტას და ყოველგვარი რასიზმისა და ქსენოფობიის წინააღმდეგ არიან. უილიამ ჰეიგს სძულს ევროკავშირი და ევროპის მიმართ ნეოლიბერალურ ტენდენციებზე მიდგომას ქადაგებს. ჰეიგი ჩაუდგა რა სათავეში კონსერვატორებს, თავისი მოთმინებითა და თავშეკავებით განთქმული კონსერვატიული პარტია უილდურეს მემარჯვენე ორგანიზაციად აქცია. „დიდი ხანია ვითმენთ ამ უმსგავსოებას, მაგრამ დღეს, როდესაც რეიტინგებში ჰეიგი ლიდერობს და შეიძლება დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრიც გახდეს, უნდა გადავარჩინოთ ქვეყანა უგუნური ხელმძღვანელისაგან“, — აცხადებს ყოფილი ვიცე-პრემიერი (კონსერვატორი) მაიკლ ჰეილბრანი. ჰეიგის პოზიციას ევროპულ უტის მიმართ „გიჟური“ უნდა და ფინანსთა ექსპრინისტრმა. ასე რომ, მთავარი მოწინააღმდეგეები ლეიბორისტები და ტონი ბლერი კი არა, თავისივე კონსერვატორები აღმოჩნდნენ.

კომერსანტი №185

ამერიკაში პრაიმ-თაიმის დრო დადება...

აშშ-ში საარჩევნო კამპანია გადამწყვეტ სტადიაშია. გაიმართა ტელედებატები პრეზიდენტობის მთავარ პრეტენდენტებს — ვიცე-პრეზიდენტ ალ გორსა და ტეხასის გუბერნატორ — ჯორჯ ბუშს შორის. როგორც უკანასკნელი გამოკითხვის შედეგად გაირკვა, ორივე კანდიდატი პრაქტიკულად თანაბრად მიდის და ყველაფერი დამოკიდებული იმაზე, თუ როგორ შთაბეჭდილებას დატოვებენ ამომრჩევლებზე დებატების მსვლელობაში.

აშშ-ში პრეზიდენტის სავარძლისათვის ტელედებატები 1960 წლიდან დაიწყო. მაშინ საზოგადოების წინაშე პირდაპირ ეთერში წარდგნენ ჯონ კენედი და რიჩარდ ნიქსონი. საზოგადოებრივი აზრის თანახმად, უპირატესობა მიანიჭეს ახალგაზრდა, ფოტოგენურ ჯონ კენედის. ამჟამინდელი კამპანია იმით გამოირჩევა, რომ უკანასკნელი 40 წლის მანძილზე საარჩევნო კამპანიის ფინალი არასოდეს ყოფილა ასეთი გამოუცნობი. დებატების დაწყებამდე დამკვირვებელთა უმრავლესობა გორს აძლევდა უპირატესობას, რადგან მას მეტი გამოცდილება ჰქონდა საარჩევნო კამპანიების ჩატარებაში. — მან თავისი ძალები 1992 წელს

და 1996 წელს მოსინჯა, როცა იყრიდა კენჭს ბილ კლინტონის გუნდში და რაც მთავარია, ფოტოგენურია. მაგრამ ბუშსაც, მიუხედავად ენაბრტყელობისა, არასოდეს წაუგია საჯარო დებატები — 1994 წელს ტრიუმფალური გამარჯვება მოიპოვა ტეხასის შტატის გუბერნატორის არჩევნებში და ამჟამინდელ კამპანიაში რესპუბლიკური პარტიის ყველა კონკურენტი უკან ჩამოიჭრა.

სეგოდნია №223

ვიდეოსკანდალი ზრანგულად

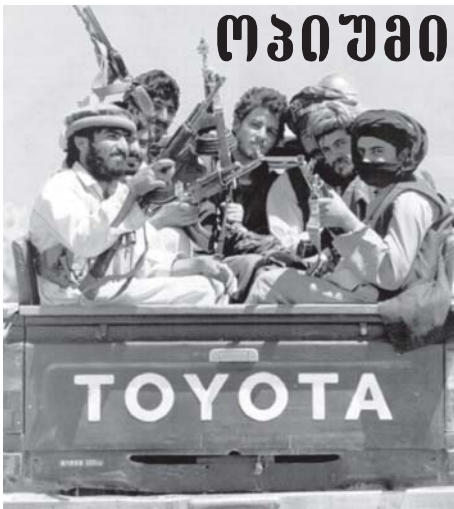
კლოდ მერის ფულსაც დაპირდა, მაგრამ აღარ მისცა.

საფიქრებელი იყო, რომ ფინანსისტის აღიარება საკმარისი იქნებოდა, რათა მემარჯვენეებს მომავალ არჩევნებზე გამარჯვების იმედი აღარ ჰქონოდათ, მაგრამ პრეზიდენტობაზე მეოცნებე საფრანგეთის პრემიერი, სოციალისტი ლიონელ ჟოსპენი, ნაადრევად ზეიმობდა. გაირკვა, რომ სოციალისტებმა ჩანანერი უკანონო გზით მოიპოვეს — შარშან ვიდეოჩანანერი მაშინდელ ფინანსთა მინისტრის სტროს კანუს გადასცა ვილაც ადვოკატმა, რომელმაც სამაგიეროდ მიიღო საგადასახადო შეღავათები თავისი კლიენტის — ცნობილი კუტიურეს კარლ ლაგერფელდისათვის.

ახლა საფრანგეთის გაზეთები ერთხმად წერენ, — სკანდალი ძალას იკრებს და ყველა მისი მონაწილისათვის ცუდად დამთავრდება. მსგავსი რამ 90-იან წლებს დასაწყისში იტალიაშიც მოხდა და კოროფციამ და სკანდალებმა ქვეყნის მთელი პარტიული სისტემა გაანადგურა.

გლასტი №39

ოპიუმი

ის აღიზანებს ვაშინგტონს, მოსკოვსა და ისლამაბადს, მაგრამ მოლაპარაკება მშვიდობაზე, გაზზე, პერონზე სწორედ მასთან მოუხდება.

უკანასკნელ დღეებში თალიბებმა ზედიზედ დაამარცხეს მოწინააღმდეგეები და ტაჯიკეთის საზღვართან გავიდნენ. თალიბებზე ისევ ალაპარაკდნენ, მაგრამ უკვე არა მარტო როგორც მომავალ საფრთხეზე დსთ-ის ქვეყნების მიმართ, არამედ ანგარიშგასანვე რეალურ პოლიტიკურ ძალაზე, რომელთანაც ურთიერთობა მოუწევთ ავღანეთის მეზობლებს და არა მარტო მათ.

მოძრაობა „თალიბანის“ ლიდერის მოლა მუჰამედ ომარის შესახებ ცოტა რამ არის ცნობილი: იგი ხალხში ამ ჩნდება, არც ქაბულში უცხოვრია როდესმე, ქანდაგარში სახლობს. ყურნალისტებს ფოტოს გადაღებაზე უარს ეუბნება, ისლამი კრძალავს. ინტერვიუს „ურნმუ-

ყველაფერი თავიდან დაიწყო

ისრაელისა და პალესტინის ჯარებს შორის სისხლიანი შეტაკებები კვლავ გრძელდება. ამჟამინდელ შეტაკებებს უფრო სასტიკი და მასობრივი ხასიათი აქვს. მეთვალყურეთა აზრით, ახლო მომავალში ურთიერთშეწოლა თუ არ შეწყდა, სიტუაცია უმართავი გახდება. ისრაელის პრემიერმა ეჰუდ ბარაქმა კაბინეტის სასწრაფო სხდომაზე განკარგულება გასცა, რომ ძალაოვან უწყებათა მეთაურებმა ყველა ღონე იხმარონ გამაფრებელი სიტუაციის დასაშლად.

შეტაკების საბაბად მიიჩნევენ ისრაელის მემარჯვენე ოპოზიციის ლიდერის არიელ შარონის და მისი თანამებრძოლების იერუსალიმში, აღ-აქსას მეჩეთის წინ აქცია-გასეირნებას. სწორედ იმ დღეს გამოაცხადა ისრაელის პრემიერმა თანხმობა იერუსალიმის გაყოფის შესახებ (მათ შორის იუდაიზმის მთავარი სინაგოგის — გოდების კედლისა). ეს „გასეირნება“ გახლდათ იერუსალიმის გაყოფის წინააღმდეგ მიმართული საპროტესტო აქცია. გენერალ შარონის გამოჩენამ (არაბები მას ადანაშაულებენ 1982 წელს ლიბანის ბანაკებში პალესტინელი ლტოლვილების დაღუპვაში) აღაშფოთა პალესტინელები. „მკვლელები“, ისრაელის პოლიციელებს და ჯარისკაცებს ქვებით ჩაქოლვა დაუპირეს.

საპასუხოდ ისრაელის წესრიგის დამცველებმა პალესტინელებს რეზინის ტყვიები დაუშინეს. მეორე დღეს აღ-აქსას მეჩეთიდან გამოსულმა პალესტინელებმა გოდების კედელთან მოლოცველი იუდეველებს ქვები დააყარეს. არეულობა პალესტინის ავტონომიის მთელ ტერიტორიას მოედო. გაჩაღდა სისხლისმღვრელი შეტაკებები. პალესტინის უშიშროების სამსახურის თანამშრომლები სატაბელო იარაღიდან ესროდნენ ისრაელის სამხედრო მოსამსახურეებს. საბრძოლო მოქმედებებმა თელ-ავივსა და გალილეაში გადაინაცვლა. ისრაელელებმა დაბომბეს ქალაქ რაფაჰში პალესტინის უშიშროების სამსახურის შტაბბინა. სარწმუნო მონაცემებით, დაღუპულია დაახლოებით 40 პალესტინელი, ათასზე მეტი დაიჭრა. ბილ კლინტონი ტელეფონით ესაუბრა ორივე მხარის ლიდერებს და ცდილობს შეაჩეროს სისხლისღვრა, რაც პრაქტიკულად შეუ-

ომარისათვის

ნოებს“ მხოლოდ ფაქსით და ინტერნეტით აძლევს.

მასზე დანამდვილებით მხოლოდ ის არის ცნობილი, რომ 40 წლისაა, ჰყავს 4 ცოლი. თავის დროზე საბჭოთა ჯართან ბრძოლაში მარჯვენა თვალი დაკარგა. „მოლას“ წოდება პეშავარის მახლობლად ცნობილ მედრესეში მიიღო. თალიბთა დიდი წარმატების მიზეზი მარტივია — ეს მოძრაობა მაშინ წარმოიშვა, როცა რაბანის მთავრობა ერთმანეთთან მეტრძოლ ეროვნულ ფრაქციებად დაიშალა. ხელისუფლება ბოევეკების ხელში მოექცა, ისინი ძარცვავდნენ, ჟლეტდნენ ხალხს. მოსახლეობამ მხარი დაუჭირა თალიბებს, რადგან ეგონა, რომ ისინი დაამშვიდებდნენ ქვეყანას. ამჟამად თალიბები აკონტროლებენ ავღანეთის ტერიტორიის 95%-ს.

მსოფლიო საზოგადოებრიობა იძულებულია „თალიბანი“ ავღანეთის კანონიერ ხელისუფლებად ცნოს არა მარტო იმიტომ, რომ ისინი თითქმის მთელ ქვეყანას აკონტროლებენ, არამედ იმიტომაც, რომ ავღანეთი დიდი ხანია პლანეტის ერთ-ერთ ნარკოცენტრად იქცა. საბაჟოთა მსოფლიო ორგანიზაციის გენერალური მდივანი მიშელ დანე აცხადებს, — ოპიუმის 80%, რომლისგანაც შემდეგ პეროინს ამზადებენ, ავღანეთიდან შემოდის.

თალიბთა რეჟიმმა, რომელმაც თავისი საქმიანობა ოპიუმის ყაყაჩოს პლანტაციების განადგურებით დაიწყო, პოლიტიკა შეცვალა და ახლა ნარკოტიკების მწარმოებლებს მხოლოდ მცირე გადასახადს აკისრებს.

მოლა ომარმა მსოფლიო საზოგადოებრიობას შესთავაზა — თუ გავლიარებთ, ოპიუმის ყაყაჩოს პლანტაციებს გაგაზადგურებთ. ეს საქმიანი წინადადება, მსოფლიოს მისი განხილვა მოუწევს.

იტოგი №39

ქლევლია. ის-

რაელის დამკვირვებლების აზრით, არაფატი დიდი ხანია ეძებდა საბაბს რათა თავისი საბრძოლო განწყობა ეჩვენებინა არაბულ სამყაროსთვის და მოხარული დარჩა, რომ გენერალმა შარონმა ამის შესაძლებლობა მისცა. პალესტინელები დაღუპულებს ასაფლავებენ და ყოველი დაკრძალვა ახალ სისხლიან შეტაკებაში გადადის. „თუ ისრაელელებს ნამდვილად სურთ ცეცხლის შეწყვეტა, პირველი ნაბიჯი მათ უნდა გადადგან. უკვე ათი წელია მიმდინარეობს მოლაპარაკებები, კიდევ 100 წელიწადს ხომ არ გავაგრძელებთ?“ — აცხადებს პალესტინის ელჩი რუსეთში.

ისრაელის ელჩი რუსეთში — ნათან მერონი

„სამწუხაროა, რომ ყველაფერი მაშინ მოხდა, როცა დაიწყო შეთანხმება. ეს კვირა გადამწყვეტი უნდა ყოფილიყო. ახლა კი, სისხლის ღვრის ფონზე რომელ შეთანხმებებზეა ლაპარაკი?“ — ამბობს ისრაელის ელჩი რუსეთში ნათან მერონი.

ოთხშაბათს აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა მადლენ ოლბრაითმა პარიზში ერთმანეთს შეხვედრა მოწინააღმდეგე მხარეების ლიდერები — ბარაქი და არაფატი. მოლაპარაკება დაძაბულ სიტუაციაში მიმდინარეობდა. სარწმუნო წყაროების თანახმად, ახლო მომავალში ლიდერები კვლავ შეხვედებიან ერთმანეთს ეგვიპტეში. ეგვიპტის პრეზიდენტი ხოსნი მუბარაქი მოლაპარაკების დასაწყისს დაესწრება, შემდეგ კი მათ „ერთი ერთზე“ დატოვებს. სამწუხაროდ, შეტაკებები გრძელდება და მსხვერპლთა რიცხვი მატულობს.

კომერსანტი №184

პრესა და მისი მტრები

წლის დასაწყისში ნიუ-იორკის ჟურნალისტთა უფლებების დაცვის კომიტეტმა ანგოლის პრეზიდენტი, ხოსე ედუარდო დოს სანტოსი, პრესის „ათი უდიდესი მტრის“ სიაში მიაკუთვნა. ქვეყნის მთავრობამ კომიტეტის წევრები ანგოლაში მიიწვია, რათა საშუალება მიეცა მათთვის, თავად დარწმუნებულიყვნენ ამ შეფასების სიმცდარეში. ნიუ-იორკელი ექსპერტები რამდენიმე თვეში ეწვევიან აფრიკას. მანამდე კი ქვეყანაში ორთვიანი საზოგადოებრივი დებატები მიმდინარეობს. მოსახლეობის ის ნაწილი, რომელიც უკმაყოფილოა არსებული ვითარებით და ჯერ კიდევ დაინტერესებულია მისი შეცვლით, საჯაროდ განიხილავს პრესის ახალ კანონპროექტს. ერთი რამ ნათელია, თუ ეს კანონპროექტი ძალაში შევიდა, პრეზიდენტი დოს სანტოსი საუდამო შეინარჩუნებს „საპატიო ადგილს“ პრესის მტერთა ათეულში.

ეკონომისტი

მოკლელ

გაგაგანიში საზეიმოდ აღინიშნა ქვეყნის გაერთიანების 10 წლისთავი. დღესასწაულს ელფერი დაუკარგა იმან, რომ მასში მონაწილეობა არ მიუღია ჰელმუტ კოლს, რომელიც ისტორიაში გერმანიის გამაერთიანებელ კანცლერად შევიდა.

ცნობილი **ზრანგი** განგსტიერი ფრენსის ვანგერბერგი, მეტასხელად „ბელგიელი“, რომელსაც „უკანასკნელ ნათლას“ ეძახდნენ, უცნობმა პირებმა მოკლეს პარიზის ერთ-ერთ ბარში. 54 წლის „ბელგიელმა“ 12 წელი ციხეში გაატარა.

თვეზე მეტია, **ინდოეთში** თითქმის გადაუღებლად წვიმს. ამჯერად სტიქიამ ძლიერ დააზიანა კალკუტა და მისი შემოგარენი. წყალდიდობამ 1040 ადამიანი იმსხვერპლა. დატბორილია სავტომობილო და სარკინიგზო მაგისტრალები.

ვაიოსის ზღვაში ჩაიძირა კიდევ ერთი ტურისტული გემი — „ზევის-3“, კატასტროფამ რამდენიმე ამერიკელი ტურისტი შეწირა.

რამდენიმე რჩევა ფეხებიდან კალსას

ფეხებიდან კალსას უხდებოდა, მაგრამ ამ პერიოდში ჩნდებოდა ზოგიერთი პრობლემა და თუ წინასწარ გეცოდინებათ, როგორ დააღწიოთ თავი ამ პრობლემებს, კარგი გუნება-განწყობილება გარანტირებული გექნება.

ფეხებიდან კალსას უხდებოდა, მაგრამ ამ პერიოდში ჩნდებოდა ზოგიერთი პრობლემა და თუ წინასწარ გეცოდინებათ, როგორ დააღწიოთ თავი ამ პრობლემებს, კარგი გუნება-განწყობილება გარანტირებული გექნება.

ცი. დილაობით სვით გვირგვინის ან კამის ჩაი. ისაუბრეთ საწოლშივე, რათა თავი დაიხლოთ პირიდან ნივთიერებებს. სამი თვის შემდეგ იგრძნობთ სიმსუბუქეს. გირჩევთ, თავი შეიკავოთ მაკიაჟისგან, სახე გაწმენდოთ რბილი გამწმენდით, ექიმის რჩევით რეგულარულად ივარჯიშეთ, ატარეთ ნატურალური ქსოვილის ბიუსტალტერი,

ისე, რომ არ გიჭერდეთ. მეოთხე თვიდან ქალი იცვლება, როგორც შინაგანად, ისე გარეგნულად. წელის ხაზი სწორდება, მუცელი შესამჩნევად ხდება, წონაში იმატებს. გირჩევთ — ბევრი არ ჭამოთ, უარი თქვით საკონდიტრო ნაწარმზე, ტკბილეულზე, ცხიმოვან, შემწვარ და ცხარე, მარილიან საჭმელზე. არ მიიღოთ ბევრი სითხე. ატარეთ უქუსლო ფეხსაცმელი, რათა ხერხემალი მეტი ძალა არ დაეღებ. ფეხებიდან კალსას უხდებოდა, მაგრამ ამ პერიოდში ჩნდებოდა ზოგიერთი პრობლემა და თუ წინასწარ გეცოდინებათ, როგორ დააღწიოთ თავი ამ პრობლემებს, კარგი გუნება-განწყობილება გარანტირებული გექნება.

ცი. დილაობით სვით გვირგვინის ან კამის ჩაი. ისაუბრეთ საწოლშივე, რათა თავი დაიხლოთ პირიდან ნივთიერებებს. სამი თვის შემდეგ იგრძნობთ სიმსუბუქეს. გირჩევთ, თავი შეიკავოთ მაკიაჟისგან, სახე გაწმენდოთ რბილი გამწმენდით, ექიმის რჩევით რეგულარულად ივარჯიშეთ, ატარეთ ნატურალური ქსოვილის ბიუსტალტერი,

მიენდეთ მთვარის კალენდარს

მთვარის დისკო, როგორც მაგნიტი, ისე იზიდავს და უკარგავს სიმშვიდეს ბევრ ადამიანს. „სასწრაფოს“ ექიმები ყოველთვის შიშით ელოდებიან სავსე მთვარის გამოჩენას, რადგან, ამ დროს მნიშვნელოვნად იზრდება როგორც საგზაო-სატრანსპორტო, ისე სხვა უბედური შემთხვევების რიცხვი. სავსე მთვარის დროს ის ადამიანები, რომლებიც საერთოდ მტკიცებულადაა განიცდიან მთვარის ფაზების მონაცვლეობას, ხდებიან უფრო აგრესიულები, მგრძნობიარენი, ცუდად სძი-

ნათ, ტანჯავთ სიზმრები. თავი რომ დაეაღწიოთ ამ უსიამოვნო შეგრძნებებს, ექიმები გვირჩევენ, ძილის წინ ვსვათ ვალერიანის ან კრახანას ნაყენი, სხვადასხვა დამამშვიდებელი ჩაი, თბილი რძე თაფლით ან ბარამბოს ჩაი. ნებისმიერი დაგეგმილი ოპერაცია, მექექის მოცილება, კანის გასუფთავება და ეპილატორი ჩაიტარეთ სავსე მთვარის გადასვლის შემდეგ. სასურველია სავსე მთვარის დროს დაგეგმეთ მხოლოდ სხვადასხვა გამაჯანსაღებელი პროცედურა.

ნათ, ტანჯავთ სიზმრები. თავი რომ დაეაღწიოთ ამ უსიამოვნო შეგრძნებებს, ექიმები გვირჩევენ, ძილის წინ ვსვათ ვალერიანის ან კრახანას ნაყენი, სხვადასხვა დამამშვიდებელი ჩაი, თბილი რძე თაფლით ან ბარამბოს ჩაი. ნებისმიერი დაგეგმილი ოპერაცია, მექექის მოცილება, კანის გასუფთავება და ეპილატორი ჩაიტარეთ სავსე მთვარის გადასვლის შემდეგ. სასურველია სავსე მთვარის დროს დაგეგმეთ მხოლოდ სხვადასხვა გამაჯანსაღებელი პროცედურა.

ხალხური მედიცინა
მაქსიმალური გარანტია!!!

- * „ნერვის ანთება“;
- * რადიკულიტი;
- * ოსტეოქონდროზი;
- * „დისკის ამოვარდნა“
- * სახსრების დაავადებები.

მედიკამენტოზა თერაპია
პირდაპირი დიაგნოზიკა!!!

მის: რამინოვსკი პოლიკლინიკა, სოფ. ლაიბის 87, კაბ. №11
☎ 69-91-92 (კაბ.); 61-02-97

ქიმიკარი
კარდიოლოგი
ბიკ
მაგნეტოთერაპიული

- სეზონალური;
- კონსერვაციული;
- კონსერვაციული;
- კონსერვაციული;

150 გამოკითხული ოჯახიდან, სადაც მედიკამენტოზა ერიდროულად იძინებენ და იღვიძებენ — 94% კმაყოფილია თანაცხოვრებით, მაგრამ იმ ოჯახებში, სადაც „ბუ“ და „ტოროლ“ ცხოვრობს, 30% უკმაყოფილოა

მის: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 83/11, სუ ჯოკ თერაპიის ცენტრი
☎ 31-55-35; 38-67-56; 899-10-71-09

პირდაპირი საპრობოლო ღირებულება
პირდაპირი საპრობოლო ღირებულება

ლაილის ლაზერული ეპილატორი ეს თქვენი სილამაზის და მშვენიერების საუკეთესო გარანტიაა. ასეთი უკონტაქტო (ნემსის გარეშე) ეპილატორი პრაქტიკულად უმტკივნეულოა, ძლიერ სწრაფი და ამასთან, უვნებელია. კანის წინასწარი ტესტირებით.

მოზრდილი, ენდოქრინული, პრინციპული ეპილატორი.
20 წამოგებაზე 10%-იანი ფასდაკლება!
მის ირ. აბაშიძის ქ. №29 ტ 25-18-88; 25-18-90
გერმანიის ნაგებობის უკონტაქტო ეპილატორი „RUBY STAR“

SGS - მსოფლიო სექსოლოგთა ასოციაციის და გერმანიის სექსოლოგთა ფედერაციის წევრი
SGS - თანამედროვე ტექნიკური ბაზა
SGS - მაღალკვალიფიციური ექიმი-სექსოლოგები და ფსიქოლოგები
SGS - განკურნების მაქსიმალური გარანტია
SGS - აბსოლუტური ანონიმურობა

ჩვენი პროფესიონალიზმი თქვენი თვითდაჯერების გარანტიაა!!!

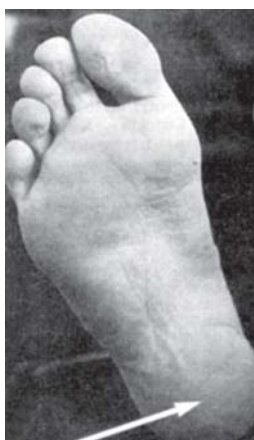
ექიმი-სექსოლოგები, ფსიქოლოგები და ფსიქოთერაპევტები მზად არიან დაგეხმარონ ყველა სახის სექსუალური დარღვევის, ნევროზული სიმპტომების დიაგნოსტიკასა და მკურნალობაში.

1. სექსობრუი აქტის ნატივების გასწავლა ან შეუძლებლობა, მათ შორის: „ბრველი საქორწინო ღამის“ პრობლემები.
2. სექსობრუი აქტის გაზანდობილება ან ნადრევი დაბრუნება.
3. ამპუტაციის ქირურგიული მკურნალობა, ასოს ზომების მომატება.
4. კონფლიქტები ოჯახში და მის გარეთ.
5. დეპრესია, ძილის დარღვევა, აკაიატება და ენერგეტიკული დაქვეითება.
6. კონტაქტის შიში და ურთიერთობის პრობლემები.

ფსიქოლოგიური და სექსოლოგიური სამსახური SGS
თბილისი, თ. ჭავჭავაძის გამზ. №5 (ყოფილი „დეკომბინატი“), მე-2 სართ. კაბ. 21-22-23-24. ტელ: 29-34-39, მიღება 10-19 სთ-მდე

მედიცინა მშრომელ ფეხებს

მთელი ჩვენი სიცოცხლე დაგვატარებენ ფეხები. ამისათვის მათი მადლიერნი უნდა ვიყოთ. საჭიროა მოვუაროთ და ფაქიზად მოვეპყროთ ფეხებს. ჯერ კიდევ უძველესი ჩინელები ტერფებს ადამიანის ორგანიზმის „გეოგრაფიულ“ რუკას უწოდებდნენ. სწორედ აქ არის თავმოყრილი ურიცხვი ნერვული დაზოვლობა. აქ არის მნიშვნელოვანი ენერგეტიკული გზების საბოლოო პუნქტი, რომლებიც

მთელ ორგანიზმთან კავშირს უზრუნველყოფენ. მოვედრეთ მშრომელ ფეხებს. ტერფის რეფლექტორული ზონის მასაჟი შესანიშნავი პროფილაქტიკაა ყველა (ფიზიკური და სულიერი) დაავადებისთვის. დღეს უმრავლესობა პედიკურის გაკეთებას ფეხის მოვლად მიიჩნევს. მაგრამ გვერწმუნეთ, ისინი მეტ ყურადღებას და ზრუნვას იმსახურებენ. კვირაში ორჯერ მაინც გაიკეთეთ ფეხის აბაზანა, რაც ფეხებში სისხლის მიმოქცევას გააუმჯობესებს. ზოგს ფეხები ხშირად უტევდება. ამ შემთხვევაში თბილი (38°) აბაზანები დაგეხმარებათ. ენერგეტიკული გზებით სტიმულირება ტერფის ნაზი და რბილი მასირებით უნდა ხდებოდეს. ძლიერმა ზენოლამ შეიძლება ზიანი მოგაყენოთ. ფეხის „თერაპია“ თავის ტკივილს დაგიაშობთ, დაძაბულობას მოგისნით. დიდი მნიშვნელობა აქვს სრულ მოდუნებას (რამდენიმე ღრმა ჩასუნთქვა-ამოსუნთქვა). თავდაპირველად, დაიწყეთ მარჯვენა ტერფის მასირება. მარჯვენა მხარე გონებასა და ლოგიკაზეა პასუხისმგებელი. მარცხენა კი — ემოციებსა და ყველაფერ ქვეცნობიერზე. ეფექტურია, აგრეთვე, ტერფებით რბილი რეზინის ბურთის თამაში.

ლიზა №39

სიზმარი დიაგნოზი

იჭედებიან. ზოგჯერ სიზმარში ფიგურირებს ტანსაცმელი, რომელიც მხრებში ვინაო აქვთ.

სისხლის მიმოქცევის დარღვევა — სიზმარი ყოველთვის უკავშირდება სხეულის იმ ნაწილს, სადაც დარღვეულია სისხლის მიმოქცევა. თუ ფეხებია დაავადებული, ვთქვათ, ტალახში, წყალსა და თოვლში დაგლეჯილი ფეხსაცმელით ან შიშველი ფეხით დავედივართ. ხელის მტევნების დაავადებისას — სიზმარად დაუფერებელ და დასიებულ თითებს ვხედავთ.

ხერხემლის ართროზის დროს — ხშირად გვესიზმრება, რომ ზურგიტ სიმძიმე მიგვაქვს. უნდა ითქვას, რომ უსიამოვნო ან კომარული სიზმარი ყოველთვის როდი მოასწავებს ავადმყოფობას. სიზმრები ხშირად ჩვენი ემოციური განწყობის შედეგია. ხშირად „ცუდი“ სიზმარი მხოლოდ ფაქტორისგანაა გამოწვეული — მოუხერხებელი ბალნით, ნოყიერი ვახშით, ზედმეტად თბილი ან თბილი საბნით, ჩახუთული ოთახით. თუ ერთი და იგივე სიუჟეტი რამდენჯერმე მეორდება, მაშინ სჯობს ექიმს მიმართოთ.

„სიმპტომატური სიზმრების“ წარმოქმნის მექანიზმი საიდუმლო აღარ არის. ადამიანის ორგანიზმში არის ენ. „მესამე სისხნალო სისტემა“ ანუ

ჩაზეა დამოკიდებული ცოლ-ქმრული ბედნიერება?

იუტას შტატის უნივერსიტეტის დოქტორი ჯეფრი ლარსენი მრავალ ცნობილ ფაქტორთან ერთად ასახელებს კიდევ ერთს, ძალიან უცნაურს, მაგრამ აუცილებელს — მეუღლეების ერთდროულად დაძინებასა და გაღვიძებას.

150 გამოკითხული ოჯახიდან, სადაც მეუღლეები ერთდროულად იძინებენ და იღვიძებენ — 94% კმაყოფილია თანაცხოვრებით, მაგრამ იმ ოჯახებში, სადაც „ბუ“ და „ტოროლ“ ცხოვრობს, 30% უკმაყოფილოა

წარუმატებელი ქორწინებით. მეცნიერების გამოკვლევებით თუ ვიმსჯელებთ, ეს იგივეა, როდესაც მეუღლეებიდან ერთი — სოფლის ბინადარია, მეორე — ქალაქის მკვიდრი და ვერ გადაუწყვეტიათ, სად იცხოვრებენ.

მასშალდამე, ხასიათის, ტემპერამენტისა და კულტურის თანხვედრის გარდა, ოჯახური ბედნიერებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს მეუღლეთა ბიორიტმის შესატყვისობას.

ლიზა №37

გენი ფრთხილად. ზიდსია!

ზიდსმა კვლავ შეგვახსენა თავი. მარტო სექტემბრის ბოლომდე 17-ზე მეტი ახალი შემთხვევა აღირიცხა! ინფიცირებულითა რიცხვმა კი საბოლოოდ 151-ს მიაღწია. ეს ძალზე შემამოფრთხილებელი რიცხვია, მით უმეტეს, რომ მეცნიერთა უმრავლესობის განცხადებით, მიუხედავად, ზიდსის განსაკუთრებული ნაშალი ჯერაც არ შექმნილა და ის კვლავაც განუკურნებად დაავადებათა რიცხვს მიეკუთვნება. ამიტომაც ძალზე მნიშვნელოვანია ყველა საეჭვო შემთხვევის გამოკვლევა და ინფიცირების შემთხვევაში მათი აღრიცხვა. თუ როდესმე:

1. ჩაგიტარებიათ სამედიცინო პროცედურები არასტერილურ ინსტრუმენტებით (შპრი);
2. გაგიკეთებიათ ნარკოტიკი ინტრავენურად;
3. გადაგისხამთ სისხლი და მისი შემცველები;
4. გადაგიტანიათ პეპატიტი B და C;

5. ავად იყავით სქესობრივი გზით გადადებელი დაავადებებით.

გქონათ შემთხვევითი სქესობრივი კონტაქტი პრეზერვატივის გარეშე, დაუკავშირდით ზიდსის ცენტრს.

ტელ: 39-80-18
ამასთან გაითვალისწინეთ:
1) უსაფრთხოა ინფიცირებულთან საუბარი, რადგანაც დაავადება არ გადაეცემა პერინეოთი გზით. ინფიცია არ გადადის კოცნით, დახვედრებით და დაცემით.
2. არ არის საშიში ინფიცირებულის მიერ გამოყენებული ჭურჭელი, თეთრეული და ა.შ.
3. ვირუსი არ გადაეცემა მწერების და ცხოველების საშუალებით.

სვკიონის გეგნოლოგი
გუდ ნაით სტოპ სნორი — GOOD NIGHT STOP SNORE

გაღვიძებისთანავე ხშირად ვგრძნობთ ყელის სიმშრალეს, უსასათიბას, შეშუპებას, დაღლილობას, შრომის უნარის დაქვეითებას და აზრადაც არ მოგვდის, რომ შეიძლება ამის მიზეზი ვითოდეს „უწყინარი“ ხვირვა იყოს. თანამედროვე მედიცინის ექსპერტების სერიოზული კვლევების საფუძველზე დამტკიცდა, რომ ხვირვა, რომელიც წარმოქმნის ჟანგბადის უკმარისობას, ჯანმრთელობისთვის ფრიალ საშიში პრობლემაა, რაც უსათოდ იწვევს სკამოლ სერიოზულ დაავადებებს, როგორცაა გულის შეტევა, წყევა, დამბლა, ნევროზების რთული ფორმები და სხვა. ხვირვასთან დაკავშირებულ პრობლემებს თქვენ წარმატებით მოგისხნით შევიცარიულ-ინფლუენცია კომპანია „სვისჰელსის“ მიერ შექმნილი უაღრესად ეფექტური და პოპულარული მთელ მსოფლიოში, ხვირვის საწინააღმდეგო საშუალება „გუდნაით სოფ სნორი“, რომელიც წარმოადგენს ასულუტურად ნატურალური, უნიკალური ეთერზეთების ნაერთს; იგი მაქსიმალურად წმინდავს ცხვირ-ნახის სინუსებს და ბრონქებს, ამკურნებს მათ კუნთებს. „გუდნაით სოფ სნორი“ გარდა ხვირვისა, წარმატებით გამოიყენება როგორც ანტისეპტიკური საშუალება ცხვირ-ნახის არეში ჩირქოვანი წარმოქმნისა და ღრძილების მკურნალობა-პროფილაქტიკისათვის.

გუდნაით სოფ სნორი — ჯანსაღი ქალის საუკეთესო გარანტია!
გუდნაით სოფ სნორი — ჯანსაღი ქალის საუკეთესო გარანტია!

„სვისჰელსის“ ასულუტური დონაციზმური კომპანია „სოფსოფი“
ტ: 99-87-37

3 ატო ბაბო ღვთისმოსავი ქალი იყო. სამი სალოცავი ჰქონდა: წმინდა გიორგი, წმინდა მარინე და თავისი ოთახის აღმოსავლეთი კედელი. სამივეს ყოველწლიურად ზვარავს სწორავდა და სამივეს ერთნაირად ლოცულობდა. წმინდა მარინეს ეკლესიას გუმბათი უკვე მორღვეული ჰქონდა. ზარიც ჩამოესხნათ, კოლმეურნეობის კანტორაში გადმოეტანათ და თავმჯდომარის კაბინეტში, სეიფის თავზე უმოქმედოდ იდო. წმინდა გიორგის ეკლესიასაც მხოლოდ სასანთელ შემორჩენოდა. ხალხს იქ მისვლასა და ლოცვა-კურთხევას უკრძალავდნენ, მაგრამ სოფელი თავისას არ იშლიდა: დღეობა მაინც იმართებოდა და ღვინისა და დოღ-გარმონის ხმა თავად თავმჯდომარესაც უფორიატებდა სულს. კედლის სალოცავი კი მუდამ უხმაურო და მდუმარე იყო. საგანგებოდ მოჩუქურთმებულ, მაღალ მაგიდაზე იესო ქრისტეს ჯვარცმის ხატი ესვენა და სანთლით ჩამოღვნილი სამი შანდალი იდგა, სადაც ყოველ შაბათ-კვირას კატო ბაბო საკუთარი ხელით ჩამოქნილ კელაპტრებს ანთებდა.

იმ ადგილას ერთ დროს მისი უმცროსი ვაჟიშვილი აკვანი იდგა. მერე კი ის საწოლი, რომელშიც ოთხი წლის გიორგიმ დალია სული. ეს სალოცავი გიორგის დაბადების დღეს „დააარსა“ კატო ბაბომ და მისის ბოლო კვირის თავზე ისეთივე რიტუალს ასრულებდა, როგორსაც გიორგობას ან მარინობას. ამ დღეს მის სახლში თავს იყრიდნენ ნათესავები და მეზობლები. ზოგჯერ უცხო ადამიანებიც მოდიოდნენ და მუხლმოყრილები ლოცულობდნენ ჯვარცმის წინაშე. მერე მწირ სუფრას მიუხსნებოდნენ, მაგრამ ეს არ იყო ღვინო. არ ისმოდა გიტარისა და ფანდურის ხმა, არც დოღ-გარმონზე ცეკვავდა ვინმე. აქ მდებარე საუბრობდნენ სიკვდილ-სიცოცხლის გარდაუვალობაზე, სააქაო და საიქაო ცხოვრებაზე, ღმერთის ნება-სურვილის უძლეველობაზე. აქ მოსული უკლებლივ ყველა სათითაოდ შედიოდა უფლის ხატთან, სანთელს დაანთებდა, აღსარებას იტყოდა, ცოდვებს მოინანიებდა და შინ განწმენდილი ბრუნდებოდა. ჯვარცმის მაგიდის ქვეშ პატარა, მოხატული, ოთხკუთხედი სკივრი იდგა, ბოქლოში ედო, მაგრამ დაკეტილი არავის უნახავს. კატო ბაბო ამ სკივრში ჩურჩხელებსა და გამშრალ ხილს ინახავდა. როცა მოეპირანებოდა, მიცუცუღლებოდნენ მისი შვილიშვილები და პირს ინტებარუნებდნენ ატმისა და ლეღვის ჩირით, ჩურჩხელებითა და ჩამიჩით. რატომ იქცა სიკვდილის სარეცლის ადგილი ჯვარცმის სახატედ, კატო ბაბომ კარგა ხნის მერელა გამანდო:

„დიდი ოჯახი გვქონდა. აუარებელი საქმე იყრიდა თავს, მაგრამ ახალგაზრდა ვიყავი, ჯანი მომდევდა და ყველაფერს აუფდიოდი. ჩემი ფუფუნება მაინც ხუთი მგელი იყო — სამი ქალი და ორი ვაჟიშვილი შეზრდებოდა. ოთხშაბათი თენდებოდა. ბინდ-ბუნდზე დაწვევდნენ ძროხები და ბოსლის დასუფთავება დაიწყებ. უცბად ვილატა დამელაპარაკა. ავიხედე და სვეტზე მიყრდნობილი უცხო კაცი დავინახე. მკერდზე უმტკვერო თოვლივით თეთრი წვერი ეყინა.

— შე ნაწყალოო, — მითხრა სინანულით. რა არხინად გვი და კი არ იცი, რომ შვილი უნდა მოგიკვდესო. ცივმა ოფლმა დამასხა. ავცახცახდი. — რაო? — გამოველაპარაკე და მივაჩერდი, მაგრამ იქ მუხის დიდი ბოძის გარდა არაფერი დამინახავს. მოჩვენება გაქრა. დავაჯდე ცოცხი, ამოვყვარი და სახლში და შეილეს საბნები გადავხადე. უფროსებს ტახტზე მშვიდად ეძინათ. პატარა აკვანში შეიმშუშნა და ტყბილი ძილი განაგრძო. მაშინვე სანთლები ავანთე. თითოეულისთვის ვილოცე: მაგრამ იმ დღიდან სულ აფორიაქებული ვიყავი. ასე შიშსა და ელდამი ორ კვირაზე მეტი გავიდა და გიორგი გამიხდა ავად. აქვთ ექიმები, იქით — შინაური ნამლევი, თან გადაყვევით, მაგრამ ვერაფერი ვუშველეთ. ზუნავი შეეყარა და იმან დაასწრო.

მას შემდეგ შევიცვალე. ორი წელი გონს ვერ მოვდიოდი. ჩემი ბიჭი ხან ეზოში მომეჩვენებოდა, ხან საწოლში, დაუტყახები და ვიდრე მიუახლოვდებოდი — მეკარგებოდა. ის უცხო კაციც კარგა ხნის მერე იცვას.

ჩემი მავალი ახალი დანიშნული იყო და პატარასი ჩემიანებთან რაღაც საქმეზე წამოყვავდა. საუბარში გართობებს მგზავნი წამოგვედგა. მაღალი, პირხმელი კაცი იყო. წითელპერანგა პატარა ბიჭი მოჰყავდა ხელჩაყვებული. გავიხედე და ელდა მეცა, ზედგამოჭრილი ჩემი გიორგი იყო. ის კაციც მეცხო — თეთრწვერა მოჩვენება. შემინებულმა რძალთან ლაპარაკი გავაბი. ნახევარი კილომეტრზე ვიარეთ ასე. გზის აქეთ ნაპირას ჩვენ მივდივართ, იქით — ისინი. გახედვას ვეღარ ვებედავ. გულს ბაგაბუგი გააქვს და ფერი მერევა. გზაგასაყარზე შევისვენეთ. კაკლის ხის ჩამოცხედი.

— ჩვენი მგზავრები საიღლა წავიდნენ? — იკითხა უცბად ჩემმა რძალმა.

— ვინ მგზავრები? — თითქოს სიზმარი გათავდაო — ძლივს გამოვერკვიე.

— ნელან გვერდზე რომ მოგვედევდნენ... ის ბავშვი, ვერ დაინახე?... როგორ ჰგავდა შენს პატარა გიორგის.

მივიხედ-მოვიხედეთ. არსად ადამიანის ჭაჭენება არ ჩანდა. მაშინ გიორგი ხუთი წლის მკვდარი იყო. ჩემს რძალს სურათში ჰყავდა ნანახი...

მარტო მე რომ მხილა ის უცნაური მგზავრები, ვიფიქრებდი, მომეჩვენა-მეთქი. ავდექი და ჩემს რძალს გულში გადავუშალე, დანვრილებით მოვუყევი, რაც გადამხდა.

ჩემი მავლის ცოლი ავი დედაკაცი გამოგდა. უქნარა. სანამ ახალი მოყვანილი გვეყავდა, ვარიგებდი, ვემაზებოდი, ბევრ რამეს ვასწავლიდი. მაგრამ არ იქნა და არ გაინვრთნა. მალე დანვრილმედიდა, მაგრამ საქმეს გული ვერ დაუდო. ბალეები მშიერ-ტიტველი დაუდიოდა. მეცოდებოდნენ. შვილებივით ვუვლიდი, ვხანდი, ვურეცხავდი, ვუკერებდი, ვაბურებდი. „ზინგერის“ საკერავი მანქანა მქონდა მზითვად მოყოლიდი. ვვხვებოდი, — კერვას გასწავლი, იშრომე და ოჯახს ხელი წაშველე-მეთქი. თქვენც არ მომიკვდეთ, ვერაფერი შევასმინე. დღემი სამ-ოთხჯერ უნდა გამოეცინა. დარბოდნენ იმისი შვილები ფეხშიშველები, გასაცოდავებულნი. ზაფხულობით თავიანთ ეზოში ხილს რომ მოილევენ, მოედებოდნენ სხვის ბაღ-ბოსტანს და რაც მოხვდებოდათ, სვლეტდნენ. ერთხელ სონკამ პატარას მარწყვის კვლეში მოუხსნო და სახრით გვერდები აუჭრელა. დავინვი იმის ცოდვი, წამოყვანე, დაუყვილი

ადგილებზე ცივი საფენები დავადე, დაფუყავე, დავახე, საქმელი ვაჭამე და დედამის მივერდი. ტახტზე წამოწოლილიყო და არხინად ეძინა. დავეცე ხელი და წამოვადე — შე გულმკვდარო, რო გაშლარათულხარ და დაანანალებ ამ ბავშვებს უპატრონოდ, დაგეთხაროს თვალები, ნახე როგორ დააღურჯა სონკამ-მეთქი. წამომიფრინდა და რას წამომიფრინდა, ჯანიანი ქალი იყო. ორი ჩემხელა გამოიჭრებოდა. გამოინიწა ჩემქვენ. ჯერ მუთაქას დაავიო ხელი და მესროლა, მერე ნაკვერჩხლის უთოს... ბავშვებმა ტირილი მორთეს. ატყდა ერთი წივილი-კივილი, შეიყარა სოფელი. მაშინ მომიკლა გული! ავსული მექახა, კუდიანი, მოჩვენებები და მიცვალებულები უკან დაჰყვებოდნენ — უმტკიცებდა მეზობლებს. სირცხვილით გარეთ თავის გამოყოფა არ მინდოდა. ერთი კვირა მგლოვიარსავით ვიყავი. ვიტანჯებოდი. თან გადაუღებელი წვიმები დაიწყო. კუპრითი დამეხი ჩამოწვა. ერთ დილა მოვივლე და რას ვხედავ?! ჩემი ფუტკრის სკები გაიღუნ-მოღუნული ყრია, თაფლი წაღებულა. გადარჩენილი ფუტკარი ცაცხვის ტოტებზე ახუნდებოდა, საცოდავად ბზუის. შინ კაცი აღარა მეყვს. ქმარიც ფრონტზეა, შვილიცა და სიძეებიც. მოვიდა მილიცია. გადახჩრიკეს ექვმიტანილების სახლ-კარი. ერთგან ორი დიდი ბი-დონი თაფლი ნახეს. ჩაავლეს იმის პატრონის ხელი და ნაიყვანეს. იფიცებოდა, მართალი ვარო, მაგრამ ვინ დაუჯერა. ხელში უკან გაუკრეს, მოტოციკლის მისაბეღლში ჩასვეს და ნაიყვანეს. სანამ შოფერი ფეხით საქოქს აფხაკუნებდა, ვუსაყვედურე:

— არა გრცხვნი, ვასიკო, ეს არის ჩვენი ნათელმორიონობა-მეთქი?! ხმა არ ამოუღია. შემომხედა სვედიანი, ალალი თვალებით და ცრემლები ჩამოსცვივდა.

უცბად სხეულში ქვალმა დამიარა. თავი გამიბრუვდა და თაფლის ქურდი დამიდგა თვალნი — ჩემი ნათესავი და ახლობელი. ვხედავდი, როგორ გლეჯდა სკებს სახურავებს და ფიჭას აწყის სახედ ქვებში ყრდა.

— გაუშვით, თქვენი ჭირიმი, ეს კაცი ქურდი არ არის-მეთქი — წინ გადავუდექი მილიციელებს. გაკვირვებულებმა შემომხედეს, მოტოციკლი დაქოქეს და პასუხის ნაცვლად მტკრის კორიანტელი შემომიყარეს...

მთელი ღამე თვარი არ მომიხუჭავს. თვალნი მედღა ფუტკრებისგან სახედარუმებულნი ჩემი ნათესავი და ის უდანაშაულო დამნაშავე. მეორე დღესვე შევაკბე ცხენი, რაიონში გადავედი და კითხვა-კითხვით მილიციის უფროსს სახლში მივადექი. ახალგაღვიძებული თვალები ფშვნივით გამოვიდა.

— გაუშვი, შვილო, ის კაცი, მართალია-მეთქი.

გაიცინა. შენ რა, გამომძიებელი ხარ თუ რაო? მაშინ წამდვილი დამნაშავე უნდა დავისახელოო. ვიცი, მაგრამ ხელს ვერ დავადებ-მეთქი, ვერ დაადებ და ჩვენი საქმისა ჩვენ ვიცითო. ერთი კვირა ვიარე იმ უფროსთან. წამომყვა. ჩემი თაფლიც გაუასიჯე და „ქურდისაც!“ ხომ ხედავ, რომ ეს ჩემი თაფლი არ არის, — ვუთხარი და მოტოციკლის მისაბეღლში ნახევარფუთიანი თაფლის ბიდონი ჩავედგი. ზედ ერთი ტომარა კაკალიც მივაყოლე. უფროსმა რაღაც-ნაირად გაიცინა და მეორე დღეს ვასიკო სულ გრილალით თვითონვე ამოიყვანა სოფელში. იმ დღიდან ჩემს სახლში ფეხი ამოვავყვით იმ ჩემ დამაქცევარ ნათესავს. არც ღვინში გავიკარე

ახლოს და არც ჭირში. იცოდა, რასაც ვემდურდი და ხმას არ იღებდა. ჯერ დაყრუვდი, მერე ნანლაგები გადაესვენა და იმით დაიღუპა საცოდავი. ასე დამჩნედა გულთამბილობა. არ ვიცი, უბრალოდ გუმანი მკარნახობდა თუ რა იყო ეს საოცრება. რაიმე ნიშნებით კი არა, ცხადად წარმომიდგებოდა ხოლმე, რაც უნდა მომხდარიყო. სად რა იყო დეკარგული და დამალული. ისე დავიტანჯე, არ ვიცოდი, სად გავეცეოდი საკუთარ თავს. უფრო იმისა მეშინოდა, ვინმესთან არაფერი დამცდნოდა. ამიტომაც ენას კბილს ვაჭერდი. ჩემი უფროსი სიძე ომიდან რომ არ დაბრუნდებოდა, თავიდანვე ვიცოდი. ნათლად წარმომიდგა იანვრის თვრამეტს როგორ გაუგლიჯა მხარი ნაღმის ნაჭებსა. მეორე ქალი ქალაქში მყავდა გათხოვილი. იმის ქმარიც ფრონტზე იყო. დავინყებდი თუ არა ფიქრს, იმასაც ვხედავდი მალ-მალე — უცხო ქვეყნის ტყე-ღრეში დაეხეტებოდა და ვერ ვიგებდი, სად იყო.

ომი რომ დამთავრდა, შიმშილობა ჩამოვარდა. მეზობელს ბავშვი გაუხდა ავად. თონეში პური გამოვაცხეე და ავადმყოფის პატრონს რამდენიმე შოთი გაუფუგავე. ჯერ თონე გაცივებული არ იყო, რომ ქოთნით ლობიო ჩაედგი მოსახარშად. კინალამ ღადარში ჩავევარი. ისევ გამიბრუვდა თავი და ის პატარა გოგო ყვავილებით მორთულ კუბოში დავინახე. მეორე დილას დედამის კივილმა მქონა სოფელი. ერთხელ ნიაღვარი ვიხილე. გაგანია სიხვე იდგა. მე კი დღისით, მზისით, მღვრე ტა-ლლები საღვამე მიმაქანებდა. გულმა რეჩი მიყო. ავიღე თოხი და ნიჩაბი და საწილავრე არხის განწმენდას შევუდექი. შვილიშვილებიც მესმარებოდნენ. გამწულ-გამომწულე-ლი გაკვირვებული ჩერდებოდა.

რას სჩადი, კატოო... წარღვნა მოვა-მეთქი. იცინოდნენ: მერე შენი გაიჩქნელი არხი დაიჭერს წარღვნასო. მართლაც სამწიფლი წვინა მოვიდა. ფერდობებიდან ჩამოსულმა ღვარცოფმა წალეკა ყველაფერი, ხეები ძირიანად ამოთხარა, მეზობლებს ბინის კარ-ფანჯრები აშრებია და რიყეზე ჩაიტანა. ჩემი განწმენდილი არხი ღრმა

ხედავ იქცა, ეზო კარგად დაიტბორა, მაგრამ სახლს არაფერი ევნო. ნიაღვრამ მართლაც თავისი გზა ნახა.

მე კი საკუთარი თავის უფრო და უფრო მეშინოდა, მაგრამ კარგ ამბებსაც ვგრძნობდი და ვხედავდი წინასწარ. ჩემი უფროსი ვაჟი დაჭრილი ჩამოვიდა ფრონტიდან. გამოჯანმრთელდა თუ არა, ბაქოში უკრეს თავი — მუშათა პატალიონში. სამი წელი მისგან ჩამიჩუმი არ ისმოდა. ერთხელაც კვლავინდებურად ავფორიაქდი. ინდაური დავკალი. ათასნაირი ნუგბარი გამოვანყე. შვილიშვილები გაფავრთხილ — ხელი არ ახლოთ მამის მოვსლამდე-მეთქი, ჩემს რძალს გაეცინა. დეპუმა მიიღე თუ რაო? მე მაინც საშუადისში ვიყავ. მთელი ღამე ვწრიალებდი, არ მეძინებოდა. განთიადისას ჩემი შვილი შინ უნდა ყოფილიყო. ვიცოდი, მეორე მატარებელს გამოყვებოდა, რკინიგზიდან ხუთიოდე კილომეტრი გავშორებდა, მაგრამ ორთქმავლის კივილი მამლის ყვირილივით აღწევდა ჩვენამდე. ეს დროც დადგა. მე გული კინალამ გამიჩერდა, მაგრამ სოფლის ბოლოში ძაღლები რომ აყფედნენ, წამოვდექი და ფანჯრიდან დავინყე ყურება. მალე ფეხის ხმა შემომესმა. კიბეზე ჯერ თოფის ლულა გამოჩნდა, მერე — კაცი.

კიდევ ჩემი შვილიშვილი ვნახე, საფრთხე ემუქრებოდა. პიონერთა ბანაკში წაიყვანეს ჯავაში. მე იქ არასოდეს ვყოფილვარ. უცბად თვალწინ დამიდგა ბანაკის ეზო, ლიხავიდან მას მხოლოდ მისასვლელი გზა ყოფდა. ვხედავ, ჩემს შვილიშვილს მინა ეცლება ფეხებიდან და მდინარში უნდა ჩავერდეს. ავად გავხდი. უკვე ხანში შესული ვიყავი და სიბერეს დააბრალეს. დავიჭინე: ვვედები, ბავშვი ცოცხალს მაჩვენებ-მეთქი. იმდენი ვქენი, უკან ჩამოვყავნინე. ერთ კვირაში ამბავი ამოვიდა ჯავიდან — ლიხავი ადიდებულყო და ბანაკის ეზო წაეღვა.

კატო ბაბომ ოთხმოცდათორმეტი წელი იცოცხლა: არც თმა გასთერებია, არც სმენა დაჰკლებია და არც კბილი წამოსტყვინა. უსათვალოდ კითხულობდა. გარდაცვალების წინა დღეს დედის სანახავად თბილისიდან ჩამოსულმა ქალიშვილმა „ახალგაზრდა კომუნისტის“ სათაური დამარცვლით წაკითხული და „დაასვენა“: ხალხის საქმე დაზიანდა კომუნისტებისგანაო!

— უი, დედი, ეგ რა თქვი, პოლიტიკურზე ჩაგვამენო, — შეიცხადა შვილმა.

ვეღარავინ ჩამსვამს, შვილო, შენ რეზოს უთხარი, ცხენი მოძებნო, თორემ ამაღამ მგელი შეჭამს, დაბორკილყო. რეზომ ყურით არ გაიბერტყა.

განთიადისა მასლობელი ტყიდან ცხენის განწირული ჭიხვინი მოისმა.

კატო ბაბოს თვალები დაეხუჭა და საუკუნოდ ეძინა.

ეთერ თარმანი

ნუ დათმობთ ადვილად სექსუალურ პოტენსიას

პრობლემა, რომელსაც სექსუალური პოტენციის დაქვეითება ჰქვია, ადრე თუ გვიან ყოველი მამაკაცისათვის აქტუალური ხდება.

გასივით ცნობილი სიუჟეტი? „მივდიოდით, წავიქცე, გონზე მოვედი თაბაშირით ხელზე“?

ძნელი დასაჯერებელია, რომ ჯერ კიდევ უკუნის ჯანმრთელი და ძლიერი მამაკაცი საუკეთესო წლებში, დილით ნაწილობრივ ან სრულ იმპოტენტად იღვიძებს. პროცესი, რომელმაც შეიძლება ამგვარი მძიმე შედეგი გამოიწვიოს, დაწყებით ეტაპზე უფრო სწრაფად ხანგრძლივი და ნაკლებად შესამჩნევია. ყველაფერს თავისი მიზეზი აქვს. სიმპტომი მჭიდროდ მოვლენია. ყოველგვარი სექსუალური დარღვევა, უროგენიტალური ან სხვა პათოლოგია უცაბედად არ დაგატყდებათ თავზე.

მსოფლიოში ასეულობით მილიონ მამაკაცს აქვს პრობლემები სექსუალურ სფეროში. სექსუალური დარღვევების და იმპოტენციის ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზი, სწორად, სექსობრივი გზით გადამდები არანამკურნალევი ან არასწორად ნამკურნალევი ინფექციებია. ამგვარ დაავადებათა შედეგი მეტად მძიმეა: უშვილობა, იმუნიტეტის დაქვეითება, სხვადასხვა ორგანოთა დაავადების გამოწვევა და სხვა.

ერექციის დარღვევით და სექსუალური აქტივობის დაქვეითებით გამოწვეული დეპრესია და გახანგრძლივებული ფსიქიური ტრავმა, სწორად ოჯახის დანგრევის მიზეზიც ხდება.

სექსობრივი გზით გავრცელებადი ინფექციები „წრეში მოგზაურობენ“. ისინი გადადიან ერთი ორგანიზმიდან მეორეში და დროული ჩარევის გარეშე, წრე ოდესმე იკრება. როგორც გამოკვლევებმა ცხადყვეს, სადღესოდ, საქართველოში, სექსობრივი გზით გადამდები დაავადებების გავრცელების მხრივ საკმაოდ არასახარბილო მდგომარეობაა.

საკმაოდ გავრცელებულია ქლამიდიებით, გონიოკოქებით, ტრიქიმონით გამოწვეული დაავადებები.

როდესაც არსებობს პრობლემა, ლოგიკურია, მოიძებნება მისი გადაწყვეტის გზა

ბი, მთავარია, არჩეული გზა ყველაზე ოპტიმალური და ეფექტური იყოს.

სწორედ ეს არის სამედიცინო ცენტრი „მედი“-ს დევიზი.

თქვენი პრობლემების მოსაგვარებლად აქ შემოგთავაზებენ მსოფლიოს უკანასკნელ მიღწევათა ბაზაზე დაფუძნებულ, მკურნალობის თანამედროვე მეთოდებს.

დიაგნოსტიკას, მკურნალობას და კონსულტაციებს ატარებენ უმაღლესი კატეგორიის სპეციალისტები, მათ შორის უცხოეთის წამყვანი კლინიკებიდან მოწვეული ექიმები.

„მედი“ წარმატებით წვევს პრობლემებს შემდეგი მიმართულებით:

◆მწვავე და ქრონიკული პროსტატიტი;

◆წინამდებარე ჯირკვლის ადენომის ადრეული სტადიების და კიბოს ადრეული დიაგნოსტიკა;

◆პოტენციის დაქვეითება, ერექციის არქონა და სხვა სახის სექსუალური დარღვევები;

◆ნაადრევი ეაკულაცია;

◆სექსუალური შესაძლებლობების და სექსობრივი ფუნქციის ხარისხის გაუმჯობესება. სამედიცინო ცენტრი „მედი“ იცავს თავისი პაციენტების სრული კონფიდენციალობის მკაცრ წესს.

პრობლემა, რომელსაც დღეს აბეზარი ბუზივით ხელს აუქნევთ, ხვალ ბუმბერაზივით, გაორმაგებული ძალით მოგაყენებთ დარტყმას და თქვენს და თქვენთვის ძვირფასი ადამიანების ჯანმრთელობას საფრთხეს შეუქმნის.

გააკეთეთ სწორი არჩევანი და თქვენი პრობლემები შორეულ წარსულში დარჩება.

სამედიცინო ცენტრი „მედი“

ზ. შალიაშვილის ქ. №44

ტელ: 29-05-25; 25-27-09

თბილისში მომრავლებულ მათხოვრებზე კარგა ხანია, საზოგადოებაში არაერთგვაროვანი აზრი არსებობს. ბევრს ალიზინებს მათი სიჭარბე ქუჩაში, მეტროში, მიწისქვეშა გადასასვლელებზე, ეკლესიებთან თუ სასაფლაოზე. ახალი არ არის მათხოვართა ერთი გაბედული ნაწილის ეზო-ეზო სიარული და კარზე დაკაუნება.

რას იზამ, მათხოვრობა კანონით აკრძალული არ გახლავთ და მის აღკვეთასაც ვერავის მოვთხოვთ — დრო მოიტანა! ისლა დაგვრჩენია, უშეთის ცხოვრების მოლოდინში ჩვენი მწირი ჯიბიდან გაჭირვებულისთვისაც გავიღოთ. უქონლობით გაღიზიანებული კვარგავთ არა მარტო ქრისტიანის, არამედ ჩვეულებრივი ადამიანის სახეს.

რამდენიმე კვირის წინ, სოლოლაკში ერთ განრისხებულ მამაკაცს თხოუმეტიოდე წლის ყმაწვილი ფეხქვეშ გაეგდო და უმონყალოდ სცემდა. გამოიჩეკა — თურმე ბიჭს ხშირად განიკითხავდა და ისე შე-

ოვრობ. ჩემი აზრით, ყველა მათხოვარი და გლახაკი სულიერად ქრისტეს ნათესავია და ღმერთს უახლოვდება. მაღლობას ვწირავ ჩემს გულმონყაულ ხალხს, სიცოცხლე რომ შემინარჩუნა!

— **ყველა აქ მდგომი მორწმუნეა?**

— ვერ ვიტყვი. აქ სხვადასხვა ეროვნების ხალხი დგას. შეიძლება ბევრი მათგანი მორწმუნეა.

— **მლოცველები გასვენდურობენ, შეურაცხყოფენ, გმევლეიან, ლანდლა-გინებასაც კადრულობენო, მართალია?**

— არ დაგიმალავთ — ზოგიერთი ადრე ყაჩაღივით იქცეოდა და გაყვარდა. არა მგონია, ახლა ვინმე თავხედობდეს, თუმცა არ გამოვრიცხავ. უჭირთ და ბევრი თავშეუკავებელია. ზოგჯერ მლოცველს გავლას არ აცლიან...

— **ეკლესიის შინაგანანდობით კარიბჭესთან კინკლაობა, ხმაური თუ სხვა უნეს-რიგობანი აკრძალულია. სხვას რომ თავი დავანებოთ, ეკლესიის კანონებსაც არ**

საუბრია, დაგვირგებია ისინი, მაგრამ რა გაჭირს ამ გაჭირვებულ ხალხთან, რელიგიური დღესასწაულების დროს აურზაურია ხოლმე, მათ შორის ბევრი შეგნებულის ადამიანიც ურევია. ხშირად თვითონ ზრუნავენ წესრიგის დასამყარებლად, მაგრამ ხელმრუდე, ლოთი და თვითმარქვაცაა მათ შორის — უნდა შევუდნოთ, სხვა გამოსავალს ჯერჯერობით ვერ ვხედავ. ეკლესიაში დავკარგეთ ხატები, ორი ემბაზი, ვერცხლის ქვაბი. მათხოვრებმა ერთ ქალს დაადეს ხელი. სამჯერ დაიბარეს პოლიციაში და არ გატყდა — დღესაც აქ დგას! ერთსაც გეტყვით, ქართველები ეროვნული ნიშნით, არ ჰყოფენ მათხოვრებს, მით უმეტეს, ქრისტიანული ეკლესია. აქ თითქმის ყველა ეროვნების მათხოვარი დგას. აბა, მეჩეთის, სინაგოგისა და სომხური ეკლესიის წინ თუ ვინმეს ნახავთ...

მრევლში ბევრი გაჭირვებული და ავადმყოფი გვყავს. მათზე ზრუნვა ჩვენ გვაკისრია. ძალიანაც რომ გვინდოდეს, ამდენ მათხოვარს ეკ-

მოსჩვეოდა, ყოველკვირა დაბარებულ ივით გამოცხადებოდა თურმე მალხაზი... ბოლოს, კაცს ნერვებმა უმტყუნა... მაყურებელთაგან რამდენიმე მამაკაცს დაუჭირა მხარი, უმრავლესობა ყმაწვილს გამოექომაგა და მცემელს უსაყვედურა — თვითონ მიგიჩვევია და ახლა რაღაზე კლავო. ერთი მოხუცი მანდილოსანი სათნო ხმით ეუბნება განრისხებულს:

— შეილო, ნება მომეცე, შენ მაგერად ღვთის წინაშე ცრემლით მოვინანო შენი შეცდომა. დამშვიდდი, ამ ბიჭუნას ახლა მე ნავიყვანო. მოხუცის ნათქვამმა ცეცხლზე ნავთი დაასხა — ეკლესიაო?! — იყვირა კაცმა და უნებურად მოხუცს ხელი ჰკრა, — შენც ღვთისნიერი გამო-მჩნდი, იქ რა, უარესი ყაჩაღები არ დგანან? — ორი წელია, ქაშუეთში სანთელი არ დამინია! ბევრმა კვერი დაუკრა. აყალბაყალბებით აგრესიული მათხოვრები დგანან, საკმარისია, ერთს ხურდა ჩაუდო, სხვები იერიშზე გადმოვლენ და შეგარცხვენენ — ზოგი მოგაწყველის, ზოგიერთი შემოფრთხილებას და გინებასაც კი კადრულობს.

ეკლესიებთან მდგომი მათხოვრების მისამართით ნათქვამი საყვედური ხშირად სხვებისაგანაც გვსმენია. კერძოდ — ქაშუეთის, მეტეხისა და სიონის ტაძარში განსაკუთრებით აგრესიული მათხოვრები დგანან, საკმარისია, ერთს ხურდა ჩაუდო, სხვები იერიშზე გადმოვლენ და შეგარცხვენენ — ზოგი მოგაწყველის, ზოგიერთი შემოფრთხილებას და გინებასაც კი კადრულობს.

ქაშუეთის ეკლესიასთან ყოველთვის უამრავი მათხოვარი ტრიალებს. ერთ საღამოს, მათი წრე შეთხლებული მიყვანა. ეკლესიიდან გამოსვლისთანავე იქვე მდგარ წვეროსან მამაკაცს გამოველაპარაკეთავი **მალხაზ ლუკაშვილად გამაძნო. ადრე ბერი ყოფილა. ბავშვობიდანვე მორწმუნე ვარ...** ათი წელი სხვადასხვა მონასტერში ვიღვანე. ავადმყოფობამ შემიშალა ხელი — ბრონქები მიწყდებოდა. რვაჯერ ნაოპერაციებმა გახლავართ. შეიძლება ღმერთმა ცოდვებისათვის დამსაჯა. ამჟამად ჯგუფის ინვალიდი ვარ. სამი წელია ქაშუეთთან ვდგავარ და ვმათხო-

აგრესიული მათხოვრები და გულმონყაულ თანამემამულეები

ემორჩილებით?

— ქაშუეთის ეკლესიასთან რაიმე პატასტროფული ამჟამად იშვიათად ხდება. პატარა კინკლაობებს კი მღვდლები გეპატიობენ. მათ კარგად იციან, რომ გლახაკის წყენინება არ შეიძლება. ყველასი მაღლობელი ვარ. ხშირად კეთილად გვარიგებენ — ჩვენ ხომ მკაცრი განსჯისთვის არ ვართ დაბადებული?!

— **ამბობენ, მათხოვრები მომსვლელებს აიძულებენ მონკალაბა გაიღონო.**

— ასეთი შემთხვევებიც ყოფილა. ეკლესიაში შემსვლელები იძულებულნი გამხდარან, უკანასკნელი გროშიც დაეტოვებინათ, ზოგჯერ მეტროს ჟეტონიც კი. სწინით, როცა ერთს მისცემ და მეორეს არა. ათ და ოც თეთრს კი ორმოც კაცს თანაბრად ვერ გაუყოფ... მათხოვარი თავმოყრდევით მდგარი და მდუმარედ ხელგანწევილი უნდა იყოს და არა საყაჩაღოდ დადარაჯებული. როგორ შეიძლება, ის ხალხი გავანაწყენოთ და დავწყევლოთ, ვინც სიცოცხლე შეგვინარჩუნა — ღმერთმა დალოცოს მათი ოჯახი!

— **ისიც თქვეს, მათხოვრებს ერთი უფროსი ჰყავთ და წილს მას აძლევენო.**

— არა. ჩვენთან ასე არ ხდება. ერთგვარი კონკრეტული მათხოვრებს შორისაც მოქმედებს, მაგრამ წილს არავის ვაძლევთ. ადრე პოლიცია 2-2 ლარს გვთხოვდა. ახლა კარგა ხანია, არავის შევუწუხებია.

— **ახალმოსულს აქ არ აჩერებენო, მითხრეს...**

— ბუნებრივია, ყველა მსურველი აქ არ დაეტყვა. ეს ყველაზე პრესტიჟული ადგილი გახლავთ და „ნომენკლატურას“ ვიცავთ. აბა, რა ვქნათ? თუმცა ამ საკითხის მოგვარება მე არ მეხება. ამაჲ ქალბნის თაოსნობენ. მე სამი წელია, ჩემი ადგილი მაქვს — მარცხნივ, კართან, პირველი ვდგავარ. პირადად არავინ გამიგდია. აგერ ახალმოსული, ჩვილბავშვიანი ახალგაზრდა ქალი დგას. ხელს ვუწყობთ. განა ჩვილბავშვიანი დედა უნდა მათხოვრობდეს?!

სალაპარაკოდ ქაშუეთის მოძღვარმა **მამა ელიზბარმა**ც გამონახა დრო.

— **მამა ელიზბარ, ხელს ხომ არ გიშლიან მათხოვრები?**

— ღმერთმა აპატიოთ — ხშირად შეუშლიათ ხელი, განსაკუთრებით წირვა-ლოცვის დროს. საპირისპირო სიჩუმეში ტაძარში ასი, ასორმოცდაათი კაცი ლოცულობს. ამ დროს გარედან გნისასი და ყაყანი შემოდის. მორჩილებს ვუშვებ გარეთ მათ დასასოშმინებლად. ვიცო, ბევრი მლოცველი უკმაყოფილოა, მაგრამ საჩივრებით არ გვანუხებენ — ვითმენ! მათხოვრებთან ამ თემაზე ხშირად გვი-

ლესია ვერ შეიფარებს. გაყრითაც ვერ გაყვრით. თავგასულების ალაგმა კი შეუძლებელია — აქეთ დაგვიწყებენ ჭკუის სწავლებას.

მამა ელიზბარს მაღლი მოვასხენ და სიონისკენ გავეშურე. ტაძრის წინ ქუჩაში, ახალგაზრდა ვაჟმა თამამდ მოხოვა ფული. განზრახ ვიუარე, მიპასუხა — ღმერთმა და დაგლოცოს, ახლა არა გაქვს, ხვალ ღმერთი მოგცემსო! ეზომიც იგივე პასუხი მომცა მეორე ახალგაზრდამ. შევამჩნიე, სიონთან ახალგაზრდა მათხოვრები — ვაჟები სტარბობდნენ. ერთ ქალს ვკითხე:

— **თქვენგან ვინმე ზედმეტად ხომ არ აწუხებს ეკლესიაში შემოსვლელს-მეთქი?**

— რა ვქნათ ქალბატონო, თუ ხმა არ ამოიღო, არავინ მოგხედავს. ამიტომაც ზოგჯერ გამწარებული ვიძახი — დამეხმარეთ, ხალხო, დამეხმარეთ-მეთქი!

სიონში დეკანოზი, **მამა ზურაბი** (ანთაძე) წირავდა. აქა-იქ მათხოვრებიც შევნიშნე, მდუმარედ იდგნენ ხატებთან და მხოლოდ თვალებით თხოულობდნენ შეწევნას. საყდარში მათხოვრობა შეიძლება უჩვეულოა, მაგრამ ძალიან ცოდონი არიან და უნდა დავეხმაროთო, — მითხრა მამა ზურაბმა.

მეჩეთთან, სომხურ ეკლესიებსა და სინაგოგასთან მათხოვრები მართლაც არ იდგნენ — ბევრი მლოცველიც არ შემინიშნავს.

— **მართალია, რომ სინაგოგის, მეჩეთისა და სომხური ეკლესიების წინ მათხოვრებს არ აყენებენ? — ვკითხე სინაგოგის სახამს ბატონ დავით ბუზუაშვილს.**

— ვინ მოგახსენათ? მათხოვრებს როგორ არ ვაყენებთ, მაგრამ იშვიათად მოდიან. ჩვენს მრევლს გაჭირვებულთა და დაჯილდომილთა სია აქვს და თვითონ ზრუნავს მათზე. ყველა რელიგია გლახაკისა და უშოვარის ზრუნვას ავალებს მორწმუნეებს. ებრაელთა რჯულიც, ასეთი გახლავთ.

— **მხოლოდ ებრაელებს ესმარებთ?**

— მე რაბინი არ გახლავართ, სახამი ვარ, მაგრამ უფლებას მიცემ ჩემს თავს და გიპასუხებ: პირველ რიგში, ჩვენი წესის თანახმად, ჩვენთანზე ვზრუნავთ, შემდეგ კი დანარჩენებზე. ახლახან, ერთი ჩვენი უზნელი ქართველი პოლანდიაში წავიდა სამუშაოდ. გზის ფულის თავმოყრა გაუჭირდა და სინაგოგამ, ებრაელების სახელით, მცირე თანხა — 100 ლარი გადასცა. მთავრია სიკეთე და არა — რაოდენობა... აი, მობრძანდით ჩვენთან 9 ოქტომბერს — ქიფური გვაქვს — შენდობისა და პატივის დღე და ყველაფერს თავად ნახავთ. თუმცა ეს გრძნობა ქართველებს სხვებისაგან არ ესწავლებათ, — დასძინა ბოლოს ღმილით ებრაელმა.

მინდა ეს წერილი მისი სიტყვებით დავამთავრო — პატიება, შენდობა და გულმონყალება ქართველებს სხვებისაგან არ ესწავლებათ!

ლალა გაბედავა

რადიკალიზაცია ნაილი მოვიდა „ლილა ვაჩაშვილი, სილა ნაილი ნაილი მოვიდა“

ეს ფრაზა ახლა მოგვაგონდა... დიას, ხდება, რომ ვისაც ფიქრობენ დაჯანსიან, მოერევიან, შეუტევენ. ამჯერად, მხედველობაში გვყავს „ინვალიდთა ლიგა“, რომელზეც ხორციელდება გეგმაზომიერი შეტევები. მერედა, რატომ?! ბიზნესის სხვა მწარმოებლებში, ვითომ ყველაფერი რიგზეა?!

რატომ დაინყო კომისიები და გამოკვლევებ-მოკვლევები მაინც-ამაინც „ინვალიდთა ლიგადან“? „ბატონებო! ღმერთიც არ გნამთ, არც ადამიანობა გაქვთ და აღარც მოყვასისადმი ოდნავი მაინც ტკივილი და ცოდვა-ბრალი?!

ჩვენს მიზანს სულაც არ წარმოადგენს ამ დიდებული, მაგრამ ბედისა თუ ბუნებისაგან დასჯილ-დაწაგრული ადამიანების (მართლა ადამიანები-ის!) მიმართ სიბრაღული გაგიღვიძოთ. მაგრამ — ასეთი უგულობა?!

ისინი თავის თავს პატრონობენ, ამიტომ უნდა „კრიჭაში ჩაუდგეთ“ და „დავანოკოთ“?

თავიანთი ბიზნესი აქვთ და არც გასაკვირია, იმიტომ, რომ ამ ეტლებზე მიკრულ ადამიანებს აქვთ უბრწყინვალესი გონებრივი მონაცემები, აზროვნება და უნარი საქმის კეთების. იყენებენ კიდევ თავიანთ ნიჭს. სხვათა შორის, ინვალიდთა ლიგის თავკაცებს ყოველთვის სწორი პოლიტიკური გეზი აქვთ და ამიტომაც მუდამ გვერდში უდგანან ჩვენს პრეზიდენტს და მთავრობას.

ჩამოგვიტოვალეთ ერთი, რომელმაც ბიზნესმენტა ჯგუფმა თუ ორგანიზაციამ გააკეთა იმდენი სასიკეთო საქმე, რამდენიც „ინვალიდთა ლიგამ“?

ჩვენ ექიმები ვართ და სწორედ ჯანმრთელობის დაცვის საკითხებით გვინდა დავინყოთ: ჯერ მარტო იმის შესხენება რად ღირს, რომ „სოციალური პედაგოგიის დაცვის ფონდმა“ სწორედ „ინვალიდთა ლიგის“ თანაგომით შექმნილი საქართველოში 40 ათასამდე ბავშვისთვის სამედიცინო გასინჯვა-გამოკვლევების ჩატარება. მათ შორის 10-მდე ბავშვს უფასოდ გაუკეთდა სხვადასხვა სახის ოპერაცია. უფასოდ ურიგდებოდათ მედიკამენტები.

„ინვალიდთა ლიგა“ უზრუნველყ-

ოფდა ჩვენს მგზავრობას საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში — ქალაქებსა თუ სოფლებში. მათი კომფორტაბელური ავტობუსებით ვერც კი ვგრძნობთ მათგან: ინვალიდთა ლიგის სახმად დღეებში მგზავრობის სიმწელესა და სირთულეს. ამ ორგანიზაციის წყალობით, დაფინანსებითა და ხელშეწყობით პედაგოგებმა შექმნილი ჩაგვეტარებინა 4 კონფერენცია, სადაც ექიმებს მიეცათ შესაძლებლობა დებატების და ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე მიეღოთ სათანადო რეზოლუციები და დაესახათ ღონისძიებები.

„ინვალიდთა ლიგის“ თავკაცების მიერ გაკეთებული საქველმოქმედო საქმეების ჩამოთვლა ძალიან შორს წავიყვანს, მაგრამ გვინდა შევხვთ ზოგიერთ მათგანს: ინვალიდ ბავშვთა ხელოვნების სტუდია „შხელდას“, სადაც ინვალიდი ბავშვები ყოველგვარი გადასახადის გარეშე უფულებიან ხელოვნების საფუძველზე: აქვთ საკუთარი ტელეაპარატურა, ჰყავთ რამდენიმე მსოფლიო ჩემპიონი და პრიზიორი სპორტის სხვადასხვა სახეობაში (წელს პარალიმპიურ თამაშებში ავსტრალიაში ვერ მიიღეს მონაწილეობა უსახსრობის გამო). მათ მიერ ათასობით ინვალიდს, პოტენციურად უიმედოს, დახმარება გაენია საზლ-

ვარგარეთ მკურნალობის ჩასატარებლად.

აქვთ ინვალიდთა ეტლების სანარმო. მანამდე კი უცხოეთიდან შემოტანილი ათასობით ეტლი უსასყიდლოდ ურიგდებოდა ინვალიდებს, აკი „პანდუსებიც“ გააკეთეს მთელ ქალაქში, რომ იოლი ყოფილიყო ეტლით გადაადგილება.

საინტერესოა, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, რატომ დაინწყით მაინც-დამაინც „ინვალიდთა ლიგით“? იმათ რატომ არ აკონტროლებთ, სახელმწიფო სტრუქტურებში მოკალათებული მთელი მთელი მთელი კრედიტებს რომ ითვისებენ ან „სიდდერის“ და „სიმამრის“ გაურკვეველი შემოსავლებით სასახლებს იშენებენ, უცხოეთის ბანკებში მილიონობით თუ არა, ათასობით დოლარს აგროვებენ?! მერე ისიც ნახეთ და შეადარეთ, როგორ სახლებში ცხოვრობენ „ინვალიდთა ლიგის“ თავკაცები. რაშია საქმე?! კორუფციასთან ბრძოლას რატომ ნწყებთ „ლიფსიტებით“ და არა „დღაღღაღით...“ „სად მარხია ძალის თავი?“ ჩვენი ხალხი არც ისე უგუნური, ამას რომ ვერ ხედავდეს! კერძო და „არასამთავრობო“ ბიზნესს უფრო კარგად ებრძვი, არა?!

ქალაქის №1 საავადმყოფოს ბავშვთა კორპუსი ავარიულ მდგომარეობაშია. ამასთან დაკავშირებით უკანასკნელი წლების განმავლობაში მივმარტავით ყველას, ვისაც ხელმწიფობოდა: იქნებ მოინდომოთ, ჩაიდინოთ ქველმოქმედება, გაამაგროთ კორპუსის საძირკველი (ლაპარაკია 100-150 ათას ლარზე, ზოგისთვის ეს თანხა, შესაძლოა, სასაცილოც კი იყოს!), ზუბალაშვილების გვერდით ჩაიწერეთ ისტორიაში-მეთქი, მაგრამ დღემდე არავინ გამოეხმარა ამ ჩვენს თხოვნას (ისე, ცნობისთვის, ზუბალაშვილებმა საკუთარი სახრებით აუშენეს ბავშვებს საავადმყოფო, ეს პირველი პროფილირებული საავადმყოფო იყო იმ დროს ამიერკავკასიაში. მალე ამ ისტორიულ ძეგლს, რომელიც დღეს საფალავო მდგომარეობაშია 90 წელი უსრულდება). ახლა? სახელმწიფო თანხებით თუ სახელმწიფოსათვის განკუთვნილი კრედიტებით საკუთარს იშენებენ და განქულობას იკრევენ, ხედავთ განსხვავებას?!

დიას, ამ და მრავალმა მსგავსმა ტიკილიმა გაგვამწარა და ამოგავადგვიანა ენა...

ვინმემ შეიძლება ჩვენი წერილი გამოქომაგებად ჩათვალოს, კი, ბატონებო, ასე იყოს, მაგრამ რატომ მაინცდამაინც „ინვალიდთა ლიგას“ გამოვექომაგეთ, იცით რატომ? ხალხი ყველაფერს ხედავს, ხალხმა ყველაფერი იცის, ნურავინ ცდილობს ხალხს „თვალში ნაცარი შეყაროს!“

„ინვალიდთა ლიგის“ დევნიბა, „ვიყოთ ერთად!“ სწორედ ერთად უნდა ვიყოთ და არა დაგჭამოთ ერთმანეთი, მით უფრო, არ შეგჭამოთ ისინი, ვისაც ბედმა ეტლზე მიბმა არგუნა, თორემ...

ხდება ისიც, რომ ადამიანი მხოლოდ მაშინ მოდის გონს და შევირძნობს სხვის სატიკვარს, როდესაც გაჭირვება თუ განსაცდელი მის კართან დაიჩოქებს, ამისგან კი არავინაა დაზღვეული... გახსოვდეთ!!! და ფრთხილად, ფრთხილად, ბატონებო!

P.S. მივმართავთ „ინვალიდთა ლიგას“, ნუ გვიწყენთ, მეგობრებო, თუ ამ წერილით ჭრილობა გაგიახლოეთ (თუნდაც უმნიშვნელოდ) გვერწმუნეთ, ეს არ გვინდოდა, მაგრამ იქნებ უნებლიეთ მაინც გამოგვივიდა, გვაპატიეთ, გახსოვდეთ, ჩვენ მუდამ გვეტყება თქვენი სატიკვარი, გვინდა გავინანილოთ კიდევ, რომ ეს შესაძლებელი იყოს...

გვიგულეთ მუდამ თქვენ გვერდით, თქვენს მეგობრებად...

„ვიყოთ ერთად!“

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის პროფესორები: ლილი ქერქიძე, ირაკლი ციციშვილი, გოგი ჩახუაშვილი, სოციალური პედაგოგიის დაცვის ფონდის პრეზიდენტი ვიქტორ მოროშკინი, მედიკინის მეცნიერებათა კანდიდატები: ირაკლი მამუჩიშვილი, ნუნუ პარტახია, ირინე მჭედლიშვილი, ანზორ რიგვაძე, დ. დიდუბულიძე, ქ. ბერიძე, თ. მარინაშვილი

რამდენიმე წლის წინ, მოსკოვის ერთ-ერთ კლინიკაში უცნაური რამ მოხდა: ვახშმისა და ბოლო აბის მიღების შემდეგ, როცა სტაციონარში მხოლოდ მორიგე ექიმები, ძიებები და მოხუცი ლიფტოორი რჩებოდნენ, მოხუც ლიფტოორს, საიდანლაძე, ზევიდან ესმოდა ანგელოზების გალობა. ორიოდე კვირის შემდეგ დავერეხებულა ლიფტოორმა შეაჩნია, რომ ანგელოზები მას შემდეგ იწყებდნენ გალობას, როცა მას მეშვიდე სართულზე აჰყავდა სიმპათიური მნახველი, ხოლო გალობას წყვეტდნენ ბოლო მნახველის წასვლამდე ხუთი წუთით ადრე. ერთხელ, ლიფტოორმა ვერ მოითინა და სტუმარს ჰკითხა, — ხომ არ იცით, ასეთ დროს ვინ მღერისო?... ასეთიანები მღერიაო, — უპასუხა მნახველმა.

ლიფტოორის ძალიან გაუკვირდა. ასეთით დაავადებული მომღერალი იკვლევა, რაც უსინათლო ავტომობილოვლი.

ლიფტოორი უფრო გაოცდებოდა, რომ გაეგო — კლინიკაში ექსპერიმენტს ატარებდნენ... მუსიკალური თერაპია არსებობს თითქმის მას შემდეგ, რაც გაჩნდა გონიერი ადამიანი. ბუნებაში ყველაფერი ემორჩილება განსაზღვრულ რიტმებს და მხოლოდ ადამიანის ფსიქიკაა ურიტმო. ამიტომ მან მუსიკა გამოიგონა ცხოვრების გასაღვივლებლად, რათა თავის ფსიქოლოგიურ ცხოვრებას რიტმი და ჰარმონია მიანიჭოსო, — ამბობდა რუსი ფსიქოლოგი რუბინშტეინი და ამით ხსნიდა მუსიკის წარმოშობას.

ძველ აღთქმაში მოთხრობილია, თუ როგორ უმკურნალა დავითმა საულს მუსიკით ნერვული დეპრესიის დროს. დავითის თითქმის ყოველი ფსალმუნი იწყება „გუნდის ხელმძღვანელის“ დამოძღვრით, რომელი ინსტრუმენტების გამოყენებაა საჭირო ამ მშობლიისთვის — სიმებიანი, სასულე თუ დასარტყმელი.

ძველი ჩინელები მუსიკას იყენებდნენ ტრადიციული მედიცინის სხვა საშუალებებთან ერთად. განსაზღვრული ხმების გამოყენება მიღებულია აუტოტრეტურაშიც (სწავლება ორგანიზმის აქტიურ ნერვულსა და თორმეტ მერიდიანზე).

ინდოელი ფილოსოფოსები ამბობდნენ, რომ კაცობრიობის ისტორიის დასაწყისში არ იყო ენა, არამედ იყო „მუდმივი მუსიკა“. ადამიანები თავიანთ აზრს და გრძნობას გამოხატავდნენ დაბალი და მაღალი, მოკლე და გრძელი ხმებით. ტემბრის სიღრმე მიანიშნებდა ადამიანის ძლიერებაზე, ხოლო სიმაღლე — სიყვარულსა და სიბრძნეზე.

დასავლეთ ევროპაში კარგა ხანია იყენებენ

მუსიკას ადამიანზე ზემოქმედებისთვის. სასახლეებსა და ციხესიმაგრეებში დღედაღამ ისმოდა სიმღერა და მუსიკა, რომლითაც იქმნებოდა სასურველი ფონი მმართველობისთვის. მუსიკა ფსიქიკური კლინიკებში მხოლოდ XX საუკუნეში გამოიყენა ფრანგმა ექიმმა ესკიროდმა. ჩინელებიც განსხვავებით, ევროპელები მიმართავდნენ მუსიკას, როგორც დამატებით ფსიქოთერაპიულ საშუალებას. მიუნხენის ერთ-ერთ კლინიკაში კუჭნანალავის ტრაქტით დაავადებულ პაციენტებს ასმენინებდნენ ბეთჰოვენსა და მოცარტს.

ამჟამად საფრანგეთის სისხლის გადასხმის ეროვნულ ინსტიტუტში, ოპერაციის დროს აუცილებლად ჟღერს მუსიკა.

აშშ-ში არაერთი უნივერსიტეტი უშვებს მუსიკის თერაპიის სპეციალისტებს. ეს დარგი განსაკუთრებით პოპულარული გახდა მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ, როცა საჭირო გახდა ფრონტიდან დაბრუნებული ჯარისკაცების ფსიქიკის რეაბილიტაცია.

ნუთუ მუსიკა ადამიანზე მხოლოდ ფსიქიკის საშუალებით მოქმედებს? ამ საკითხით დაინტერესდა სერგეი შურშანჯანი.

სიყმაწვილემ იგი ოპერის მომღერლობაზე ოც-

მუსიკა — მკურნალი

ნებობდა, მაგრამ მშობლების დაყენებით სწავლა დაიწყო სამედიცინო ინსტიტუტში, თუმცა 25 წლის ასაკში მაინც ჩააბარა როსტოვის მუსიკალურ-პედაგოგიურ ინსტიტუტში. 8 წელი მღეროდა ოპერაში და ექიმდაც მუშაობდა. სერგეი ბედნიერი იყო: ერთი პროფესია მას თვითგამოვლენის საშუალებას აძლევდა, მეორეთი კი ხალხს ესმარებოდა. მაგრამ, როცა მის ყურს მისწავდა მუსიკალური თერაპიის ამბავი, არჩევანის წინაშე დადგა.

სერგეიმ დაიწყო შესწავლა მუსიკის ზემოქმედებისა ისეთ ცოცხალ უჯრედებზე, რომელთაც არც ფსიქიკა გაჩნიათ და არც სმენა. ექსპერიმენტის წყალობით მან გაარკვია, რომ ცოცხალი უჯრედები აქტიურად რეაგირებენ საეკლესიო და კლასიკურ მუსიკაზე, ხოლო როკისა და პოპის მიმართ გულგრილი არიან.

აი, მეორე, ფანტასტიკური ცდაც:

ჩინელი ქერა ამირძალები

ნაპოენ მუმიებს სიფრთხანა ქსოვილის განიერი კაბები, ნაქსოვი შარვლები და კუბოკრული ქვედატანები აცვიათ. მხრებზე ოქროსფერი თმები ჩამოშლია. შესანიშნავად შენახულ მუმიებს თეთრი რასისთვის ტიპური ნაკვთები აქვთ. ეს „ეგვიპტელი“ მუმიები ჩინეთის დასავლეთით, პროვინცია სინძიანში ათასწლეული

წლების მანძილზე იყვნენ ჩამარხული უდაბნოს ქვიშაში. მაღალი ტემპერატურისა და დაბალი ტენიანობის გამო მუმიების სახეზე მოხატულობებიცაა შენარჩუნებული. ტანსაცმელი ნატურალური, მატყლის ძაფისგანაა მოქსოვილი. ძირითადად, ლურჯი, ყავისფერი და მწვანე ფერები ჭარბობს.

როგორ მოხდნენ ქერათმინი უცხოელები აზიის შორეულ რაიონებში? შემდეგ სადღა წავიდნენ? ძველჩინური ხელნაწერები ჩვ.წ. აღ-მდე მე-2 საუკუნეში იხსენიებენ „მაღალ სტუმრებს“,

პრინცესა 18 წელი შეუსრულდა

შვედეთის მეფის კარლ გუსტავის უმცროსი ქალიშვილი, პრინცესა მაღლენი 18 წლის გახდა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ პრესის მიერ ევროპის სამეფო ოჯახებიდან ულამაზესად მონათლულ, მართლაც მომხიბლავ მაღლენს ნება ეძლევა, შეასრულოს შვედეთის სახელმწიფოს მეთაურის ყველა მოვალეობა იმ შემთხვევაში, თუ მეფე-მამას, მის უფროს დას — ტახტის მემკვიდრე პრინცესა ვიქტორიას და მმას, კარლ ფილიპს რალაც მიზეზის გამო არ ეცლებათ.

მაღლენმა დაბადების დღეზე მიიღო თავისი გუბერნიის წარმომადგენლები, რომელთაც მას გადასცეს მისი სახელობის ცხენოსანთა სტიპენდიის ფონდის შექმნის მომშობა. ეს შემთხვევითი არ არის, რადგან მაღლენი ოთხი წლის ასაკიდან გატაცებულია ცხენოსნობით.

პრინცესა ოცნებობს მიიღოს მანქანის მართვის უფლება და დიპლომი. მაღლენი გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტში სწავლის გაგრძელებას აპირებს. სიყვარულზე ჯერჯერობით არ ფიქრობს, თუმცა ჟურნალისტებს

რომელთაც ცისფერი ან მწვანე თვალები, გრძელი ცხვირები და ქერა თმები ჰქონდათ. მუმიების გარეგნობა ცხადყოფს, რომ უძველეს დროში ასეთ ფაქტს მართლაც ჰქონია ადგილი. მათი სიმაღლეც კი შეესაბამება მატანიებში მოცემულ აღწერილობას.

ფილადელფიელი პროფესორი ვიქტორ მეიერი დარწმუნებულია, რომ აღმოსავლეთისკენ ინდოევროპულ მომთაბარეთა გადინება შავი ზღვისპირეთის ჩრდილოეთიდან დაიწყო. ამერიკელმა არქეოლოგმა დევის კიმბელმა დაასკვნა: „ამ მომთაბარე ხალხის ცხოვრებაში დიდი ადგილი ეჭირა ქალს. იგი იყო წამყვანი რიტუალებისა, ნადირობისა და ბრძოლებისა“. იქნებ სწორედ ისინი იყვნენ ახლა უკვე ლეგენდად ქცეული ამორძალები?

ჩვ.წ. აღ-მდე 450 წელს ბერძენი ისტორიკოსი ჰეროდოტე აღწერს მამაცი მებრძოლი ქალების ამბავს, რომელთაც მან ამორძალები უწოდა. ჰეროდოტემ ამორძალები სწორედ შავი ზღვისპირეთის ჩრდილოეთში ნახა. თვითდამკვიდრებისა და ტერიტორიული ბრძოლების დროს ერთი ტომი მეორემ გადევნა ევროპული ნაწილის სტეპებიდან. ისინიც იძულებულნი იყვნენ გეზი აღმოსავლეთით, კონტინენტის სიღრმისკენ აეღოთ.

კალენდოსკოპი №39

მა უკვე დანიშნეს ინგლისელ პრინც უილიამზე. მაღლენ ტერეზია აშლია ჟოზეფინამ მამასთან ერთად პირველად მიიღო მონაწილეობა ქვეყნის მინისტრთა საბჭოს სხდომაში. შემდეგ, ტრადიციისამებრ, კარლ გუსტავმა გადასცა ქალიშვილს უმაღლესი — „სერაფიმის ორდენი“. ამ ტრადიციას შვედეთში ჯერ კიდევ მეფე მაგნუს ლადულოსმა (X ს.) დაუდო სათავე.

ოტდონი №37

შურშანჯანმა მუსიკა მოასმენინა ჩვეულებრივ წყალს. აღმოჩნდა, რომ მუსიკა ხელს უწყობს წყალში ჰიდროქსინის (წყლის შემადგენელი დამუხტული ნაწილი) ზრდას. უფრო მეტიც, წყალს შეუძლია თავისი თვისებების შეცვლის შესახებ ინფორმაცია გადასცეს სხვა წყალს, რომელიც მისგან შორსაა. შუა საუკუნეებში, როცა გავრცელდა შავი ჭირის ეპიდემია, ქალაქებში განუწყვეტელი ისმოდა ეკლესიის ზარების ხმა. სჯეროდათ, რომ ზარების ხმა ესმარებოდა ადამიანებს ამ საშინელ დაავადებასთან ბრძოლაში. ასეთსავე ფეფქს ახდენდა ნირვის დროს საეკლესიო გუნდის გალობა.

სერგეი შურშანჯანმა (ცდით დაამტკიცა, რომ ის მიკრობები, რომლებიც ისმენენ საეკლესიო გალობას და ზარების ხმას, აქტივობას 40%-ით კარ-

გავენ. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ნაკურთხი წყალი მხოლოდ ვერცხლის ჯვრის ჩადებით და მისი იონებით კი არ გარდაიქმნება წმინდა წყლად, არამედ ნირვის დროს გალობის წყალობითაც.

შეიძლება იკითხოთ, რა საჭიროა ვიციოდეთ, რა მოსდის წყალს მუსიკის ზეგავლენით? გაიხსენეთ, რომ ადამიანის უჯრედის 80% წყლისგან შედგება. შურშანჯანის მიერ მიღებული შედეგები საშუალებას იძლევა უჯრედების პროცესების რეგულირებისა, თუკი გავითვალისწინებთ წყლის შესაძლებლობას ინფორმაციის გადაცემის შესახებ შორ მანძილზე.

როცა ადამიანი ავად ხდება, მას ხმა ეცვლება, ჩახსლირება აზრად, რომ შეიძლება ავად გახდეს საკუთარი ან სხვისი ხმის არასწორი ხმოვნების გამო?

ჩვენ ერთმანეთს ვუჩებთ არა მარტო ხელებით, არამედ ხმებითაც, ანუ ხმის ტალღების ერ-

ფარაონთა უქრობი ლამპრები

ეგვიპტის, საბერძნეთისა და რომის მატანიებში აღწერილია შემთხვევები, როცა უძველესი სამარხების მძარცველები ძვირფასეულობასთან ერთად ლამპრებსაც პოულობდნენ. ისინი იქ საუკუნეების მანძილზე ენთო, მაგრამ როგორც კი ბოროტმოქმედები გამოჩნდებოდნენ, ელვის უსწრაფესად ქრებოდა ცეცხლი.

ასეთი რამები ისე უმჩიოა ვიციოდეთ, რომ არ შეიძლებოდა მეცნიერები არ დაინტერესებულყვნენ. ამ ლამპრებს ერთი უცნაური თვისებაც ჰქონდა: არც ერთი არ ბოლავდა. სწორედ ეს უკანასკნელი ფაქტორი ნათელს ჰყვანდა უძველესი ეგვიპტის აქამდე ამოუხსნელ გამოცანას: როგორ შეიძლებოდა სიბნელეში კედელზე ფრესკის დახატვა ისე, რომ იგი ჩირაღდნის ან ლამპრის ჭკარტლით არ გაეფუჭებინათ?

1485 წელს ასეთი საოცარი მარადიული ლამპარი იპოვეს რომაელი ორატორისა და ფილოსოფოსის ციცერონის ქალიშვილის საძაღლეში. ლამპა 1600 წლის მანძილზე ენთო (რა თქმა უნდა, ჟანგბადი არ მიჰყარებია) და ოქროსფერთმიანი გოგონას სხეულს აშუქებდა. გათხრების თვითმხილველი იყო ერთი ბენედიქტელი ბერი, რომელიც საოცარი ლამპრის სანახავად მიიწვიეს. იმავედროულად, ბერს უნდა დაემოწმებინა, რომ აქ ემშავის ხელი არ ერია. სამარხში შესულმა ბერმა, გარდა სავსებით უხრწნელი ნორჩი გოგონას გვაშისა, შენიშნა ლამპარიც, რომელიც დაბინდულ მოლურჯო შუქს გამოსცემდა. ლამპარი რამდენიმე დღეში უკვალოდ გაქრა და მეცნიერებმა, სამწუხაროდ, მისი გამოკვლევა ვერ მოახერხეს.

უამრავი ლამპარი აღმოაჩინეს არქეოლოგებმა ერთ დროს მაღალგანვითარებული, ახლა კი გამქრალი ცივილიზაციის ადგილებში. პლუტარქე წერდა, მარადიული ლამპარი ანათებს იუპიტერ-ამონის ტაძარსო; წმინდა ავგუსტინე იხსენიებს ძველევგვიტურ ვენერას ტაძრის ლამპარს, რომელსაც ქარ-წვიმა ვერაფერს აკლებდა. ასეთივე ლამპარი იდგა თურმე 500 წლის მანძილზე (თვით ლამპარზეა ამოტვიფრული თარიღი) ანტიოქიის ქალაქის ჭირკრის ნიშაში. მსგავსი ლამპრები ინგლისის ტერიტორიაზეც აღმოაჩინეს.

მარადიული ლამპრების შესახებ საინტერესო ჰიპოთეზა წამოაყენა მეცნიერმა ათანას კირხერ-

თობლიობით. თეორიულად შეიძლება შეირჩეს განსაზღვრული ბერიოთი სიხშირეები, რომლებიც იქცევიან განსაზღვრული უჯრედული პროცესების კატალიზატორებად, ე.ი. ორგანიზმს აანყობს ორგანის ან ქანარის მსგავსად. შურშანჯანის აზრით, ასეთი მეთოდი გატილებით ეფექტურია, ვიდრე ქიმიური ჩარევა და ნაშლელი.

ცდები კვლავ გრძელდება. ჯერჯერობით, ბოლომდე არ არის ცნობილი, თუ როგორ მოქმედებს ადამიანზე მისი საკუთარი ხმა. მეცნიერმა მხოლოდ ვივარაუდოთ, რომ ჩვენს ხმას აქვს სიხშირე, რომელიც ხელს უწყობს ორგანიზმში განსაზღვრული დისბალანსის აღმოცენებას. ე.ი. შესაძლებელია უკუეფექტიც.

ექსპერიმენტმა დაგვანახა, რომ ბელკანტის გამოყენებამ საგრძნობლად გააუმჯობესა ასეთით დაავადებული მდგომარეობა. ისინი იტანჯებიან იმის გამო, რომ არასწორად სუნთქავენ და ამის შედეგია ფილტვების ჰიპერვენტილაცია.

მუსიკით მკურნალობა ესმარება სუნთქვაში დიაფრაგმისა და ქვედა ნეკების ჩართვას. ამ მეთოდის წყალობით, ბევრი ისეთი ავადმყოფი, რომელიც მხოლოდ ჰორმონებით ცოცხლობდა, ოჯახს და სამსახურს დაუბრუნდა.

მედიცინის დოქტორმა სერგეი შურშანჯანმა და მისმა კოლეგებმა ჩაატარეს ცდები ვოკალთ-ერაპიის გავლენაზე არა მარტო ფილტვებზე, არამედ სხვა სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან ორგანოებზეც. სიმღერის დროს გამოცემული ხმა მხოლოდ 15-20%-ით გადის სივრცეში. ბგერის ტალღის დახარჩენ ნაწილს შთანთქმავს შინაგანი ორგანოები და მოჰყავს ისინი ვიზრაციის მდგომარეობაში.

დაავადებული ორგანოების ხმოვანება განსხვავდება ჯანმრთელის ხმოვანებისგან. ამ არასწორი ხმოვანების კორექტირება შესაძლებელია, თუკი ადამიანი ისწავლის სწორად სიმღერას და მაშინ სიამოვნების მიღების გარდა, შეძლებს ნაწილს გარეშე მოიწესრიგოს თავისი ორგანიზმი.

შურშანჯანმა ექსპერიმენტულად დაამტკიცა ის, რასაც ძველი ჩინელები მიხვდნენ: ღვიძლები დადებითად მოქმედებენ ხის სასულე ინსტრუმენტები, მაგ. ფაგოტი ან ჰობოი, ხოლო გულ-სისხლძარღვების სისტემისთვის მისწრებაა სიმებიანი ინსტრუმენტები.

მუსიკალური თერაპია და, კერძოდ, ვოკალთ-თერაპია იშვიათი საშუალებაა ორგანიზმის სარეზერვო ძალების ჩასართავად და მისი დაცვითი ფუნქციის გასავითარებლად.

სოზესედნოი №30

მა. „ეგვიპტეში ნავთობის დიდი მარაგია, — წერს იგი, — ალბათ, ქურუმები ნავთობის წყაროებს მიღებით აერთებდნენ აზუბსტის პატრუქთან ლამპრებთან. მიმარწია, რომ ეს არის უქრობი ლამპრების გამოცანის ამოსხნის ერთადერთი გასაღები“.

ზოგიერთმა მკვლევარმა შენიშნა, რომ მარადიულ ლამპრებს იმ ადგილებში პოულობდნენ, სადაც გვაშების უხრწნელად შენახვის ტრადიცია მძლავრობდა. ჩვეულებრივ, გარდაცვლილის შინაგან ორგანოებს სარკოფაგის შორიასოდ, საგანგებო ჭურჭლებში ინახავდნენ, მაგრამ იმ დროს განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებდნენ...

სულსაც! სწორედ იგი, უძველეს ხალხთა წარმოდგენით, ანიჭებდა სხეულს სიცოცხლეს. უნებურად იბადება კითხვა: იქნებ მარად უქრობ ლამპრებში არც ყოფილი საწვავი, არც პატრუქი და მათ ნაცვლად, გარდაცვლილთა სულები ანათებდნენ? რასაკვირველია, ეს უნაზესი სუბსტანცია თავისი არსებობას წყვეტდა, როგორც კი შორიასოდ უცხოები გამოჩნდებოდნენ.

ეგვიპტურ „გარდასულთა წიგნში“ არის თავი — სახელწოდებით „შუქისკენ ზეასვლა“, სადაც ნათქვამია, რომ ფარაონს თავისი საქვარიდან გადასვლა ნებისმიერ დროს შეეძლო, საამისოდ მას სჭირდებოდა სასიცოცხლო ძალა, რომელიც იქვე, ლამპარში ინახებოდა...

ნლო №28

მოსწავლეთა საყურადღებოდ!
განათლების სამინისტროს კომპიუტერული ცენტრი «მეიშპი» აცხადებს მოსწავლეთა მიღებას პერსონალური კომპიუტერის შემსწავლელ ჯგუფებში
 მიიღებიან IV-XI კლასების მოსწავლეები
მის: ა. ჭაჭავაძის I ჩიხი, №37
(ბავშვთა ქალაქ „მეიშპის“ ტერიტორია)
☎ 29-48-60; 23-53-17

შხა-მახიკაბის (ბრალირნია)
კაპონგაქშია კაპონი
☎ 899-53-77-78
8-253-2-14-15

ზტამაგაბის და ზიგაგაბის კაპონგაქშია ავლიბი არასათავარიბი კაპონგაქშია
☎ 99-86-09; 38-37-89

მაღალდი კოლიგრაფიისთვის
ადგილზე მიტანი
ფუხცელებში და ხელონებში
ტელ: 71-04-14 877-43-28-62
სხვადასხვა შორებაში A1; A2; A3

ამ ბოლო დროს, არცთუ განეზივრე-
ბულები ვართ ქართველი სპორტსმე-
ნების გამარჯვებებით, იქნებ ამიტო-
მაც იყო გამორჩეული ჩვენთვის 6
ოქტომბრის საღამო — ქართველთა
მიერ გამართული ორთაბრძოლები,
სადაც გამარჯვებულნი ჩვენებურები
გამოვიდნენ და იმ მონატრებულ
სიხარულს, რასაც ქართველი კაცის
უცხოტომელზე გამარჯვება და ძლევა
პყვია, კვლავაც გვაზიარეს.
საქართველოს პროფესიული კრივის
ფედერაციისა და „რინგს-საქართვე-
ლოს“ თავკაცთა ინიციატივით ლამაზი
სანახაობა გაიმართა თბილისის
სპორტის სასახლეში. სანახაობა შემოხ-
ვევით არ მიხსენებია. ამაზე ქვემოთ
მოგახსენებთ, სოლო რაც ჯიგრაძე
და ნალდი სპორტული იყო, მოდით,
იმათ დაგინათ.

1. გოჩა რუსია — იზორ სანატაროვი

გოჩა რუსია ფოთელი მოკრივე, ნიჭიერი
ბიჭი და მსოფლიო ჩემპიონატის მონაწილე.
საქართველოს ნაკრების უცვლელი წევრიც იყო
ბოლო ხანს, მაგრამ, ჩვენში ტრადიციულმა
შეჭირვებამ აიძულა, პროფესიულ კრივში გადა-
სულიყო. პარასკევს გოჩას პროფესიული ნათლო-
ბა იყო. გოჩამ ივარგა იმ დღეს. პასუხისმგებლო-
ბაც დიდი ჰქონდა — საქართველოს სახელით
პირველს მას მოუწია რინგზე გასვლა, გზის გამკ-
ვალვის ფუნქცია კი ოლი სულაც არ არის.

იგორ სანატაროვს გოჩა რუსიამდე 4 ბრძო-
ლა გაემართა პროფესიულ კრივში და ოთხივე
მოეგო. რინგზეც ყინჩად და ამყავდ გამოვიდა,
ეჭვობა, ფიქრობდა, ეცეც მესუთვო. არ გამოუ-
ვიდა. გოჩამ შავი დღე აყარა. ოთხი რაუნდი
ენახუბა და არაფერი დაუთმო. ორჯერ ნოკდაუნ-
ში გაგზავნა მეტოქე, ბოლოს, სახატოროვს ფეხზე
დგომის თავიც რომ არ ჰქონდა, ნოკაუტით მოუთა-
ვა ხელი. ის დღე გოჩასი იყო, ყველაფერი გამოს-
დიოდა, მეტოქეს ნარმატების შანსი არ დაუტოვა
და ალაღად გაიმარჯვა.

2. გიგა გიგოშვილი — ვალენტინ დავითიძე

იმ დღეს სპორტის სასახლეში ზაზა ტყეშე-
ლაშვილს უნდა ეჩხუბა. „რინგს-საქართველოს“
სახელით, ზაზა, ტარიელ და ამირან ბინაძეებთან
ერთად, მსოფლიოს ჩემპიონისა და მისი ბრძოლა
მეტ ხიბლს შემატებდა საპარასკევო თბილისურ
სპორტულ ბაჭალიებს. მაგრამ ზაზა ტყეშელაშ-
ვილი ტარიელ ბინაძესთან ერთად, ნაუცბათევად
იაპონიას გაემგზავრა და სპორტის სასახლეში
თავისი მოწაფე გეგა გეგეშიძე დატოვა. არც თავი
შეირცხვინა გეგამ და არც ოსტატი შეარცხვინა.
ვალენტინ დავითიძე ერთ-ერთი საუკეთესო რინგ-
სეულია მსოფლიოში, მასთან ბრძოლა არ არის
იოლი საქმე. არც გეგას გაიოლებია თავიდან,
დიდი ჭიდილი და ბრძოლა იყო, დავითიძე კრივ-
ისა და კარატეს ილეთებით ცდილობდა ჩვენებ-
ურის დამარცხებას, მაგრამ არ გამოუვიდა. გეგა
კი ამ ყველაფერთან ერთად საჭიდაო ილეთებსაც
კარგად ფლობს, ამის წყალობითაც გაიმარჯვა.
ბოლო ხანს, ქართველ რინგსეულებს არაერთი ახ-
ალბედა და ნიჭიერი ათლეტი შეემატა, მაგრამ
გეგა გეგეშიძისთან ნიჭიერი, თამამად შეიძლება
ითქვას, ბევრი არ გამოჩენილა.

3. ილია ტლაშაძე — ვალერი სიმაშვილი

ილია ტლაშაძეს ერთი შეხედვრება სჭირს,
რომელიც, ერთის მხრივ, მისი ბედნიერებაა: ილია
გიორგი კანდელაკის სპარინგ-პარტნიორ-
ია. როცა კანდელაკი ლონდონში არ ეშაბდება
ორთაბრძოლებისთვის და გორში, ვარიანში
ვარჯიშობს, მას ყველაზე ღირსეულ „სპარინგობას“
სწორედ ტლაშაძე უწევს. მტერს მოხვდა კანდელაკის
ხელი — ესეც თქვენი უზადურებ! მაგრამ თუ
რამე სიკეთე გინდა ისნავლო კრივში და დაოსტატ-
დე, კანდელაკზე უკეთეს სპარინგ-პარტნიორს
საქართველოში ვერ მოიხედა.

ანდა, ექვზე და იყავი — უკეთესი არ არსე-
ბოხს და სად ნახავ. ერთიც არის — ილია ტლა-
შაძის მწვრთნელი სწორედ კანდელაკის გამზრდე-
ლი და დამკვლავიანებული ავთანდილ შოშიაშვილ-
ია, ბატონი ავთანდილი კი ისეთი კაცია, „ხელ-
იდან სულ ჩემპიონები გამოსდის“.

ილია ტლაშაძემ ჯიჯურ დაიწყო ბრძოლა.
ძალიან ენადა, სემეშვიცი დაენოკაუტებინა, მა-
გრამ არაფერი გამოუვიდა. მეორე რაუნდში რუსმა
იძალა და დიდი საფრთხეც შეუქმნა ილიას. მარცხ-
ენას მარჯვედ ხმარობდა და ორ-სამჯერ რინგის
კუთხეშიც ააყუდა ჩვენებური, მაგრამ შოშიაშვი-
ლისეულ სკოლას სად წაუვიდოდა — ბოლო ორ
რაუნდში ილიამ გვარიანად ბეგვა მოწინააღმდე-
გე და პროფესიულ კრივში მეორე გამარჯვებაც
მიითვალა.

4. პაპო გოგიტიძე — ვიადკო ცხიპოვი

პაპო გოგიტიძეს ჯერ კიდევ „კლასიკური“
სტილით ჭიდაობისას არაერთგზის უსახელებია
საქართველო, რინგშიც ბევრი წარმატება
მოუპოვებია და იმ დღეს მისგან ყველა გამარ-
ჯვებას ელოდა. გოგიტიძემ ჭიდაობაც გულიან-
გოგიტიანი იცოდა და ჩხუბიც ასეთი სწევია. ბულ-
გარელი ცვეტკოვი მართლად ააფერადა, ურტყა
და ურტყა, დიდხანს არ გაუტყდებოდა პაქერო-
ბა, არც თავად იწვალა და არც მეტოქე ანერვიუ-
ლა — 5 წუთში მოუთავა ხელი და მორიგი გამ-
არჯვებაც მიითვალა.

6. რამაზ ბიგანაძე — მამსიხ სილოროვი

გიორგი კანდელაკსა და ავთანდილ შოშიაშ-
ვილს ვერც ამჯერად ავერიდები. რამაზ ბენაძეს

ქართველები უსხოვლები დაჯახნეს

გიორგი კანდელაკმა ბელიზელ მეჩვიდმეტელ გაიმარჯვა

უმთავრეს ტიტულს, რომელსაც მსოფლიოს
კრივის უმთავრესი ორგანიზაციები — კრივის
საბჭო (WBC), ასოციაცია (WBA) და ფედერა-
ცია (WBF) მართავენ, ჯერ იქამდე გაის ხელი
არ მიუწვდება.

ეს განმარტება სულაც არ ახუნებს გიო
კანდელაკის წარმატებას. მან მსოფლიო ჩემ-
პიონი ცემა და რა მისი ბრალია, თუ მსოფ-
ლიოს პროფესიულ კრივში ასეთი დომიზა-
ლია, ვისაც არ ეზარება ფედერაცია-კემპირს
ქმნის და თავიანთი ჩემპიონებიც ჰყავს. იქნებ
ახლა მაინც მოვიდნენ ეს ამბიციური და
პირველობის უაზროდ მოსურნე კრივის
ბოსები აზრზე — მათი მსოფლიო ჩემპიონი
ჩვენმა ვარიანელმა ბიგმა ისე მიბეგვა, ფეხზე
ველარ იდგა ამერიკელმა.

კანდელაკს ქადილი და ტყუილ-უბრალო
ლაპარაკი არ სჩვევია, თანაც, თუ იტყვის, ახს-
რულებს — სიტყვის კაცია! ამ ბრძოლამდე გა-
ნაცხადს, მე-3 რაუნდში მოვრჩები საქმესო და
აასრულა კიდევ. თუმცა, პირველ რაუნდში არ
უჩანდა ასეთი პირი. ჯოი გაი დიდგულად ჩამ-
ოვიდა თბილისში — იქადაგებოდა, მაგ თქვენს
კანდელაკს ნოკაუტით გაგაგორებო. წარსულიც
ხელს უწყოფდა. თბილისამდე 30 ბრძოლა გადა-
ეხადა, 27 მოეგო და აქედან, 15 — ნოკაუტით.
კანდელაკიც არ იყო ნაკლებიმედიანად — 16
შეხვედრიდან ყველა ჰქონდა მოგებული, 11 —
ნოკაუტით. გაის კოზირი ისიც იყო, რომ მისი
თბილისში ჩამოსვლა ბრძოლამდე 2 დღით ადრე
გადაწყდა, მანამდე გიორგის მეტოქედ შავკანიან
ამერიკელს ქლელენ ვულს ველოდა. ვულს კი
ხელი მოუტყვია ვარჯიშზე და ბოლო მომენტში
გაიმ შეცვალა თანამეამულე. ჯო გაის კანდელაკის

6. ამირან ბიგაძე — საიდ უსინოვი

„ბევრი შეცდომა დავეუშვი. თავიდან, სიმარ-
თლე გითხრათ, ვერ გავისენი, მოგვიანებით
მოვედი გონს. ერთხანს შიშიც შეემპარა, რომ
დამეარცხებოდნენ, მაგრამ მეორე ხელ-ფეხი გამეხ-
სნა, ქომაგებმაც გამომაფიხილეს და ჰუსეინოვს
შეუტყე. მთელი ბრძოლის მანძილზე, ერთი რიგი-
ანი ილეთი გავაყეთე და ისიც მომგებინა და
გადამწყვეტი. ბრძოლა რომ გაგრძელებულიყო,
მაინც მოვიგებდი, რადგან კომპლექსი, რითაც
ორთაბრძოლა დავინყე, უკვე მოხსნილი მქონდა.
მიხარია, რომ არ გამიერთულდა საქმე და გაგზ-
არე ჩემი ქომაგები“, — ეს სიტყვები ამირან ბი-
ნაძემ საიდ ჰუსეინოვთან ორთაბრძოლის დას-
რულებისას მიიხრა, როცა ყველაფერი უკან იყო,
მანამდე კი, მართლაც, გაუჭირდა. ჰუსეინოვს,
რატომღაც, ცნობილი დაღესტნელი რუსის ვოლკ
ხანის გვარსახელობის სპორტული ნიჭიყო ექოსა.
ვის ამინებდა, არ ვიცი. ვოლკ ხანი დიდი მე-
ბრძოლია და ჩვენშიც კარგად იცნობენ, მაგრამ
არ გაუფიქრა ილეთი ჰუსეინოვს — რა „ვოლკი და
მგელიც“ იყო, გამოჩნდა. თავიდან ოდნავ დაჩა-
გრა ამირან ბინაძე, მაგრამ ამირანი, როგორც
თავად აღიარებს, მალევე გამოფიხილდა. მე-3
წუთზე კი ისეთი ილეთი ჩაუტარა ვოლკ ხანის
მოტრფიალეს, მეტოქე ძირს დაეცა და ვეღარც კი
წამოდგა. ალაღად გაიმარჯვა!

7. პაატა ვარდუაშვილი — ლეონტი შორენაძე

პაატა ვარდუაშვილი კანდელაკის „ჩემპიონის“
ალბრდილი, ვარიანელი მოკრივეა. ახლახან
გამოფიხიონალდა და ჯერ ბევრი უკლია, რომ
თავის ოსტატს შეედაროს. პაატამ ბრძოლა წარ-
მატებულად დაიწყო, ვორონჟიკი ერთხანს რინგ-
ის კუთხეშიც მიაყუდა ოროსანი მოსწავლესავით
და კარგად უბრაზუნა, მაგრამ მეორე ამანაც გამ-
ოილი ხელი და ქართველსაც ბლომად უთავაზა.
ეს ერთადერთი ბრძოლა იყო, რომელიც ფრედ
დასრულდა. მე-2 და მე-3 რაუნდში პაატას ჰქონ-
და გამარჯვების შანსი, მაგრამ წყალს გაატანა.
ბოლოს მეგობრობამ იზეიმა და მოშუღარნი დაზა-
ვდნენ.

8. გიორგი კანდელაკი — ჯოი გაი

კრივის ქომაგნი რომ შეცდომაში არ შეიყ-
ვანონ ჩემმა კოლეგებმა, ერთი განმარტება ამათე-
რთვე აუცილებლად მიმამჩნია. ამ ორთაბრძოლა-
მდე, იქვე, სპორტის სასახლეშიც ხმა დაირხა, —
ჯოი გაი მსოფლიო ჩემპიონიაო. კი, ბატონო,
არაინც ედავება ჩემპიონობას, მაგრამ საქმე ის
აა, რომ გაი, ასე ვთქვათ, მეორეხარისხოვანი
ჩემპიონია. პროფესიულ კრივში უამრავი (10-12)
ორგანიზაცია და ვისაც არ ეზარება, საჩემპი-
ონო ორთაბრძოლებს აწყობს. აი, ერთ-ერთი ამგ-
ვარი ვერსიის ჩემპიონია ეს გაი. რაც შეეხება სამ

რამდენიმე ორთაბრძოლის ჩანაწერი, როგორც
განაცხადა, ნახაბი ჰქონდა, გორელმა მოკრივემ
კი ამ საყურადღებო ვერსიას-სახელი ბრძო-
ლის წინა დღეს გაიგო.

გაი ტანად კანდელაკზე მომცროა, შესაბამ-
ისად, უფრო მეტად სხარტი და მოძრავი. ამიტ-
ომაც იყო, პირველ რაუნდში გვარიანად შეაშ-
ფოთა ქართველი მოკრივის ქომაგები. კანდელაკს
ბევრი პრობლემა შეუქმნა, პრინციპში, ყველა
მდგომარეობიდან ურტყამდა და ცდილობდა,
დაეზნა ჩვენინი. თუმცა, გიორგი არ აჰყვა კრივ-
ში, დინჯად იცავდა თავს და, როგორც სწევო-
და, პირველი რაუნდი მეტოქის შესწავლას, მისი
ოსტატობისა და ხერხების ამოცნობას მოაწოდ-
და.

მეორე რაუნდში ამუშავდა კანდელაკი,
ოლონდ ფრთხილად, მოზომილად. ჩანდა, მოწი-
ნალმდებდეს ბოლომდე არც ესნებოდა და, არც
ნოკაუტისთვის მუშაობდა. თუმცა, ნება-ნება ჩხუ-
ბით ისე წავიდა საქმე, ორჯერ რინგის კიდევაც
მიაგდო ამერიკელი. აქედან უკვე ჩანდა, კანდელა-
კი აშკარად ძლიერი იყო მეტოქეზე. გამოზო-
გილი ოსტატობით უკვე ჯაბინდა მას, დანარჩე-

ნი კი დროისა და კანდელაკის შემონახული ოს-
ტატობის საქმე იყო.

მე-3 რაუნდში კი გიორგი კანდელაკმა თავი-
სი ჩხუბი იჩხუბა, იმგვარი, რითაც თავი უწინვე
დაამახსოვრა კრივის ქართველ ქომაგებს: გაის
გასაქანი არ მისცა, ჯერ იყო და დისტანციური
დარტყმებით აუშლვრია თვლები, მეორე „კლინი-
ში“ შემოსვლამდე იმგვარი „აჯახა“, მაყურებელი
ფეხზე წამოვდა და ნოკაუტისთვის მოემზადა.
რაუნდის ბოლოს კი, მტერს მოხვდა, ისეთი
აპერკოტი აგემა ამერიკელს. კანდელაკის გამარ-
ჯვება, უკვე უაქველი იყო, ყველა ელოდა, მეოთხე
რაუნდში მოუთავებს ხელს მეტოქესო. ეგ იყო
მხოლოდ, დანაპირებს ვერ ასრულებდა — მესა-
მე რაუნდში გაიმარჯვებო.

ამ დროს ჯოი გაი ნოკდაუნში იყო და
დაელმეზულ თვალს უაზროდ აცეცებდა. მისი
რინგზე გამოსვლა და ბრძოლის გაგრძელება გაის
უეჭველად მძიმე ნოკაუტს ნიშნავდა. ეს კი არც
ერთ მოკრივეს, მით უფრო პროფესიონალს, ჩხ-
უბით რომ ჭამს პურს, არ აძლევს ხელს. ნოკაუ-
ტირებული 3-6 თვე მაინც ჩამოწერილი ხარ და
რინგზე არაფერი გესაქმება. ეს ჩემზე უკეთესი
გაის მწვრთნელ-მენეჯერებმა იცნან, ამიტომაც,
არ განირგეს შეგირდი და რინგზე პირსახოცი
გადმოკიდეს — ჯოი გაი დანებდა გიორგი კან-
დელაკს, სწორედ მე-3 რაუნდში და გიორგისაც
პირუტყვიცობამ არ მოუწია.

ეს კანდელაკის მე-17 სარეიტინგო გამარჯვე-
ბა იყო. საგარეულოდ, ამ წარმატებით გიორგი
კანდელაკმა ევროპის საუკეთესო მოკრივეთა
ათეულში შეეყვანა მეორე ადგილზე გადაინ-
აცვლა, ხოლო მსოფლიოს საუკეთესოთა შორის
მე-6-მე-8 ადგილს შორის დაიმკვიდრებს ადგ-
ილს. ეს WBC რეიტინგის მიხედვით.
შესაძლოა, ნოემბერში გიორგიმ „ინ-
ტერკონტინენტალის“ ტიტულისთვისაც
იბრძოლოს. ამაზე რა ხანია საუბარ-
ია, მით უმეტეს, თბილისში მე-12 სა-
რეიტინგო ბრძოლის მოგების (მაშინ
კანდელაკმა ამერიკელი მარკ იანგი სცე-
მა) პარალელურად „ინტერკონტინენ-
ტალის“ ქამრისთვის ბრძოლის უფლე-
ბაც მოიპოვა.

P.S. ქართველთა მიერ გამართუ-
ლი 7 ბრძოლიდან არც ერთი არ დას-
რულებულა ჩვენებურთა დამარცხე-
ბით. სპორტის სასახლეში ასეთი ხმე-
ბიც დაირხა — „ჩანყობილია ეს ჩხუ-
ბებიო“, კანდელაკისა და ჯო გაის
ბრძოლისას ასეთ ფრაზასაც მოკვარით
ყური — ესენი მგონი, მართლა ჩხუ-
ბობნენო. საქმე ის გახლავთ, რომ თბი-
ლისში გამართულ მსგავს სანახაობე-

ბზე ხალხის ნაწილმა კარგა ხანია, გული აიკრუა
და მიჩნევს, რომ წალდი ბრძოლები ჩვენში არ
იმართება და ვითომდა სახელგანთქმელი უცხ-
ოელი მოჩხუბარნი მხოლოდ შოუს გასამართად
და ფინანსური მდგომარეობის გამოსასწორებლად
ჩამოდიან ჩვენთან. რასაკვირველია, საკუთარ
კედლებს, დიდი უპირატესობის მოტანა შეუძლია
და ამას არც არავინ უარყოფს. ისე კი, არა
გვეგონია, უცხოეთიდან ხალხი გასალახად ჩამო-
დიოდეს. ჯო გაის ყბებს კანდელაკთან ჩხუბისას
ისეთი ხმები გაუდიოდა, ბავშვიც კი მიხვდებო-
და, რომ ორივე მათგანი ალაღად ჩხუბობდა.
არც დანარჩენ ქართველ მეტოქეებზე ითქმის
აუგი — თუმცა იმ ხალხის ძირითადი ნაწილი,
რომელმაც სპორტის სასახლის საკმაოდ დიდი
ნაწილი შეაგო, მაინც გიორგი კანდელაკის მორი-
გი გამარჯვების საცქერლად მოვიდა. არც არავინ
შემცდარა. შაბათს გამართული უკანასკნელი
ბრძოლა თვალსაყრდენი მწვენიერი სანახაო-
ბა გახლდათ და არც ჩვენებურს გაუცრუებია
ხალხისთვის იმედი.

ლევან ჯაფარიშვილი

სიღნოღიდან ათენისაკენ

პარასკევს, გამთენიისას საქართველოს ოლიმპი-
ური დელეგაცია სამშობლოში დაბრუნდა. დაბ-
რუნდა 6 ბრინჯაოს მედლით, წინა ოლიმპია-
დასთან შედარებით ბევრად გაუმჯობესებული
შედეგითა და სრულ დელეგაციასთან შედარე-
ბით ოთხი კაციც ნაკლები რაოდენობით. ოთხმა
ქართველმა ოლიმპიელმა სამშობლოში დაბრუნე-
ბა არ ისურვა. მოჭიდავეებმა — ალექსანდრე
ცერცვაძემ და გურამ მჭედლიძემ, აგრეთვე
ძალისნებმა — მუხრან გოგიამ და ვალერი სა-
რავამ შინ ჩამოსვლას „მწვანე კონტინენტზე“ დარ-
ჩენა ამჯობინეს და სიღნეიდან გამოსამგზავრებელ
ქართულ დელეგაციას აეროპორტში არ შეუერ-
ოდნენ. ოლიმპიადებზე ვერც ერთმა მათგანმა ვერ
ისახელა თავი. ასე რომ, 6 ბრინჯაოს მედალოს-
ნის გარდა, რომლებსაც მთავრობისაგან დაპირე-
ბული ფულადი ჯილდო ეკუთვნის, ზემოთ ნახ-
სენები ოთხეული, სხვა ქართველ სპორტსმენებთან

ერთად, ოლიმპიადში მონაწილეობით თუ მოი-
წონებდა თავს, თორემ სიღნეი-2000-ს მათთვის
სხვა სახეირო არაფერი მოუტანია. სპორტსმე-
ნებმაც, რომელთაც მატერიალურად სულაც არ
უღხინდათ, ამგვარი გადაწყვეტილება მიიღეს.
საგარეულოა, რომ ავსტრალიაში მეტ-ნაკლებად
სარფიან კონტრაქტებს გააფორმებენ და ამგვარი
გზით შეეცდებიან თავისა და ოჯახის რჩენას.
ალბათ არც ღირს ამ ფაქტისათვის განსაკუთრე-
ბული ყურადღების მიქცევა, ნურც შევაქებთ და
მაინცდამაინც ნურც გავკიცხავთ. კომენტარი
თქვენთვის მოგვინდვია.

ქართველთა სიღნეიში გამოსვლაზე აუგი არ
ითქმის, ექვსი მედალი ჩვენთვის, დღევანდელო-
ბიდან გამომდინარე, ურიგო შედეგი არ გახ-
ლავთ, უბრალოდ ქართული სპორტის ტრადი-
ციები მოითხოვს მეტს. რაც არ უნდა იყოს,
ფაქტია — წინა ოლიმპიადასთან შედარებით,
ბევრად უკეთ გამოიყვანა. იღბალს რომ შორგი
არ ექცია, ოქროს მედლებითაც გავიხარებდით.
თუმცა რას იზამ, გამოცდილება, რომელიც ჩვენმა
სპორტსმენებმა სიღნეიში მიიღეს, სპორტსმენი-
სათვის უცხოელებზეა, ყველაზე ძვირფასი კი —
იმედია, რომელიც ჩვენმა ბიჭებმა ათენის ოლიმ-
პიადის დაწყებამდე ოთხი წლით ადრე ჩაგვისახ-
ეს... კიდევ ერთი: ოლიმპიადებზე გამგზავრებამ-
დე სპორტის დეპარტამენტის თავმჯდომარემ კახი
ასათიანმა გადადგომის შესახებ განაცხადა, შინ
დაბრუნებულმა კი დაადასტურა — გადან-
ყვეტილები მისეცვას არ ვაპირებო.

4 გოლი — კაუნასში, 3 ქულა — სხრილში, იმელი — იტალიაში

ლიზა-საქართველო 0:4

მოხდა ის, რასაც წლების მანძილზე ამოდველოდით. საქართველოს ეროვნულმა ნაკრებმა გაიმარჯვა, გაიმარჯვა მსოფლიოს ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირის პირველივე მატჩში, თანაც სტუმრად და თანაც 4:0! უკეთეს დასაწყისს ალბათ ვერც ვინატრებდით. შედეგი იმდენად შთაბეჭდილია, რომ ყოველგვარ მოლოდინს აჭარბებს. წლებსი წინ იყო, ლიტვასთან და მის მსგავს გუნდებთან რომ არაფრად ვაგებდით მოგებას, თორემ ახლა, როცა ყველამ ისწავლა ფეხბურთის თამაში, როცა თითქმის ჩაქნული გვქონდა ხელი ქართული ფეხბურთის მომავალზე, როცა გვეგონა, რომ ჩვენთან წამგები გუნდი მსოფლიოში აღარ მოიძებნებოდა, მოხდა ის, რამაც პირველ რიგში საკუთარი თავის რწმენა დაგვიბრუნა, კაუნასში გამარჯვება მალამოსავით მოცხო ბოლო ხანს დაუძლურებულ ქართულ ფეხბურთს. ისე არ გაგვიგოთ, თითქოს — აჰა, ლიტვას მოუვუგეთ და დაბრუნდა ჩვენში დიდი ფეხბურთიო — არა, ღმერთმა ქნას, ლიტველთა დამარცხება დიდი გამარჯვებების სანაცვად იქცეს, თუმცა ის იმედი, რომელიც შაბათ საღამოს ჩვენმა ნაკრებმა გულშემატკივარს ჩაუსახა, კაუნასში მოპოვებულ სამ ქულაზე ნაკლებად არ ფასობს. თუნდაც ის სამდღიანი მოლოდინი რად ღირს, იტალიასთან თამაშამდე რომ განვიცდით. ვიყიო გულახდილები და ჩვენებს ანკონაში მოგებას ნუ მოვთხოვთ, ნურც ფრეს. იტალია და იქაური ფეხბურთი ყოველთვის ათი თავით მაღლა იდგა ჩვენზე, იტალიაში ფეხბურთი რელიგიის დონეზეა აყვანილი, იქაურმა ნაკრებმა ლამის ევროპის ჩემპიონატი მოიგო, იტალია არათუ ჩვენთან, არამედ მსოფლიოს ნებისმიერ ნაკრებთან ფავორიტია, მით უმეტეს შინ. ჩვენებს დასავარგი არაფერი აქვთ, ასეთ დროს ამბობენ, ფსიქოლოგიური უპირატესობა სტუმართა მხარესააო და ალბათ ასეც იქნება 11 ოქტომბერს ანკონაში. მთავარია, ჩვენებმა ითამაშონ ლაღად, რომ შეუშინდნენ მეტოქეს და თუ სასწაულოდ მოხდა და იქ რაიმეს მივალნიეთ... ოცნებას კაცი არ მოუკლავს. ახლა კი კაუნასში გამართულ მატჩს მივუბრუნდეთ.

7 ოქტომბერი. კაუნასი. 7.000 მხაზრეაბალი. ლიტვა — საქართველო 0:4
საპარტივლო: გვარამაძე, სილაგაძე, კობიაშვილი, რეგიაშვილი, ხიზანიშვილი, კალაძე, ნემსაძე, ყაველაშვილი, ქეცბაია (მენტეშაშვილი 67), ქინქლაძე (ჯამარაული 70), დემეტრიაძე (არველაძე 56).

გოლები: ქეცბაია — 18,33; ქინქლაძე — 46; არველაძე — 84.
თამაშის ბედი პრაქტიკულად პირველივე ტაიმში გადაწყდა. მარტო ანგარიშში არ გახლავთ საქმე. ლიტველები ციდან ვარსკვლავებს რომ არ წყევტდნენ, თამაშამდეც ვიცოდით, თუმცა ასეთი სუსტი ნაკრები თუ ჰყავდათ, ვერც ვიფიქრებდით. არადა, ეს გუნდი სტუმრად 89 წუთი გაუძლიანდა რუმინეთს და მხოლოდ მინიმალური ანგარიშით დამარცხდა. თამაში ხეირიანად დაწყებულც არ იყო, როცა კინაღამ ანგარიში გაიხსნა. დემეტრიაძის თავური ცარიელი კარიდან გამოიტანეს მასპინძელთა მცველებმა. ქართველები ნელ-ნელა დაუფლნენ მოედნის ცენტრს, რამაც მალე

სასურველი შედეგი გამოიღო. ქეცბაია პირისპირ დარჩა ლიტველთა მეკარესთან და არ გასჭირვებია ანგარიშის გახსნა. ამის შემდეგ იმ დღეს ბრწყინვალედ მოთამაშე გიორგი ქინქლაძემ ჯერ ყაველაშვილი დატოვა მეკარესთან პირისპირ, შემდეგ დემეტრიაძე, თუმცა ვერც ერთმა მათგანმა ვერ ივარგა. ლიტველები ეპიზოდურად გადმოდიოდნენ ჩვენს ნახევარზე. 34-ე წუთზე ისევ ქეცბაიამ გაიბრწყინა, ორ მცველს გასცდა და დაახლოებით 27-28 მეტრიდან უზუსტესად დაარტყა — 0:2. ამის შემდეგ ყაველაშვილმა ერთი მომენტიც გააფუჭა და ტაიმიც დასრულდა. მეორე ნახევარი ერთი წუთის დაწყებული იყო, როცა გიორგი ქინქლაძემ დემეტრიაძის ზუსტი პასი მიიღო და მესამედ დაამწუსრა მასპინძელთა მეკარე. თამაშის დაწვრილებით გარჩევას აღარ მივყვებით: 4-5 წამი საგოლე მომენტის გამოუყენებლობის შემდეგ, ჩვენებურთაგან არჩილ არველაძემ ივარგა და მეოთხე გაიტანა. მანამდე ორჯერ ჩვენს ძელს მოხვდა ბურთი, ორჯერ ლიტველთა კარი შეზანზარდა. ეს იყო და ეს.

რა შთაბეჭდილება დატოვა საქართველოს ნაკრებმა? პირველ რიგში აღსანიშნავია, რომ მასპინძელთა სახით მოქმედების და ყიფიანის ნაკრებს უსუსტესი მეტოქე ჰყავდა. მაგრამ მთავარი ეს არ გახლავთ, მათზე სუსტებთანაც წაგვიგია. საქმე ის არის, რომ ბოლოს და ბოლოს, ჩვენი ნაკრები მართლა დამსგავსებია გუნდს. იგრძნობდა მწვრთნელთა ხელიც, ფეხბურთელთა დიდი პასუხისმგებლობაც და ისიც, რომ გუნდი კაუნასში მოსაგებად იყო ჩასული. არც თავდამსხმელები თავილობდნენ საკუთარ საჯარიმოში ჩამოსვლას და მცველებიც დროულად ერთვებოდნენ შეტევაში. მეკარე გვარამაძეს მანინდამაინც მძიმე სამუშაო არ ჰქონია. იმ 2-3 მომენტში, როცა ჩვენს მეკარეს თამაშში ჩართვა დასჭირდა, გვარამაძეს თავი არ შეურცხვინია. განსაკუთრებით სასიხარულოა ჩვენი „აქილევსის ქუსლის“ — დაცვის სიამიდე თამაში და ის, რომ 90 წუთი კარი მშრალად შეინახეს. ნახევრადაცვაში შეუდარებელი იყვნენ ქინქლაძეც და ქეცბაიაც, სწორედ მათ მოუწევთ ლიდერის როლის კისრება იტალიასთან გასვლით მატჩში და ალბათ ამიტომაც დაასვენა მწვრთნელმა ორივე მათგანი, როცა თამაშის ბედი გადაწყვეტილი იყო. რაც შეეხება თავდასხმას — მიუხედავად იმი-სა, რომ მასპინძელთა კარში 4 გოლი გავიდა, დემეტრიაძის, არველაძისა და განსაკუთრებით ყაველაშვილისაგან მეტი ყურადღება საჭირო, თორემ ამდენი მომენტის გამოუყენებლობას ნორმალური გუნდები არ გვაპატიებენ. ორი-ოდე სიტყვა მწვრთნელებზეც ვთქვათ: არც მართლა ისეა საქმე, თამაშს მოთამაშეები იგებენ, მწვრთნელები კი აგებენო. ჩვენს გუნდს ავკარად ეტყობოდა მწვრთნელთა ხელი. ყიფიანსა და მოქმედების კაუნასში ბიჭებმა გაუმართლეს და მათაც მწვენიერი სტიმული მიიღეს უფრო ნაყოფიერი მუშაობისათვის.

	თ	მ	ფ	ნ	ბ	ქ
1. იტალია	2	1	1	0	5-2	4
2. საქართველო	1	1	0	0	4-0	3
3. რუმინეთი	2	1	0	1	1-3	3
4. უნგრეთი	1	0	1	0	2-2	1
5. ლიტვა	2	0	0	2	0-5	0

თიტოტმა „უემბლი“ დაჩრტა!

ჰამანი გოლს ზეიმობს

შაბათს ევროპის ცხრავე შესარჩევი ჯგუფში გაიმართა შეხვედრები, სულ 22 მატჩი, მაგრამ მათგან ერთი იყო გამოჩენილი, ისეთი, რომელიც მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი ეტაპის ფარგლებს სცდებოდა. ინგლისისა და გერმანიის დაპირისპირება ამხანაგურიც რომ იყოს, მაინც განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია, მით უმეტეს ახლა, როცა ძველი მეტოქენი მსოფლიო ჩემპიონატზე მოსახვედრად ებრძოდნენ ერთმანეთს და თანაც ლეგენდარული „უემბლი“ საუკუნისა და თავისი არსებობის ბოლო მატჩს მასპინძლობდა. ამრიგად, „უემბლიზე“ გამართული მატჩი ისტორიული გახლდათ და იგი ინგლისელთათვის სამარცხვინოდ დასრულდა. სადღა იყო ერის რიბეის მისაგაბებელი

ლოს ნაკრების გულშემატკივართათვის ყველაზე საინტერესო მიღწევა გამართული შეხვედრა იყო. „სან სიროზე“ ქართველთა მომავალმა მეტოქეებმა — იტალიამ და რუმინეთმა გააგორეს ბურთი — მასპინძლებმა სამჯერ აიძულეს რუმინელთა თავბოტორა მეკარე ბოგდან სტელია კარიდან გამოეტანა ბურთი, ფრანჩესკო ტოლო თითქმის მთელი მატჩის მანძილზე უქმად იდგა, იტალიელებისა რა გითხრათ, მაგრამ რუმინელთა თამაშის შემხედვარე, მათი დამარცხება სულაც არ უნდა იყოს მიუღწეველი ოცნება. ჩვენი ჯგუფის მესამე გუნდი — უნგრეთი, შაბათს ისვენებდა. გაგაცნობთ 7 ოქტომბერს გამართული მატჩების შედეგებს:

ფრანჩესკო ტოლის მესამე გოლი გააქვს

I ჯგუფი შვეიცარია-ფარემაზი 5:1 ლუქსემბურგი — სლოვენია 1:2	V ჯგუფი უელსი — ნორვეგია 1:1 სომხეთი — უკრაინა 2:3 პოლონეთი — ბელარუსი 3:1
II ჯგუფი ანდორა — ისტონეთი 1:2 კვიპროსი — პოლანდია 0:4 პორტუგალია — ირლანდია 1:1	VI ჯგუფი სან მარინო — შოტლანდია 0:2 ლატვია — ბელგია 0:4
III ჯგუფი ჩრ. ირლანდია — დანია 1:1 ჩეხეთი — ისლანდია 4:0 გულბარეთი — მალტა 3:0	VII ჯგუფი ლიხტენშტაინი — ავსტრია 0:1 ესპანეთი — ისრაელი 2:0
IV ჯგუფი შვედეთი — თურქეთი 1:1 მოლდოვა — სლოვაქეთი 0:1 მაკედონია — აზერბაიჯანი 3:0	VIII ჯგუფი ლიტვა — საქართველო 0:4 იტალია — რუმინეთი 3:0
	IX ჯგუფი ინგლისი — ბერმანია 0:1 საბერძნეთი — ფინეთი 1:0

დიდი მწვრთნელთა ცვლა ევროპაში

ასეთი რამ საფეხბურთო ევროპას არ ახსოვს. გასულ კვირას კონტინენტის მოწინავე კლუბები ეროვნულ ჩემპიონატებში ისვენებდნენ. სუპერკლუბთა პრეზიდენტებმა კი დრო იხელთეს და ერთი-მეორის მიყოლებით გაათავისუფლეს რამდენიმე სახელგანთქმული მწვრთნელი. მას შემდეგ, რაც „ჩელსის“ ხელმძღვანელობამ გუნდის მთავარი მწვრთნელის პოსტი დაატოვებინა ჯან ლუკა ვიალის, იტალიელის ბედი კონტინენტის რამდენიმე სუპერკლუბის თავაყცამა გაიზიარა.

იტალიის ჩემპიონატის პირველ ტურში დამარცხება უსახელო „რეჯინასთან“ ძვირად დაუჯდა მილანის „ინტერის“ მწვრთნელს — მარჩელო ლიპის. ხუთშაბათს იტალიურმა სააგენტოებმა გაავრცელეს ცნობა, რომ კლუბის პრეზიდენტთან მასიმო მორატისთან შეხვედრის შემდეგ ლიპიმ უფლებამოსილება მოიხსნა. „ინტერმა“ ნელს კატასტროფული სტარტი აიღო, ჩემპიონთა ლიგის საკვალიფიკაციო ეტაპზე შედეურ „პულისგორგათა“ დამარცხდა. შემდეგ სუპერთასი დაუთმო „ლაციოს“, სერია A-ს პირველ ტურში „რეჯინასთანაც“ წააგო და მორატის მოთმინების ფიალა აევსო. მარჩელო ლიპი, რომელმაც ტურინის „იუვენტუსში“ მუშაობისას მოიგო ყველაფერი, რისი მოგებაც შეიძლებოდა, მილანში ვერაფერს გახდა. უფუას თანის მფლობელი კლუბი ჩაიბარა და „ინტერის“ მრავალრიცხოვან ტიტულებს ვერაფერი ღირებული შემატა.

„ინტერის“ მთავარი მწვრთნელის პოსტზე თავიდან ორი კანდიდატურა განიხილებოდა. ურუგვაის ნაკრების ამჟამინდელი თავკაცი დანიელ პასარელა და იტალიის ახალგაზრდული ნაკრების მწვრთნელი, ყოფილი მსოფლიო ჩემპიონი მარკო ტარდელი. პარასკევს ამ ორს მესამე კანდიდატიც დამატდა — ლოთარ მათეუსი, რომელმაც საფეხბურთო კარიერის საუკეთესო წლები სწორედ მილანურ კლუბში გაატარა, ამჟამად კი ამერიკის პროფესიულ ლიგაში თამაშით ირთობს თავს. შაბათს საღამოს „ინტერის“ შეფობამ საბოლოო გადაწყვეტილება მიიღო — ამიერიდან მილანურ გრანდს მარკო ტარდელი განვრთნის.

მწვრთნელთა ცვლა მიმდინარეობს ბუნდესლიგაშიც. „კაიზერსლაუტერნის“ მთავარი მწვრთნელის პოსტი დატოვა „მეფედ“ ნოდებულმა ოტო რეპაგელმა, დატოვა კი არა — დაატოვებინეს. ბუნდესლიგაში აღებული ცუდი სტარტი „კაიზერმა“ ლიგის ყველაზე სუსტ გუნდთან — „კოტბუსთან“ სამინაო ყაიმით „დააგვირგვინა“, რასაც შეენირა კიდევ ოტო რეპაგელი, რომელმაც ორიოდე წლის წინ „კაიზერს“ ჩემპიონის გვირგვინი დაადგა. გათავისუფლებამდე მწვრთნელის რამდენიმე ფეხბურთელი აუხსედრდა, მათ შორის მარიო ბასლერიც. ამბობენ იმასაც, რომ რეპაგელს თავად აღარ სურდა კლუბის სათავეში ყოფნა და უახლოეს მომავალში ალბათ იტალიის ან

ესპანეთის რომელიმე კლუბს მიაშურებდნენ. ამასობაში „კაიზერსლაუტერნს“ ახალი მწვრთნელი დაუნიშნეს. ეს გახლავთ წარსულში ცნობილი ფეხბურთელი, ამავე კლუბის ყოფილი წევრი, მსოფლიო ჩემპიონი ანდრეას ბრემე. კონტრაქტი უახლოეს დღეებში გაფორმდება. მიუხედავად იმისა, რომ რეპაგელის გადადგომა საკმაოდ მნიშვნელოვანი მოვლენაა, გერმანული გაზეთების პირველი გვერდები ამჟამად არა „კაიზერის“ ყოფილი მწვრთნელის, არამედ ლუვერკუზენის „ბაიერის“ თავკაცის კრისტოფ დაუმის ფოტოებითაა აჭრელებული. არა, დაუმი კლუბიდან არ გაუშვიათ, საქმე ის გახლავთ, რომ „ბაიერის“ მენეჯერმა ული ჰიონესმა დაუმი მწვავედ გაავრცელა და აღი-არა, რომ დას, რომელიც ბევრჯერ შენიშნეს მეძავებთან ურთიერთობაში, მორალური

უფლება არა აქვს, ივლისში გერმანიის ეროვნული ნაკრები ჩაიბაროს. ჰიონესმა კრისტოფ დაუმი კოკაინის მოხმარებაშიც ამხილა, პასუხად მომავალმა ნაკრების მწვრთნელმა სსსა-მართლოში უჩივლა „ბაიერის“ მენეჯერს და არავინ იცის, რით დასრულდება ეს საქმე. სასწაულოდ შესაძლებელია, გერმანიის ნაკრების მწვრთნელობა რუდი ფიოლერმა ივლისის შემდგომაც შეინარჩუნოს.

შავად მისდის საქმე ესპანურ „ბარსელონას“. შეიძლება რეპაგელისა და მარჩელო ლიპის გაზს კატალონიელ-ივლისში სერ ფერერიც გაუყვეს. თავად განსაჯეთ, „ბარსა“ 3:0 წააგო „ბეტიქთაშთან“, ამის შემდეგ ერთნაირი ანგარიშით 2:0 დამარცხდა ჯერ შინ, „მილანთან“, შემდეგ სტუმრად „დეპორტივოსთან“, ისიც გასაკვირია ამდენი ხანი როგორ უთმენენ ამბიციური კატალონიელები ფერერს. „ბარსას“ მწვრთნელის ბედი უახლოეს მომავალში გადაწყდება. ამ თვეში კატალონიელებს ორი უმნიშვნელოვანესი მატჩი ელით, შინ მადრიდის „რეალთან“ და სტუმრად მილანში. ალბათ მხოლოდ „რეალის“ დამარცხება თუ მოულობოთ გულს „ბარსას“ ფანებს.

P.S. გერმანიასთან „უემბლიზე“ ნაგებული მატჩის შემდეგ ინგლისის ნაკრების მთავარი მწვრთნელის პოსტი დატოვა კევინ კიგანმა. შეგახსენებთ იმასაც, რომ სულ რაღაც ერთი კვირის წინ მისი ბედი ბრაზილიის ეროვნული ნაკრების თავაყცამა ვანდერლენი ლუქსემბურგომა გაიზიარა.

საჭადრაკო კლუბი

„კვირის პალიტრა“ აქვეყნებს
საჭადრაკო ამოცანებს, მათი
აღიხსნისათვის საჭადრაკო დაფა
არ არის აუცილებელი.

შაჰების დამაბათება არ უნდა გაიჭირდეთ (თუ, რა თქმა უნდა, მოინდობთ).
წინა ამოცანის ამოხსნა: 1. ღფ8-h8!

თქვენ იწვევთ ინგლისს და აკეთებთ უამრავ სულს.

8									
7									
6									
5									
4									
3									
2									
1									
	a	b	c	d	e	f	g	h	

CMYK

ბელგიაში სამეფო კარზე ომია

ერთი წელიც არ გასულა, რაც ბელგიის ტახტის მემკვიდრე, პრინცმა ფილიპმა ცოლად შეირთო ულამაზესი არისტოკრატი ქალი მათილდა და სამეფო ოჯახში უკვე დიდი სკანდალი დატრიალდა. მიზეზი რძალ-დედამთილს შორის არსებული განსხვავებული განცხადებებია.

პირველი მესი მაშინ გავარდა, როცა ახალშეშობილები საქორწინო მოგზაურობიდან დაბრუნდნენ. შედგა თუ არა ფეხი სასახლეში, თავის აპარტამენტებში, მათილდა საშინლად გაბრაზდა და ხმაშლილი აყვირა გამეფებული უგემოვნობის გამო. აღმოჩნდა, რომ სანამ ახალგაზრდები მოგზაურობდნენ, პრინცის დედამ, დედოფალმა პოლამ გადამწყვეტად სიურპრიზი მოეწყო და მათი ოთახები თავისი გემოვნებით მორთო. მათილდა კი ამ საქციელში დედის მზრუნველობა კი არ დაინახა, არამედ ის, რომ ამ სახლში დიასახლისი მხოლოდ და მხოლოდ პოლაა. მისი მზრუნველობის ხასიათი კი მთელი ბელგიისთვისაა ცნობილი. ჯერ კიდევ საქორწინო მენიუს შედგენისას იჩინა თავი დედოფლის ამპარტყენებამ, როცა საჭიროდ არც კი ჩათვალა პატარძალსაც შეთანხმებოდა. შესლა-შემოსლა ყოფით ნიადაგზე რძალ-დედამთილს შორის თითქმის ყოველდღიურად ხდებოდა. მათილდა პოზიციებს არ თმობს, თუმცა კარგად ესმის, რომ წინ ხანგრძლივი და შეუპოვარი ბრძოლა ელის. ბელგიელები დიდი ინტერესით ადევნებენ თვალს ამ ორთაბრძოლას, მათი სიმპათიები უფრო პრინცესას მხარეზეა, რაც, ცხადია, აღიზიანებს დედოფალს. პრინცი ფილიპი კი ბრძოლს ნეიტრალიტეტს იცავს.

შეყაპიყაპი „მაძიკოსი“

ჩელსი კლინტონს თერთ სახლში მოფერებით „მაძიკოს გოგოს“ ეძახიან. ეს, ალბათ, იმიტომ, რომ ის ყოველთვის მამასთან ერთად არის. მის შესახებ ხუმრობდნენ — „ალბათ არც გათხოვდება, მამას სომ არ მიატოვებსო“. მაგრამ სიყვარული ჩელსისაც ეწვია. მისი გულის სწორი 21 წლის ჯერეში კაინია. კაინი სტამფორდის სტუდენტია და მიჩიგანიდან გასლავთ. ახალგაზრდების ურთიერთობა იმდენად საყოველთაო ყურადღების ცენტრშია მოქცეული, რომ მათ მომბეზრებელი პაპარაცებისგან თავის დასაღწევად ხშირად უხდებოდათ ათასი ოინის გამოგონება. თუმცა ჩელსისათვის, ჯერჯერობით, უმთავრესი მისი „დიდი ოჯახია“. ის ამერიკის აღმოსავლეთში მარტო გაემგზავრა, რათა დაესმაროს დედას, რომელიც კლინტონების ოჯახის უკვე ტრადიციად ქცეულ საქმეში — არჩევნებშია ჩართული.

— არჩევნებშია ჩართული.

ნიუ ზუიკი

მელანკოლიკი. დედა...

იცით თუ არა, რომ თქვენი შვილის განვითარება და მტყვევლების ჩამოყალიბება დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად უნარიანად ახერხებთ მასთან ურთიერთობას და განა ყოველთვის სწორად საუბრობთ თქვენს პატარასთან?

გათავაზობთ ფსიქოლოგების რჩევებს:

1. შპაქია პაპაში. ჩველ ბავშვთან ურთიერთობისას, უმჯობესია მიენდოთ ინსტიქტს; მიმართოთ მოკლე სიტყვებით: მამა, დედა, ბებია და ა.შ. ბავშვის ყურადღება მიიპყრით აქცენტირებული მიმოვლით (დიმიტი, წარბების მოძრაობა). გაიმეორეთ ის ბგერები, რომლებსაც ბავშვი წარმოთქვამს. არ ილაპარაკოთ სწრაფად, მიეცით მას დრო მშვიდად მოსმენისა და რეაგირებისათვის.

2. თქვის შპაქია. ამ ასაკში ყველაზე რთულია აზრი გამოიტანოთ ბგერებიდან, რომელსაც ბავშვი წარმოთქვამს და თუ გაგებას მაინც მოახერხებთ, ნელ-ნელა წარმოთქვით ფრაზა, რისი თქმაც მას სურდა.

3. თქვის შპაქია. ამ დროიდან თქვენ შეგიძლიათ შეწყვიტოთ „ენის მოწოდებით“ ლაპარაკი, რადგან ბავშვს უკვე კარგად ესმის და რეაგირებს იმაზე, რისი თქმაც გინდათ.

4. წლის შპაქია. ლაპარაკის დროს ხშირად გამოიყენეთ სიტყვები „მე“ და „შენ“. მიეცით ბავშვს საშუალება გიპასუროს და გამოხატოს თავისი სურვილი. ეს ის ასაკია, როდესაც ბავშვი დაუსრულებლად კითხულობს: „რატომ?“, „რისთვის?“, „რა არის?“ და ა.შ. როგორც წესი, შეეცადეთ, გასცეთ მასზე თუ ვერ ახერხებთ, უპასუხეთ: „ახლა დადლილი ვარ“ (და არა „მე შენ დამ“).

მიტხარი, სპორტის რომელ სახეობას მიხედვს და გიტყვი, ვინ ხარ

თურმე, სპორტის სახეობა, რომელსაც ადამიანი მისდევს, ნათლად მეტყველებს მის პირობაზე. — ის, ვინც ტრუსებით დარბის, ამბიციური და გაბედული ყოფილა, მზად არის... ყველაფერი გაიღოს, რათა დასახულ მიზანს მიაღწიოს.

ჩოგბურთის მოყვარული — თავდაჯერებული, დამოუკიდებელი, პრაქტიკული და დისციპლინირებული პიროვნებაა, იწვის შეჯიბრებაში გამარჯვების სურვილით.

კალათბურთის და ფრენბურთის მიმდევარი მეგობრული, გულგრილი და ადვილად აღგზნებადი ადამიანია.

მოდურავე — ილბიანი, საიმედო, თვითდაჯერებული და თავისუფალია, ყოველთვის შეიძლება გპიქნდეს მისი იმედი.

მოცეკვავე — ემოციური, გულსხმიერი და რომანტიკული ადამიანია.

გოლფის მოთამაშე — ადვილად ეგუება სიტუაციას, გასწილია, მაგრამ ნაღველიც ადვილად ეუფლება.

გამაჯანსაღებელი კაბინეტის ხშირი სტუმარი — მეგობრული, ლოიალური და გულსხმიერი ადამიანია. ამავე დროს, კარ-

გი მეოჯახება და შეუძლია, სხვის რჩევას ყური დაუგდოს.

იოგას თავყანისმცემელი — დაფიქრებული და თავის თავში ჩაღრმავებულია, აფასებს სულიერ სიმშვიდეს.

სიარულის მოყვარული — გაწონასწორებული და ინტელექტუალურია, არ უყვარს აჩქარება.

ველოსპორტის მიმდევარი — სრულყოფილი, მომთენი და ერთგულია, უყვარს მეგობრები.

ცხენოსნები — გამოირჩევიან თავზეხელაღებულიობით, აზარტული მოთამაშენი და ენამოსწრებულები არიან.

ვინ არიან ის ადამიანები, რომელთაც სპორტი არ უყვართ? ისინი ჯიუტი კონფორმისტები და მუდამოხე სულისანი არიან.

ფავორიტი №124

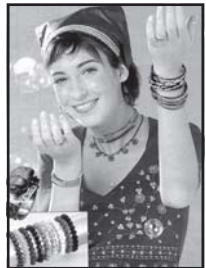
პაპივსეველო ჩელაქსია!

გთხოვთ თქვენი გაზეთის საშუალებით გვიპასუხოთ, ცოცხალია თუ არა ბრიტ ბარდო? მე ვიცი, რომ ცოცხალია, სხვები მიმტკიცებენ, რომ დაიღუპა.

თქვენი ერთგული მკითხველი

60-იანი წლების ფრანგი სექს-სიმბოლო ბრიტ ბარდო ცოცხალია, თავს მშვენიერად გრძნობს და კვლავ საფრანგეთში ცხოვრობს. ჰყავს ქმარი. მსახიობი უპატრონო ცხოველების თავგამოდებული დამცველია — აქტიურად მონაწილეობს ცხოველთა დაცვის კამპანიაში, დიდძალ თანხებს ხარჯავს მათ გამოსაყვებად და სამკურნალოდ.

მიუხედავად იმისა, რომ ბრიტ ბარდო დიდი ხანია ჩამოშორდა კინემატოგრაფს, თავისი სიმშვენიერებით მას ალბათ მაღალ იხილავენ ეკრანზე ახალ ფილმში, სადაც მსახიობის პარტნიორები იქნებიან რუსეთის ყოფილი პრეზიდენტი მიხაილ გორბაჩოვი და ჩხეთის პრეზიდენტი ვაცლავ ჰაველი.

ოდითგანვე თვლიდნენ, რომ მფლობელისათვის ყოველ ქვას შეუძლია გარკვეული სარგებლობისა და სიკეთის მოტანა. ქვას, რომელიც აირჩევს სარდონიქსის მიმის, სიყვარულში ბედნიერება ელის, არ უღალატებს მეგობარი ქალი. თეთრი ონიქსის ქვას — შეუძლია მოგიტანოთ სიმშვიდე და აგაშროთ გაბრაზება, აქვს — აგაშროთ ავადმყოფობას, უგუნებობას, მებაღეებს დაეხმარება კარგი მოსავლის მიღებაში. სარდონი — სიყვარულის ქვაა. ერთი კია, ალკიმიკოსები ამტკიცებდნენ, რომ არაერთარ შემთხვევაში არ შეიძლება სარდონის ოქროში ჩასმა, რადგან მას ეკარგება მაგიური ძალა, ვერცხლში ჩასმულს კი — შეუძლია სასწაულების მოხდენა.

წარმატებისა და ჯანმრთელობის სანდარია

ლამაზი ქვები — სიკეთისა და ჯანმრთელობის სანდარია

— ქარვა, მისი სამკურნალო თვისებების სჯეროდათ ძველ რომაელებს, არაბებს, რომელთაც საომარი მსვლელობის დროს თან მიჰქონდათ მზის ქვები. ისინი ქარვის ფხვნილს ურევდნენ ვარდის ზეთს, თაფლს და იღებდნენ სხვადასხვა დაავადების დროს. ალბათ ყველასათვის ცნობილია, რომ ბევრი დაავადებისგან იცავს ადამიანს ნეფრიტი. განსაკუთრებული თვისებები ახასიათებს ოქროსფერ ტოპაზს — სიყვარულის და ერთგულების. ის მფლობელს აჯილდოებს სიმშვიდითა და სიკეთით. თუ თქვენ გაქვთ ვერცხლში ჩამოსხმული ტოპაზი — თავს დააღწევთ უშიშრობას, ასთმის შეტევებს. ერთ-ერთი უმთავრესი და ძვირფასი ქვაა — ზურმუხტი. ძველი დროიდანვე მას ჩუქნიდნენ ფეხშიმე ქალებს, ჩვილს უდებდნენ აკვანში. თვლიდნენ, რომ ის აძლიერებს ორგანიზმს და ახანგრძლივებს სიცოცხლეს. ზურმუხტისთვლიანი ბეჭედი ამშვიდებს ადამიანს ძლიერი სულიერი განცდების დროს.

ლიზა №38

პოლიტიკოსებო, ნუ ითამაშებთ გოლფს!

ბევრ ცნობილ პოლიტიკოსს თავი მოაქვს მაღალი მორალით — აქაოდა, ასეთი კარგი ვარ, ცოლს არ ვილატობ, სან-იმუშო შეიღებს ვზრდო და ა.შ. მიუხედავად ამისა, ბილ კლინტონისა და მონიკა ლევინსკის გახმაურებულმა ამბავმა ბევრი დააქვია ძლიერთა ამა ქვეყნისათა ზნეობრიობაში. და თურმე, არცთუ უსაფუძვლოდ — ახალმა ფაქტორებმა ცხადყო, პოლიტიკოსთა უმრავლესობა თავაშეშობილი მექალთანე გამოდგა.

ამას წინათ ყველასთვის მოულოდნელად გაიკვია ერთ-ერთი უძველესი პრევილევირებული ბრიტანული გოლფ-კლუბის პრეზიდენტის მიზეზი. მისი დაარსების, 1906 წლიდან აქ ბევრი ცნობილი პოლიტიკოსი თამაშობდა გოლფს. კლუბის ხშირი სტუმარი იყო მარგარეტ ტეტჩერის მეუღლე დენის ტეტჩერი. აქაურ მინდორზე ჩაუტარა ბილ კლინტონმა გოლფის გაკვეთილები ბრიტანეთის პრემიერის ტონი ბლერს. ინგლისური პარლამენტის წევრებს, ამერიკელ დიპლომატებს, გაგლენიან ბიზნესმენებს ძალიან უყ-

ვართ უმეც დღეების ამ კლუბში გატარება. მაგრამ მთავარი, არა გოლფის მოედანზე, არამედ სათამაშო მინდვრიდან ათიოდ მეტრით დაშორებულ მამულში ელესბოროში ხდებოდა. ოფიციალურად იქ მოთამაშეებს მასაჟს უკეთებენ — მამაკაცებს ერთი ქალბატონი მასაჟისტობს, რომელსაც პროფესიონალი მძვინვარის შტატი ჰყავს და ფასიც ძვირი არ არის — 50 ფუნტი. როცა ლონდონის გაზეთის რეპორტიორი გამაჟისტთან შევიდა, მისთვის ტონუსის ასაწევად მასაჟისტი 30 ფუნტსაც დათანხმდა, სამაგიეროდ, ნებისმიერ ინტიმურ მომსახურებას გაუწევდა. რეპორტიორმა ტყუილბრალად აღარ დახარჯა რედაქციის ფული და სენსაციური რეპორტიორული მონაპოვრით კმაყოფილი, სკანდალური რეპორტაჟის დასაწერად გაიქცა.

ახლა შესაძლოა, ბევრ ბრიტანელ პარლამენტარს მოუწიოს მთელი ქვეყნის წინაშე თავის მართლება და მონანიება.

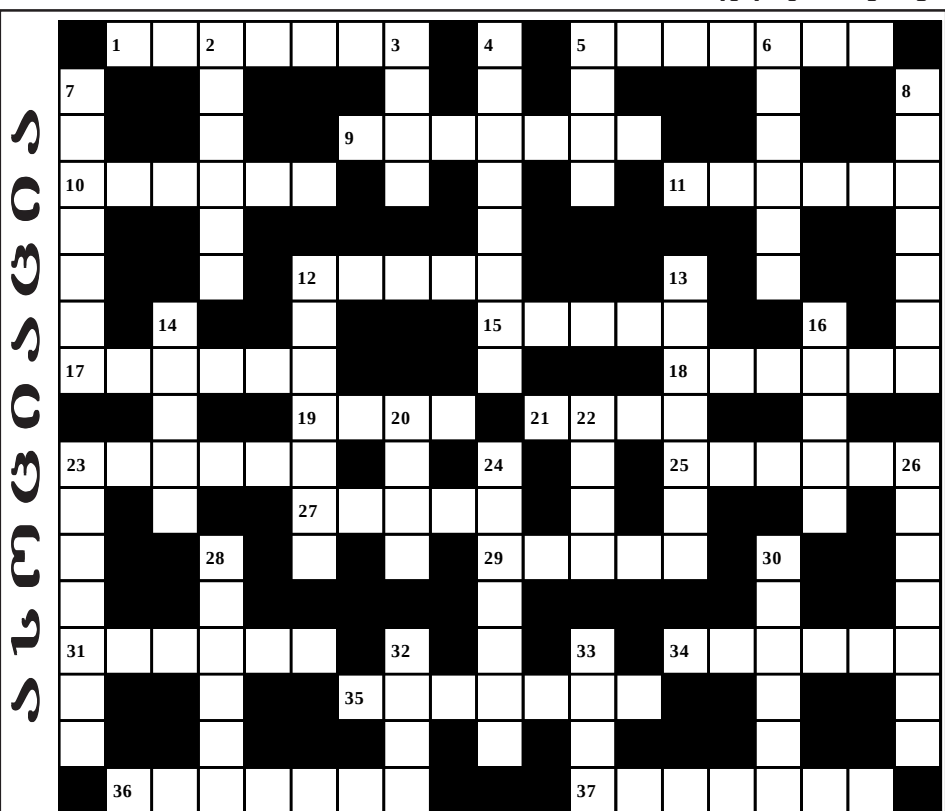
ვოტ ტაქ №40

ხელი არ ახლოთ სიკვლეს

ამერიკაში, პირველი სადგამიანი მიქსერი 1919 წელს გამოუშვეს და დღემდე ის ერთგვარად ამერიკის სიმბოლოდაც კი არის მიჩნეული. სწორედ ამიტომ, როდესაც ერთ-ერთმა კომპანიაში გამოაცხადა, სადგამიანი მიქსერის გამოშვებას ვინცებთ ძველი მიქსერისგან რომ მკვეთრად განსხვავდებოდესო, — ამას უპასუფილების ნიაღვარი მოჰყვა. პრესაში გაჩნდა წერილები, სადაც ეწერა, რომ მიკი-მაუსის ყურები, კოკა-კოლას ბოთლი და სადგამიანი მიქსერი, იმდენად განუყოფელ ატრიბუტებად იქცა ამერიკული სინამდვილისთვის, რომ მათი შეცვლა — „ამერიკული სულის“ შეცვლის ტოლფასიაო. კომპანია იძულებული შეიქნა, განზრახვებზე უარი ეთქვათ და სადგამიანი მიქსერი — ძველის მიბაძვით გამოეშვათ. შედეგმა არ დააყოვნა — მოთხოვნამ ასეთ მიქსერზე მოლოდინს გადააჭარბა და კომპანიას მიქსერების ასაწყობად სამცვლიანი სამუშაო დღის შემოღება მოუხდა, თვით ნივთი კი თანამედროვე ხელოვნების ნიმუშად აღიარეს. ის უკვე გამოფენილია სან-ფრანცისკოს თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, ხოლო ოქტომბერში კი „ამერიკული სულის“ სიმბოლო, პარიზში, პომპიდუს ცენტრში გამოიფინება.

ბოსლენი ნოვოსტი

თარაზულად: 1. კავკასიონი, ევრესტი; 5. ეტნა, ვეზუვი; 9. მღვდელი, კიონი; 10. ამერიკა, ხარი; 11. კონვერტი, ფურცელი; 12. ლუდი, ბოკალი; 15. არშია, ფილოსოფოსი; 17. კამათელი, წყვილი; 18. კლოსი, მისწრაფება; 19. ხე, რქა; 21. გაზეთი, ებრაელი; 23. ნათლობა, ზეთი; 25. მაგდანა, ბიზნესი; 27. სორბალი, ფლავი; 29. პოლიცია, რევიზია; 31. პოლიცედი, „პალმის რტო“; 34. იაპონია, სიცილია; 35. ციმბირი, რინა; 36. სათვალე, ფირმა; 37. ძალი, ნილაბი.

შეპულად: 2. ჩაი, ციტრუსი; 3. ტოკიო, ლარი; 4. ბაში-აჟუკი, შლაპა; 5. ფილარმონია, უბანი; 6. ორსულობა, კრახი; 7. ლობიო, ხაჭაპური; 8. მოთხრობა, ნაწყვეტი; 12. ლიტერატურა, შეფასება; 13. სიძე, მამა; 14. შაქარი, სოფელი; 16. ოცეოლა, ნავი; 20. მხატვარი, ქსოვილი; 22. ბავარია, თოფაძე; 23. არბატი, კრემლი; 24. ვენდელა, კუნძული; 26. საცივი, ჩიტი; 28. ქვითარი, ნიშუმი; 30. აგენტ, სერიალი; 32. სესხი, ფული; 33. ქუხილი, შუქი.

წინა პოსტორდის პასუხები:

თარაზულად: 5. ეპიტაფია; 6. მაყრიონი; 10. გლობუსი; 11. ცხვარი; 12. გრანდი; 17. შმორი; 18. ფაკულტეტი; 19. სფერო; 20. კუკარაზა; 21. ტრადიცია; 25. შური; 26. ანთრაცეტი; 27. ირისი; 30. კალამი; 33. ბაზარი; 34. ჭინჭარი; 35. მუზარადი; 36. სპილენძი.

შეპულად: 1. მინორი; 2. ნილი; 3. ტაქსი; 4. ტომარა; 7. ვახშამი; 8. ებრაელი; 9. ბედაური; 13. პოკურორი; 14. მანდარინი; 15. სტომატეტი; 16. ევრეტიტორი; 22. თამბაქო; 23. კარბოქტი; 24. ისტერია; 28. ემბაზი; 29. ბანანი; 31. ჯილდო; 32. ტრაპი.

№40 (209) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 767 მკითხველი გამოეხმაურა. 11 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 297-მა ქალმა და 459-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „**რა არის განტვირთვის ყველაზე ოპტიმალური საშუალება?**“

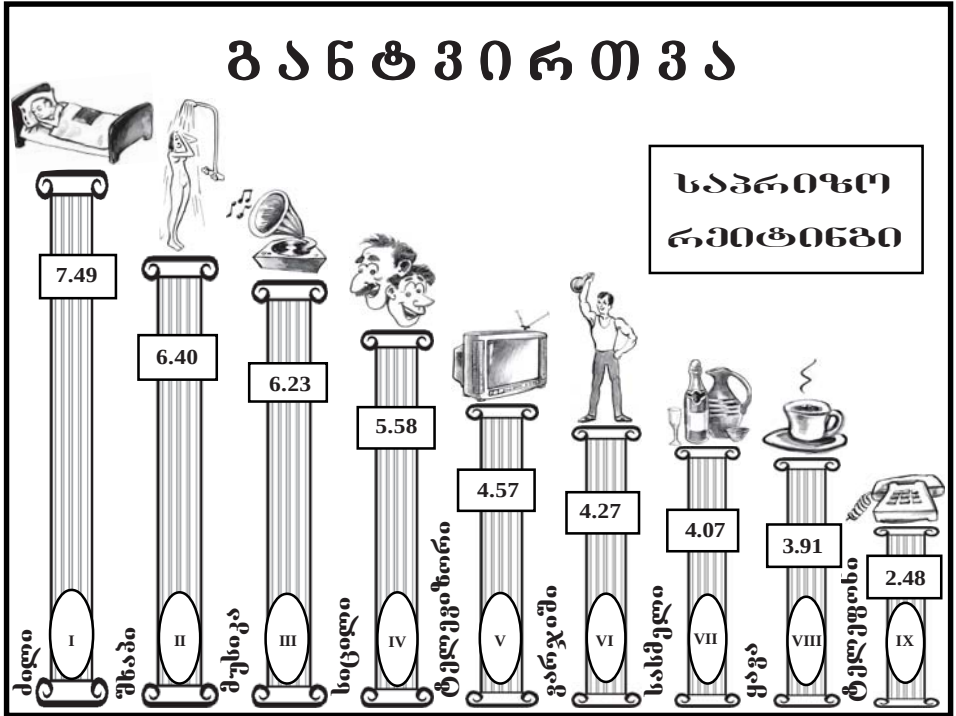
რესპონდენტთა 52-მა განტვირთვის ყველაზე საუკეთესო საშუალებად ძილი დაასახელა. **7,49** საშუალო ქულით „ძილი“ პირველ ადგილზეა. მკითხველთა მხოლოდ 2-მა დაუწერა მას მინიმალური — 1 ქულა.

შემდეგ ადგილზე „შხაპია“, საშუალო ქულაა 6,40. მუსიკას რესპონდენტთა დაახლოებით 10 ანიჭებს უპირატესობას, 6,23 საშუალო ქულით იგი მესამე ადგილზეა. აღსანიშნავია, რომ ყველაზე ცოტა მინიმალური ქულა (0,66) სწორედ „მუსიკამ“ დაიმსახურა.

ჩვენი მკითხველების აზრით, სასმელს, ყავასა და ტელეფონს, აქ ჩამოთვლილთა შორის შედარებით ნაკლებად ძალუძს ადამიანის განტვირთვა. ყველაზე ნაკლებად კი — ტელეფონს. რესპონდენტთა 40-მა დაუწერა მას მინიმალური — 1 ქულა, მაქსიმალურით კი მხოლოდ 0,53-მა შეაფასა.

აღსანიშნავია, რომ 50 წელს გადაცილებული მკითხველები მუსიკაზე მეტ უპირატესობას შხაპს ანიჭებენ, ვარჯიშში კი მათთვის ტელევიზორზე უკეთესი საშუალებაა განსატვირთავად. ასევე, უნდა აღინიშნოს, რომ სასმელს ყავაზე წინ მხოლოდ 30 წლამდე ასაკის მკითხველები აყენებენ.

რაც შეეხება ქალებისა და მამაკაცების პასუხებს შორის განსხვავებას, იგი შემდეგში მდგომარეობს — ქალებს, მამაკაცებისაგან განსხვავებით, მუსიკას შხაპი ურჩევნიათ; მამაკაცები სასმელს ვარჯიშზე წინ აყენებენ, ქალები კი სულაც არ ფიქრობენ ასე, მათ სასმელს ყავაც ურჩევნიათ და ვარჯიშიც.

რეიტინგს ზუსტად არც ერთი ბარათი-რეიტინგი არ დაემთხვა. ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორები არიან: თბილისელები 32 წლის **ნინო ჩიტაური** და 67 წლის **ოთარ ბაბაძე**. მათ, საპროზო ვარიანტისაგან განსხვავებით, „ყავას“ ორის ნაცვლად სამი ქულა (მეშვიდე ადგილი) მიაკუთვნეს, „სასმელს“ კი პირიქით — სამის ნაცვლად — ორი (მერვე ადგილი).

საპროზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში სამშაბათს, 10 ოქტომბერს, 17 საათზე.

№41 (210) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

„**პირის პალიტრა**“ თავისი მკითხველებს ისთვის აწყო გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპროზო, საპროზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „**პირის პალიტრის**“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვევა საშუალოს.

საპროზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დაწერილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპროზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპროზო ფონდს.

* საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგების წუ დაგვიხმდებათ, მოწადინებთ გიძლით **პირის პალიტრაში**.

№41 (210) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებული პირის პალიტრის საფოსტო ყუთებში ჩაადგეთ ოთხშაბათს, 11 ოქტომბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 12 ოქტომბრის 13 საათამდე.

© თბილისი, 1997

თემა №41 (210) — **ტელეგადაცემაში რომელი სატელევიზიო გადაცემა-ბი მოგონეთ ყველაზე მეტად** (ჩამოთვლილთაგან) დაუწერეთ მას 9 ქულა, მომდევნო — 8 და ა.შ. 1-მდე.

№41(210) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგი		ქულა
1	მუსიკალურ-გასართობი	
2	კრიმინალური ქრონიკები	
3	ტელევიქტორინები	
4	ანალიტიკური	
5	ჟურნალისტური გამოძიება	
6	ტელესერიალი	
7	იუმორისტული	
8	სპორტული	
9	საინფორმაციო	

ქვემოთ მოცემული პერიოდები *

თქვენი აზრით, ვინ არის ყველაზე მდიდარი ადამიანი საქართველოში?

✓ _____

თქვენი სახელი, გვარი _____

ქალაქი (რაიონი) _____

ასაკი _____ ტელეფონი _____

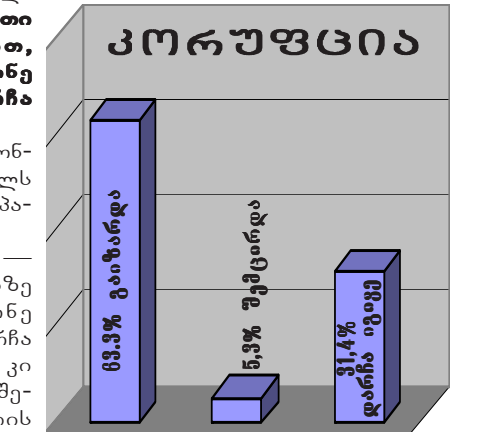
„პირის პალიტრის“ ყოველთვიურ მითითებულ დროს გვთან მოთავსებული ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს

დამატებითი კითხვის შედეგები

დამატებით კითხვას 732-მა მკითხველმა უპასუხა. კითხვა ასეთი იყო: „**ერთი წლის წინადღესთან შედარებით, საქართველოში კორუფციის დონე გაიზარდა, შემცირდა თუ დარჩა იგივე?**“

უნდა აღინიშნოს, რომ 732 რესპონდენტიდან მხოლოდ ერთ მკითხველს გაუჭირდა კითხვაზე კონკრეტული პასუხის გაცემა.

რესპონდენტთა უმრავლესობის — 63,3-ის აზრით, ერთი წლის მანძილზე საქართველოში კორუფციის დონე გაიზარდა; 31,4 თვლის, რომ დარჩა იმავე დონეზე; მკითხველთა 5,3 კი აღცხადებს, რომ გასულ წელთან შედარებით საქართველოში კორუფციის დონე შემცირდა.

© • ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა •

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგიგზავნოთ „პირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოქვეყნდება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას აღარაქმევდით?

თქვენი სახელი, გვარი _____

ქალაქი (რაიონი) _____

მიხეილ სააკაშვილი, გიგა ბოკორია

დ.თ. — შენ თუ 12 კაცს ასე დარდობ, მაშინ მე რაღა უნდა ვქნა, ნახევარი ჯარი გაქცევაშია.

მამუკა ჩხიროძე, სამტრედიი

დ.თ. — გვირავიდან ორ-ორი გასულან ხელისხელნიკიდან, ნეტავ როგორ მოახერხეს?

ჯ.ს. — ალბათ ლავუაზიეს კანონი გამოიყენეს.

რამაზ ცერცვაძე, თბილისი

დ.თ. — ეს წილია აბსანძისა-გან.

ჯ.ს. — ცოტა განიერი გვირავი ვერ გაუთხარეთ? ხომ ხედავთ, არ სჯერა ხალხს.

ფუნჩულა ნადირაშვილი, თბილისი

დ.თ. — ხანდახან მგონია, რომ ვლადიმერ რაღაცას, მაგრამ თურმე ჩუმად ვარ.

ჯ.ს. — ხმა ამოიღე რა, რას გაჩუმებულხარ!

ვალერი, თბილისი

თავდაცვის მინისტრი საკვალი-ფიკაციო გამოცდაზე:

დ.თ. — ჯონი, თუ ძმა ხარ, ერთ ტანკს მეტი ძალა აქვს თუ ორს?

ჯ.ს. — გააჩნია რა შემთხვევა-ში.

(კ/ფ „ლიმილის ბიჭები“)

გიგა მეგრელიძე

ჯონი ხეცურიანი, დავით თევზაძე

წინა ნომერში გამოქვეყნებულ „ფოტოპალიტრას“ 131 მკითხველი გამოეხმაურა, მადლობას ვუხდით მათ. ვაქვეყნებთ რამდენიმე ორიგინალურ პასუხს.

დ.თ. — ჯიგარი ხარ, ჯონი. შენ მიერ გამოგზავნილი ის 12 მუშა მართლაც რომ კარგად მუშაობს.

ჩემი ვენახი 2 დღეში დაკრიფეს. გთხოვ, კიდევ ცოტა ხნით დავიტოვებ, ტყე მაქვს მოსაჭრელი.

ვახტანგ ნანავა, თბილისი

დ.თ. — აკი გეუბნებოდი გაფრინდებიან... გაძვებნიან-მეთქი, შე ჰალსტუხიანო პეპელა! აბა, გააღე პირი და თქვი — ააა...

(კ/ფ „შერევილები“)

„რაჭველო“, თბილისი

დ.თ. — ჯონი, შესასვლელ ხვრელშიც შევაგზავნე ჩემი ბიჭები და გამოსასვლელ ხვრელშიც, მაგრამ გაქცეული პატიმრები არც იქ, არც აქ არ არიან.

(კ/ფ „შერევილების“ მიხედვით)

ლ. ქაჩიბაია, თბილისი

ჯ.ს. — თხა და გიგო წაგიკითხავს?

დ.თ. — არა, მაგრამ გამიგონია.

ჯ.ს. — ჰო და ეგრე ვარ ამ დაწყვეტილ პენიტენციურ სისტემაში.

მეგლუდ თევდორაშვილი, რუსთავი

დ.თ. — ბატონო ჯონი, იქნებ დამიზუსტო იურიდიული თვალ-საზრისით უთავო მხედარი სჯობს, თუ უჯარო გენერალი?

ჯ.ს. — ჩემო დაბო! თეორიულად მაგის განსაზღვრა ძალიან ძნელია, თუმცა პრაქტიკულად ეგ ორივე ერთად, ჩვენ რომ გვჭირს, ის უბედურებაა.

რევაზ რაზმაძე, თბილისი

კითხულობენ გაქცეულების დატოვებულ წერილს:

„არ გეწყინოთ, ბიჭებო, გაგეზუმრეთ. ისე, ბატონ თარგამაძეს, გაზეთის წინა ნომერში ირინას სასიყვარულო წერილების კითხვას, სჯობდა ჩვენი ამბავი ეკითხა. ერთ თვეზე მეტი ხანი ვეშაბდებოდით გასაქცევად.“

კუკუშკა, თბილისი

ფორმ გენერაციათვის

— მე კომპოსტოში
მიპოვეს, თქვენ?

ნაგალი „საზინო“ – გარტლანს ქართული ფლორის სარსარება

თუ გსურთ განიკურნოთ პროსტატიტის, ცისტიტის, ქალური დაავადების და სხვა მარდსასქესო ორგანოების დაავადებებისაგან, როცა შეიძინე შენელებული და გახშირებული შარდვა, შარდვის დროს წვა, შარდსადენი ზერელის ბაგეთა მიწებება, სუნის, გამოადენი, ტკივილი წელის, გავის ძვლის, თირკმლის არემი, სათესლე ჯირკვლებში, შარდის წვეთ-წვეთად გამოყოფა, მოშორადვის სურვილის დათქმაყოფილებლობა, სქესობრივი კავშირის დროს თესლის ნაადრევი გამოყოფა, როცა ვითარდება სექსუალური მოშლილობა და იმპოტენცია, მიიღეთ ნამალი „სალიზინო“ და მოგიხსნით ამ პრობლემებს. „სალიზინო“ ანესრიგებს კუჭ-ნაწლავის მოქმედებას და ხსნის ტკივილებს.

„სალხინო“ გამოიყენება ჩირქოვანი და ჩირქმადი ინფექციების სამკურნალოდ, ნალვის ბუშტის (ქოლეცისტიტი), პეპტიტი, გასტრიტი, ნევრიტი, გინეკიტი, სტომატიტი, ბრონქიტი და სხვა პათოლოგიური დაავადებების დროს. „სალხინო“ აქრობს პირის ღრუდან უსიამოვნო სუნს. ნამალი „სალხინო“ კურნავს სარძევე ჯირკვლების დაავადებებს — მასტოპათიას, მასტიტს. თუ გამოიყენებ მშობიარობის შემდეგ, აიცილებ მასტიტს და გაიუმჯობესებთ ბავშვის კვებას საკუთარი რძით.

ნამალ „სალხინო“ სამკურნალო და პროფილაქტიკური თვისებები ამრობირებულია და მონარენებულია საქართველოს, რუსეთის, აზერბაიჯანის და სხვა ქვეყნების ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების მიერ და რეგისტრირებულია, მიღებული აქვს სახელმწიფო პატენტები და ლიცენზია. იკითხეთ და შეიძინეთ აფთიაქებში.

ჩვენი მისამართი: ღარიბ პაპუაშვილის 115, პოლიციის ეზოში, ფიჩხა „საზინო“

„კვირის პალიტრის“ **უფასო განცხადების ძვირითი** შემოსული განცხადებები გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — გაზეთში „**საბჭო**“ (აქ განთავსებული განცხადება „კვირის პალიტრაზე“ არანაკლებ ეფექტიანია). **„კვირის პალიტრაში“** კი, ქვეყნდება მხოლოდ **ფასიანი განცხადების ძვირითი** შემოსული განცხადებები, რომლებიც იყიდება საგაზეთო ჯიხურებში (ფასი 4 ლარი — 20 სიტყვა).

[illegible]

გზრადდ: ზა: „კვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო
(საპორიეს) ნდ: ნო) გზუთიგზე სსაგტორო უფლიგა
დაცულია კა: ონთი.©

41 შპს-ის განცხადების ქვითარი

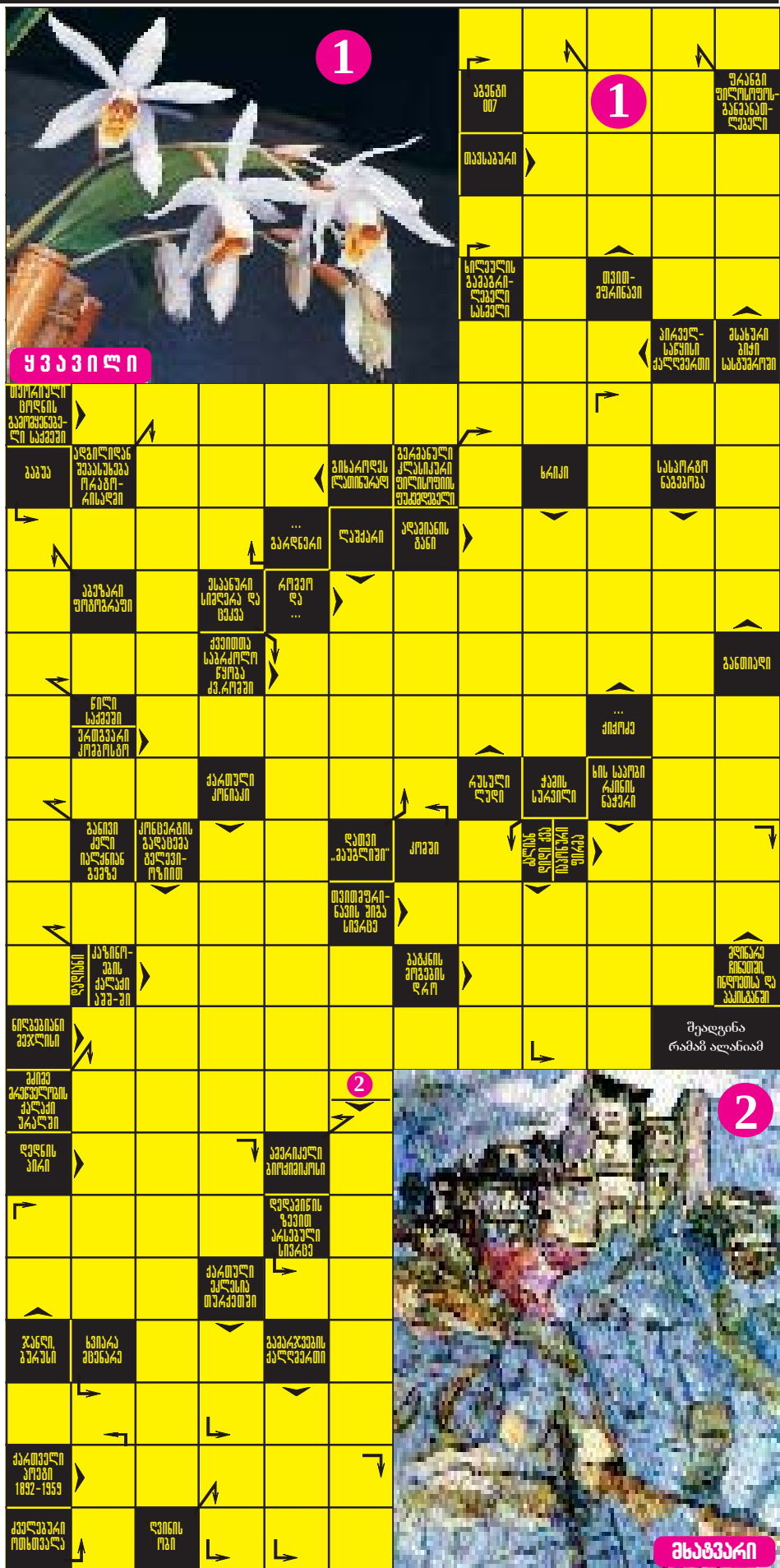
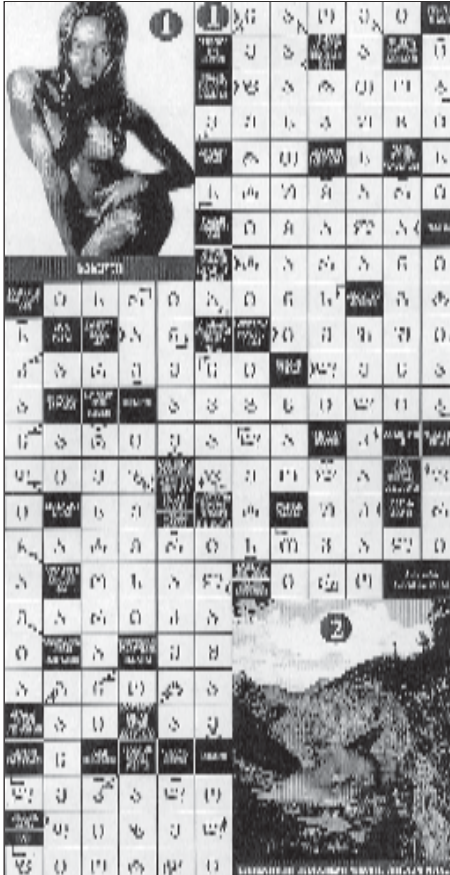
განცხადების ტექსტი

	1. საქმიანობის დასახელება 2. მისამართი 3. საკონტაქტო პირი 4. ტელეფონი 5. მისამართი 6. საკონტაქტო პირი 7. ტელეფონი 8. მისამართი 9. საკონტაქტო პირი 10. ტელეფონი
---	---

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა მაქსიმალურა რაოდენობა — 30 (მისამართის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაურკვეველად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№41 ქვითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩააგდეთ 12 ოქტომბრის
(ხუთშაბათი), 13.00 სთ-მდე.

წინა სკანვორდის პასუხები

პირველად საქართველოში

14 მქუმობურიღან

**გეოგრაფიული მხედრების ზოგადი
„მედიკალიზაციის მონიტორინგი“**

ცოცხალი, მეტად საშიში, ტროპიკების, უდაბნოების და წყალსატევების ბინადრების უნიკალური კოლექცია.

სპორტის სასახლე, ყოველდღე, 10-18 სთ-მდე

შოკისმოგვრელი სილაგაზე

ნიუ-იორკში ოქტომბრის ბოლოს მოეწე-
ლა „ქრისტის“ აუქციონი. წარმოდგენილი
იქნება „ქრისტის“ სამკაულების უნიკალური
კოლექცია, ჯერჯერობით კი, პონგკონგში
ზოგი სამკაულის წინასააუქციონო ჩვენე-
ლიერ დამსწრენი აღაფრთოვანა საიუვე-
ლირო ხელოვნების ნიმუშებმა, ნავეთობათა
მესრულებების ორიგინალურმა მანერამ.

საყოველთაო გაცე-
ბა გამოიწვია სამ-
კაულების სანყისმა
ფასმა. მაგალითად,
მერილინდისთვლიანი
ბეჭედი — 15,12 კა-
რატი (ფოტოზე) ღირს
1,5-2 მილიონი დოლა-
რი, იმავე ქვებისგან
მოოჭვილი ყელსაბამი
კი, მილიონი დოლა-
რი დაფასეს.

გაზთი დამუკილებელა დ ზეამდუნელობს თავისუფალი პრესის პრინციპთა რეალუის აწიშ მესაძლია არ ემხივილილს მასაღის აფორის მოსარეგებს.

რეალუა პაუეს არ აფის უფორი პრესად გავმოარენდილ მასაღის. ფაქტუის, აწიშმადის სიხუსტეზა, აფორე სარკოლომ გავცემაღის შანარსს დ სჭერე

R ნიშით აღინშალო სტატუტები იბეჭდება რეკლამის უფულეო

რედაქციაში შემოსული მასალები
ავტორებს არ უბრუნდებათ.
მთავარი რედაქტორი ლალი გუნთაიშვილი

მთ. რედაქტორის მოადგილეები:
ნუსტა ღუმბაძე, გიორგი თაყალოშვილი.
სარედაქციო კოლეგია.

მის: აკურის ქ. №8 (საბურთის სასახლის უკან)
 ტელ რედაქცია: 33-39-54
 რეკლამა: 98-74-44
 palitra@access.sanet.ge
 palitra@geo.net.ge
 სარეგისტრაციო ნომერი 1518
 „ქვირის პალიტრა“
 გამომდის ორგანოთაშორის
 გაზეთი დაიბეჭდა
 გამოცემის სახელი „კოლორიზი“